

శ్రీ రస్తు.
శ్రీ వైఖానస గ్రంథమాలా
తురీయకుసుమమ్

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః

ఉ. వే. శ్రీమదిలత్తూరు. సుందరరాజ భట్టాచార్యవిరచితః.

—o—

— 8 —

ఉ. వే. శ్రీమద్భిః

ఉ. చ. శ్రీనివాసభట్టాచార్యైః
బొమ్మకంటి. వీరరాఘవాచార్యైః
ఉత్పల. వేంకటనరసింహాచార్యశ్చ

పరిష్కృతః.

గ్రంథమాలా సంపాదకః
యక. బి. డి. శేషాచార్యః.

All Right Reserved.

అల్యమ్

MADRAS.

య. 1-2-0

1916.

PRINTED BY:
VEDAM & CO. 13, OIL MONGER STREET,
MADRAS.

అ-క

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీవైఖానసగ్రంథమాల

ప్రధానపోషకులు.

శ్రీమాన్-అయుర్వేదమూర్తాండ భిషజ్మణి వైద్యరత్న, పండిత, డి - గోపాలాచార్యులు,
ఏ. వి. యస్. గారు, చెన్నపురి.

శ్రీమాన్ - వేదాంతం, ఆనందాచార్యులుగారు, తెన్నేరు.

,, అర్చకం, వెంకటరాఘవాచార్యులుగారు, ఆనగొంది సంస్థానము.

,, మాల్యవంతం యోగానంద నరసింహభట్టాచార్యులుగారు, మంగళగిరి.

,, నేటివ్ డాక్టర్, డి-హనుమాచార్యులుగారు, ఈగావారిపాలెము

—(0)—

ఉద్ధారకులు

శ్రీమాన్-ఉ. చ. శ్రీనివాస భట్టాచార్యులుగారు, శనివారప్పేట.

శ్రీమాన్-రొంపిచర్ల భట్టర్ శ్రీనివాసాచార్యులుగారు, శ్రీవైఖానస
విద్యానిలయము.

ఆకులమన్నాడు.

శ్రీమాన్-దేవయజనం, వెంకటరామాచార్యులుగారు, ఈపూరు.

శ్రీమాన్-నల్లూరి, వెంకటప్పశాచార్యులుగారు,

ముక్తిపల్లి అగ్రహారము.

—(0)—

పోషకులు.

శ్రీమాణ్-తిరుమలదేవస్తాన అర్చకం, శేషాద్రిదీక్షితులుగారు,

తిరుపతి.

,, అర్చకం, పరాంకుశం, శేషాచార్యులుగారు,

గాజులమండేము.

,, గొంపిచర్ల, భట్టర్, నరసింహాచార్యులుగారు,

నందివాడ.

,, ముత్తేవి, చలమాచార్యులుగారు,

కురుమద్దాలి.

,, దీవి, వెంకటాచార్యులుగారు,

వణువూరు.

,, వినుకొండ, నరసింహాచార్యులుగారు,

నేటివ్ డాక్టర్, వేటపాళేము.

,, నారాయణం-వెంకటాచార్యులుగారు,

నేటివ్ డాక్టరు ఇంకొల్లు.

,, అర్చకం, రామాచార్యులుగారు,

ముదిగిరి.

,, కరికృష్ణ భట్టాచార్యులుగారు,

పొన్నేరి.

,, నారాయణం, శేషాచార్యులుగారు,

ఉల్లిపాళెం.

,, గ్రంథిపురి, కృష్ణమాచార్యులుగారు,

గోషావగరము.

,, వినుకొండ, నరసింహాచార్యులుగారు,

మాన్యల్లూరు.

,, డి-హనుమాచార్యులుగారు,

చీరాల.

,, గ్రంథిపురి, శేషాచార్యులుగారు,

గొనసపూడి

,, దీవి, శేషభట్టాచార్యులుగారు,

ఎడ్లపల్లి.

,, వేదాంతం, కృష్ణమాచార్యులుగారు,

పోరంకి.

,, వాకాని, సీతారామాచార్యులుగారు,

మన్నూరు పోలూరు.

,, గ్రంథిపురి, పురుషోత్తమాచార్యులుగారు,

గుమ్మడిపూడి.

సహాయకులు.

శ్రీమాణ్-గొంపిచర్ల, వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు,

యార్లగడ్డ.

,, వేదాంతం, వెంకటరామాచార్యులుగారు,

కపిలేశ్వరపురము.

,, దీవి, శ్రీరామాచార్యులుగారు,

ఉయ్యూరు.

శ్రియః పతియును, నవాప్తసమస్తకాముడును, సకల కల్యాణగుణగణాలం
కారుడును, నిఖిలజగదుత్పత్తి స్థితిలయ లీలుడును, సమస్తనిగమ వేద్యుండును నగు
శ్రీమన్నారాయణమూర్తి సకలచేతనోజ్జీవనమునకై శ్రీవేంకటాచలప్రభృతిదివ్య
క్షేత్రములయం దర్చారూపమున నవతరించి గక్షించుచుఁ గొంతకాలమునకు కలిప్రభా
వముచే అర్చామహిమ తిరోహిత మగుటం దెలిసి తానే స్వచరణకమలయుగళ
సపర్యాస క్తహృదయులగు శ్రీమద్గోవిందాచార్యులవారివలన రుక్మిణియును సతీలలా
మంబున పుత్రరూపముగా నవతరించి శ్రీనివాసదీక్షితసమాహ్వయమునంది సకల
కలాకలాపుండై యనేకసద్గ్రంథముల రచించి దుర్మతముల ఖండించి యుత్తమబ్రహ్మ
విద్యయునుగ్రంథరూపమున నర్చావతారవైభవమును వెల్లడిపఱచిరి. అయ్యది బ్రహ్మ
ప్రాప్తి సాధనములగు విద్యలలో నెల్లను త్తమ యగుటచే తనపేరును సార్థక పరచు
కొనుచున్నది. దీనియందు గలయర్థము సకలజనులకుఁ దెలియకుండుటం జూచి శ్రీరామ
భద్రస్తుత్యాద్యనేకగ్రంథనిర్మాతలగు శ్రీసుందరరాజభట్టాచార్యులవారు పరమాను
గ్రహముచే నుత్తమబ్రహ్మవిద్యా సారమును నీగ్రంథమును కృపచేసిరి.

ఇయ్యదియాధికారపంచకముచే విరాజిల్లుచున్నది. అందు ప్రథమాధికారమున
“బ్రహ్మదేవానాం” అనునుపనిషద్వా క్యార్థవివరణమున దేవతలలో మొదటివాఁడును
ప్రపంచకర్తయును, లోకరక్షకుఁడును, నగు బ్రహ్మ అనఁగా విఖనోమహామునియుండెను.
ఆయన సమస్తవిద్యలకు మూలభూతమైన బ్రహ్మవిద్యను అనఁగా శ్రీవైఖానసా
గమమును, జ్యేష్ఠపుత్రుఁడుగు నధర్వణికి అనఁగా భృగు మహామునికినుపదేశించెను.” అను
నియ్యర్థమును శ్రుతిస్మృతిపురాణములచే, స్థిరపరచి యీభగవదారాధనమును,
ధర్మార్థకామమోక్షములకు నిరపేక్ష మైనయుపాయమునుగా నిర్ణయించిరి.

ద్వితీయాధికారమున ఆరాధనమునకు ముఖ్యావశ్యకమైన విగ్రహనిర్మాణమును
గుఱించియు, విగ్రహమునందు భగవత్తాదాత్మ్యమును గుఱించియు, శ్రీశాస్త్రోక్త కర్ష
ణాది ప్రతిమాంత పూర్వక్రియల ముఖ్యావశ్యకతను గుఱించియు, ననేక ప్రమాణములను,
యుక్తులను కనుపరచుచు, స్వల్పమతిగలవారికే ప్రతిమార్చనమావశ్యకమను దుర్వాద
మును ఖండించిరి.

తృతీయాధికారమున ప్రతిమార్చనక్రియాతత్పరులకే బ్రహ్మవేత్తలలో నుత్త
మత్వమును, శ్రీమన్నారాయణునికే ముక్తిప్రదానాధికారమును, దేవతాంతరోపా
సకులకును, తత్తద్దేవతాంతర్యామియై కామితముల భగవంతుఁడే యిచ్చునను విష

యమును, తురీయాశములకుం గూడ నర్చారాధనము ముఖ్యమనుటయును, శ్రీమద్వా
యత్రీమంత్రమునకు శ్రీవైఖానసశాస్త్రోక్త పంచమూర్త్యనుసరణముగా నర్థనిర్ణయ
మును, ఉద్ధారమంత్రములు లేకుండుటచే నీశాస్త్రమునకు వైదికత్వస్థాపనమును,
భగవదారాధనమునం దప్రపన్నుల కధికారము లేదనియును, దేవతాంతర ప్రసాద
భక్షణనిషేధంబును, స్థిరపరచిరి.

చతుర్థాధికారమున బ్రహ్మచతుర్ముఖత్వాదిరహితమునివేషధారియై శుద్ధ
సత్త్వము నవలంబించి, భగవంతుని విశేషముగ ధ్యానించినకారణమున విఖనో
మహామునియనునాచమనొంది భగవంతునివలన తదారాధనము సద్ధిగమించుటయు,
పిదప భృగ్వాదిమునుల సృజించి వారలకు నుపదేశించుటయు, శ్రీవైఖానసాగమ
మన్యానాసతిరేకముగా నుపనిషదర్థమునుబోధించుటచే నుపనిషత్తుల యొక్కమారు
రూపమనియును, ఇట్టిశాస్త్రమును ప్రప్రథమమున ప్రవర్తింపఁ జేయుటచే
శ్రీవిఖనోమహామునికి వేదాంతాచార్యులలో నగ్రగణ్యత్వము సంభవించుటయు
ఏతదాగమవేత్తలకు నుభయవేదాంతిత్వసిద్ధియు, శ్రీనూత్రమునకు నారాయణైకపర
త్వమును నిరూపించుటయు, బోధాయనాపస్తంబును యాజ్ఞవల్క్య శౌనక హరీ
తాది మహర్షి బృందము శ్రీవిఖనసూన్రతోక్తధర్మములను ప్రమాణతమములుగా నంగీ
కరించుటయు, శ్రీపారమాత్మికో పవిషదర్థములతోనితరోపనిషదర్థములను పొందు
పరచుటయు, మున్నగు ననేకవిషయములు విస్తరింపఁబడెను.

పంచమాధికారమున పంచమవేదమును ప్రసిద్ధింజేందిన శ్రీమహాభారతాంతర్గ
తానుశాసనికపర్వమునందలి, భీష్మునిచే ధర్మజునకు బోధింపఁజడినపుండరీకనారద
సంవాద రూపమగుభగవదారాధన ప్రకరణమున కర్థవివరణవ్యాజముచే పూర్వో
క్తాధికారచతుష్టయమునందలి విషయములు సంగ్రహింపఁబడెను.

ఈ గ్రంథమునందలివిషయసూచిక దిక్షాత్రమేగాని, సర్వాధికారముల
యందును, సర్వవిషయములు తత్తత్ప్రకరణానుకూలముగా ననేకావంతర విషయ
ములతో పొందు పరుపబడియున్నవి.

గ్రంథద్రష్టలకు విశేదములు కాగలవనియును, గ్రంథవిస్తర భీతిచేతను నింతటి
తోవిరమించితిమి.

ఇట్లు విన్నవించు విద్యజ్ఞనవిధేయులు

ఉ. చ. శ్రీనివాసభట్టాచార్యులు.

బొమ్మకంటి. వీరరాఘవాచార్యులు.

శుద్ధి పత్రమ్.

క్ర. సం.	అశుద్ధమ్.	శుద్ధమ్.	క్ర. సం.	అశుద్ధమ్.	శుద్ధమ్.
1 22	భార్యాయాం	భార్యాయాం	29 2	నన	నన
	భార్యాయాం		29 7	యుజ్యతే	వ్యజ్యతే
4 8	కర్మకారం	కర్మాకారం	29 9	పురుష	పరమపురుష
25	భగవదారాధనస్య	భగవదారాధనస్య	31 28	క్షేమమాత్స్య	క్షేమావమాత్స్య
5 12	సంస్కారాశ్చ	సంస్కారాశ్చరీరాః	33 8	సర్వత్రపరిపత్య	సర్వత్రపరిపత్య
	రీరకర్మాణి	ఇతిశారీరకర్మాణి	36 18	తథా	తదా
14	కర్మయోగోభక్తి	కర్మయోగోజ్ఞాన	36 24	వోప	వోప
	యోగశ్చేతి	యోగభక్తి	37 19	లిలక.	తిలక
		యోగశ్చేతి	38 8	జ్ఞాన	జ్ఞాన
20	విహీనం	విహీనం	38 18	తదా	తథా
6 19	మేవేతి	మేతీతి	38 21	జనం	జనః
24	నమద్యాజీ	మద్యాజీ	39 13	త్యక్తః	త్యక్తం
25	ప్రధానతయా	ప్రధానసాధ	39 21	క్రీడాయా	క్రీడాయాః
		నతయా	39 26	నస్సాన్య	నస్యా
7 19	కేషుభవన	కేషుతదుపకా	40 18	ద్బద్ధాన్య	ద్బద్ధాన్య
		కేషు భవననందన	42 16	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ
8 26	అచ్యుత	అచ్యుతం	43 10	ధీగమ్యం	ధీగమ్యం
27	అచ్యుతాస్నా	అచ్యుతస్యా	43 13	ధీగమ్యం	ధీగమ్యం
	యదిచ్ఛసి	యదీచ్ఛసి	43 23	వాచ్ఛశ్చ	వాచ్ఛశ్చ
9 4	స్వాతన్త్ర్యం	స్వాతన్త్ర్యం	44 26	యతా	యతా
7	ష్టార	ష్టాక్షర	46 22	లక్ష్యా	లక్ష్యా
14	మన్తా	మన్తా	48 23	తద్విష్ణో	తద్విష్ణో
18	విహిత	విహితః	50 2	వృష్టి	వృష్టి
21	ద్విజాతిభి	ద్విజాతిభిః	50 13	పురుషాద	పురుషాదయో
25	క్షేమ్యం	క్షేమ్యం	50 27	నాఽథ	వాఽథ
16 26	శ్చనై	శ్చిదే	50 28	షోః	షోః
17 27	ఏతద్వి	ఏనం వి	52 20	ఉవాదానం	ఉపాదానం
16	యక్తాంభంస్వప్న	యక్తాభంస్వప్న	52 25	ప్యత్రిషు	ప్యంసామిప్యం
18 28	వరః	వీరః		త్రిషు	త్రిషు
22 9	వ్యవహితోపాయః	వ్యవహితోపాయః	53 4	ప్రసన్న	ప్రపన్న
23 17	మితాది	మిత్యాది	53 5	మారాధనే	మేవారాధనే
24 16	బ్రహ్మి	బ్రహ్మి	54 5	శరీరశుద్ధి	శరీరమనశుద్ధి
24 27	అథ	అథ	54 21	జలధో	జలధా
25 15	వృత్త్యా	వృత్త్యా	55 2	శీలా	శాలా

క్ర. సం. సం. సం.	అశుద్ధమ్.	శుద్ధమ్.	క్ర. సం. సం. సం.	అశుద్ధమ్.	శుద్ధమ్.
59 4	జగత్సృ	జగత్సృ	79 13	గతంమి	సూక్ష్మమి
59 15	స్వార్చ	స్వార్చ	79 29	“యస్యవా”	ఇత్యస్మాత్సూర్వం
59 22	సమూర్తార్చనం	సమూర్తార్చనం		“యన్నుత్మా నిత్యాదినా. స	
61 26	ప్రత్యక్షమూలం	ప్రత్యక్షశుతి మూలం		ఏతం దేవయానం పద్ధానం ఇత్యా	
				ద్యుక్తోఽర్థః” ఇతియోజ్యమ్.	
63 11	అదౌ	అదౌ	80 11	భేదనం	భేదనం
64 4	చోర్యత్వం	చార్యత్వం	80 21	పశ్యతి	పశ్యతే
64 6	శ్రీ	శ్రీ	81 6	ప్రమాయో	ప్రమాయో
64 11	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ	82 3	గమ్యః	గమ్యమ్
64 18	మ	మః	82 18	ధన	ధన
64 29	అగ్రహి	అగ్రహి	82 23	మతి	మితి
65 6	సంజేయం	సంధేయం	86 27	తను	తడను
65 12	కం	పూర్వకం	87 23	త్కర్తృకం	త్కర్తృకం
65 20	యుక్తః	యుక్తం	87 27	భవతి	నభవతి
65 22	నాది	నాధి	88 23	ధ్యానవిద్యా	న్యాసవిద్యా నిష్ఠా
65 24	పూర్వచారై	పూర్వచారైః			నాంఁర్చిరాదినా
66 4	ర్మంతై	ర్మంతై			పరమపద ప్రాప్తిః
66 29	సితి	స్తీతి			సాంఖ్యానాంయోగ
66 29	యమ	యణమ	88 28	గుప్తయోరితి	గుప్తయోగుప్తిరితి
68 11	పరాం	వరాం	91 7	యథా	తథా
71 6	మేతి	మితి	94 15	కృత్వాం	కృతాం
71 11	తా	తాం	94 23	దీనాం	దీనాంజననం
71 21	త్సదూరే	త్సదూరే	95 21	నోపాయత్వే	నోపాయోపే
73 5	ప్రోప	ప్రొప			యత్వే
73 14	రూప	రూపం	100 28	వ్యవ	వ్యప
74 25	మునినా	మునీనాం	103 3	భోగ	యోగ
79 12	సర్వ	సర్వగతం	106 16	కాండిల్యో	కాండిల్యోహవా

పోషకులు,

శ్రీమాన్-బిక్కవోలు. రాఘవా చార్యులు.

,, పెద్దింటి. జోగయాచార్యులు

,, అగ్నిహోత్రంకృష్ణమాచార్యులు.

బిక్కవోలు

వెలిచేరు

శ్రీకాకుళం

విజ్ఞాపన

మహాశయలారా !

భగవదనుగ్రహమువలనను మతాభిమానులప్రోత్సాహమువలనను నీగ్రంథమాలా తురీయకుసుమ మగునీయుత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారమును వెలువడఁ జేయఁగలిగి తిని. ఈగ్రంథము అనంత శయన సంస్థానవిద్వాంసు లగు శ్రీమదిలత్తూరి. సుందర రాజ భట్టాచార్యులచే రచింపఁబడినది. ఈయన చరిత్రాదికము శ్రీరామభద్రస్తుతిశతకము నందలి యుపోద్ఘాతముం గనుఁగొనినఁ జేటపడును. ప్రకృతకాలమునఁ గాగితములుమున్నగు నవి లభింపక నలుదెసల గ్రంథమాలలే జరుగుట దుస్సరమైయున్నందుననొకటికి నార్దింతలు వెల హెచ్చించి ముద్రణకార్యములు జరిగించుటచేతను మతాభిమానుల యభిమానలోపముచేతను నీగ్రంథమాలస్యముగ వెలువడినందులకును ప్రకటనప్రతికలోఁ బ్రచురించినట్లు తక్కువవెల కందఁజేయలేనందునకును చందాదారులు మన్నింపఁ బొరలుతులు. ప్రకృతము జరుగుచున్ననీయుద్ధసంరంభములు తగ్గి కాగితములధరలు మామూలుగ నేర్పడినతోడనే ప్రకటన ధరల కంపఁబడును. ఈవిషయ మాఖిలవృద్ధ మెఱింగినదియే కాన మిక్కిలి వ్రాయ ననవసరము. ఈగ్రంథమును బరిష్కరించి శుద్ధప్రతిని లిఖించి గ్రంథమాలకుఁ బ్రీతిపూర్వకముగ నొసంగిన శ్రీమాన్-ఉ. చ. శ్రీనివాస భట్టాచార్యులవారికిని, శ్రీమాన్ బొమ్మకంటి. వీరరాఘవాచార్యుల వారికిని, మిక్కిలి వినయముతో ప్రణతిశతము లర్పించుచున్నాఁడను.

ఈగ్రంథమాలాభి వృద్ధికిం గారకులును, శ్రీవైఖానసవిద్యానిలయాధికారులును నగు శ్రీమాన్-రాంపిచర్ల. భట్టర్, శ్రీనివాసాచార్యులవారికిని, నిరంతరమును గ్రంథ మాలాద్యమమునకుఁ బాటువడుచుండు శ్రీమాన్-దేవయజనం. వేంకటరామాచార్యుల వారికిని, గ్రంథసంశోధకులగు ఉ. నే. శ్రీమాన్-విద్వాన్, ఉత్పల వేంకటనర సింహాచార్యులవారికిని గృతజ్ఞతాపూర్వకముగఁ బ్రణామసహస్రము లర్పించు చున్నాఁడ.

ఇట్లు,

సుధీవిధేయుఁడు.

సంపాదకుఁడు

యన్. బి. డి. శేషాచార్యులు.

శ్రీ ర జ్ఞు.
ఉ త్త మ బ్రహ్మ విద్యా సా ర
వి ష యా సు క్ర మణి కా.

ప్రథమాధికారే—

అదౌ ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా నామ ముండోపనిషత్ప్రతిపాదితా పరవిద్యా, సా చ విఖనసాపరనామ్నా బ్రహ్మణా అధర్వశబ్దవాచ్యభృగుమహామునయే ఉపదిష్టేతి సప్రమాణం న్యరూపి. తత్ర తత స్సా విద్యా జపహోమార్చనధ్యానరూపా పరమాత్మనో నారాయణ స్తోపాస నేతి ప్రత్యపాది. అథ తత్తార్చన మేవ ప్రధానం, జపాదీని తదంగానీతి భగవదారాధన మేవ మోక్షోపాయ ఇతి చ సప్రమాణం సమదర్శి.

ద్వితీయాధికారే—

భగవతోఽర్చారూపేణావిర్భావే శ్రుతిస్మృత్యాదిప్రమాణం, యుక్తివిరోధా భావః, అర్చావతారమహిమా చ, విస్తరేణాదర్శివత.

తృతీయాధికారే—

భగవతః పారమ్యం, యతిభి రపి ముముక్షుభి ర్భగవత ఆరాధనీయత్వం, వైఖా నసపాంచరాత్రయో రుక్తానాం భగవన్మూర్తీనా మభేదః, వైఖానసస్య వైదికత్వం, గాయత్ర్యా భగవత్ప్రతిపాదకత్వం, యోగయాజ్ఞవల్క్యైశ్చ గాయత్ర్యర్థనిరూపణే వైఖానసోక్తమూర్తిగహణమ్, వైఖానససూత్రస్య భగవత్పరత్వం, తేన సంస్కృతా నాం వైఖానసానాం జన్మసిద్ధిపరమైకాంతిత్వం, వైఖానసమహిమా చ, సప్రమాణం ప్రపంచితాని.

చతుర్థాధికారే—

చతుర్ముఖస్య శ్రీశాస్త్రాధిగమాయ మునివేషేణ భగవన్త ముద్దిశ్య తపసిస్థితస్య ధ్యానార్థకఖననకారిణోఽన్వర్థత్యేనవిఖనశ్శబ్దవాచ్యత్వం, తతో భగవన్ముఖాద్వైఖానస శాస్త్రాధిగమః, తేన భృగ్వాదిభ్య స్తదుపదేశః, భృగో ర్హారితశౌనకాదిభి స్తదవాప్తి శ్చ, శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య వేదాంతవిహితనారాయణపరబ్రహ్మోపాసనప్రకారప్రతి పాదకతయా తదుపాసనే వేదవేదాంతమన్త్రవినియోగాభిధాయితయా చ వేదాంత శబ్దత్వం, శ్రీశాస్త్రతాపవేదాంతే సర్వసాధారణవేదాంతే చాధికారిణాం శ్రీవైఖాన సానా ముభయవేదాన్తిత్వసిద్ధిః, తేషాం గర్భచక్రధారణం, తప్తముద్రానిషేధః, వైష్ణవాగ్ర్యత్వాదికం చ సప్రమాణం న్యరూపివత.

పంచమాధికారే—

శ్రీమన్నారాయణ ఏవ పరమాత్మా కారణ మితి, ముముక్షుభిస్తదర్చన మేవ కర్తవ్య మితి చ ప్రత్యపాది.

శ్రీరస్తు

ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసార

విషయ సూచికా.

ప్రథమాధికారే

విషయః.	పత్రమ్.
మంగళాచరణమ్	1
ఉపోద్ఘాతః	1
బ్రహ్మణోవిఖనోవైఖానసశబ్దవాచ్యత్వమ్	2
భృగోరధర్వశబ్దాభిధేయత్వమ్	3
బ్రహ్మవిద్యాయాఃభగవదారాధనరూపత్వమ్	3
భగవదారాధనస్య మోక్షోపాయత్వమ్	4
అర్చనస్యకర్మాంగత్వంమోక్షోపాయత్వంచ	5
బ్రహ్మజ్ఞానమాత్రస్య అముక్త్యుపాయత్వమ్	7
అర్చనద్వైవిధ్యమ్	8
అర్చనేనైవైహికాముష్మికసిద్ధిః	9
సమూర్తార్చనస్యశ్రేష్ఠ్యం	10
నవవిధభక్తావర్చనస్యప్రాధాన్యమ్	11
మానసికార్చనస్యకృతయుగవిషయత్వమ్	11
అర్చనరూపక్రియావతామేవవర్ణితత్వమ్	12

ద్వితీయాధికారే

బింబక్లప్తిప్రకారః	15
శ్రీవేంకటేశవైభవవర్ణనమ్	15
శిలాయామర్చావతారః	17
'ప్రతిమాస్వల్పబుద్ధీనా'మిత్యన్యోపపాఠత్వమ్	19
ప్రతిమార్చనేశ్రుత్యాదిప్రమాణమ్	21

ఆర్చాయాఅవతారత్వమ్	25
శ్రీశాస్త్రోక్తప్రతిష్ఠాయాఅవశ్యకత్వమ్	29
శ్రీసూత్రోక్తనిర్గుణాశ్రయణానాంసమీచీనాచారః	31
కారణోపనిషత్సంప్రతాపాంవిగ్రహారాధనపరత్వం	36

తృతీయాధికారే

క్రీడాశబ్దస్వార్థాంతరస్వీకారేనుపపత్తి కథనమ్	38
ఉపనిషత్ప్రతిపాదిత పురుషశబ్దస్య నారాయణవాచకత్వమ్	42
అర్చనస్య మోక్షఫల త్వే శుభ్రతయః	45
జన్మరహితస్యాపి పరమాత్మనోఽర్చావతారేప్రమాణాని	46
పరమాత్మనశ్శిలాదిప్రతిమాతాదాత్మ్యే శుభ్రతయః	46
సన్యాసినామపిభగవదారాధనే శుభ్రతయః	47
గాయత్ర్యాభగవత్పరత్వమ్	49
శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య పరమవైదికత్వమ్	51
ప్రపన్నా మేవ భగవదర్చనాధికారః	52

చతుర్థాధికారే

శ్రీవిఖనోమునేః పరమ వేదారితాచార్యత్వమ్	59
శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్యముండకాద్యుపనిషదస్సమానవిషయకత్వమ్	69
విగ్రహారాధనసమర్థనం	80
శ్రీవైఖానసానామేవాజన్మసిద్ధపరమైకాంతిత్వమ్	98
సర్వాశ్రమభిర్విష్ణోరర్చనీయత్వం	102
శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య శాండిల్యోపనిషదుపబృంహణత్వమ్	106

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీ విఖన సేనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

ప్రథమాధికారః.

—●—●—● మంగళా చరణమ్. —●—●—●

నమో విఖనసే తస్మై నారాయణతనూభువే
యేన శ్రుతీ స్సమాలోచ్య సూత్రం హరిపరం కృతమ్. ౧
వందే తస్య మనస్సప్తాక్ష మునీక్ష శ్రీశాస్త్రతత్పరాక్ష,
భృగుం మరీచి మత్రిం చ కాశ్యపం చ మహామునిమ్. ౨
శ్రీ శ్రీనివాసమఖనం వందే వేదాంతదేశికమ్,
ఉద్ధృతం శ్రుతిదుగ్ధాబ్ధే ర్యే నార్చామహిమామృతమ్. ౩
జనకం మామకం వందే కృష్ణైకనియతవ్రతమ్,
యో మాం తనుభువం శ్రీమద్రామభద్రకరే న్యథాత్. ౪
ధనంజయరథారూఢం పాపతూలధనంజయం,
ప్రపద్యే ప్రార్థయన్ జ్యోతి స్తస్మై వారాధనం ధనం. ౫

—●—●—● ఉపోద్ఘాతః. —●—●—●

ఇహ ఖలు శ్రీవైఖానసకులమణిదీప స్సర్వతంత్రస్వతంత్ర
శ్రీ వేంకటేశపదారవింద సపర్యానిరతహృదయ శ్రీమచ్ఛ్రీనివాసాధ్వరీ
వేదాంతదేశిక శ్చారీరకమీమాంసాభాష్యే “భగవదారాధన మేవ
శ్రేయాన్ ముక్త్యుపాయ” ఇతి నాతివిస్తరం నిర్ధార్య త దేవ ప్రపంచ

1. జనకం పితరం జనకరాజంచ, కృష్ణైకనియతవ్రతం కృష్ణాఖ్యాయాం భార్య
యాం భార్యయాం కృష్ణే భగవతిచ నియతవ్రతం, మాం స్వపుత్రీం మాం లక్ష్మీం,
సీతారూపా మిత్యర్థః,

యితృకామ ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాఖ్యం గ్రంథ మచీకలత్. సతు లేఖక
ప్రమాదా దవిశుద్ధరూప స్సమభూత్. తద్విశోధనాయ బహూనాం
కోశానా మనుపలంభా ల్లబ్ధకోశదృష్టాని శ్రుతిస్మృత్యాదిప్రమాణాని
స్వదృష్టాని చ తాని యథామతి మేళయిత్వా తదభిప్రాయానుసరణేన
సజ్జనప్రీతయే ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసాగో నామ గ్రంథః ప్రణీయతే.

అత్ర సంతః ప్రహృష్యేయు ర్యే గుణస్పృహయాలవః,
పురోభాగీ తు నో హృష్యే ద్యస్య నాస్తి దయాలవః.

—●●●● బ్రహ్మణో విఖనోవైఖానసశబ్దవాచ్యత్వమ్. ●●●●—

ఓమ్ “బ్రహ్మదేవానాం ప్రథమ స్సంబభూవ విశ్వస్య
కర్తా భువనస్య గోప్తా, స బ్రహ్మవిద్యాం సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా మధర్వా
య జ్యేష్ఠపుత్రాయ ప్రాహ” ఇతి ముండోపనిషది శ్రూయతే. అత్ర
బ్రహ్మేతి చతుర్ముఖః ప్రతిపాద్యతే. స ఏవ విఖనోవిఖనసవైఖానసాదిశబ్ద
వాచ్యశ్చ. వ్యాసనిఘంటా—“వైఖానసో విఖనసో విఖనాశ్చ విరించన”
ఇత్యభిధీయతే. శ్రీభాగవతే—“విఖనసాఽర్థితో విశ్వగుప్తయ” ఇతి.
తస్య తథాత్వం చ భగవత్సంభూతత్వాత్. భగవాన్ హి ప్రథమం విఖ
నోవైఖానశబ్దవాచ్యః. “ధేను ర్వహాణా మదితి స్సురాణాం బ్రహ్మఋ
భూణాం విఖనా ముసీనా”మితి శ్రుతిః. ముసీనాం, హిరణ్యగర్భాణా
మిత్యర్థః. అణ్ణబహుత్వా ద్భహువచనమ్. అణ్ణ మ్నుతి భిన్నోహిరణ్య
గర్భః, విఖనా నారాయణో, జన్మకారణ మిత్యర్థః. ఏవంనారాయణస్య
విఖనశబ్దవాచ్యత్వం సిద్ధం. తథా స వైఖానశబ్దవాచ్యశ్చ. భారతే—
“యత్తస్మిన్నుపలభ్యం తు తత్తేజ స్తత్త్రయీమయమ్, తద్వైఖానః
పరం బ్రహ్మ ఇతి వేదవిదో విదు”రితి. తత్ర సహస్రనామాధ్యాయే—
“వైఖానస్సామగాయన” ఇతి చోక్తత్వాత్. విభాగా త్పూర్వంసమస్తా
నాం వేదానాం చ వైఖానసశబ్దవాచ్యత్వం; భగవత్సంభూతత్వాత్.
సీతోపనిషది—“హరే ర్ముఖా న్నాదః, తన్నాదా ద్భిందుః, బిందోరోం
కారః, ఓంకారాత్పరతో రామవైఖానసపర్వతః, తత్పర్వతే కర్మజ్ఞాన
మయీభి ర్భహుశాఖా భవంతి, తత్త్రయీమయం సర్వార్థదర్శనం,
ఋగ్యజుస్సామకూపత్వా త్రయీతి పరికీర్తితా” ఇత్యారభ్య “వైఖానస
ఋషేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణీసముద్భవే” దిత్యాదికం శ్రూయతే.

వైఖానసఋషేః, బ్రహ్మణ ఇత్యర్థః. తస్యైవ వైఖానసశబ్దవాచ్యత్వాత్. ఉచ్యతే చ—“వేదానాం వ్యసనా త్సార్వం ప్రాగ్రూపం మిళితంతు యత్, తాంతు వైఖానసీం శాఖా మితి వేదవిదో విదు”రితి. ఏవంచ

—●●●●● భృగోరధర్వశబ్దాభిధేయత్వం ●●●●●—

విఖనాః అధర్వాయ, భృగవే ఇత్యర్థః. తస్యైవ జ్యేష్ఠపుత్రత్వాత్. శూయతే చ—“అధర్వాణోభృగవస్సోమ్యాస”ఇతి. అధర్వశబ్దోఽకారా న్తోనకారాస్త శ్చ ప్రయుజ్యతే. మన్త్రికోపనిషది—“మన్త్రికోపనిషదం బ్రహ్మపదక్రమసమన్వితం, పఠంతి భార్గవా హ్యేతే హ్యధర్వాణో భృ గూత్తమా”ఇతి. *అత్ర హ్యుపనిషది భగవదాచారాధనరూపబ్రహ్మవిద్యా ప్రతిపాద్యతే. బ్రహ్మణా భృగ్వాదిభ్యః పూర్వం భగవదాచారాధన ముక్త మితి బహుభి ర్వాక్యై రవగమ్యతే. భగవతే, ఏకాదశస్కంధే—“క్రి యాయోగం సమాచక్ష్య భవదాచారాధనం ప్రభో!” ఇత్యారభ్య“పుత్రే భ్యోభృగుముఖ్యేభ్యో య దాహ భగవా నజః”ఇతి. భగవస్త ముద్ధవః పృచ్ఛతి. సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠామితి, సర్వాసాం విద్యానాం ప్రతిష్ఠాం మూ లభూతా మిత్యర్థః, ఉత్తమా మితి యావత్. బ్రహ్మవిద్యాం, జపహుతా

—●●●●● బ్రహ్మవిద్యాయాః భగవదాచారాధనరూపత్వమ్ ●●●●●—

ర్చనధ్యానాత్మికామిత్యర్థః. అత్రాగ్రే శూయతే—“తస్మా దాత్మస్థంహ్య ర్చయే ద్భూతికామ”ఇతి—“క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వర్ణిష”ఇతి చ. విధీయతే చ భగవతా విఖనసా సూత్రే మోక్షోపాయతయా భగవ దర్చనం“భక్త్యా భగవంతం నారాయణ మర్చయే త్తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత”ఇతి. విజ్ఞాయతే, ఉదాహృతశ్రుత్యాదిభ్యస్స మవగమ్యత ఇత్యర్థః. నను ‘విద జ్ఞాన’ఇతి ధాతోః క్యపి విద్యాశబ్దో నిష్పద్యతే; సామాన్యేన బ్రహ్మజ్ఞానస్య మోక్షసాధనత్వాయోగాత్. భక్తిధ్యానాదిరూపజ్ఞానవిశేషో వివక్షావిషయోఽస్తు కథ మర్చనాది క్రియాయాబ్రహ్మవిద్యాత్వం స్యాదితిచే, దుచ్యతే—[శ్రు.]“యన్మనసా ధ్యాయతి, తద్వాచా వదతి, తత్కర్మణా కరోతి”ఇతి. నాగ్వ్యాపార కాయికవ్యాపారయోశ్చ జ్ఞానమూలకత్వా ద్విద్యాత్వం సంగచ్ఛతే

*ముండకోపనిషదీత్యర్థః.

భగవద్గీతాయామ్—“కర్మణ్య కర్మ యః పశ్యే దకర్మణి చ కర్మ
యః, స బుద్ధిమాన్ మనుష్యేషు స యుక్తః కృత్స్నకర్మకృ”దితి.
[భాష్యమ్.] “అకర్మశబ్దే నాత్ర కర్మేతరత్ ప్రస్తుత మాత్మజ్ఞాన ముచ్య
తే. కర్మణి క్రియమాణ ఏవ ఆత్మజ్ఞానం యః పశ్యేత్, అకర్మణి చాత్మ
జ్ఞానే వర్తమాన ఏవ యః కర్మ పశ్యేత్, కిముక్తం భవతి? క్రియమాణ
మేవ కర్మాత్మయాథాత్మ్యానుసంధానేన జ్ఞానాకారం యః పశ్యేత్,
తచ్చ జ్ఞానం కర్మణ్యంతర్గతతయా కర్మకారం యః పశ్యే దిత్యుక్తం
భవతి. క్రియమాణే హి కర్మణి కర్తృభూతాత్మయాథాత్మ్యానుసంధా
నేన తదుభయం సంపన్నం భవతి. ఏవ మాత్మయాథాత్మ్యానుసంధాన
గర్భం కర్మ యః పశ్యేత్, స బుద్ధిమాన్ కృత్స్నశాస్త్రార్థవిత్, మను
ష్యేషు స యుక్తః మోక్షాయార్హః, స ఏవ కృత్స్నకర్మకృత్ కృత్స్న
శాస్త్రార్థకృత్” ఇతి. ఏవం సామాన్యకర్మ స్వాత్మయాథాత్మ్యానుసంధానేన
జ్ఞానాకారతాం పశ్యతాం యుక్తత్వే సతి, భగవదర్చనాదిక్రియా స్వా
త్మనో భగవచ్ఛేషతానుసంధానేన భగవద్విషయరతిరూపజ్ఞానవిశేషా
కారతాం పశ్యతాం యుక్తతమత్వే కస్సంశయః? అత ఏవ “ఆత్మక్రీడ
ఆత్మరతిః క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వర్ణిష్య” ఇతి శ్రూయ తే. ఉచ్యతే
చ—“భక్త్యాభగవంతం నారాయణ మర్చయే”దితి. కించ విద్యాశబ్దోఽ
త్రబుగాది ష్విపి ప్రయుజ్యతే. [శ్రు] “ద్వే విద్వే వేదితవ్యే ఇతి హ స్మ
యద్బ్రహ్మవిదో వక్షంతి పరా చైవాపరా చ, తత్రాపరా ఋగ్వేదో య
జుర్వేద స్సానువేదోఽధర్వవేద” ఇత్యాదినా. ఏవ మహరవిద్యాస్వ
రూప ముక్త్యా తతః పరవిద్యాఽభిధీయతే—“అథపరా యయా తదక్షర
మధిగమ్యత” ఇతి. యయా బ్రహ్మప్రాప్తిసాధనభూతయా—భగవదా
రాధనక్రియారూపయా, త దక్షర మధిగమ్యతే, సా పరా విద్వేత్వర్థః.

—●●◆ భగవదారాధనస్వమోక్షోపాయత్వం ◆●●—

నను అస్యాముపనిషది [శ్రు] “ప్లవా హ్యేతే అదృఢా యజ్ఞరూపా
అష్టాదశోక్త మవరం యేషు కర్మ” ఇతి యజ్ఞరూపాః ప్లవా స్సంసారో
త్తారణే అదృఢా ఇతి శ్రూయతే. కథం భగవద్యజ్ఞస్య ముక్త్యుపాయత్వ
మభిధీయత? ఇతి చే, దుచ్యతే. హస్త! తత్ర భగవదారాధనత్వ మనను
సన్ధాయ ఫలేచ్ఛయా కృతాని కర్తాణి నిన్ద్యంతే, న తు సద్వారకతయా

క్రియమాణా భగవదారాధనరూపా యజ్ఞః; తేషా మపి మోక్షసాధనతయా ప్రతిపాదితత్వాత్. గీతాయాం—“అనాశ్రితః కర్మఫలం కార్యం కర్మ కరోతి యః, స సన్యాసీ చ యోగీ చ న నిరగ్ని ర్న చాక్రియః” ఇతి—“స్వకర్మణా త మభ్యచన్య సిద్ధిం విందతి మానవ” ఇతి చ. తథా స త్యద్వారకతయా కృతం భగవద్యజనం మోక్షోపాయ ఇత్యత్ర న హి సంశయః. ఉదాహృతాయాః “ప్లవా...” ఇత్యాదిశ్రుతే రయ మర్థః,— యేషు అవరం శ్రౌతకర్మాపేక్షయా కించి దపకృష్టం, కర్మ నిషేకాదికం, అష్టాద శేత్యుక్తం, ఏ తే ఫలాపేక్షయా కృతా యజ్ఞరూపాః ప్లవా అదృఢా ఇతి. ఏనాం శ్రుతి మను సృత్య భగవతా విఖనసా సూత్రే—“అథ నిషేకాది సంస్కారా న్యాయభ్యాస్యామముతు సంగమనగర్భాధానే” త్యారభ్య “పాణిగ్రహణా” నీత్యష్టాదశ సంస్కారా శ్చారీరకర్త్యాష్టాదశ విహితాని.

—◆◆◆ అర్చనస్య కర్మాంగత్వం మోక్షోపాయత్వం చ ◆◆◆
నను కర్మయోగో భక్తియోగ శ్చేతి త్రివిధా యోగా ఉచ్యంతే. తత్ర భక్తియోగస్య శ్రేష్ఠ్యం చ ప్రతిపాద్యతే—“యోగినా మపి సర్వేషాం మద్గతే నాంతరాత్మనా, శ్రద్ధావాక్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మత” ఇతి. భగవాన్ విఖనాః కర్మవిధానప్రకరణే భగవదర్చనం విధత్తే. తత స్తస్య తత్రైవాంతర్భావో యుక్తః. తథా స త్యర్చనస్య కథం శ్రేష్ఠ్యమితి చేదాచ్యతే. తత్రార్చనం విధాయ “యజ్ఞేషు నిహీనం తత్సపూర్ణం భవతీ”తి తస్య సర్వయజ్ఞపూరకత్వ మభిధాయ పశ్చాత్ “భక్త్యా భగవంత” మిత్యాదినా మోక్షోపాయత్వం ప్రతిపాద్యతే. తత స్తస్య కర్మాంగత్వం న ముక్త్యుపాయత్వవిరోధి. ఉద్గీఢోపాసనవత్. ఏతదుక్తం భవతి. ఛాందోగ్యే—[శ్రు] “ఓ మి త్యేత దక్షరముద్గీఢ ముపాసీతే” త్యుద్గీఢోపాసనం క్రత్వంగాశ్రయం శూయతే. శారీరకమీమాంసాయాం—[సూత్రం] “తన్నిర్ధారణానియమ స్తద్దృష్టేః పృథ ఘ్నుప్రతిబంధః ఫల” మితి. అయ మర్థః—తన్నిర్ధారణస్య ఉద్గీఢోపాసనస్య నియమో న భవతి; తదహిత స్యాపి క్రత్వనుష్ఠానదర్శనాత్. తదాపాసనస్య క్రతుఫలా త్పృథ గప్రతిబంధరూపం ఫల మితి. తత్ర యథోద్గీఢోపాసనరహితస్యాపి క్రత్వనుష్ఠానదర్శనేన తదుపాసనస్య క్రతు ఫలాత్పృథగ్వీర్యవత్తరత్వఫలం, తథాఽత్ర భగవదర్చనారహితస్యాపి క

రానుష్ఠానదర్శనే నార్చనస్య కర్మఫలా దన్య త్తత్సంపూ ర్తిరూపం ఫలం
 భవతి. తదాహ స్ఫుటం—“యజ్ఞేషు విహీనం తత్సంపూర్ణం భవతి”తి.
 తతో విశేషభ క్తివిశిష్టస్య తస్య ముక్త్యుపాయతయా ముక్తిఫలకత్వ
 ముచ్యతే—‘భక్త్యా భగవంత’మిత్యాదినా. ఇద మత్రావధేయం. యే
 తావ త్సూత్రకారేణ యజ్ఞసంపూర్తయే అర్చనం విహిత మనుష్ఠేయ
 మితి సామాన్యజ్ఞానేన భగవంత మర్చయంతి, తేషా మర్చనం తదంగ
 భూతం స తత్సూర్తయే కేవలం కల్పతే.యే తు శ్రుతిస్మృతిపురాణ
 భగవచ్ఛాస్త్రై స్సూత్రకారవచనై శ్చ పరమాత్మనో నారాయ
 ణస్య జగత్కారణత్వాదికం—పరమయా భక్త్యా తదర్చనస్య ముక్త్యు
 పాయత్వం—ప్రపన్నై రవశ్యక ర్తవ్యత్వం చ జ్ఞాత్వా నియతవ్రతాః
 ఫలాభిసంధిరహితాశ్చార్చయంతి, తేషాం మోక్షైకసాధనతయా భగ
 వదర్చనంప్రధానం భవతి.యథా—[శ్రు] “ఓమితిబ్రహ్మ, ఓమితీదగ్ం
 సర్వం, ఓమిత్యేవం ధ్యాయథ”ఇత్యాదిశ్రుతిభిః ప్రణవస్య బ్రహ్మత్వ
 కతాం విజ్ఞాయ త్రిమాత్రకం త ముపాసీనానాం తన్మోక్షసాధనతయా
 ప్రధానం భవతీతి.ఏవం చ భక్తియోగే అర్చనం ప్రధానమ్. యథా
 క్రతుప్రకరణగృహీత స్యా ప్యుద్గీఢోపాసనస్య ముక్త్యుపాయత్వం న
 హీయతే. తథా కర్మప్రకరణే విహితస్యా ప్యర్చనస్య తథాత్వం న
 హీయతే. అతోఽర్చన మపి క్వచి దంగత్వ మేవేతి న దోషః. లోకే
 చ ప్రధానభూతోఽ పి మహారాజ స్తత్పుత్రవివాహాదిసమయేషు
 సభాయా మప్రప్రధాన్యం ప్రాప్నోతి. తేన తస్య కిం ప్రాధాన్యహానిః ?
 భక్తియోగేఽర్చనస్య ప్రాధాన్యం భగవతాఽపి గీయతే—“మన్ననా
 భవ మద్భక్తోమద్యాజీ మాం న మస్కురు” ఇతి. ‘మన్ననాభవేతి’నై
 రంతర్యేణ ధ్యానం, విధాయతతో ‘మద్భక్తోనమద్యాజీభవే’తి ధ్యాన
 మాత్రేఽపరితుష్యక్ భగవాన్ పరమకృపాళు స్స్వపదప్రాప్తిప్రధాన
 తయాఽర్చనం విధత్తే. తతో విహితః ప్రణామస్తు పూజాంతే క ర్తవ్యత
 యా తదంగభూత ఏవ.న హి పూజాయాం ప్రణామస్యప్రాధాన్యమ్,
 అపి త్వంగత్వ మేవ. అత ఏవ భగవాన్ విఖనాః పూజాదా పూజాస్తే
 చ ప్రణామం విధత్తే. అత్ర “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వర్తిష్య”
 ఇతి శ్రూయతే.క్రియా నామ వ్యాపారః,స చ మానసో వాచికః కా

యిక శ్చేతి త్రిధా భవతి. పరమాత్మవిషయ త్రివిధవ్యాపారవాన్ బ్రహ్మవిద్యవిష్ట ఇత్యుచ్యతే. తత్త్రితయం చ విశదయతి ముండకోపనిషది-
 “త మే వైకం జానథాత్మాన మన్యా వాచో విముంచథామృతస్యైష సేతుః, అగా ఇవ రథనాభౌ సంహతా యత్ర నాడ్యః స ఏషోన్త శ్చ రతేబహుధా జాయమాన, ఓ మి త్యేవం ధ్యాయథాత్మానం స్వస్తి వః పరాయ తమసఃపరస్తా”దితి. అత్ర జానథ ధ్యాయథ ఇతి తమసః పరస్తా ద్వైమానస్యాత్మనః పరమాత్మనో నారాయణస్య స్వరూప జ్ఞానధ్యాయరూపవ్యాపారోవిహితః. అన్యవాచో విముంచథేతి భగవ త్కీర్తనస్తోత్రవచనానివినా అన్యాసాం వాచాం త్యాగో విహితః. తేన కీర్తనస్తుతిరూపవాచికవ్యాపారో విధేయతయాఽభిప్రేతః. [[శు]] “తస్మా దాత్మస్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ” ఇతి-“ఉపాసతే పురుషం యే హ్యకామాస్తేశుక్ర మేత దతివర్తంతి ధీరా”ఇతి చార్చనారూపకాయికవ్యాపారో విహితః. ఏవం శ్రుతం వ్యాపారత్రయం విధత్తే భగవాన్ విఖిసాః-“తం యజ్ఞపురుషం ధ్యాయన్ పురుషసూక్తేన సంస్మాయ ప్రణామం కుర్యా”దిత్యారభ్య “నారాయణ మర్చయే”దిత్యంతేన. తథా భగవాన్ వాసుదేవ శ్చహ-“సతతం కీర్తయంతి మాం యతంతశ్చ దృఢవ్రతాః, నమస్యంతశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసత” ఇతి. “యతంత ఇత్యస్య మత్కర్మ స్వర్చనాదికేషు భవననందనవనకరణాదికేషు చ దృఢసంకల్పా యతమానా”ఇత్యాదిభాష్యం. భాగవతే-“శ్రుణ్వన్ గృణన్ సంస్మరయంశ్చ చింతయ న్నామాని రూపాణి చ మంగళాని తే, క్రియాసు య స్త్వచ్ఛరణారవిందయో రావిష్టచిత్తో న భవాయ కల్పతే”ఇతి. అత్ర క్రియాస్వితి స్వాశ్రమోక్తకర్మస్వపిభగవన్నామకీర్తనాదీనాం భవధ్వంసకత్వ ముచ్యతే. తథాసతీకింపునర్భగవత్క్రియాసు తేషాం తథాత్వం? న చ [[శు]] “బ్రహ్మవి దాప్నోతి పర”

-◆◆◆◆◆ బ్రహ్మజ్ఞానమాత్రస్య అమృత్యుపాయత్వమ్ ◆◆◆◆◆-

మిత్యాదిభిర్వేదనమాత్రస్య బ్రహ్మ ప్రాప్త్యుపాయత్వ ముచ్యతే, కిమర్థమర్చనాదిక? మితి వాచ్యం. న హి వయం బ్రహ్మప్రాప్తిం ప్రతి వేదనమాత్రం నోపాయ ఇతి బ్రూమాః, పరం తు వేదనం నామ భక్తిరూపం విశేషజ్ఞాన మిత్యుక్తం, తత్తుమనోవ్యాపారమాత్రం, తన్మాత్రవ దపేక్ష.

యా బ్రహ్మవిషయవాచికకాయికమానసవ్యాపారవంత శ్రేష్ఠా ఇతి. శ్రేష్ఠత్వప్రయోజనం చ బ్రహ్మసాయుజ్యప్రాప్తిః. యదా హ శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ మరీచిః—“అథసమా రాధనం చతుర్విధం జపహుతార్చనధ్యానానీ”త్యారభ్య, జపాదిలక్షణముక్త్యా “తేష్వర్చనం సర్వార్థసిద్ధిద”మిత్యభిధాయ “విష్ణ్వర్చన మేవ కర్తవ్యం నాన్యథాపరమపదప్రాప్తి”రితి. పరమశబ్దవాచ్యత్వం వైకుంఠ స్థైర్యం యుక్తం; ఉచ్యతే హి—“ఆమోదప్రాప్తి స్సామోక్యం ప్రమోదప్రాప్తి స్సామీప్యం సమ్మోదప్రాప్తి స్సాయాప్యం వైకుంఠప్రాప్తి స్సాయుజ్య”మితి. జపాదిష్వర్చనస్య ప్రాధాన్యా దేవ భగవాన్ విఖనా స్తదేవ పరమపదప్రాప్తౌ ముఖ్యోపాయతయా విధత్తే—“నారాయణ మర్చయే”దితి. ఉచ్యతే చ—“అగ్ని హోమా తాశ్చ వేదాశ్చ తథా యజ్ఞా స్సదక్షిణాః, హరే ర్నిత్యార్చన స్తైతే కోట్యంశే నాపి నో సమాః”ఇతి. “సర్వేఽపి వైదికాచారాః సర్వే యజ్ఞా స్తపాంశి చ, విష్ణుపూజావిధే ర్భేదా స్తత్కర్మఫలదో హరి”రితి వచనేన సర్వయజ్ఞానాం భగవత్పూజాభేద త్వేఽపి సమూ

...అర్చనద్వైవిధ్యమ్...

ర్తార్చనస్య సమా న భవంతీత్యర్థః. ఆరాధనం ద్వివిధం, అమూర్తం సమూర్తంచేతి. తథోచ్యతే—“అమూర్తేతి సమూర్తేతి ద్వివిధా సా చ నామతః, అమూర్తాఽగ్నా వహుతిః ప్రోక్తా సమూర్తా బింబపూజన”మితి. అగ్నా వాహుతిరూపా యజ్ఞా స్సద్వారక భగవత్పూజా. తత్రతత్రోక్త దేవతాస్త్ర్యామితాద్వారా తదారాధనాపేక్షయా సమూర్తార్చనస్య సాక్షాదారాధనత్వా దద్వారకత్వం శ్రేష్ఠ్యం చ, అద్వారకారాధనక్రియావతాం బ్రహ్మవిద్యోష్ఠతయా భగవత్లోకే షూక్తృష్టభూతవైకుంఠప్రాప్తి రుచ్యతే. శ్రీవిష్ణుపురాణే మరీచి రాహ—“అనారాధితగో విందై ర్నరై స్థానం నృపాత్మజ, న హి సంప్రాప్యతే శ్రేష్ఠం తస్మాదారాధయాచ్యుత . అంగిరాశ్చ—“యస్యాస్త స్సర్వ మేవేద మచ్యుత స్సావ్యయాత్మనః, త మా రాధయ గోవిందం స్థాన మగ్ర్యం య దిచ్ఛసి పులస్త్యశ్చ—“పరంబ్రహ్మ పరం ధాను యోఽసౌబ్రహ్మపురం తథా, తమారాధ్య హరిం యాతి ముక్తి మభ్యేతి డర్శ భాం.” శ్రీభాగవతే ఏకాదశే—“యమాదిభి ర్యోగపథై రాస్వీక్షక్యా చ విద్యయా, మమా

రోచిషాసనాభి ర్వా నాన్వై ర్యోగ్యం స్మరే న్ముని"రితి. అస్య వ్యాఖ్యా
ప్రకారః—“ఆస్వీక్ష్య క్యాపదార్థద్వయశోధనేన- మమార్చనధ్యానాదిభి
ర్వా,వాశ బ్దే నాస్య పక్షస్య స్వాతన్త్ర్యం దర్శయతి, ఏతై రుపాయై ర్యో
గ్యం వరం ఆత్మానం మా మనుస్మరేత్, నాన్వైః. అతోఽన్యన్న కుర్యా
దిత్యర్థః” ఇతి. జపహోమయాపారాధన మపి ప్రత్యేకం ద్వివిధం భవతి—
అద్వారకం సద్వారక మితి. తత్రాష్టారద్వాదశాక్షరపురుషసూక్త పార
మాత్మికాదిమస్త్రజపోఽద్వారకం, ఇతరమస్త్రజప స్సద్వారకం.
ఉక్తమనై ర్హోమోఽద్వారకం, ఇతరమనై ర్హోమ స్సద్వారకం.
శ్రీశాస్త్రే మరీచి రాహ—“సావిత్రిపూర్వం వైష్ణవమృచం భగవంతం
ధ్యాత్వాఽభ్యసే త్స జపః అగ్నో హోమో హుతం, గృహే దేవా
యతనే వైదికై ర్మంత్రైః ప్రతిమాదిషు పూజయే త్త దర్చనం, అష్టాం
గయోగమార్గేణ జీవాత్మనా పరమాత్మచింతనం ధ్యాన”మితి. అత్రహో
మస్యాపి సావిత్రిత్యాదయ ఏవ మంత్రా గ్రాహ్యః. సావిత్రిత్యా భగవత్పుర
త్వ ముక్తే వ్యక్తీకరిష్య తే. భాగవతే ఏకాదశే—“విధినా పి హితేకుంఢే
మేఖిలావ ర్తవేదిభిః, అగ్ని మాధాయ పరిత స్సమూహే త్పాణినోదితం”
ఇత్యారభ్య “జహుయా న్మూలమన్త్రేణ షోడశర్చావదానతః” ఇత్యం
తం హోమో విహిత . తత్రాఘోరస్తు శ్రీవైఖానససూత్రవిధినా కార్యః;
తస్య సర్వప్రయోగాణాం సమస్తకీర్తయా భగవత్ప్రియతమత్వాత్ .
మస్త్ర బాహుళ్యే భగవత్కీర్తనం హి బహుళంభవతి—“వేదాక్షరాణి
యావన్తి పఠితాని ద్విజాతిభిః, తావన్తి హరినామూని కీర్తితాని న సం
శయః” ఇత్యుక్తే. యద్యపి “యజ్ఞానాం జపయజ్ఞోఽస్మి”తి భగవదుక్తే ర
పస్య శ్రేష్ఠ్యమవగమ్య తే; తథాపి తస్యాపి పూజాయా మనుప్రవేశా
ద్భగవచ్చింతనసంభవాచ్చ సమస్తకరణవ్యాపార స్సర్వేశ్వరవిషయ
స్సంభవతీతి తస్యా శ్రేష్ఠ్యం యజ్యతే. ఏకాదశస్కంధే, అర్చనాస్తే—
“మూలమస్త్రం జపేద్భహ్మస్మరన్నా రాయణాత్మక”మితి జపోఽపి విధి
యతే. న చ భగవదర్చన మాముష్మికఫలమాత్రక మితి శంక్యం; అకా

—●●— అర్చనేనై వైహికాముష్మికసిద్ధిః —●●—

మతః కృతేఽపి భగవత్ప్రసాదే నైహికభోగస్యాపి సంభావ్యత్వాత్ .
న హి తథా సతి మోక్షవిరోధః; పూర్వేషాం కేషాంచి దృక్తానాం

భగవత్సంకల్పే నోభయత్ర సిద్ధిదర్శనాత్ . భాగవతే—“అర్చన్మభయ
తస్సిద్ధిం మత్తో వింద త్యభీషితా”మితి భగవద్వచనాత్ . క్రతుశ్చాహ—
“యో యజ్ఞపురుషో యజ్ఞో యోగో యః పరమః పుమాన్, తస్మిం
స్తుష్టేయ దప్రాప్యం కిం త దస్తి జనార్దన”ఇతి—“కి మలభ్యం భగవతి ప్ర
సన్నే శ్రీనికేతన”ఇతి చ. భక్తవత్సలే పరమకారుణికే పురుషోత్తమే
ఇహ చ భోగాన్ దత్వా ముక్తిం చ దాతు ముద్యుక్తే కో వా రోద్ధుం
శక్నుయాత్? కిం చ శ్రీవైఖానసవిధినార్చనం భోగమోక్షయోః సిద్ధ
యే భవతీతి శ్రీశాస్త్రే ప్రపంచితం. అత ఏవాహ మరీచిః—“తేష్వర్చనం
సర్వార్థసాధక”మితి. శ్రూయతే చైవ—“నాయమాత్మా ప్రవచనేన
లభ్యోనమేధయా న బహునా శ్రుతేన, య మే వైషవృణతే తేన లభ్యస్త
స్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వాం”ఇతి. స్వయమేవ భగవా నాహ—
“దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మా ముపయాన్తి త”ఇతి. ఉచ్యతే
చాభియుక్తైః—శ్లో. “యథావ దధికారిణాం యజనదాన హూమార్చ
నాభరన్యసనభావనాప్రభృతిభి స్సమారాధితః, ఫలం దిశతి దేహినామితి
హి సంప్రదాయ స్ఫుటం శ్రుతిస్మృతిగురూక్తిభి ర్నయవతీభి రాభా
తి న”ఇతి. న చ సర్వేషాం సత్కర్మణాం భగవదారాధనతయాఽను

—●—సమూర్తార్చనస్య శ్రేష్ఠమ్—●—

సంహితానాం ముక్త్యుపాయత్వే సతి కిం పృథక్ప్రతిమాచారాధనేనేతి
వాచ్యం. ఉక్తం హి ప్రతిమార్చనస్యాద్వారకారాధనతయా శ్రేష్ఠత్వం!
కిం చ, శ్రీశాస్త్రే జ్ఞానకాండే ప్రకారాంతరేణ చౌత్కృష్ట్య ముచ్యతే—
“అన్యత్రత్వాం సమారోప్య యద్యుపాసా విధీయతే, సావిధిః ప్రచ్యుతా
జ్ఞేయా తవతత్త్వం తథైవచ. త్వయి సర్వం సమారోప్య యద్యుపాసా
విధీయతే, సా వృత్తి స్సకళా జ్ఞేయా తవ తత్త్వం త వైవ హి”ఇతి.
అగ్నింద్రాదా భగవంత మారోప్య తదుపాసనం నాతీవ మంగళం.
భగవతి సర్వం సమారోప్య తదుపాసనం యత్త దతీవ మంగళ మిత్యర్థః.
[శ్రు] “యత్ర విశ్వంభవత్యేకనీడం, యస్మిన్ దేవా అధివిశ్వే నిషేదుః,
బ్రహ్మైవ భూతానాం జ్యేష్ఠం తేన కోఽర్హతి స్పర్ధితుః, బ్రహ్మదేవా
శ్రుయన్త్రిగంశ ద్రృష్మాన్నింద ప్రజాపతీ. బ్రహ్మహవిశ్వా భూతాని

..●●◆▶ నవవిధభక్తా వర్చనస్య ప్రాధాన్యమ్ ◆▶●●..

తదాప్నోతి కలా సంకీర్త్య కేశవ"మితి కలియుగే కీర్తనస్య సర్వసాధ
నత్వ ముక్తం, కథం తదర్చనస్యే?తిచే,దుచ్యతే. భాగవతే—“కలాకృష్ణం
త్విషా కృష్ణం సాంగోపాంగాస్త్రుపార్షదం, యజ్ఞై స్సంకీర్తనప్రాయైర్య
జంతి హి సుమేధస" ఇతియజనాంగతయా సంకీర్తన ముచ్యతే. అస్య
వ్యాఖ్యాప్రకారః.—“సంకీర్తనప్రాయై స్తోత్రబహుళై ర్యజ్ఞై రర్చనై ర్య
జంతీ"తి. భాగవాంశ్చ తథోపదిశతి—“మద్యాజీమాం నమస్కు"ర్వితి.
ఏవం చ ప్రతిమార్చన మేవ సర్వప్రధానం. ప్రతిమాం వినా యత్
స్తోత్రవందనాదికం క్రియతే త ద్భిత్తిం వినా చిత్రలేఖనం భవతి. న చ

●●◆మానసికార్చనస్య కృతయుగవిషయత్వమ్◆●●

బాహ్యకరణవ్యాపార నైవ్య ప్రతిమాపేక్షా, న త్వంతఃకరణవ్యాపారస్య ధ్యాన స్వేతి వాచ్యం, తస్య నిరాలంబనతయా స్థిత్యా సంభవాత్. అత ఏ ప్రాచ్యతే—“ఏవం సదా ధ్యాతు మశక్యత్వాత్ప్రతిమాది ష్వావాహ్యర్చయే” ఇతి. “సాలంబం సగుణం శ్రేష్ఠ” మితిచ. భగవాంశ్చాహ—“అవ్యక్తా హి గతి ర్దుఃఖం దేహవద్భి రవాప్యతే” ఇతి. అతో య దు

చ్యతేఽవ్యక్తోపాసనం, తత్సర్వం కృతయుగేసంభూతా మాసోపవా
సాదివ్రతశక్తా మనోవశీకరణచణా న్న త్యభిహితం. తేహి యావ
దస్థి తావత్ప్రాణవంతః. హంత! తేషా మపి దుస్సాధ మవిచ్ఛిన్నధ్యానం
ముక్త్యుపాయం వాచా పరం వదంతో దైవవంచితాః కతౌ భగవంత
మసమర్చ్య పతంతి మృత్యుముఖ ఇతి వయం దూయామహే. అథవా
తథాబుద్ధి రపి భగవత్తైవ దేయా. “దదామి బుద్ధియోగం త”మితి హి
తేనోచ్యతే. కిం చ, “బ్రహ్మవిదాప్నోతీ” త్యాదిశ్రుతిషు బ్రహ్మవిదాం
బ్రహ్మప్రాప్తి రుచ్యతే. తత్తాప్నోతేః బ్రహ్మణః కర్మత్వం వక్తవ్యం.
“కర్తురీప్సితతమం కర్మ” ఇతి సూత్రం. కర్తుః క్రియయాఽపు మిష్టతమం
కర్మసంజ్ఞం స్యా దితి తదర్థః. క్రియా ద్విధా—అంతఃకరణవ్యాపార
రూపా, బాహ్యకరణవ్యాపారరూపాచేతి. భగవత్ప్రాప్తిసాధనభూత
క్రియా జపాదయః. తత్తాపి ప్రధానభూతా క్రియా భగవర్చనరూపా.
[[శ్రు]] “అథ పరా యయా తదక్షర మధిగమ్యతే, యత్తదద్రేష్య మ
గ్రాహ్యమగోత్ర మవర్ణ మచక్షుశ్శోత్రం తదపాణిపాదం, నిత్యం విభుం
సర్వగతం సుసూక్ష్మం త దవ్యయం య ద్భూతయోనిం పరిపశ్యంతి
ధీరా” ఇతి శ్రుత్యాఽక్షరశబ్దవాచ్య బ్రహ్మప్రాప్తిసాధనతయాఽర్చన
క్రియా విధీయతే. న చ య యేతి యచ్ఛబ్దేన విద్యైవ పరా
మృశ్యతే, సా తు జ్ఞానధ్యానాదిరూపా వక్తవ్యా, కథ మర్చన

—◆◆◆అర్చనరూపక్రియావతా మేవ పరిష్కత్వమ్◆◆◆—

యాపే?తి శంక్యం. [[శ్రు]] “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వ
రిష్ట” ఇత్యగ్రే హి శ్రూయతే. బ్రహ్మవిదో నామ బ్రహ్మ
జ్ఞానధ్యానాదిపరాః. తేషాంచ మధ్యే క్రియావతాం శ్రేష్ఠత్వ ముచ్య
తే. అత్ర క్రియావచ్ఛబ్దేన గృహీతా సైద్యతిరిక్తక్రియాపరా ఏవ
వక్తవ్యాః. అపిచ క్రియాశబ్దో బాహ్యేంద్రియవ్యాపార ఏవ ప్రాయః
ప్రయుజ్యతే. “చరితక్రియాజ్ఞానయోగేషు చతుర్షు పూజామార్గేష్వి”తి
శ్రీశాస్త్రే క్రియాశబ్దేన కేవల మర్చనరూపక్రియై వాభిధీయతే; జ్ఞాన
యోగయోఃపృథగ్గ్రహణాత్. తథాభాగవతే—“క్రియాయోగంసమా
చక్ష్య భవదారాధనం విభో” ఇ త్యర్చన మేవానుయుజ్యతే. అత్రో

నిరుపాధికః క్రియాశబ్దో బాహ్యకరణవ్యాపారే వర్తతే. క్రియావానిత్య-
తః పూర్వం “ఆత్మక్రీడ ఆత్మరతి” రతి వర్తతే. తత్ర ఆత్మశబ్దేన పర-
మాత్మా నారాయణోఽభిధీయతే. తస్మిన్ రతి ర్నామ భక్తిః. తేన
క్రీడా నామ తే నార్చారూపేణ విహరః. సచార్చనాలంకరణవీధీప్రద-
క్షిణాదిరూపః. క్రీడా హి బాహ్యసాధనసాపేక్షా, రతి స్తస్మిన్ రపేక్షా,
తనుభయక్రియావాక్ బ్రహ్మవిద్వద్వత్ ఇతి సుతరాముపపద్యతే.
ఇత్థంచ—కేవలం బ్రహ్మజ్ఞానధ్యానరతా బ్రహ్మవిదః, జపహుతార్చన-
ధ్యానరతా బ్రహ్మవిద్వద్వత్, ఇత్యస్తద్భావ్యసిద్ధాంత స్సజ్జనహృద-
యంగమః. భగవదాశయం చ పర్యాలోచయన్తు విద్వాంసః. స హి
“మన్మనా భవే” తితైలధారావదవిచ్ఛిన్నస్మృతీసంతానరూపం ధ్యానం
విధాయ “మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు” ఇతి భక్తిరూపమనో-
వ్యాపారేణ సహ స్వయంజనంతదంగతయా నమస్కారం చ బాహ్యేం
ద్రియవ్యాపారం విధత్తే తనుభయవిధవ్యాపార ఏవ పరమపదప్రాప్తి-
సాధనక్రియేతి పరమకారుణికస్య వాసుదేవస్యాశయః. తథోపదిశతి
పరమభాగవతో భీష్మ స్వసుహృదే ధర్మసూనవే—“తమేవ చార్చ-
యన్నిత్యం భక్త్యా పురుష మవ్యయ’ మిత్యాదినా. ఏతా ముత్తమబ్రహ్మ-
విద్వాం సాంగం భగవాన్మరీచి శ్రీశాస్త్రే స్ఫుటం ప్రతిపాదయతి.
తథాహి—తత్రప్రథమం “తస్య భావస్తత్త్వం, తస్య పరబ్రహ్మణః
పరమాత్మనో నారాయణస్య భావస్తత్త్వ” మిత్యారభ్య నిష్కళసకళ-
స్వభావ మభిధీయతే. తథో బ్రహ్మేశాదీనాం నారాయణస్య చ విస్ఫు-
లింగానా మగ్నేదివాంశాంశిభావః కథ్యతే. తతః పరమపురుష స్వేవ
లక్ష్మ్యో అపి పారమ్యం, భగవల్లోకస్య చాతుర్విధ్యం, వైకుంఠలక్ష-
ణంచ ప్రతిపాద్యతే. పశ్చా దాత్మనోదేహవైలక్షణ్యద్యోతనాయ
దేహమాత్మత్విప్రకారగర్భపరిణామజన్మాదిక ముచ్యతే. తదను నాడి
స్వరూపం, హృదయకమలప్రకారతదంతర్జ్వలితనహ్ని శిఖామధ్యపర-
మాత్మస్థిత్యాదికం ప్రపంచ్యతే. అనంతరం జీవాత్మకృత్య పునర్జన్మ
హేత్వాదిక మిర్యతే. అథ మోక్షోపాయభూతచతుర్విధపూజా-
మార్గమాయావిమోచనసాలోక్యాదిప్రకారా నిగద్యంతే. పశ్చా ద్య
మాద్యష్టాంగయోగం ప్రతిపాద్య, మోక్షే భక్త్యా భగవదర్చనం పర

మోషాయ ఇతి సిద్ధాంతః ప్రదర్శ్యతే. సర్వథా భగవదారాధనం
ముక్తే స్సాధనతమ మితి విదాంకుర్వంతు సంతః.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవై ఖానసాత్రేయకుల
తిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణార
విందస్మరణజనితశ్రీమన్నా రాయణ
పారమ్యవగమస్య సుందరరా
జస్య కృతి షూత్తమబ్ర
హ్మవిద్యాసారే ప్ర
థమోఽధికారః.

శ్రీరామభద్రః

ప్రియతాం.

శ్రీః

శ్రీ రస్తు.
శ్రీనివాసాయనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

ద్వితీయాధికారః.

బింబక్ష్పిప్రకారః

అ ధాదృశ్యత్వాదిగుణవిశిష్టస్యాంతర బ్రహ్మమూర్తే ర్బ్రహ్మ
రుద్రాదిభిః సృష్టపాసితు మశక్యత్వా త్త మాపనిషదం వేషం విహాయ
సర్వేషా ముపాసనయోగ్యతయా ౭ ర్చయాపే నావతరత శ్రీనివా
సస్య బింబక్ష్పిప్రకారః ప్రతిపాద్యతే. బింబం మండలం, తస్య
క్ష్పి స్స మర్థనం, “క్లృపూ సామర్థ్యే” ఇతి ధాతోః క్తిప్రత్యయః,
అత్ర బింబశబ్దేన మండలస్థః పురుషః ప్రతిపాద్యతే. క్ష్పి సదాకృతి
నిర్మాణమ్. “యఏషాంతరాది త్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే” ఇతి
శ్రుత్యా సూర్యమండలే పరమపురుషస్థితి రుచ్యతే. యద్యపి “తేనేదం
పూర్ణం పురుషేణ సర్వ”మితి సర్వత్ర పురుషవ్యాప్తి శ్చూయతే;
తథాపి తస్య విశేషేణ సాన్నిధ్యం స్థానత్రయే శ్చూయతే— “అంభ

శ్రీవేంకటేశవైభవవర్ణనం

స్యపారే భువనస్య మధ్యే నాకస్య పృష్ఠే మహతో మహీ
యాన్” ఇతి. అపారే, అంభసి మహార్ణవే, భువనస్య మధ్యే శ్రీవేంక
టాద్రా, నాకస్య పృష్ఠే పరమపదేచ, మహతో మహీయాన్,
పరమపురుషో వర్తత ఇత్యర్థః. తథోచ్యతే వారాహేచ— “అం
భస్యపారే భువనస్య మధ్యే నాకస్య పృష్ఠే భువి వేంకటాద్రా” ఇతి.
భువనస్య మధ్యే ఇతి శ్రుత్యర్థ ఏవ భువి వేంకటాద్రా వితి ప్రకాశితః.
“అరాయితాణో వికటే గిరిం గచ్ఛసదాన్వే శిరింబి తస్య సత్వభిః, తేభి
ష్ట్యాచాతయా మసీ” తిచ శ్రుతిః. హే అరాయితశ్వర్యరహితే, కాణేవకాక్షి,
వికటేగిరిం వేంకటగిరిం, గచ్ఛ, అరాయిత్యాది హేతుభూతపాపనివృత్త్యర్థ

మితి భావః. పారమాత్మికోపనిషది—రయిః కకుద్మా నిదధ ద్విదష్టం
 రయిమద్విధానం తస్మై కకుత్తే వికటాయ పిత్రే స్వాహే”తి. రయిః
 ఐశ్వర్యరూపః, కకుద్మా వృషభాచలవాన్, యద్వా—శ్రేష్ఠః, వినష్టం
 యేన కేన ప్రకారేణ యస్మై కస్మై చిత్ వినష్టం పదార్థం, వరప్రదా
 నాదినా, విదధత్ ప్రాపయన్, రయిమద్విధానం, [[శు] “ఋచ స్సా
 మాని యజూషి, సా హి శ్రీ రమృతా సతా”మితి రయిశబ్దేన వేదా
 ఉచ్యంతే. తద్వతాం విధానం విధిరూపో యః, తస్మై కకుత్తే కకుది స్థి
 తాయ వికటాయ వేంకటేశాయ, పిత్రే, రక్షకాయేత్యర్థః. యద్యపి విద్య
 న్తే బహూని భగవత్తత్తాణి భూమా, తథాపి శ్రీవేంకటేశస్య దివ్యమం
 శశవిగ్రహత్వా తత్తత్తస్య ప్రాధాన్యం. భవిష్యత్పురాణే శ్రీవేంకటగిరి
 మాహాత్మ్యే—“చిరంతనేషు త్తేషు ముక్తిత్రయ ముదాహృతం,
 సాయుజ్యముక్తి రానందప్రాప్తి శ్రీశైలనుస్తకే”ఇతి. ముక్తిత్రయం సా
 లోక్యాది ప్రాప్యరూపం, శ్రీశైలః, వేంకటాద్రి రిత్యర్థః. “భూగోళమధ్యే
 ద్రవిడేషు పుణ్యే శ్రీవేంకటాద్రి ర్గతి రేవ నాన్యా”ఇతి చ. వారాహే—
 “యాశ్చ సప్త మహాపుర్యః కీర్త్యంతే మోక్షదాయికాః, తా వేంకటాద్రి
 పర్యంతగ్రామకోట్యంశశక్తయః” ఇతి. వేంకటేశస్య వేదాంతప్రతి
 పాద్యతయా వేదాంతభాష్యాదిషు ప్రాక్తనా ఆచార్యా శ్రీనివాసం త
 మే వానుసందధతే—“అఖిలభువనజన్మస్థేమభంగాదిలీలే వినతవివిధభూత
 వ్రాతరక్షకదీక్షే, శ్రుతిశిరసి విదీప్తే బ్రహ్మణి శ్రీనివాసే భవతు మమ
 పరస్మిన్ శేముషీ భక్తిరూపే”తి. “నిరుపమగుణసింధు ర్నిత్యలక్ష్మీ
 సమేతో నిఖిలనిగమవేద్యో నిస్తులో వేంకటేశః, నిజచరణసమర్పా
 సక్తభక్తౌఘరక్షీ నివసతు హృదయే మే స్వాంఘ్రిభక్తి వితన్వ”న్నితి.
 చక్షురాద్యగోచరస్య బ్రహ్మణః ఉపాసనశక్యతాఽధిగమాయ బింబ
 క్తౌ పి శ్రూయంతే, కతోపనిషది.—

“నసందృశే తిష్ఠతి రూప మస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనం,

హృదా మసీషా మనసాఽభిక్లప్తో య ఏత ద్విదు రమృతా స్తే భవన్తి”

ఇతి. అస్య విష్ణోః, రూపం, సందృశే సందర్శనవిషయే, నతి
 ష్యతి, అనేన తస్య రూప మస్తీ త్యవగమ్యతే. కశ్చి దేనం చక్షుషా న
 పశ్యతి, తర్హి కథ ముపాసితం శక్యస్యాన్యః? దిత్వత్రాహ—హృదా,

పరమాత్మనో హృదయైస్త్రివ శ్రుతిరూపత్వాత్ శ్రుతిప్రమాణేనే
త్యర్థః. మనీషా మనస ఈష్టే ఇతి మనీట్, తేన మను నే త్యర్థః. మను
స్మర్తృణాం ముఖ్యః, తద్గ్రహణేన సకలస్మృతయ ఉచ్యంతే, స్మృతి
ప్రమాణే నే త్యర్థః. మనసా, మనశ్చబ్దేన భృగ్వాదిమునయ ఉచ్యంతే,
తద్వచనరూపశ్రీశాస్త్రప్రమాణే నేత్యర్థః. అభిక్లప్తః బింబరూపేణ
కల్పితః, ఇతి, యే విదు, స్తే అమృతా భవంతి. అథవా హృచ్చబ్దేన సకల
శ్రుతిస్మృతిశ్రీశాస్త్రశిల్పాదీనా మభిప్రాయో గృహ్యతే, తేనత మను
స్మృత్యే త్యర్థః. మనీషా ఆచార్యబుద్ధ్యా, విభక్తిలోపశ్చాందసః. మనసా
శిల్పిచిత్తేనచ, అభిక్లప్త ఇతి. భగవదవతారరహస్యవేదినాం సంసారబంధ
మోచనం నిగద్యతే—“అవతారస్య సత్యత్వ”మిత్యారభ్య “ఇతి జన్మ
రహస్యం యో వేత్తి ముక్తో భవే దిహే”తి. అర్చారూప మ ప్యవతా
రవిశేష ఏవ. “అర్చాత్మనాఽవతీర్ణం మాం జానంతోఽపి విమోహితాః,
కృత్వా దారుశిలాబుద్ధిం గచ్ఛంతి నరకాయుత”మిత్యన్యత్ర భగవద్వచ
నాత్. పరమాత్మన స్సాకార త్వే శ్రుతిః—“య ఏషోఽంతరాది త్వే హిర
ణ్మయః పురుష”ఇత్యాదిః. స్మృతిస్తు—“రుక్మాంభం స్వప్న ధిగమ్య”మితి
మనువచనాదిః. శ్రీశాస్త్రం—“సువర్ణవర్ణం రక్తాస్యం రక్త నేత్రం సుఖో
ద్వహ”మిత్యాదికం. అభిక్లప్త ఇతి శ్రుత్యర్థం విశదయతి సూత్రే

—●●◆శిలాయామర్చావతారః◆●●—

భగవాన్ విఖనాః—“షడంగుళా దహీనం త ద్రూపం కల్పయిత్వే” త్యా
దినా. శిలోత్పత్తి స్తత్ర రూపవిధానం చ శ్రూయతే—“అదభ్య స్సంభూ
త”ఇత్యారభ్య “తత్పురుషస్య విశ్వ మాజాన మగ్ర”ఇత్యంతం. అయ
మర్థః—అపాం పృథివ్యా శ్చ రసాత్ సారభాగాత్ సంభూతః, ఉపల
భిత్యర్థః. తస్య జలభూమిసారరూపత్వాత్. విశ్వకర్మణః బ్రహ్మణ, స్స
కాశాత్ సమవర్తత సమీచీనరూపేణావర్తత, బ్రహ్మణ స్సంకల్ప
నశా త్సమీచీనా శిలా జాయత ఇత్యర్థః. తస్యోపలస్య త్వష్టారూపం
విదధత్, అకరో దిత్యర్థః. తత్ తథారూపకల్పనం, పురుషస్య అగ్రే
ఆజానం జన్మ, ఆవిర్భావ ఇతి యావత్. ఏవం పరమపురుషావిర్భావ
జ్ఞానస్య ముక్తిప్రదత్వం శ్రూయతే—“త మేవం విద్వా నమృత ఇహ
భవతీ”తి. పాద్మపురాణే వేంకటగిరిమాహాత్మ్యే ఏకోనత్రింశాధ్యాయే

ఏతద్విషయప్రకరణ మారభ్య—‘వరాహరూపవిభవః పురాణః
పురుషోత్తమః, ఉవాచ వచనం శ్రీమాన్ కరుణావరుణాలయః. ఏతావాం
స్తవ దృశ్యోఽహం తదధో న నృపాధిప” తదధోనేతి, జన్వధోభాగేఽ
హం న దృశ్య ఇత్యర్థః. “ఏత ద్రూపం ప్రతిష్ఠాప్య శుద్ధయా శిలయా
నృప, తస్మై దేహ్యాఖిలాన్ భోగాన్ పూర్ణో భూత్వా సుపుష్కలాన్.
అప్రాకృతాంగో విరజా సాత్త్వికోఽయ మితి స్మరన్, వైఖానసై ర్మ
హాభాగై రర్చాపయ నరాధిప. రాజ న్నల మలం వ్యర్థప్రయత్నే
నాతిభూయసా” ఇతి. అలమలం, అధోభాగదర్శనవిషయప్రయత్నో న
కర్తవ్య ఇత్యర్థః. కతోపనిషది—“అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోఽంతరాత్మా
సదా జనానాం హృదయే సన్నివిష్టః” ఇతి యథా సర్వత్ర పరిపూర్ణస్య
పరమాత్మన ఉపాసిత మశక్యతయా హృదయప్రమాణానుగుణ్యే
నాంగుష్ఠమాత్రత్వం ప్రతిపాద్య తదుపాసనే చోదయతి, తథా “హృదా
మనీషే” త్యాదినా బింబక్లృప్తి ముక్త్వా తదుపాసనే చోదయతీతి బోధ్యం.
అస్యా శ్శ్రుతే రన్యధాఽర్థవర్ణనం న చారు; హృదామనసేతి పృథగ్గ్రహ
ణస్య ప్రయోజనాభావాత్, క్లృప్తశబ్దస్వారస్యాభావాచ్చ. క్లృప్తిర్నామ
కల్పనం, రూపవత్కరణ మితి యావత్. అత ఏ వాహ భగవాన్
విఖనాః—“రూపం కల్పయిత్వే”తి. అనేకత్ర బింబనిర్మాణం క్లృప్తిశబ్దేనో
చ్యతే. క్లృప్తిశబ్దం భగవాన్ వ్యాసోఽపి వేదాంతశాస్త్రే మూర్తివిషయ
కల్పనే ప్రయుక్తే—“సంజ్ఞామూర్తిక్లృప్తిస్తు త్రివృత్కుర్వత ఉపదేశా
ది”తి. గారుడే—“యత్ర యత్ర చదేవేశో రమతే చ స్వయం హరిః,
తత్తద్వివ్యప్రతిష్ఠాంత మితి విద్ధి సనాతనం. సిద్ధమానుషయో రేవ
బింబక్లృప్తి స్తథేష్యతే” ఇత్యాదా వౌచిత్యా దర్శనిర్ణయః కార్యః. పర
మాత్మన శ్శిలాదిప్రతిమారూపేణావిర్భావే చ శ్రుతిః, యజుషి—“య
తో వరః కర్మణ్య సుదక్షో యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” ఇతి.
అయ మర్థః—వీరో విష్ణుః, “ఉగ్రం వీరం మహావిష్ణు” మితి నృసింహతా
పిన్యాం విష్ణో ర్వీరత్వం ప్రసిద్ధం. “విష్ణో ర్ముకం వీర్యా” నీతి శ్రుతేః, “విష్ణు
నా సదృశోఽపిర్య” ఇతి శ్రీమద్రామాయణవచనాత్. కర్మణ్యః కర్మభి
రారాధ్యః, సుదక్షః భక్తాభీష్టకరణసమర్థః, దేవకామః క్రీడాకామః,
‘దిష్ క్రీడే’ త్యాదిధాతోః, యుక్తగ్రావా, శిలారూపీత్యర్థః. జాయత ఇతి.

అపిచ—“పిశంగరూప స్సుభరో వయోధా శృష్టి వీరో జాయతే
దేవకామః”. అయ మర్థః—పిశంగరూప స్సువర్ణవర్ణః, సుభరః సుఖేన భర్తుం
శక్యః, వయసా గరుడేన ధ్రియత ఇతి వయోధాః, శృష్టి బలవాన్,
“శృష్టితుబలవాన్ బలీ”తినిఘంటుః. దేవకామః, జాయతే ప్రతిమారూపీ
భవతి [[శు]] “అశ్మాన మాఘణం ప్రపద్యే” ఇతి చ శ్రూయతే. అయ
మర్థః—ఆఘణం శిల్పినా శాస్త్రమనుస్యత్యటంకే నోత్కిర్ణరూపం,
అశ్మానం పాషాణమయం, పరమాత్మానం ప్రపద్య ఇతి, కేవలాశ్మనః
ప్రపత్తవ్యాసంభవాత్. భారతే—“సురూపాంప్రతిమాం విష్ణోః ప్రసన్న
వదనేక్షణాం, కృత్వాఽఽత్మనః ప్రీతికరీం సువర్ణరజతాదిభిః. తా మర్చ
యే”దితి. ముండోపనిషది—“ఆవిస్సన్నిహితం గుహచరం నామ
మహత్పద మ త్రైత త్సమర్పిత” మితి. అయమర్థః—గుహచరం నామ
హృదయగుహవ ర్తితయా ప్రసిద్ధం, బ్రహ్మ విష్ణోః శ్చ, తస్యైవ హృద
యస్థత్వాత్. త్రిశిఖబ్రాహ్మణోపనిషది—“సంపూర్ణకుంభవ ద్దేహంకుం
భయే న్మాతరిశ్వనా, పూరణా న్నాడయ స్సర్వాః పూర్వస్తే మాత
రిశ్వనా. ఏవంకృతే సతి బ్రహ్మణ చరన్తి దశ వాయవః, హృదయాం
భోరుహం చాపి వ్యాకోచం భవతి స్ఫుటం. తత్ర పశ్యే త్పరాత్మానం
వాసుదేవ మకల్మష” మితి. ధ్యానబిందూపనిషది—“అష్టపత్రం తు హృ
త్పద్మం ద్వాత్రింశ త్కే సరాన్వితం” ఇత్యారభ్య “శ్రీవత్సకౌస్తుభోరస్కం
ముక్తామణివిభూషితం, శుద్ధస్ఫటిక సంకాశం చంద్రకోటిసమప్రభం.
ఏవంధ్యాయే న్మహావిష్ణు” మితి. గర్భోపనిషది—“గర్భవాసా త్ప్రముచ్యే
యం యది విష్ణుం భజే హృదీ”తి. భగవాన్ విఖనా శ్చాచమనవిధౌ—
“విష్ణుః ప్రీణా త్వితి హృదయ” మి త్యాహ. ఇత్యల మప్రకృతేన, ఆవిః
ఆచార్యహృదయా దావిర్భూయ, సన్నిహితం ప్రతిమాయాం సాన్నిధ్య
వత్, భవతి. అత్ర ప్రతిమారూపే భగవతి ఏత త్సర్వం సమర్పిత మితి.

—●—ప్రతిమాస్వల్పబుద్ధీనామ త్యస్యాపపాతత్వమ్—●—

స్మర్యతేచ—“అగ్నౌ తిష్ఠతి విప్రాణాం హృది తిష్ఠతి యోగినాం, ప్రతి
మాస్వప్రమత్తానాం సర్వత్ర విదితాత్మనా” మితి విప్రాణాం కర్మమాత్ర
పరాణాం బ్రాహ్మణానాం, పరమాత్మా యజ్ఞపురుషనామ్నాఽగ్నౌ
తిష్ఠతి. యోగినాం తదపేక్షయా సముత్కృష్టానాం, హృది అంతర్యా

మితయా తిష్ఠతి. అప్రమత్తానాం ప్రమాదరహితానాం-భక్తివిశేషేణ యోగినోఽప్యుత్కృష్టానాం, ప్రతిమాయాం తిష్ఠతి. సర్వేభ్యో యోగిభ్యః భగవద్భక్తానా ముత్కర్ష శ్రీగీతాయా ముచ్యతే—“యోగినా మపి సర్వేషాం మద్గతే నాంతరాత్మనా, శ్రద్ధావా భజతే యోమాం స మే యుక్తతమో మతః” ఇతి. భజత ఇత్యా రాధన ముక్తం; తత్రైవ శ్రద్ధావా నితి పదస్వారస్యాత్. సర్వత్ర విదితాత్మనా మితి. విదితాత్మనాం, సర్వత్ర అగ్నౌ హృదయే ప్రతిమాయాం చ, భగవా త్ తిష్ఠతీత్యర్థః. అన్యే తు ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధానా మితి-ప్రతిమాస్వల్పబుద్ధీనా మితి వా పాఠ మంగీకృత్య ముహ్యంతి. తాన్ పృచ్ఛామః. కిం ప్రతిమాయాం భగవత్సత్తా నాస్తీతిబ్రూథ? అథవా స్వల్పబుద్ధీనా మేవ తత్ర భగవత్సత్తా తదుపాసనస్వాల్పఫలత్వాత్; మహాబుద్ధిభి స్తత్రోపాసనం న కర్తవ్య మితి వా? ఆద్యః పక్షః అత్యంతం తుచ్ఛః; తత్రైవ ప్రతిమాసు తిష్ఠతీతి సమ్యగభిధానాత్. ద్వితీయః పక్షోఽపి నాభిజ్ఞహృదయంగమః; మహాబుద్ధిభిః ప్రతిమాసు భగవదా రాధనస్య ఫలాధిక్యస్య చాభిహితత్వాత్. న చ మహాబుద్ధయోఽప్యల్పబుద్ధీన్ ప్రతి ప్రతిమార్చనం వ్యధు రితి వాచ్యం; శ్రుతిస్మృతిప్రామాణ్యేన మహాబుద్ధిభి రపి ప్రతిమా స్వర్చనానుషానస్య దర్శనాత్. శ్రూయతే హి—“యద్దేవానాం చక్షుష్యాగోఅస్తీ”తి. అనయా శ్రుత్యా పాపాణాదిమయదేవదర్శనేఽనమస్కారాది రూపాపరాధ ఉక్త ఇతి తద్భాష్యకారై రుక్తం. మన్వాదయోఽపి ప్రతిమారూపదేవతార్చాయా లంఘనే దోషం, తత్ప్రదక్షిణాదిషు సుకృతంచ స్మరంతి. భగవాన్ విఖనాశ్చ మోక్షోపాయతయా భగవదర్చనం విధత్తే. భారతేచ—“సురూపాంప్రతిమా” మిత్యాదినా తథోచ్యతే. తథా—“యమాదిభి ర్యోగపథైః” ఇత్యాదినా భాగవతే చాభిధీయతే. తతో మహాబుద్ధిభి రపి ప్రతిమార్చనం కర్తవ్య మితి సిద్ధ్యతి. భృగుమరీచ్యాదయోఽపి మందరాదిషు దేవం ప్రతిష్ఠాప్యా పూజయన్నిత్యభిధీయతే. తత స్తథా పాఠద్వయే చ అపిశబ్దాధ్యాహారేణ సాధ్వర్థోఽజ్ఞీకార్యః. అల్పబుద్ధీనా మపి ప్రతిమాసు హరి స్తిష్ఠతి, కిముత మహాబుద్ధీనా మిత్యర్థః. బౌచిత్యా దర్శనిర్ణయః కార్యః. అతోఽనున్నతై రాస్తికజనైః ప్రతిమార్చనే శ్రద్ధా కార్యః.

నను భాగవతే—“అచాయా మేవ తు హరేః పూజాయాం శ్రద్ధ
యేహతే, న తద్భక్తేషు చాన్యేషు సభక్తః ప్రాకృత స్మృతః”
ఇత్యభిధీయతే, తత్కథం ప్రతిమారాధకానాం శ్రేష్ఠత్వ? మితి చే
దుచ్యతే. తద్వచనం భగవద్భక్తపూజానాదరాణాంసర్వత్ర వాసు
దేవాత్మతా మ్మన్యమానానాం చ దూషణపరం. కర్తవ్య ఏవ హి భగ
వద్భక్తై స్స్వసధర్మసు ఆదరః, తథా సర్వభూతేషు దయాచ. ప్రాకృత
ఇత్యస్య ప్రకృతిసంబంధవా నిత్యర్థః, నత్వధమ ఇతి. ఉచ్యతేచ—“తద్భ
క్తజనవాత్సల్యం తత్పూజా స్వనుమోదనం, తత్కథాశ్రవణేభక్తి” రిత్యా
దినా భగవజ్జనలక్షణం. ఏవం చ భగవద్భాగవతారాధక స్సర్వభూతద
యావాం శ్చప్రాకృత ఇత్యేవ ఫలతి, కా యతి రస్మదభిమతస్యే? త్యలం
నీరసవాదేన.

—●—●—● ప్రతిమార్చనే శ్రుత్యాదిప్రమాణమ్ —●—●—●

ముండోపనిషది —

“నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్యో న చ ప్రమాదా త్తపసా
వాఽప్యలింగాత్, ఏతై రుపాయై ర్యతతే యస్సు విద్వాంస్తస్యైష
ఆత్మా విశతే బ్రహ్మధామ” ఇతి.

అయ మర్థః—అయ మాత్మా పరమపురుషః, బలహీనేన భగవదా
రాధనానుకూలశరీరేంద్రియపాటవరహితేన, న లభ్యః. ప్రమాదాత్
భగవదారాధనోపకరణాజ్ఞానానవధానాత్, అలింగాత్ ప్రతిమార
హితాత్, తపసః ధ్యానాద్వా, న లభ్యః. లింగశబ్దస్య మూర్తిపరత్వం
భాగవతే ఏకాదశే—“ద్రవ్యక్షిత్యాత్మలింగాని నిష్పాద్య ప్రోక్ష్య
చాసనం”. అయ మర్థః—ద్రవ్యాణి పుష్పాదీని జంత్యాదిశోధనేన, ఆ
త్మాన మవ్యగ్రతయా, లింగం మూర్తిం, అనులేపనతాశనాదినా, నిష్పా
ద్య యోగ్యాని కృత్వేతి. “తప ఆలోచన” ఇతి ధాతోః తపశ్శబ్దస్య ధ్యాన
పరత్వం కథం పున ర్లభ్యత? ఇత్యత్రాహ—ఏతైరుపాయైరితి. ప్రమాద
రహితార్చనధ్యానాదిరూపై రిత్యర్థః. యతతే, తస్య ఆత్మా, బ్రహ్మ
ధామ పరంపదం, విశత ఇతి.

ప్రశ్నోపనిషది—“నాతః పర మ స్తీతి తే హి త మర్చయంత”
ఇతి. ఉచ్యతే హి భగవతా—“భక్త్యా త్వనన్యయా శక్య”ఇతి. భక్తే ర్నవ
విధేషు లక్షణే స్వర్చనం ప్రధాన మిത്യుక్తం.

నను “క్రియావా నేష”ఇతి శ్రుత్యా క్రియావత శ్రేష్ఠత్వం
ప్రతిపాద్యతే, తస్య చ బ్రహ్మవిత్త్వాపేక్షయా ఫలవిశేషేణ భవితవ్యం,
స చ సాయుజ్యప్రాప్తిరూప ఇతి బ్రూషే! త దంగీకుర్మః, సాయుజ్య
ప్రాప్తేశ్చ క్రియావిశిష్టం బ్రహ్మవేదన మేవ సాత్మాదుపాయః, ఇతిచే, దు
చ్యతే—వేదనవిశిష్టాక్రియైవ సాయుజ్యస్యావ్యవహితోపాయః; భగవతా
విఖనసా వాసుదేవేన చ తథాఽభిహితత్వాత్. “భక్త్యా భగవంతం నా
రాయణ మర్చయే తద్విష్ణుః పరమం పదం గచ్ఛతీ”తి—“మన్మనా
భవ మద్భక్తో మద్యాజీమాం నమస్కుర్వి”తిచ. అత్ర మన్మనా
భవేతి ధ్యానం విధాయ, తత్రాపరితుష్యతా వస్తుత స్తస్య దుష్కరతాం
మన్వానేన వా, భగవతా—“మద్భక్తో మద్యాజీభవే”తి విశేషేణ విధీయత
ఇత్యుక్తం. అత స్సాలోక్యాదిప్రాప్తిం ప్రతి ధ్యానమాత్రం సాధకం.
సాయుజ్యం ప్రతి తద్విశిష్టమర్చన మితి. యథా బ్రాహ్మణో రాజ
ప్రియో భవతీ త్యుక్త్వా, బ్రాహ్మణానాం విద్వాన్ శ్రేష్ఠ ఇత్యుక్తే,
బ్రాహ్మణత్వే సతి విద్యేన రాజప్రియతమత్వే హేతుః, న తు బ్రాహ్మ
ణత్వమాత్రంతస్య రాజప్రియత్వసాధకత్వాత్. “దుర్బోధా వైదికా
శ్శబ్దాః ప్రకీర్ణత్వాచ్చ సర్వశః, తద్వై స్త ఏవ స్పష్టార్థాః స్మృతితంత్ర
ప్రతిష్ఠితాః”ఇతి వచనేన వేదార్థః స్మృత్యాదిభి రేవ నిర్ణేతవ్యః. సర్వ
జ్ఞోవిఖనాః, త మనుసృత్య భృగుమరీచ్యాదయ స్తథా పదన్తి—“అర్చన
మేవ వక్తవ్యం నాన్యథా పరమపదప్రాప్తి”రితి. అథవా క్రియావతాం
శ్రేష్ఠత్వం అర్చనజపాద్యుపాయబాహుళ్యా దుపపద్యతే. హ స్తవా న్న
ద్యాః పారం ప్రాప్నోతీ త్యుక్త్వా, పోతవాన్ హ స్తవతాం శ్రేష్ఠ ఇత్యు
క్తంచేత్, సుఖేన పారప్రాప్తౌ పోత ఏవ ముఖ్యోపాయోభవతి. యద్యపి
పోతస్య హ స్తనేయతయా తస్యాపి సాధనత్వ మస్తి; తథాఽపి సుఖేన
పారప్రాప్తౌ పోత ఏవ ముఖ్యోపాయః. అత ఏ వ్రూచ్యతే—“క్షేణో ధికతర
స్తేషామవ్యక్తా సక్తచేతసా”మితి. శూయతేచ—“ఏతైరుపాయై” రిత్యాది.
“తమేవ చార్చయన్నిత్యం భక్త్యా పురుషమవ్యయం, ధ్యాయం స్తువ”

న్నిత్యాదినా అర్చనాద్యుపాయాః కథ్యంతే. తపసోనాఽప్యలింగా దిత్య
త్రాపిశబ్దేన అనుక్తా జపాదయ స్సముచ్చయన్తే. శేన ప్రతిమార్చన
రహితజపాదిభి ర్నలభ్యత ఇతి సిద్ధ్యతి. తతః ఏతై రుపాయై రితి ప్రతి
మార్చనసహితజపధ్యానాదీనా ముపాయత్వ ముక్తం. నారదశ్చహ—
“యేఽర్చయన్తి సదా విష్ణుం నిష్కలే నాంతరాత్మనా, న తే భూయోఽ
పి జాయన్తే శ్వేతద్వీపనివాసినః” ఇతి. భల్లశాఖాయాం—“అర్చనాదౌ
యజ్ఞమూర్తే రూర్ధ్వపుండ్ర”మిత్యారభ్య”కులం తారయతే సప్త
సగచ్ఛే ద్వైష్ణవం పద”మితి.

నను ధ్యానాపేక్షయాఽర్చనస్య కథంసౌకర్యం? తత్రాపి ప్రతి
మానిర్మాణపూజాద్రవ్యసంపాదనాదిశ్రమోఽస్త్యేవేతిచే, దుచ్యతే—
నిరంతరధ్యానం హ్యత్యంత మశక్యం. “ఇంద్రియాణి ప్రమాథీని
హరన్తి ప్రసభం మన”ఇతి మనోవశీకరణం దుస్సాధం. యోగ
బలేన మనో వశీకార్యం. యోగో మహతా క్లేశేన సాధ్యః. తద
పేక్షయాఽత్యంతం సుకరం శ్రమం వినా లబ్ధైర్ద్రివ్యై ర్భగవద
ర్చనం. భక్త్యా పత్రాదిదాన మపి భగవత్ప్రీతికరం భవతి. ఉచ్యతే హి—
“పత్రం పుష్పం ఫల”మితాది“అణ్వప్యపహృతం భక్తై ర్మమతో
షాయ కల్పత”ఇతి—“కిం త్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః,
ఉదకే నా ప్యలాభే తు ద్రవ్యాణాం పూజితః ప్రభుః” పత్రేషు పు
ష్పేషు ఫలేషు తోయే ష్వక్రీతలభ్యేషు సదైన సత్సు, భక్త్యైకలభ్యే
పురుషే పురాణేషు క్త్యై కిమర్థం క్రియతే న యత్నః”ఇతి. ప్రతిమార్చన
స్యాక్లేశత్వం భగవత్తేవాభిధీయతే—“మయ్యావేశ్య మనో యే మాం
నిత్యయుక్తా ఉపాసతే, శ్రద్ధయా పర యోపేతా స్తే మే యుక్తతమా
మతాః”ఇతి. న చాత్రార్చన స్యాక్లేశత్వం నోచ్యత ఇతి శంక్యం; ఉత్తర
త్రావ్యక్తోపాసనస్య క్లేశవత్త్వకథనే నా స్యాక్లేశత్వ సిద్ధేః. న చాత్రో
పాసత ఇ త్యవిచ్ఛిన్న స్మృతिसంతానరూపం ధ్యాన ముక్త మితి వాచ్యం;
తస్యాపి నిఖిలేంద్రియనియమనశ్రమం వినా నైరంతర్యాసంభవాత్.
ఉచ్యతేహి శ్రీశాస్త్రే భగవతా మరీచినా—“ఏవం సదాధ్యాతు మశ
క్యత్వా త్ప్రతిమాది ష్వావా హ్యర్చయే”దితి. ఇంద్రియేషు జితేషు

మన స్వాధీనం భవతి, స్వాధీనమనసః కిం సాధ్యం? కి మసాధ్యం? అతో
 “నిత్యయుక్తా ఉపాసత” ఇతి భగవదర్చన మే ప్రాచ్యతే. “మయ్యావేశ్య
 మన” ఇతి ఫలాభిసంధిరాహిత్యేన తదేకప్రవణత్వం విధీయతే. కిం చ
 “దేవాన్ దేవప్రతా యాన్తి పితౄన్ యాన్తి పితృప్రతాః, భూతాన్
 యాన్తి భూతేజ్యా యాన్తి మద్యాజినోఽపి మా” మిత్యత్ర యజనం
 పూజన మిత్యేవ వక్తవ్యం. దేవప్రతత్వ మగ్ని హోత్రాదిభి ర్దేవ
 యాజత్వం. పితృప్రతత్వం శ్రాద్ధాదిభిః పితృయాజత్వం. భూతేజ్యత్వం
 బలిహారణాదినా భూతయాజత్వం. మద్యాజిన ఇత్యనేనోక్తం భగవద్వ
 జనం ప్రతిమూర్చనం వినాఽన్యరూపం నోపపద్యతే. అవ్యవధానేన
 “పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతీ” తిహ్యు
 చ్యతే. పత్రాదిదానం యథా ప్రతిమూరూపే భగవతి యుజ్యతే, నత
 థాఽన్యత్ర. న చ భగవంతం యజామ ఇతి బుద్ధ్యా యేదేవాదీన్ యజ
 న్తితే భగవంతం ప్రాపునవస్త్యర్థ ఇతి వాచ్యం; తస్యా ప్యసామంజ
 స్యాత్. కయా విధయా దేవాదియజనే తథాబుద్ధిః కార్యా? య ద్యగ్ని
 హోత్రాదివిధయా దేవాదియజనఇతి బ్రవీషి!, తర్హి “దేవాన్ దేవ
 ప్రతాయాన్తి” త్యాదేః ప్రతినిర్దేశ్యతయా “యాన్తి మద్యాజినోఽపి
 మా” మితి వచనం నాత్యంతం సంగచ్ఛతే. యథా దేవప్రతాదయః
 దేవాన్ యాన్తి, తథా మద్యాజినోఽపి మాం యాన్తితి ప్రతిపాద్య,
 తత స్స్వయజనే విశేష మాహ—“పత్రం పుష్పం ఫల” మిత్యాదినా. దే
 వాదియజనే యథా ద్రవ్యలోపో భవతి ప్రత్యవాయకరః, తథా మద్య
 జనే న ప్రత్యవాయకరః. యది మయి భక్తి స్వాస్య ద్యథాలబ్ధద్రవ్యై
 రర్చితోఽహం ప్రీతిమాన్ స్యా మిత్యర్థః. ఉచ్యతే చ శ్రీశాస్త్రే—“య
 ద్యద్ద్రవ్యం భవేద్ధీనం త త్త త్పుష్పేణ కల్పయేత్, పుష్పాణా మ
 ప్యభావే తు సర్వంతోయేన కల్పయే”దితి. ఇదం వచన మలాభవిషయ
 మేవ. అతో భగవదర్చనే యథాశక్యం ప్రయతితవ్యం ద్రవ్యసంపాదనా
 య. అన్యథా శ్రద్ధావైకల్యాపత్తేః. అథ యది త త్తత్ప్రతి మూర్చనవిధ
 యా తత్తదేవాదియజనేఽపి భగవంత మేవ యజామహఇతి బుద్ధిః కా
 ర్యేతి బ్రవీషి, త ద ప్యసత్; అద్వారకభగవదారాధనస్య సాలభ్యేన
 ద్వారకభగవదారాధనస్యానా వశ్యకత్వాత్ ఉచ్యతేహి భగవతా

విఖనసా—“విష్ణో రారాధనం సర్వదేవతార్చనం భవతీ”తి. ఉక్తంచ—
 “త్వయి సర్వం సమారోప్యే” త్యాదికం. న చార్చనం సంసారిభిర్భ్రష్టా
 ప్రాప్తా వితరమార్గాచరణాశక్తైః కార్యం, న తు చరమాశ్రమిభి రితి
 శంక్యం; సుగమతయా సర్వసాధారణ్యేన భగవదుపదిష్టత్వాత్. “యే
 తు సర్వాణి కర్మాణి మయి సన్యస్య మత్పరాః, అనన్యే నైవ యో
 గేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే. తేషా మహం సముద్ధర్తా మృత్యు
 సంసారసాగరాత్, భవామి న చిరా త్పార్థ మయ్యా వేశితచేతసా”మి
 తి. యతీన్ప్రత్యాహత్రిః—“త్రైకాల్య మర్చనం విష్ణో దేవతానాం
 తదాత్మనాం, నమస్కారార్చనాదీని కుర్యా న్నన్యస్య కస్య చిత్.”
 క్రతుశ్చ—“ఈశ్వరో భగవాన్ విష్ణుః పరమాత్మా మహా నజః, శా
 స్తా చరాచర సైక్యకో యతీనాం పరమా గతిః. ధ్యాయతేఽర్చయతే
 యోఽన్యం విష్ణులింగ ముపాశ్రితః, కల్పకోటిశతై శ్చాపి గతి స్తస్య
 న విద్యతే” ఇతి. విష్ణులింగం తురీయాశ్రమం. శాఖ్యానీయోపని
 షది—“కుటీచకో బహూదక శ్చాపి హంసః పరమహంస ఇతి వృత్త్యా
 చ భిన్నాః, సర్వ ఏతే విష్ణులింగం దధానా వృత్త్యాఽవ్యక్తం బహి
 రంతశ్చ నిత్యం, పంచయజ్ఞా వేదశిరః ప్రవిష్టాః క్రియావంతోఽమీ
 బ్రహ్మవిద్యా”మిత్యారభ్య “విష్ణుక్రీడా విష్ణురతయో విముక్తా విష్ణ్వాత్మ
 కా విష్ణుమే వాపి యన్తీ”తి. పంచయజ్ఞా ఇతి. పంచసు కాలేషు యథా
 విధి భగవదర్చనధ్యానాదిక్రియాభిస్త మా రాధయంత ఇత్యర్థః.

—●—●—● అర్చయా అవతారత్వమ్. —●—●—●

నను ప్రతిమాయాం భగవా నర్చనీయ ఇతి బ్రవీషి! కీదృశ్యా బుద్ధ్యాఽ
 ర్చ్యః? ప్రతిమారూపీ భూత్వావర్తతఇతివా? ప్రతిమాంతర్యామీతివా?
 ప్రతిమోపర్యాధేయతయా తిష్ఠతీతివా? నాద్యః పక్షో యజ్యతే; నిర్వికా
 రస్య తస్య శిలావికారరూపాసంభవాత్. న చ ద్వితీయః; “అంతర్బ
 హిశ్చతత్సర్వ” మిత్యాదిశ్రుత్యా సర్వవ్యాపకస్య తస్య ప్రతిమాంత
 ర్వ్యాప్తౌ విశేషాభావేన తత్రార్చననియమాభావాత్. న చ తృతీయః;
 ప్రతిమాయా ఆధారమాత్రతయా తదభిషేకాలంకరణాదా ప్రయో
 జనాభావా, దితి చే, దుచ్యతే—ప్రథమం పక్షద్వయ మపి సుసాధం.
 సర్వత్ర వ్యాపకో నిష్కళస్వరూపో విష్ణుః కేవలం హేయగుణరహి

తో ౭నభివ్యక్తో భక్తధ్యానేనప్రతిమాయా మభివ్యక్తసమస్తకల్యాణ
గుణనిధి ర్భూత్వా భక్తాభీష్టం కరోతి యథా సర్వత్రాకాశే వ్యా
ప్తో వాయు ర్వ్యజనచాలనే నాభివ్యక్త శ్శ్రీమ మపనుదతి, యథా
చారణ్యాం సర్వత్ర వ్యాప్తో వహ్ని ర్మథనే నాభివ్యక్తః ప్రకాశేన
తమో హృతి, తద్వత్. అథ ప్రతిమాయాపీ జాయత ఇత్యత్ర శంకసే
యది, సప్రమాణం తవ శంకాం పరిహరామః. “అజాయమానో బహు
ధా విజాయతే” “అజో౭పి స న్నవ్యయాత్మా భూతానామీశ్వరో౭
పిసన్, ప్రకృతిం స్వా మధిషాయ సంభవామ్యాత్మమాయయా” ఇతి
శ్రుతిస్మృతిభ్యాం జన్మరహితస్యాపి తస్య యథా జగద్రక్షణాయ స్వే
చ్ఛయా సంభవ స్సమవగమ్యతే, తథా నిర్వికారస్యాపి తస్య భక్తాను
గ్రహం యార్చావతారోపి. తథా చ శిలావికారరూపత్వం నానుపప
న్నం; “భూతో భూతేషు చరతి ప్రవిష్ట స్స భూతానా మధిపతి ర్భ
భూవ, తస్య మృత్యౌ చరతి రాజసూయం స రాజా రాజ్య మను
మన్యతా మిద”మితి శ్రుతేః. ఈశ్వరస్య ప్రతిమాతాదాత్మ్యం శ్రుతి
స్మృత్యాదిభి రభిధీయతే—“యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” ఇతి—
“సురూపాంప్రతిమాం.....తా మేవ బ్రహ్మరూపిణీ”మితి చ. స
చ-విభవే స్వయం భగవాన్ స్వేచ్ఛయా తత్తద్రూపో భవతి, అర్చా
యాంతు శిల్పినా కల్ప్యతే రూపం, తత్రాచార్యః పరమేశ్వర మారో
పయతి, లోకే య దారోప్యతే తన్నిత్యైవ, యథా శుక్తా రజతారోపే
రజతం మి ధ్యేతి వాచ్యం; ఆరోపితస్యాపి తస్యామిధ్యాత్వసంభవాత్.
ఆరోపో ద్వివిధః—ఆహార్యో౭నాహార్యశ్చ. తత్ర భ్రమమూలో౭నా
హార్యారోప. యథా—శుక్తా విదం రజత మితి. అత్ర త్వాహార్యారోప
ఏవ. యథా—ముఖం చంద్ర ఇత్యాదౌ. స చ ముఖం చంద్ర-ఇత్య
త్రాపి సర్వధా ముఖే చంద్రతాదాత్మ్యసంభవాత్ సాదృశ్య మేవ
సిద్ధ్యతి, అత్రాపి తద్దృష్టాంతేన తాదాత్మ్యం స సంభవతీతి శంక్యం;
ఆహార్యారోప ఏవ స దృష్టాంతః. తత్ర తాదాత్మ్యం స సంభవేదేవ.
అత్రతు సంభవతి. స్వసంకల్పా దధికో హి భగవతో భక్తసంకల్పః.
సర్వశక్తిమాన్ భక్తవత్సలః పరమకృపాలుః పురుషోత్తమః స్వభక్త
సంకల్ప మనుసృత్య, య త్రాత్మాన మారోపయతి భక్తో భక్త్యా,

తత్ర తద్రూపతయాఽఽవిర్భవితం శక్నోతి. శ్రూయతేహి—“అవి
స్సన్నిహిత”మిత్యాది. ఉచ్యతేచ శ్రీశాస్త్రీ—“అర్చావతారరూ
పేణ లోకేఽస్మిం శ్చతురానన! అవతారం కరిష్యామి హియాలక్ష్యై
సమన్వితః” ఇతి. శ్రూయతే—“స వా ఏష పురుషః పంచధా పం
చాత్మే”తి. పరవ్యూహవిభవాంతర్యామ్యర్చారూపత్వేన పంచధేత్య
ర్థః. గ్రంథాంతరేచ—“ద్విపవర్ష విభాగేషు తీర్థే మ్వాయతనేషు చ,
మానుషార్చాత్మనా చాహం గ్రామేగ్రామే గృహే గృహే. పుంసి
పుంసి భవిష్యామి దారులోహశిలామయః, అహం పంచోపనిషది పర
వ్యూహాదిషు స్మృతః. ఆవిర్భావేషు సర్వేషు స్వసంకల్పశరీరవాన్, ఆవే
శాంశావతారేషు పంచభౌతికవిగ్రహాః. దారులోహశిలామృత్సాన్నశరీ
రోఽర్చాత్మకస్మృతః, చేతనాచేతనైర్దేహీ పరమాత్మా భవామ్యహం.
అర్చాత్మనాఽవతీర్ణం మాం జానంతోఽపి విమోహితాః, కృత్వా దారు
శిలాబుద్ధిం గచ్ఛంతి నరకాయుత”మితి. శ్రూయతేచ—“యద్దేవతానాం
చక్షుష్యాగో అస్తీ”తి. విష్ణ్వాదిప్రతిమారూపదేవాన్ దృష్ట్వా తదనమ
స్కారరూప మాగః అపరాధ ఇతి తద్భాష్యే ఉక్తం. స్మర్యతే చ
మన్వాదిభిః—“దేవతానాం గురో రాజ్ఞా స్సాత్తకాచార్యయో స్తథా,
నాక్రమేత్ కామత శ్చాయాం బ్రభుణో దీక్షితస్య చే”తి. వ్యాఖ్యా—
“దేవతానాం పాషాణాదిమయీనా”మిత్యాది. ఏవం మనువచనా న్యపి
స్తాత్యాని; “యః కశ్చిత్ కస్యచిద్ధర్మో మనునా పరికీర్తితః, ససర్వో
ఽభిహితో వేదే సర్వజ్ఞానమయో హి సః”ఇతి తద్వచనస్య వేదమూల
త్వ ముక్తం. స్మృత్యంతరేచ—“న ప్రదోషే హరిం పశ్యేది”తి. ఏవం
బహ్విభి స్మృతిభి శ్చ భగవతోఽర్చితాదాత్మ్య ముచ్యతే. నచ
భగవత స్తావ దర్చితాదాత్మ్యం యది, స్వస్య సాక్షాత్సన్నిధిం ప్రవి
శ్యాపహరతో ధనంవా, స్వమూర్తిం భిందతో వా, దస్యూన్ సద్యో
న దండయతి కథ? మితి వాచ్యం; స ఏవ హి పాతకిన స్తాదృశస్వాప
రాధే ప్రవర్త్య చిరం నిరయేషు స్థాపయతి. భగవత స్తత్తత్పుణ్యపా
పానుగుణ్యేనపున సాధుకర్మణ్యసాధుకర్మణి చ ప్రవర్తకత్వం శ్రూ
యతే—[శ్రు]“యం సాధు నిసీషతి తం సాధు కారయతి. య మసాధు
నిసీషతి త మసాధు కారయ”తి. న చ తస్య స్వహింసాయాం ప్రవ

ర్తన మనుపపన్న మితి శంక్యం; “అచ్ఛేద్యోఽయ మదాహ్యోఽయ
 మక్లేద్యోఽశోష్య ఏవ”చేతి సామాన్యే నాత్మనోఽచ్ఛేద్యత్వాదాసతి,
 తస్య కుత శ్చేదో వా హింసా వా? స్వసంకల్పోపాత్తశరీరే స్వస్త్రిక,
 కర్మోపాత్తశరీరే చేతనే చ. తస్య హి న విషమాదృష్టిః. తత శ్చేతన
 శరీరం, స్వవిగ్రహం వా, హింసతః పాపానాక్షిభూతః పశ్యతి. న
 సద్యో దండయతి, పరం తు పాపాన్ తత్కర్మఫలం ప్రాపయితుం సమ
 యం ప్రతీక్షతే. పరమేశ్వరః పాపాన్ సద్యో దండయతియది పాపే
 కోవాప్రవర్తేత? శ్రీమద్రామాయణే—“న హి ధర్మోపసంహార మధ
 ర్మఫలసంహితం, త దేవ ఫల మస్వేతి ధర్మశ్చాధర్మనాశనః” ధర్మఫలే
 భుజ్యమానే అధర్మఫలం న భవతి, అధర్మఫలే భుజ్యమానే ధర్మఫలం
 చ న భవతీత్యర్థః. ఇ త్యల మప్రకృతచింతనేన. [శ్రు] “యః పృథి
 వ్యాం తిష్ఠ”న్నిత్యాదినా పరమాత్మనః పంచభూతశరీరకత్వశ్రవణేన
 శిలాయాం తదుపాసన మ తీ వ్రోపపద్యతే. శిలా హి పంచభూతా
 త్మికా. శారీరోపనిషది—“య త్కఠినం సా పృథివీ యో ద్రవ స్త
 దంభః” ఇత్యాదినా పృథివ్యాదిస్వరూప ముచ్యతే. శిలా హి కఠిన
 రూపా. మస్పృణాయాం తస్యా ఉదబిందవ్రో భవంతి. ఘట్టనే స్ఫులింగో
 జాయతే. తదంతః మండుక ఉత్పద్యతే. యది న వాయు స్తత్ర తస్య
 జీవనం న సంభవేత్. తాడనే శబ్దశ్చ భవతి. ఆకాశం వినా న శబ్ద
 సంభవః. అత శ్శిలాదిషు శ్రుతిస్మృతిశ్రీశాస్త్రోక్తవిధయా రూపవిధా
 నం యుక్తం; నను శ్రుత్యాదినా తస్య స్వరూపత్వావగమాత్ ప్రతి
 మాక్లప్తి మంగీకుర్మః, ప్రతిమయా నరాకృత్యా భవితవ్య మిత్యత్ర కిం
 ప్రమాణం? మితి చే,దుచ్యతే—“తస్య త్వష్టా విదధ ద్రూప మే” తీతి
 శ్రుత్యా రూపవత్కరణే సిద్ధే—“య ఏషోఽంతరాదిత్య” ఇత్యాదిశ్రు
 త్యా తస్య పురుషాకృతిత్వం జ్ఞాయతే. తత్ర[శ్రు] “హిరణ్యశ్శ్రుత్వా
 రణ్యకేశ ఆప్రణఖా త్సువర్ణ”ఇతి శ్మశ్రుమత్త్వం సకేశత్వ ముచ్యతే.
 శ్మశ్రు హి ముఖ్యం పురుషలక్షణం. తస్య పురుషస్య చ పుండరీకా
 క్షత్వం శూయతే—“తస్యయథా కప్యాసం పుండరీక మేవ మక్షిణే.”
 ఇతి. ఇదం నేత్రసౌందర్యశ్రవణం సర్వాంగసౌందర్యోపలక్షణం. స్మ
 ర్యతేచ—“ధ్యేయ స్సదా సవితృమండలమధ్యవర్తీ నారాయణ స్సరసి

జాననసన్నివిష్టః, కేయూరవాణ మకరకుండలవాణ కిరీటీ హరి హిర
ణ్మయవపు ర్థతశంఖచక్రః" ఇతి. యథా భగవత స్సర్వాంగసౌందర్యం
పౌంసం, తథా లక్ష్మ్యశ్చ స్త్రీణాం స్వరూపం. శ్రూయతే—“హిర
ణ్యవర్ణాం హరిణీ” మిత్యారభ్య “కాం సోస్మితా” మితి. సోస్మితా, ముద్గ
తస్మయా మిత్యర్థః. తకారలోప శ్చాందసః. అతస్మితసౌందర్యప్రతిపాద
నేన దేవ్యా దంతశోభాఽధరశోభా చ యుజ్యతే. ఇదం సర్వాంగ
సౌందర్యోపలక్షణం. ఉచ్యతే చ—“పద్మప్రియే పద్మిని పద్మహస్తే”
ఇత్యాదినా తస్యా స్సౌలక్షణ్యం. లోకే సర్వస్య పుంభావస్య పురుషా
త్మకత్వం, సర్వస్య స్త్రీభావస్య లక్ష్మ్యత్మకత్వం చ శ్రీవిష్ణుపురాణే—
శ్రీశాస్త్రే) వా సాధికారే చాభిధీయతే—“యో యో భవతి పుంభావ
స్స విష్ణు రితి నిశ్చయః, యో యస్తు నారీ భావ స్సాస్య త్స స లక్ష్మీ
రితి స్థిత” మితి. నను సులక్షణాం ప్రతిమాం కృత్వా తత్రార్చనీయోఽ

—●—(శ్రీశాస్త్రే) క్త ప్రతిష్ఠాయా ఆవశ్యకత్వమ్. —●—

స్తుపరమాత్మా! కిమర్థం నయనోన్మీలనజలాధివాసశయనకుంభస్థాపన
—హిమవేదపారాయణాదికం క్రియత? ఇతి చే, ఉచ్యతే—క్రియా
నామ కాయకవాచికవ్యాపారః. స ద్వివిధః—అవిహితో విహితశ్చ.
అవిహితో వ్యాపారో ఽనర్థకరః, విహితస్తు శ్రేయస్కరః. విధీయతే
మహాత్మభి రేవం కర్తవ్య మితి య త్త దవశ్యమంగీకార్యం. అత శ్రీ
శాస్త్రే) ప్రథమం ప్రతిమాశుద్ధ్యర్థక్రియాః కాశ్చిత్ విధీయంతే. తతో
భగవత్సన్నిధ్యకారిణ్యః కాశ్చిత్. తత్ర—“పూతా బ్రహ్మ పవిత్రేణ
పూతా సూర్యస్య రశ్మిభిః” “ఆపో వై సర్వా దేవతాః” “పవిత్రే
స్థో వైష్ణవీస్థో యజ్ఞయేస్థో వాయుపూతేస్థః” ఇత్యాదిశ్రుతిభిః ప్రతి
పాదితపావనత్వై ర్విశేషతో మంత్రజపపూజై ర్జలైః ప్రతిమాశుద్ధిర్భ
వతి. తతః “వృక్షాణా మహ మశ్వత్థ” ఇత్యాదినాఽభిహితమహిమభి
రశ్వత్థాదిసమిద్గోఘృతహవిర్భి ర్మంత్రపూర్వకం సమేధిత స్యాగ్నే శ్చ
ఖియా సంస్కారః శేషం ప్రాప్తా ప్రతిమా భగవత్సన్నిధ్యయోగ్య
తమా భవతి. వేదో హి శబ్దరూపః పరమాత్మా; “వేదో నారాయణ
స్సాక్షా” దితివచనాత్. తజ్జపేనభగవతః ప్రసాదోజాయతే. ఇత్థం వాచిక
కాయకక్రియా భగవత్సన్నిధ్యహేతుర్భవతి. క్రియావంత శ్శ్రీతియా

బ్రహ్మనిష్ఠా”ఇతి శ్రుత్యా క్రియావతః పరమాత్మధ్యానాధికారో భవ
 తి. తథా చ తేనాచార్యేణ ప్రతిమాయా మావాహితః పరమాత్మా
 తత్రసన్నిధత్త ఇతి సర్వ మంగీకార్యం. యథా మనుష్యాణాం కరచర
 ణాద్యవయవేషు సమానే ష్వపి బ్రాహ్మణత్వం క్రియయా, తథా ప్రతి
 మానాం శిలాత్వే సమానేఽపి సంస్కారేణ భగవత్స్వరూపత్వం.
 “యజ్ఞేన యజ్ఞ మయజంత దేవా”ఇతి శ్రుతిః. దేవాః, యజ్ఞం యజ
 న్నాం భగవంతం, యజ్ఞేన క్రతునా—పూజయాచ, అయజంతఇత్యు
 త్థః. “యజ దేవపూజాసంగతిదానేష్యి”తి ధాతోః పూజై వ ముఖ్యార్థః.
 అత ఆహ శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ మరీచిః—“సంగతం దేవపూజాదానం
 యజ్ఞా ఇతి సూరయో వదన్తి, యజ్ఞే ష్వేతేషు దేవయాగో విశిష్యతే,
 యజమానేఽతీతేఽపి భువి శాశ్వతం తిష్ఠతీ”తి. పాద్యే జ్ఞానపాదే—
 “ఆసీన మాశ్రమే కణ్వం తదాశ్రమనివాసినః, నిశ్చేయసకరం కర్మప్ర
 ప్తౌ మారేభిరే ముని”మిత్యారభ్య “మోక్షైకఫలదం ధర్మం ఆద్య
 మస్మిన్ ప్రజాయతే, తే నైవాద్యేన ధర్మేణ బ్రహ్మలోకపితామహః.
 ఆరాధయత మాం దేవం హరిం నారాయణం ప్రభుం, యజ్ఞేన యజ్ఞం
 యష్టవ్యం అయజన్తేతిచశ్రుతిః. ఆద్యం ధర్మం సమాస్థాయ యే యజ
 న్తే విచక్షణాః, తే యాన్తి వైష్ణవం స్థానం పునరావృత్తివర్జిత”మితి.
 బ్రహ్మ, మా, మారాధయత, ఆరాధితవానిత్యుత్థః. అత బ్రహ్మశబ్దేన
 విఖనా ఉచ్యతే. విఖనశ్శబ్దాదీనాం చతుర్ముఖవాచకత్వం తయో రభే
 ద శ్చాచ్రగే వ్యక్తీకరిష్యతే. విఖనసాపరనామధేయో బ్రహ్మ భగవన్ను
 ఖాత్ శ్రీశాస్త్ర మధిగమ్య భృగ్వాదిభ్య ఉపదిదేశేతి భాగవతే ౭న్య
 త్ర చాభిధీయతే. మోక్షైకఫలదం ధర్మం భగవదారాధనం భాగవతే
 ఏకాదశే—“క్రియాయోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం. ప్రభో”
 ఇత్యారభ్య “నిస్సృతం త్వన్ముఖాంభోజా ద్యదాహ భగవా నజః, పు
 త్రేభ్యో భృగుముఖ్యేభ్యో దేవ్యైచ భగవాన్ భవ”ఇతి. వృద్ధహరీత
 స్మృతౌ అష్టమాధ్యాయే—“అథ వత్సామి రాజేంద్ర విష్ణుపూజా
 విధిం పఠం, శ్రౌతం మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః,
 వైఖానసైశ్చ భృగ్వాద్యై”తి భృగ్వాదీనాం వైఖానసత్వం; విఖనశ్శబ్ద

వాచ్యబ్రహ్మపుత్రత్వాత్, తదుక్తి మనుసృత్య శ్రీశాస్త్రరచయితృత్వాత్, తచ్ఛిష్యత్వాచ్చ.

—●—●—● శ్రీసూత్రోక్తనిర్గుణాశ్రయణాదీనాంసమీచీనార్థః —●—●—●

నను భగవతా విఖనసా సూత్రే—“సగుణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య పశ్చాన్నిర్గుణ మాశ్రిత్య నిత్యం మోక్షేయత్నం కుర్యా”ది తీర్యతే. అతః కంచిత్కాల మేన, సగుణే సాకారే, బ్రహ్మణి నారాయణే, భక్తి, స్తదర్చనం చ కర్తవ్యే. పశ్చాన్నిర్గుణస్య నిరాకారస్య బ్రహ్మణ ఆశ్రయణం కార్యం, తేనైవ మోక్షిత్యవగమ్యతే. కథ మర్చనస్య మోక్షోపాయత్వ? మితిచే, దుచ్యతే—హస్త! భగవాన్ విఖనాః సర్వాశ్రమి సాధారణ్యేన పూర్వం నిత్యతయా భగవదర్చనం మోక్షసాధనం ప్రతిపాద్య కథం సగుణోపాసనం కంచిత్కాలం విధాయ నిర్గుణాశ్రయణం మోక్షోపాయ మభిధాస్యతి? బుద్ధిం నివేశ్యేతి భగవతి భక్తి విధాయ తస్యాం నిశ్చలాయాం నిర్గుణ నిరాకారంబ్రహ్మాశ్రిత్య సర్వత్ర వాసుదేవోఽస్తీతి భావయన్ నిత్య మామోక్షం ప్రయత్నం భగవదారాధనరూప ముద్యోగం కుర్యా దితి. శ్రూయతేచ—“ఏతై రుపాయై ర్యతతే యస్తు విద్వా”నితి, యతనం నామ భగవదారాధనరూప మేవ. గీయతే చ భగవతా—“సతతం కీర్తయంతో మాం యతస్త”శ్చేతి. యతస్త ఇత్యస్య భగవదాలయనిర్మాణనందనవనపాలనాదికార్యోద్యోగ ఇతి భాష్యేఽభిహితం. యది నిర్గుణాశ్రయణస్య కేవలం మోక్షోపాయత్వ మభివిష్య, తర్హి నిర్గుణమాశ్రయే ది త్యేవాభిధాస్యతి. యథా బుద్ధిం నివేశ్యేత్యుక్తం, తథానిర్గుణమాశ్రిత్యే త్యుక్తం. యత్నం కుర్యా దిత్యాహ. యత్నశ్చ తష పాయప్రవర్తనం, ఉపాయస్తు భగవదారాధనరూపః. గీయతే భగవతా—“చతుర్విధా భజంతే మాం జనాస్సుకృతినోఽర్జున, ఆర్తో జిజ్ఞాసు ర్థార్థి జ్ఞానీ చ భరతర్షభ”ఇతి. అనేన జ్ఞానినోఽపి భగవద్భజన మావశ్యక మిత్యవగమ్యతే. ఆజీవం భగవానర్చనీయ ఇతి నాత్రసంశయః. భగవతాఽపి కేవల మవ్యక్తోపాసనస్య క్షేమమాత్వ ముచ్యతేహి—“క్షేణోఽధికతర స్తేషా మవ్యక్తాసక్తచేతసా”మితి. ఉక్తం చ సగుణోపాసకానాం యుక్తతమత్వం—“న విష్ణో రాధనా త్పుణ్యం విద్యతే కర్మ వైదికం, సర్వేషా మేవ ధర్మాణా ము

తమో వైష్ణవో విధిః" ఇతి చ. ధర్మాణాం మోక్షధర్మాణాం, వై
 ష్ణవో విధిః, విష్ణుపూజాస్తుతినమస్కారాదివిధాన మిత్యర్థః. అన్యత్ర చ—
 “ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః” ఇత్యాది చ. ఏష
 ధర్మ ఇతి. సర్వదుఃఖాతిక్రమణసాధనధర్మ ఇత్యర్థః. పూర్వత్ర—“సర్వ
 దుఃఖాతిగో భవే”దిత్యుక్తేః. అన్యత్ర యావజ్జీవం విష్ణ్వర్చనం విధీయ
 తే—“నిత్యం విష్ణ్వర్చనం పరమి”తి. నను “యోగిన స్త్రివిధా భవంతి”
 త్యారభ్య భగవాన్ విఖనాః సంభక్తనామ్నాం యోగినా మాచార
 మేవ మాహ—“తత్ప్రతిపాదనాగమం శ్రోత్రేణ శ్రుణ్వంతి చక్షుషా
 దేవతా కారం పశ్యంతి ఘ్రాణేన గంధ మనుభవంతి”త్యాదినా. అత
 స్సంభక్తవిషయమాత్ర మర్చనాదికం స్యాత్, కథం సర్వసాధారణ్యే
 నాస్య నిత్యత్వ? మితి చే, దుచ్యతే—ఇదం న భగవదర్చనాదిపరం;
 దేవతాకారం పశ్యంతి త్యాదినా దేవతాసామాన్యే నాభిధానాత్.
 తేన హి పూర్వం ముముక్షూణాం సాధారణ్యేన నిత్యం భగవదర్చనం
 విహితం. వక్ష్యతి చ ‘సగుణే బ్రహ్మ’ ణీత్యాదినా. సగుణం నామ సా
 కారం, నారాయణరూపం బ్రహ్మేత్యర్థః. తస్యా పృచ్ఛస్వరూప
 త్వం వక్తవ్యం. బుద్ధిం నివేశ్యేతి. తత్ర బుద్ధినివేశనస్య సులభత్వాత్.
 ఉచ్యతే చ శ్రీశాస్త్రే భగవతా భృగుణా—“సాలంబం సగుణం శ్రేష్ఠం
 సకలం కౌతుకార్చనం, సకామాకామయో ర్భోగ్య మైహికాముష్మిక
 ప్రద”మితి. కౌతుకశబ్దేన బింబ ముచ్యతే. శ్రీశాస్త్రే కౌతుకశబ్దః పం
 చసు బేరే ష్వన్యతమవాచకఉచ్యతే. ఆముష్మికం మోక్షః. యత్నం
 కుర్యాదితి. తదర్చనధ్యానాదిరూపస్య యత్నస్య వివక్షితత్వాచ్చ.
 తత్ర నిర్గుణోపాసనమాత్రం యది వివక్షితం, నిర్గుణ మాశ్రయే దిత్యే
 తావతా అలం. బుద్ధిం నివేశ్య నిర్గుణ మాశ్రిత్యేతి నివేశనాశ్రయణ
 యో స్తుల్యతయోక్తే స్తదుభయానుకూలో వ్యాపారోయత్న ఇతి
 యుజ్యతే. తత్ర సగుణే బుద్ధినివేశనానుకూలో వ్యాపారః తదర్చాప్రతి
 ష్ఠాపనారాధనాదిరూపః. నిర్గుణాశ్రయణానుకూలవ్యాపారస్తు కేవలం
 సర్వత్ర వాసుదేవ్యోఽస్తీత్యేవం భావనారూపః. నిర్గుణాపేక్షయా
 సగుణ మేవ పర మితి న సంశయః. నిర్గుణం హేయగుణరహితమా
 త్రం, సగుణంతు సమస్తకల్యాణగుణభూషితం. శ్రీశాస్త్రేమరీచిరాహ—

“ఏవం సకళం సంకల్ప్య” ఇత్యారభ్య “కల్యాణగుణనిధిం ధ్యామే” యితి
వా సాధికారే భృగు రాహ. — “అవ్యయ స్యా ప్యరూపే తు ఆకాశ
సోపమ స్స్మృతః, ఏతై స్తు నిష్కళం నామ పరమాత్మేతి కీర్త్యతే. ని
ష్కళం సకళం చేతి నిష్కళం సకళం త్రిధా, సర్వవాదస్తు సందేహైః
పూర్వపక్షస్తు నిష్కళం. నిష్కళం సకళం బ్రహ్మ ఇతి శాస్త్రస్య నిశ్చ
యః, నిష్కళం పూర్వ మేవ స్యా త్పశ్చాత్సకళ ముచ్యతే. నిష్కళా
త్సకళో జాతః సర్వత్ర పరిపత్వతే, పుష్పే నష్టే ఫలం నాస్తి తస్మాత్స
కళనిష్కళౌ, ఏవం తు సకళం ప్రోక్తం గుహ్య మేత దుదాహృత” మితి.
అయ మర్థః — బ్రహ్మణో నిష్కళస్వరూప మాకాశోపమం నీరూపం,
సర్వవ్యాపకమిత్యర్థః. పరమాత్మనో రూపం త్రివిధం — నిష్కళం,
సకళం, నిష్కళసకళం చేతి. అత్ర కేచిత్ కేవలం నిష్కళ మితి, కే
చిత్ కేవలం సకళ మితి చ వివదంతి. అత్ర కేవలం నిష్కళ మితి
పూర్వపక్షః. సిద్ధాంతస్తు నిష్కళా త్సకళం భవతీతి. తత్ర దృష్టాంతః
పుష్పా త్ఫల మితి. అనేన దృష్టాంతేన పుష్పాపేక్షయా ఫలస్య భోగ్య
త్వా చ్ఛ్రేష్ఠ్య మవగమ్యతే. శ్రుత్యా చ భగవద్గుణశ్రవణాదిప్రార్థన
ముచ్యతే — “భద్రం కర్ణేభిశ్శృణుయామ దేవాః.....యదాయు”
రితి. అయ మర్థః, — హే దేవాః, యజతాః భగవంత మారాధయంతః,
వయం, కర్ణేభి శ్శ్రోత్వైః, భద్రం సర్వమంగళం తద్గుణం, శ్రుణుయా
మ, భద్రం, అక్షుభి ర్శ్రేత్వైః, తత్స్వరూపం, పశ్యేమ, స్థిరై రంగై
రుపలక్షితాః తుష్టువాంసః తం స్తునంతః, తనూభిః, దేవస్య నారాయ
ణస్య, హిత మనుకూలం, ఆయు, ర్వ్యశేమ ప్రాపున్నవామ, ఇతి. అత్ర
దేవాన్ ప్రతి ప్రార్థనాయాం దేవహిత మిత్యత్ర దేవశబ్దస్య పర
మాత్మపరత్వం యుక్తం. [శ్రు] “ఏకో దేవో బహుధా సన్ని
విష్టః, ఏకః పురస్తా ద్య ఇదం బభూవ” ఇత్యారభ్య “ఆపుషే తు
దేవ” ఇతి. అత్ర దేవశబ్దేన నారాయణః ప్రతిపాద్యతే; రుద్రాదీనాం
పూర్వత్రాపరత్ర చ గృహీతత్వాత్. “సహస్రశీర్షం దేవం.....విశ్వం
నారాయణందేవ” మితి శ్రవణాత్. నను “దహరం విపాష్మ” మిత్యారభ్య
“తస్మిన్ యదంతః స్తదుపాసితవ్య” మితి రుద్రస్య దహనోపాస్యత్వం శ్రూ
యతే, పూర్వం తత్ర ‘విశ్వాధికో రుద్రోమహర్షి’ రితి సత్త్వాదితిచేన్న;

[[శు]] “స నో దేవ శ్శుభయా స్మృత్యా సంయునక్తు” ఇతి తస్య జ్ఞాన
దాతృతయా ప్రార్థితత్వాత్, “శంక నాదాన మన్విచ్ఛే” ఇతి వచనేన
తస్య జ్ఞానప్రదత్వ మవగమ్యతే. తతః ‘యస్తా త్వరం నాపర మస్తీ’
త్యారభ్య “పూర్ణం పురుషేణ సర్వ” మిత్యాదినా పురుషశబ్దవాచ్యః
పరమపురుషః దహరౌపాస్య ఉచ్యతే. దహరం నామ హృదయాకా
శం, తస్మి న్ముపాస్యత్వం నారాయణస్యేతి బహ్వ్య శ్శ్రితయ స్సంత
యశ్చ నిగదంతి. [[శు]] “స య శ్చాయంపురుషే, య శ్చాసా వాది
త్యే, స ఏక” ఇత్యుచ్యతే. ఆదిత్యే నారాయణస్య వాస్తవ్యత్వం ఛాం
దోగ్యాదిసిద్ధం. ఇత్యల మత్ర విస్తరేణ. నన్వత్ర ఉపాసితవ్య మితి
ఉపాసనశబ్దేన ధ్యానం విధీయతే, తత్త్వయత్ర యత్రోపాసనం విధీయ
తే నార్చనం తత్ర తత్ర భవతీతి చే, న్న; ఉపాసనశబ్దః ప్రాయో బా
హ్యకరణవ్యాపార ఏవ ప్రయుజ్యతే. దేవ మిన ఆచార్య ముపాసీ తే
త్యత్ర కిం ధ్యానం విధేయం? శుశ్రూషా హి తమపాసనం. ఉపాసన
మాపాసన మితి చాభిన్నార్థం. అగ్ని హోమమక్రియా త ధోచ్యతే.
సంధ్యా ముపాస్యే త్యత్ర కిం ధ్యానమాత్ర ముచ్యతే? అపి తు ధ్యా
నసహితం జలే నార్ఘ్యప్రదానాదికం? న చ యుగపత్ ధ్యానబాహ్య
కరణవ్యాపారయో సంభవో నేతి వాచ్యం; సంభవ స్వావిరోధాత్.
జయసంహితాయాం—“శయనాసనియానాదా వాసక్తశ్చాపి భోజనే,
హృద్గతం న త్యజే ద్ధ్యాన మానందఫలదం హిత” ఇతి. విష్ణుధర్మే భగ
వాన్ శౌనక ఆహ—“ఉత్తిష్టం శ్చింతయ హరిం వ్రజం శ్చింతయ కే
శవం, భుంజం శ్చింతయ గోవిందం స్వపం శ్చింతయ మాధవ” మితి.
అత ఏ వాహ భగవాన్—“యే తు సర్వాణి కర్తాణి మయి సన్న్యస్య
మత్పరాః, అనన్యేనైవ యోగేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసత” ఇతి.
అత్ర ధ్యానయుక్త మర్చన ముపాసనశబ్దే నోచ్యతే. ఏవం చ సంతతం
భగవదారాధనపరత్వం జన్మనః ఫల మితి సిద్ధం. ఉక్తం చ—“మనీషి
ణో హి యే కేచి ద్యతయో మోక్షకాంక్షిణః, తేషాం వై చిన్నతృ
ష్టానాం యోగక్షేమవహో హరిః” “అనన్యా శ్చింతయంతో మాం
యేజనాః పర్యుపాసతే, తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం

వహః మృహం” “శరీరారోగ్య మర్థాంశ్చ భోగాం శ్చైవవానుషంగి
కాన్, దదాతి ధ్యాంయినాం నిత్య మపవర్గప్రదో హరిః. సమస్తలోక
నాథస్య దేవదేవస్య శార్ఙ్గణః, సాక్షా ద్భగవతో విష్ణోః పూజనం జన్మ
నః ఫలమితి.

నను భగవద్విఖనస్సూత్రే—“యోఽసౌ సోఽహం యోఽహం సోఽ
సౌ విత్త్యాత్మోపాసనక్రమేణ వా సందధిత” ఇతి. తథా శ్రీపాంచరాత్రే—
“యోఽహంసోఽహం మనేనై వా ప్యద్వైతేన సదైవ హి, ఏవ మేవ సమ
భ్యాసాన్మతిమాన్ చిన్మ సంశయః. తత్ప్రభావాచ్చ తేనైవ తథాకా
లేన జాయతే” ఇత్యారభ్య “ధ్యాత్వధ్యేయావిభాగేన యావత్తన్మయ
తాం వ్రజేత్,.....బ్రహ్మసంపద్యతే తదే” తి చ జీవబ్రహ్మణో
రైక్యాభిధానే సతి కథ ముపాస్యోపాసకభావ ఇతి చే, ఉచ్యతే—శ్రీ
వైఖానససూత్రన్యాఖ్యానే శ్రీశ్రీనివాసవేదాంతదేశికేన తదర్థ ఉక్తః.
జీవబ్రహ్మణో శ్చరీరశరీరభావే నైక్యం, అథవా ఽఽత్మోపాసనక్రమే
ణేతి “మనోబ్రహ్మ ఉపాసీతే” త్యాదా వివ స్వాత్మని పరమాత్మ
దృష్ట్యా ఉపాసనం విహిత మితి జ్ఞేయం. శ్రీపాంచరాత్రరత్నాయాం
శ్రీవేంకటనాథవేదాంతదేశికే నైవ మేవ సమర్థితం. అన్యథా “పర
మం సామ్య ముపైతి” “మమ సాధర్మ్య మాగతా” ఇత్యాదిశ్రుతి
స్మృతివిరోధ ఇతి. శ్రీవిఖనసా బ్రహ్మపద మభ్యేతీ త్యే ప్రాక్తం న తు
తన్మయోభవ తీతి. ఉచ్యతే చ—“తాదాత్మ్యానుసంధానం స్వస్య తత్
పూజార్హత్వసిద్ధయ” ఇతి—“న్యాసేన దేవమంత్రాణాం దేవతాదాత్మ్య
సంభవాత్, అప్రాకృతాంగకరణా త్పుజా మర్హతి సాధక” ఇతి.
దేవమంత్రాః పురుషసూక్తాదయః, తై ర్నాస్య శ్చస్తోత్రప్రకారః.
“వైష్ణవం వామన మాలభేత స్పర్ధమానో విష్ణు రేవ భూ త్వేమాన్
లోకా నభిజయ” తీత్యాదా తాదాత్మ్యప్రతిపాదనం సామ్యఏవ పర్య
వస్యతి. తథా “బ్రహ్మ సంపద్యతే తదా” ఇత్యాదాజ్ఞేయం. నిత్య
శుద్ధే భగవతి అశుద్ధ మాత్మానం సంయో జ్యాభేదభావనాయాం
స్వాత్మాపి విశుద్ధో భవతి, అథ తదారాధనయోగ్యోభవతీ త్యాశ
యః. “య ధోదకం శుద్ధేఽశుద్ధ మాసిక్తం తాదృగేవ భవతి, ఏవం

—●—●—●— కాతకోపనిషత్సంక్రాంతాణాం విగ్రహారాధనపరత్వం. —●—●—●—

మునేర్విజానత ఆత్మా భవ"తీతి కాతకోపనిషది శ్రూయతే. తత్తోపనిషది పరమాత్మనో నిష్కళస్వరూపమభిధాయ తస్య సుఖే నోపాసితమశక్యత్వా త్సుఖోపాస్యం ప్రతిమార్చనరూపం ప్రతిపాద్యతే. “న సందృశే తిష్ఠతి రూప మస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చ నైనం, హృదా మసీషా మనసాఽభిక్లప్తో య ఏనం విదు రమృతా స్తే భవన్తి” ఇయం శ్రుతిః పరమాత్మనో బింబక్లప్తా శ్రీశ్రీనివాసదీక్షితైః ప్రమాణతయో పన్యస్తా. తదుక్తోఽర్థశ్చ పూర్వం దర్శితః. ఇత ఊర్ధ్వమాసమాప్తి తదానుగుణ్యేనార్థః ప్రదర్శ్యతే—“యదా పంచావతిష్ఠన్తే జ్ఞానాని మనసా సహ, బుద్ధిశ్చ న విచేష్టేత తా మాహుః పరమాం గతిం.” అయ మర్థః—యదా భగవదారాధనకాలే, పంచజ్ఞానాని నేత్రాదీం ద్రియాణీత్యర్థః. మనసా సహ సాకారేపరమాత్మని, అవతిష్ఠన్తే నిష్ఠితాని భవన్తి నేత్రం తద్రూపే, శ్రోత్రం తద్గుణశ్రవణే, త్వక్ తస్యస్పర్శే, జిహ్వ తస్మత్తోచ్చారణే, ఘ్రాణం తదర్పితతులస్వాఘ్రాణే చ, ప్రసక్తాని, తాం తదవస్థాం, పరమాం గతి మాహుః ఇత్యభిప్రాయః. “[శ్రు] “తాంయోగ మితి మన్యంతే స్థిరా మింద్రియధారణాం, అప్రమత్త స్తథా భవతి యోగీ హి ప్రభవాప్యయా” అయ మర్థః—తాం భగవద్విషయాం, స్థిరాం ఇంద్రియధారణాం యోగ మితి మన్యంతే. “[శ్రు] “నైవ వాచా న మనసా ప్రాప్తుం శక్యో న చక్షుషా, అస్తీతి బ్రువతోఽన్యత్ర కథం త దుపలభ్యతే”. అయ మర్థః—పరమాత్మా వాచా న లభ్యః, తథా న మనసా, తథా న చక్షుషా, అస్తీతి బ్రువతః, ఆస్తి కస్యే త్యర్థః. త ద్బ్రహ్మ. అన్యత్ర హృదయా దర్శాయా శ్చాన్యత్ర స్థానే కథ ముపలభ్యతే? ఇతి. [శ్రు] “అస్తీత్యే ప్రౌపలబ్ధవ్య స్తత్త్వ భావేన చోభయోః, అస్తీత్యే ప్రౌపలబ్ధవ్య స్తత్త్వ భావః ప్రసీదతి.” అయ మర్థః—ఉభయో ర్హృదయేబింబేచ, తత్త్వ భావేన తత్త్వస్వరూపేణ, ఉపలబ్ధప్రౌపేద్యః. తత్త్వ భావః పరమాత్మస్వరూపం, ప్రసీదతి సుఖోపాస్యం భవతిత్యర్థః. “అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోఽంతరాత్మా సదా జనానాం హృదయే సన్నివిష్టః, తం స్వా చ్ఛరీరా త్ప్రవృహేన్ముంజా ది వేషికాం ధైర్యేణ తం విద్యాచ్ఛక్ర మమృత” మితి. అథ హృదయ

నిష్ఠితః పరమాత్మా కథం ప్రతిమాయా మావాహ్యాః? ఇ త్యత్రాహ—
జనానాం హృదయే సదా సన్ని విష్టః అంతరాత్మా పురుష శ్రీమ
న్నారాయణః, అంగుష్ఠమాత్రః మనుష్యహృదయానురూపాంగుష్ఠప్ర
మాణ స్సౌ, జనహృదయే స్థిత ఇత్యర్థః. తంపురుషం, ముంజాత్మణ
విశేషాత్, ఇషికాం తదంతస్థితామివ, స్వాత్ శరీరాత్ ధైర్యేణ ప్ర
వృహేత్ పృథక్కుర్యాత్, హృదయా ద్భింబే ఆవాహయే దిత్వర్థః.
అత్రాంతరాత్మాపురుష ఇతి పరమాత్మా గృహ్యత ఇతి వేదాంత
శాస్త్రే ప్రమితాధికరణే నిర్ణీతం. తం విద్యాత్ ఉపాసీత, ఆరాధయే
దితి యావత్. భగవతా మరీచినా శ్రీశాస్త్రే ఉచ్యతే—“ఏవం సదా
ధ్యాతు మశక్యత్వా ద్భింబాది ష్వావా హ్యర్చయే”దితి. న చాత్ర
హృదయ ఏవ ధ్యేయత్వ మభిధీయతే ఇతివాచ్యం; తథాసతి పృథక్కు
రణోక్తే ర్వ్యర్థత్వాత్. యది హృద్యుపాస్యత్వం వివక్షితం, తర్హి తం
విద్యా దిత్వలం. అత ఉక్తార్థ ఏవ పృథక్కురణే స్వరసః; ముండోపని
షది—“యదా పశ్యత్యన్య మీశ మస్య మహిమాన”మితి వాక్యే
చాయ మర్థః ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. అన్యం స్వవ్యతిరిక్తం ప్రతిమాయాపి
ణం, పశ్యతీత్యర్థః.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాత్రేయకుల
లిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణార
వింధస్మరణజనితశ్రీమన్నారాయణ
పారమ్యవగమస్య సుందరరా
జస్య కృతి షూత్రమబ్ర
హ్మవిద్యాసారే ద్వి
తీయోఽధికారః.

శ్రీరామభద్రః
ప్రీయతాం.

శ్రీః

శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీనివాసాయనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

తృతీయాధికారః.

—❖❖❖ క్రీడాశబ్ద స్వాధ్యాయసర్వీ లోచనపప త్రికథనం. ❖❖❖—

“అత్మక్రీడ అత్మరతిః క్రీయావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ” ఇతి శ్రుతేః కేచి దేన మామాః—స్వాత్మాభిన్నే పరమాత్మని క్రీడా, నతు పుత్రాదా యస్య తథా రతి ర్విస్యతాదృశః, క్రీయావాక్ జ్ఞానధ్యాన వై రాగ్యక్రియావాక్, బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ ఇతి. త న్న మనోరమమ్; అస్యా ముపనిషది బహుత్ర జీవబ్రహ్మణో ర్భేద ఏవ ప్రతిపాద్యతే. తథా రూపవత్త్వంచ—[శ్రు] “ద్వా సుపర్ణా సయుజా సభాయా స మానం వృక్షం పరిషస్వజాతే” ఇతి—“సమానే వృక్షే పురుషో నిమ గ్నోఽసీశయా శోచతి ముహ్యమానః, జప్తం యదా పశ్యే త్యన్య మీశ సుస్య మహిమాన మితి సీతశోకః” ఇతి. అయమర్థః—అసీశయా భగవదధీనత్వాత్ స్వయం మసమర్థయా, మాయయా ముహ్యమానః, పురుషో జీవః, శోచతి. యదా జప్తం సను ససురమునిసేవితం, అన్యం స్వహృదయా దావిర్భూత మర్పారూపిణం, ఈశం నారాయణం, “ప తిం పిశ్వస్యాత్మేశ్వర”మితి శ్రుతేః, పశ్యతి. తదాఽస్య మహిమానం చ పశ్యతి, తదా వీతశోకో భవతీతి. “యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మ వర్ణం కర్తార మీశం పురుషం బ్రహ్మయోగిం, తదా విద్వాక్ పుణ్య పాపే విఘ్నాయ నిరంజనం పరమం సామ్య ముపైతి”. అయమర్థః—యదా సమారాధనకాలే, పశ్యతీతి పశ్యో జీవః, రుక్మవర్ణం స్వర్ణమయత్వా త్ స్వర్ణాలంకృతత్వాద్వా సువర్ణచ్ఛాయం, ప్రతిమారూపం, బ్రహ్మ ణ శ్చతుర్ముఖస్య, యోనిం జన్మకారణమ్, పురుషం పరమపురుషం, పశ్యతే, తదా, పుణ్యపాపే విఘ్నాయ, నిరంజనః కర్మలేపరహితః, పర

మం సామ్యం భగవత్సాయుజ్యం, ఉపైతీతి. ఉచ్యతే మహాభారతే
 “సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణోః ప్రసన్నవదనేక్షణం, కృత్వాఽఽత్మనః
 ప్రీతికరీం సువర్ణరజతాదిభిః, తా మర్చయే త్తాంప్రణమే త్తాం స్మరే
 త్తాం విచింతయేత్, విశే త్యపాస్తదోష స్తు తామేవబ్రహ్మరూపిణీ”
 మితి—“ప్రాణో హ్యేష య సర్వభూతై ర్విభాతి విజానన్ విద్వాన్
 భవతే నాతివాదీ, ఆత్మక్రీడ” ఇత్యాది. ఆయ మర్థః—ఏషప్రాణః పరమా
 త్మ, యః, సర్వభూతైః పాంచభౌతికశిలాదిరూపేణ ఉపలక్షిత ఇత్యర్థః. వి
 భాతి విశేషేణావిరూప్యయ భాతి. తం విజానన్ విద్వాన్, అతివాదీ ప్రతి
 మారూపిణం భగవత మతీత్య వదతీతి తథోక్తో, నభవతే, ఆయం
 పరమాత్మైవేతి వదతీత్యర్థః. స; ఆత్మనా పరమాత్మనా, ప్రతిమారూపి
 ణా సమాక్రీడతి పూర్వోక్తరీత్యా విహరతి. అనేన బ్రాహ్మకరణవ్యాపార
 రూపక్రియోక్తా. క్రీడా బ్రాహ్మనాధనసాపేక్షీత్యుక్తిః. కేవలం బ్రాహ్మ
 కరణవ్యాపారేణ కనుపి న ప్రయోజనం. అత ఆహ—“ఆత్మరతి” రితి.
 రతిర్నాను ఇచ్ఛావిశేషః. సా హి నాయకస్య నాయికాయాం, నాయి
 కాయా నాయకే నాయది, కావ్యనాటకయోఃశృంగారరసస్య స్థాయి
 తాం ప్రాప్నోతి. గురునతాబిషయా యది భక్తిసామా భావః. భక్తి
 స్సాధన ముపాసన విష్ణేజే ఏకార్థకా ఇత్యాదుః ఏవం చ రతి ర్నా
 నసక్రియా. సా తు బ్రాహ్మనాధననిరపేక్షా. ఉక్తరూపభగవద్విషయో
 భయక్రియావశో బ్రహ్మవిద్యోష్టత్వం యుజ్యతే. ఉభయో రపి మాన
 సత్వే పృథగ్విహారస్వర్గ స్వార్థ, రత్యపేక్షయా క్రీడాయా, క్రీడా
 పేక్షయా రతేర్వా స్వార్థరహితభావాత్. ఉభయక్రియానత్త్వ మేవ
 శ్రేష్ఠ మి త్యాదియే నామా భగవాన్ పునః—“భక్త్యా భగవత్సం
 నానాయణ మర్చయే” రితి. తత్రా స్యర్చయే దితి సాక్షాద్విహితత్వా
 దత్పురస్య ప్రాధాన్యం. న చ—యుగపద్ధ్యానార్చనక్రియయో సంభవౌ
 స సాన్న్య దితి వాచ్యం; ధ్యానం నాను హి తదేకచింతనం. తస్య విష
 యాంతరవర్తిత్వేఽపి బహిఃసదస్యవిషయా క్రియా సంభవ త్యేవ.
 కానినీ సదా జారవిషయచింతనపరాఽపి గృహస్థత్వం కరోత్యేవ.
 శూయతేహి—“యోషా జార మివ ప్రియ” మితి. తథా సతి ఏక
 విషయయో ర్ధ్యానార్చనయో స్సమం సంభవః కథం నోపపద్యతే?

ఉచ్యతే—“మాం ధ్యాయంత ఉపాసత” ఇతి. న చ—అస్తు నామ సమాపం బ్రహ్మ. తేన సహ మనసాకల్పితైః సాధనైః క్రీడా యది తస్మాత్క్రీడత్వం భవత్యేవ, కిమర్థం బాహ్యవ్యాపారః? ఇతి వాచ్యం; భగవద్విషయే కేవలం మానసోపచారా త్కాయితోపచారస్య శ్రేష్ఠ్య ప్రతిపాదనాత్. ఉచ్యతే హి శ్రీశాస్త్రే భగవతా భృగుణా—“మానసీ హిమపూజా చ బేరపూజా త్రిధాస్మృతా” ఇత్యారభ్య “యథోప యోగశక్యత్వా త్కర్తుం పుష్పాదిపూజనం, చక్షుషః ప్రీతికరణా న్మనసో హృదయస్య చ. ప్రీత్యా సంజాయతే భక్తి ర్భక్తస్య సులభో హరిః, తస్మాత్ప్రియాణా మేతేషాం బేరపూజా విశిష్యత” ఇతి. భగవతా చోచ్యతే భృగోశ్చ మునిశ్రేష్ఠ్యం—“మహర్షీణాం భృగు రహ” మితి. మనః కల్పితద్రవ్యై రారాధనాపేక్షయా సాక్షా ద్ద్రవ్యై రారాధనం శ్రేష్ఠ మిత్యత్ర కా విచకిత్సా? అత ఏవ తత్తద్ద్రవ్యాలాభే తత్తద్బద్ధ్యా పుష్పై రర్చన ముచ్యతే. తేషా మ ప్యలాభే మనసా భావనం చ విధీయతే—“శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయా ద్యజ్ఞా దానయజ్ఞః పరంతప”

ఇతి. అస్యార్థఏవముక్తః—ఉభయాకారే కర్మణి ద్రవ్యమయా దంశాత్ జ్ఞానాంశశ్రేయోనితి. అన్యథా “పత్రంపుష్పంఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతీ”త్యాది నోక్తస్య పత్రాదిద్రవ్యదాన స్యాత్వంత ప్రీయత్వేన భగవదంగీకారప్రతిపాదనవిరోధః. మోక్షధర్మే—“యాః క్రియా స్సంప్రయుక్తా స్స్యు రేకాంతగతబుద్ధిభిః, తా స్సర్వా శ్శిరసా దేవః ప్రతిగృహ్ణాతివై స్వయ” మితి. ఏవంచ సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా బ్రహ్మ విద్యా నామ పరమాత్మవిషయజపహోమార్చనధ్యానాత్మికా ప రే త్యుచ్యతే, సై ప్రాత్తమవిద్యా. ఇయం విద్యా బ్రహ్మణా ప్రథమ మధ ర్వాయ ప్రోక్తేతి శ్రూయతే ముండోపనిషత్—“బ్రహ్మదేవానా” మిత్యారభ్య “అధర్వాయ జ్యేష్ఠపుత్రాయత్రా” హేతి. బ్రహ్మశబ్దవాచ్య ఏవ విఖనావిఖనసృత్యాదిశబ్దానాం చాభిధేయ ఇత్యుక్తం, అధర్వ శబ్దేన భృగుమహాముని రుచ్యత ఇత్యవగమ్యత ఇత్యుక్తమ్. ఆరాధ నాత్మికా ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా విఖనోపరనామ్నా బ్రహ్మణా భృగు ముఖ్యేభ్యః పుత్రేభ్య ఉపదిష్టేతి సమవగమ్యతే. భగవతే ఏకాదశ

స్కంధే సప్తవింశాధ్యాయే భగవంత ముద్ధవః పృచ్ఛతి—“క్రియా
యోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం విభో” ఇత్యారభ్య “నిస్సృతం
త్వన్ముఖాంభోజా ద్యదాహా భగవా నజః, పుత్రేభ్యోభృగుముఖ్యేభ్యో
దేవ్యై చ భగవాన్ భవ”ఇతి. అతో వృద్ధహరీతస్మృతౌ అష్టమా
ధ్యాయే—“అథ వత్స్యామి రాజేంద్ర విష్ణుపూజావిధింపరిం, శ్రౌతం
మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః. వైఖానసై శ్చ భృగ్వా
ద్యై”రిత్యాది. తత్రైవ—“పూర్వం విఖనసే విష్ణుః ప్రోక్తవాన్ స్వయ
మచ్యుతః, భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ మమేరిత” మితిచ.
తథా విష్ణుధర్మోత్తరే శౌనకః—“కథయామి యథాపూర్వ” మిత్యా
రభ్య “బ్రహ్మణో వ్యక్తజన్మన”ఇత్యంతం. శ్రూయజేచ తస్యాం—
“తస్మా దాత్మస్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ”ఇతి—“క్రియావా నేష
బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ”ఇతి చ—“నాయ మాత్మాబలహీనేన లభ్యో న
చ ప్రమాదా త్తపసో వాప్యలింగాత్, ఏతైరుపాయై ర్యతతే యస్తు
విద్వాన్ తస్యైష ఆత్మా విశతే బ్రహ్మధామ”ఇతి. అయమర్థ స్సున్నటం
విఖనసబ్రహ్మణా సూత్రేఽభిధీయతే—‘నిత్యం గృహే దేవాయతనే
వా భక్త్యా భగవంతం నారాయణ మర్చయే”దిత్యాదినా. తదుపదిష్ట
మర్థం ప్రపంచయన్తి శ్రీభృగ్వాదయో మహర్షయః. శ్రీశాస్త్రే వాసా
ధికారే భృగుః—“వైదికే నై వ మార్గేణ మన్తై ర్వేదోద్భవై స్తథా
సమాహితమనా భూత్వా పూజయన్విష్ణు మవ్యయం. తస్య విష్ణోః
పదం గచ్ఛే”దితి. భృగ్వాదీనాం మహర్షిత్వం, తేషాం చ భృగో
ర్ముఖ్యత్వం భగవతే ప్రాచ్యతే—“మహర్షయ స్సప్త పూర్వ”ఇత్యా
దినా—“మహర్షీణాం భృగురహ” మిత్యేనేన చ. కిమధికేన?. ముండో
పనిషదాద్యుక్తపరమాత్మోపాసన మేవ శ్రీవిఖనసభృగుమరీచికాశ్వ
పాత్రిభిః శ్రీవైఖానసభగవచ్ఛాస్త్రే ప్రపంచిత మితి నిష్కర్షః. కించ
శ్రీశాస్త్రే వాసాధికారే భగవతా భృగుణోచ్యతే—“మమాపి దేవ
దేవేన బ్రహ్మణా పరమేష్ఠినా, యదుక్త మనుమానార్థం పూర్వ మేవ
ప్రదర్శితమ్”ఇత్యారభ్య “ఘంటాసినాదవ త్పూర్వం ప్రణవం సమ్య
గుచ్ఛరేత్”ఇత్యాదినా ప్రాణాయామం విధాయ “ప్రణవౌ ధనుశ్శరో

హ్యత్తా బ్రహ్మ త ల్లక్ష్మ్య ముచ్యతే, అప్రమత్తేన వేద్ధవ్య"మితి. ఏతదుపనిషద్వచన మేవ తత్ర దృశ్యతే, భృగోర్భక్త్యాణోపదేశా చ్చ.

—•—•— ఉపనిషత్ప్రతిపాదితపురుషశబ్దస్య నారాయణవాచకత్వమ్. —•—•—

నను ముండోపనిషది సరూపస్య బ్రహ్మణః క్రియారూపముపాసనం విధీయత ఇతి బ్రూషే! అస్తు నామ, తదంగీకుర్మః; త న్నారాయణ విషయ మితి కథ? మితి చే, దుచ్యతే—బ్రహ్మణాఽధర్వామోపదిష్ట మిత్యుక్తం. అధర్వాపరనామధేయో భృగు రితి సిద్ధాంతం. భృగుణాచ నారాయణోపాసన మేవ ప్రపంచితం నాన్యత్. కించ తత్ర శ్రూయతే—“యథా నద్య స్స్యందమానా స్సముద్రేఽస్తం గచ్ఛంతి నామరూపే విహాయ, తథా విద్వా న్నామరూపా ద్విముక్తః పరా త్పరం పురుష ముపైతి దిశ్య"మితి. పరః పురుషో నారాయణ ఇతి న విదితం కే నానున్నతేన? “అథ పురుషో హవై నారాయణ" ఇతి శ్రుత్యా కేవలం పురుషశబ్దోఽపి నారాయణవాచక ఇతి జ్ఞాయతే. అత్ర చ “యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మవర్ణం కర్తార మీశం పురుషం బ్రహ్మయోని"మితి శ్రూయతే. శ్రీశాస్త్రే—“సువర్ణవర్ణం రక్తాస్యం రక్తనేత్రం సుఖోద్వహ" మితి భగవత స్స్వర్ణవర్ణత్వ ముచ్యతే. పునశ్చైత్రశ్రూయతే—“ఉపాసతే పురుషం యే హ్య కామా స్తే శుక్ర మేత దతివర్తన్తి ధీరా"ఇతి. అత్రోపాసత ఇతి భగవదర్చన మేవాభిధీయతే. ఉపాసనాశబ్దః ప్రాయః కాయకక్రియారూపసేవాయా మేవ వర్తత ఇత్యుక్తం. శుక్ర మతివర్తన్తితి. న పున ర్జ్ఞాన్మాపున వన్తిత్యర్థః. శుక్రం నామ జననహేతుభూతం శుక్లం. ‘ఛాందోగ్యే చ పురుషశబ్దః పరమపురుషవాచకతయా శ్రూయతే—“య ఏషోఽంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుష"ఇతి. అస్య దేవతాంతరపరత్వం న భవతి; అగ్రే—“కప్యాసం పుండరీక" మిత్యాదినా తస్య పురుషస్య పుండరీక సమనయనత్వప్రతిపాదనాత్. షష్ఠాధ్యాయాస్తే భగవద్వచనం—“యోగినా మపి సర్వేషాం మద్గతే నాంతరాత్మనా, శ్రద్ధావాక్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మత"ఇతి. అనేన సర్వవిధయోగిభ్యోఽపి భగవత్ప్రతిమాఽఽరాధనక్రియావత ఏవ సర్వశ్రేష్ఠ్యం ప్రతిపాద్యతే. తథాహి—మద్గతేనాంతరాత్మనా మన్ని

ష్ఠితమనసా, మయినిరంతరం మనోనివేశ్యేత్యర్థః. తథా వక్ష్యతి—“మ
 య్యావేశ్య మనోయే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసత”ఇతి. అనే నావి
 చ్ఛిన్నస్మరణ ముక్తం. శ్రద్ధావాన్ న్యాయేన మదారాధనోపయుక్త
 ద్రవ్యార్జనే త్వరావాన్, మాం, భజతే సేవతే. సేవా నామ పరి
 చర్యా, అర్చనప్రణామస్తుత్యాదిరూపాక్రియా. తాం కరోతి, స మే
 యుక్తతమ ఇతి. అ త్రాయం సంగ్రహః—నిరాకారస్య పరమాత్మనః
 స్వభక్తోపాసనానుకూలతయా స్వసంకల్పేన సాకారత్వే ప్రమాణ
 భూతాశ్శ్రుతయః—“ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే” “యదా పశ్యః
 పశ్యతే రుక్మవర్ణ”మిత్యాదయః. “రుక్తాభం స్వప్నధిగమ్య”మితి మన్వా
 ద్యాస్మృతయో బహ్వ్యః. సాకార స్యాపి తస్య నారాయణస్వరూ
 పత్వే ప్రమాణభూతా శ్శ్రుతయః—“యథా కప్యాసంపుండరీక మేవ
 మక్షిణీ”త్యాద్యాః. స్మృతయస్తు— “రుక్తాభం స్వప్నధిగమ్యం
 విద్యా త్తం పురుషం పర”మితి. పరమపురుషో విష్ణు రితి సిద్ధమేవ.
 విష్ణో రేవ ముముక్షుభి రర్చనీయత్వే శ్రుతయః—“ప్రవః పాంత మం
 ధస”ఇతి—“త మాత్మస్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ”ఇతి. అత్రాత్మ
 శబ్దేన హృదయ ముచ్యతే. తత్రత్యః పురుషో నారాయణఏవ. కార
 ణోపనిషదిచ—“త మాత్మస్థం యేన పశ్యంతి ధీరా స్తేషాం సుఖం
 శాశ్వతం నేత రేషా”మితి. తత్రాత్మశబ్దేన హృదయ మేవ గృహ్యతే.
 తత్రత్యః పురుషో విష్ణు రేవేతి స్ఫుట మవగమ్యతే. తత్రపూర్వం—“విజ్ఞాన
 సారధి ర్యస్తు మనఃప్రగ్రహవా న్నరః, సోఽధ్వనః పార మాప్నోతి త
 ద్విష్ణోః పరమం పద”మితి. తత్రైవ—“పురుషా న్న పరం కిఞ్చి త్సా
 కాష్ఠా సా పరా గతి”రితి చ విద్యమానత్వాత్. పురుషశబ్దవాచ్యశ్చ
 నారాయణ ఏవ; నిరుపాధితయా గృహీతత్వాత్. ఉచ్యతేహి—“భగవా
 నితి యశ్శబ్ద స్తథా పురుష ఇత్యపి, నిరుపాధీ తు వర్తేతే వాసుదేవేఽ
 మలాశయే”ఇతి. వాసుదేవస్య హృదయేధ్యేయత్వం ధ్యానబిందూ
 పనిషది—“అష్టపత్రం తు హృత్పద్మం ద్వాత్రింశత్కేసరాన్వితం,
 తస్య మధ్యే స్థితో భాను రాభానుమధ్యగత శ్శశీ. శశిమధ్యగతో వహ్ని
 ర్వహ్నిమధ్యగతా ప్రభా, ప్రభామధ్యగతం పీతం నానారత్నప్రవేష్టి
 తం. తస్య మధ్యగతం దేవం వాసుదేవం నిరంజనం, శ్రీవత్సకాస్తుభో

రస్కం ముక్తామణివిభూషితం, శుద్ధస్ఫటికసంకాశం చంద్రకోటిసమ
ప్రభం. ఏవంధ్యాయే స్మహావిష్ణు”మితి. ఘృష్యతే శ్రుతిభి ర్నారాయ
ణస్య స్పష్టం పరమాత్మత్వం; “నారాయణపరంబ్రహ్మ” ఇతి—“ఏకః
పురస్తా ద్య ఇదం బభూవ యతోబభూవ భువనస్య గోపాః, య
మప్యేతి భువనం సాంపరాయే స నో హవిర్హృత మి వాయుషే
త్తదేవ”ఇతి. అత్ర దేవశబ్దేన నారాయణోఽభిధీయతే. పూర్వత్ర
“యో బ్రహ్మ బ్రహ్మణ ఉజ్జహర”ఇత్యాదినా రుద్రాదీనా ముక్త
త్వాత్. అతో నారాయణ సైవ వాత్ర జగత్కారణత్వాదికం ప్రతి
పాద్యతే. నను శ్రుత్యంతరే—“శివ ఏవ కేవలః” “శంభు రాకాశ
మధ్యే.” “ఏకో రుద్రో న ద్వితీయాయ తస్మే”ఇత్యాదినా రుద్రస్య కార
ణత్వ మభిధీయతే. త త్కథం నారాయణస్య కారణత్వ? మితి చే, దుచ్య
తే—తత్ర శివాదిశబ్దై ర్హరి రేవ ప్రతిపాద్యతే, నత్వన్యః; అన్యత్ర
హరే శ్శివాదిశబ్దైః ప్రతిపాదితత్వాత్. అత్రైవ—“శాశ్వతం శివమచ్యుత”
మితి—“విశ్వశంభువ”మితి చ వర్తతే. రుద్రశబ్దశ్చ తత్పరతయా నేతుం
శక్యతే. నచ—“ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం విభుం త్రిలోచనం నీల
కంఠం ప్రశాంతం, ధ్యాత్వాముని ర్గచ్ఛతి భూతయోనిం సమస్త
సాక్షిం తమసః పరస్తాత్” ఇత్యత్ర ఉమాసహాయత్వాదీనాం హరి
పరతయా నేతు మశక్యత్వా ద్రుద్ర ఏవ జగత్కారణమితి వాచ్యం;
తత్రాపి నారాయణ సైవ కారణత్వప్రతిపాదనాత్. తత్కథ? మితి
పృచ్ఛసి యది సమవధేహి. నీలకంఠం ధ్యాత్వా తత్ప్రసాదేన తమసః
పరస్తా ద్వర్తమానం హరిం గచ్ఛతి, జానాతీత్యర్థః; గత్యర్థానాం ధాతు
నాం జ్ఞానార్థకత్వాత్. “శంక రాద్జ్ఞానమన్విచ్ఛే”దితిహ్యుచ్యతే. ఆనుశా
సనికేచతుశ్చత్వారింశాధ్యాయే—“ఆత్మభూతో వాసుదేవో హ్యని
రుద్ధో మతో స్థితః, సంకర్షణోఽహంకారే చ ప్రద్యుమ్నో మనసి స్థితః.
అన్యథా చ చతుర్థాయ తత్సమ్యక్ కోఽస్మి మర్హతి, హిరణ్యగర్భపి
త్రాఖ్యో యత్ర బ్రహ్మ వ్యజాయత. బ్రహ్మణ శ్చాపి సంభూత శ్శివ
ఇత్యవధార్యతాం, శివా త్కుంద స్సంబభూవ ఏతత్సృష్టిచతుష్టయం”
ఇతి. కించ పురుషసూక్తే—“ఆదిత్యవర్ణం తమస స్తు పారే” ఇతి.

యదుచ్యతే త దే వాత్ర ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. పురుషసూక్తస్య నారాయణపరత్వం తు శ్రుతిస్మృత్యాదిభి స్సుస్పష్టమవగమ్యతే. తదపహాన్నీతు మనుస్మత్తః కో వా ప్రవ రేత? ఇత్యలం విస్తరేణ. భగవదర్చనే స్మృతయ స్తు బహ్వః. కాశ్చిదుదాహృతాః. అపి చ శౌనకః—“శ్రుతిషు ప్రబలా మంత్రా స్తే ష్వప్యధ్యాత్మవాదినః, తత్రాపి పౌరుషం సూక్తం న తస్మా ద్విద్యతే పరం. ప్రాయశ్చిత్తే జపే చైవ విష్ణో దారాధనేషు చ, మోక్షే వశ్యేఽగ్న్యపథానే సుపుత్రప్రాపణే తథా. సర్వకర్మఫలావాప్తౌ వారోగ్యేమృత్యునాశనే, ఏతే ష్వధేర్మ్యిదం సూక్తం మునయో వినియుంజత”ఇతి. మనుశ్చ పురుషసూక్తస్య విష్ణుపరత్వంబ్రవీతి—“బ్రహ్మయజ్ఞే జపన్ సూక్తం పౌరుషం చింతయన్ హరిం, స సర్వాం స్తు జపే ద్విద్వాన్ సాంగో సాంగా ద్విజో తమ”ఇతి. వ్యాసః—“తద్విష్ణో రితి మన్తేణ సూక్తేన పురుషేణ వా, అనాది మధ్యనిధనం విష్ణు మారాధయేద్ధరిం”. అపరా ర్కే—“అష్టాక్షరేణ దేవేశ మర్చయే దచ్యుతం నరః,” హరీతః—“ద్విజః పురుషసూక్తస్య విధినా విష్ణు మర్చయే”దితి. శాండిల్యోపనిషది—“దివా న పూజయే ద్విష్ణుం రాత్రౌ నైవ ప్రపూజయేత్, సతతం పూజయే ద్విష్ణుం దివా రాత్రం న పూజయే”దితి. అయమర్థః—నాసికాయా దక్షిణే పింగళా, తత్ర చరతి సూర్యః. వామ ఇడా, తత్రచరతిచంద్రః. యదా దక్షిణే వాయు శ్చరతి తదాదివా, యదా వామే చరతి తదా రాత్రిః. మధ్య నాడీ సుషుమ్నా, యదా వాయు స్తత్ర తదా న దివా న రాత్రిశ్చ. తదానీం పూజయే దితి.

—●—●—●—అర్చనస్య మోక్షఫల త్వే శ్రుతయః—●—●—

“ఉపాసతే పురుషం యే హ్యకామా స్తే శుక్ర మేత దతివర్తన్తి ధీరా” ఇతి. అ త్రోపాసనం నా మార్చన మేవ వక్తవ్యం. పురుష శబ్దశ్చ నారాయణపరః.

అన్యే తు పురుషం బ్రహ్మవిద ముపాసతే పూజయంతీతి వ్యాచక్షతే. త న్నమనోరమం; పురుషశబ్దస్య బ్రహ్మవిత్పర త్వే మానా భావాత్. కిం చ అకామైః పరమపురుష ఏవ పూజ్యః. తత్పూజన స్యైవ శుక్రాతివర్తనసాధనత్వం యుక్తం. అయ మర్థో భగవతైవోచ్యతే—

“మయ్యావేశ్య మనో యే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసత”ఇతి. [శ్రు]
 “నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్య”ఇత్యారభ్య “విశ తేబ్రహ్మధామే”తి.
 అతాల్లింగా త్ప్రతిమారహితా త్తపసో ధ్యానా చ్చన లభ్య ఇతి
 చార్హోయు కః. “తప ఆలోచన”ఇతి ధాతో స్తపశ్శబ్దస్య ధ్యానపరత్వ
 ముపపద్యతే. ఉత్తరత్ర—“ఏతైరుపాయై ర్యతతే యస్తు విద్వా”నితి చ
 శ్రూయతే. ఉపాయస్య ప్రతిమార్చనాదిరూపత్వం యథా యుజ్యతే,
 న తథాఽన్యరూపత్వం. అర్చనస్య పరమోపాయత్వం హి మత్వా భగ
 వాన్ విఖనాః—“భక్త్యా భగవంతం నారాయణ మర్చయే తద్విష్ణోః
 పరమం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత”ఇతి బ్రూతే. తస్య సూత్రే శ్రుతిప్ర
 మాణాఃవినా న కొపి విధి స్సాన్య దితి తత్సూత్ర మామూలచూడం
 పరిశీలయత్వాం వినుషాం సువిదితం భవేత్. స హి మహాత్మా భగవ
 దంశభూతః తచ్చిష్యభూతో హి భృగుః. స హి మహర్షీణాం శ్రేష్ఠ ఇతి
 భగవతైవోచ్యతే—“మహర్షీణాం భృగు రహ”మితి. తస్య వైఖాన
 సత్వం హరితో ప్యాహ—“వైఖానసైశ్చ భృగ్వాద్యై”రితి. ఇత్యల
 మప్రకృతేన.

—●—●— అథ జన్మరహితస్యాపి పరమాత్మనోఽర్చనతారే ప్రమాణాని. —●—●—
 శ్రుతిః—“అజాయమానో బహుధా విజాయత”ఇతి—“ఆవి స్సన్నిహితం
 గుహాచరం నామ” ఇతిస్మృతిస్తు—“అజోఽపి సన్నవ్యయాత్మా భూతా
 నామీశ్వరోఽపి సత్. ప్రకృతిం స్వా మధిష్ఠాయ సంభవా మ్యాత్మ
 మాయయా”ఇతి. అన్యత్ర—‘అర్చనతారరూపేణ లోకే ఽస్మిం
 శ్చైతురానన, అనతారం కరిష్యామి హియా లక్ష్మ్య సమన్విత”ఇతి.
 హియా, భూమ్యే త్యర్థః.

—●—●— అథ పరమాత్మనశ్శిలాదిప్రతిమాతాదాత్మేశ్రుతయః. —●—●—

“యతో వీరః కర్మణ్య స్సుదక్షో యుక్తగ్రావా జాయతే
 దేవకామ”ఇతి—“విశంగరూప స్సుభరో వయోధా శ్శృష్టి వీరో జా
 యతే దేవకామ”ఇతి—“శృష్టితుబలవాన్ బలీ”తినిఘంటుః. [శ్రు]
 “అశ్మాన మాఘణం ప్రపద్యే”ఇతి—“యద్దేవానాం చక్షు ష్యాగో
 అస్తీ”తి. “చక్షుషి దేవానా మాగో విష్ణోదీన్ దేవాన్ దృష్ట్వాఽప్య
 నమస్కారాదిరూపోఽపరాధ” ఇతి మాధవీయవ్యాఖ్యా. వారాహ

పురాణే ద్వాత్రింశదపచారకథనే అప్రణామస్య అపరాధత్వ ముక్తం. ప్రతిమారూపం వినా దేవానాం దర్శనాసంభవాచ్ఛ్చతి యం దేవానాం ప్రతిమారూప త్వే ప్రమాణం. దేవానాం సాక్షాత్ స్వరూప దర్శనే కో వా స ప్రణమేత్?. తాదృశాజ్ఞస్య కథం వా దేవదర్శనం స్యాత్?. యద్యపి విష్ణుం వినాఽన్యేషాం దేవానా మర్చారూపేణా విర్భావే శక్తి ర్నాస్తి. తథా ప్యుపాసకానుగ్రహాయ విష్ణు రేవ తత్తద్రూపేణావిర్భవతి. అతఏవౌచ్యతే భగవతా—“కామై స్సైస్సైహృతజ్ఞానాః ప్రపద్యంతేఽన్యదేవతాః, తం తం నియమ మాస్థాయ ప్రకృత్యా నియతా స్స్వయా. యో యో యాం యాం తనుం భక్త శ్శ్రద్ధయాఽర్చితు మిచ్ఛతి, తస్య త స్యాచలాం శ్రద్ధాం తా మేవ విదధామ్యహ”మితి. అపి చ—“యే త్వస్యదేవతా భక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాఽన్వితాః, తేఽపి మా మేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వక”మితి. స్మృతిస్తు—“దేవా నృషీన్ మనుష్యాంశ్చ పితౄన్ గృహ్యశ్చ దేవతాః, పూజయిత్వా తతః పశ్చద్గ్రహస్థ శ్శేషభు గ్భవే”దితి. మానవ్యః పూర్వ ముదాహృతాః. తత్రతత్రవ్యాఖ్యాతృభిశ్చ దేవతాః పాషాణాదిమయీః విష్ణ్వాదిప్రతిమా ఇతి విష్ణుప్రాధాన్యేనాభిహితం. శ్రూయతేచ—“సమాహితశ్రద్ధావితో భూత్వే”త్యాది.

◆◆◆ అథ సన్న్యాసినా మపి భగవదాపరాధనే శ్రుతయః. ◆◆◆

శాట్యాయనీయోపనిషది—“కుటీచకో బహూదక శ్చాపీ”త్యారభ్య “పంచ యజ్ఞా వేదశిరః ప్రవిష్టాః క్రియావంతోఽమీ బ్రహ్మవిద్యా”మితి “విష్ణుక్రీడావిష్ణురతయో విముక్తా” ఇత్యాదిశ్చ. అత్ర విష్ణుక్రీడా ఇతి ప్రతిమారూపిణైవ విష్ణునా హి క్రీడా సంభవతి. సా చ తదుపచారరూపా. రతి ర్నామభక్తిః. విష్ణుభక్తిరహితస్య బ్రహ్మవిద్యాయాం నాధికార ఇతి శ్రూయతే అవ్యక్తోపనిషది—“న చేమాం బ్రహ్మవిద్యా మశ్రద్ధధానాయ బ్రూయాన్నసూయావతే నానూచానాయ నావిష్ణుభక్తాయ నాన్మరినే”ఇతి. హంసోపనిషది—“అథ నారదో భగవన్తం పరిపృచ్ఛతీ”త్యుపక్రమ్య “యతో బ్రహ్మప్రాప్త్యై యతతే తస్మా ద్యతిః” ఇత్యాదినా యతిలక్షణం ప్రతిపాద్య తేన యోగినా “దివ్యసైద్ధసువ్యక్తాదిషు మదర్చనం విశిష్టంభవతీ”త్యుచ్యతే. శ్రీశా

స్త్రీ—“దేవైః ప్రతిష్ఠితం దివ్యం ఋషిభిః కృత మార్షకం, పురాణసిద్ధం పురాణం మనుష్యై ర్తానుషస్థలం. భక్తానుకంపయా దేవౌ యస్మిన్నావిర్భవే త్వయం, తత్త్వయంభువ ముద్దిష్ట” మిత్యభిధీయతే. సైద్ధం పురాణసిద్ధం. సువ్యక్తం, స్వాయంభువ మిత్యర్థః. కించ మోక్ష హేతుత్వం భగవద్భజనస్య, జ్ఞాన హేతుత్వం రుద్రభజనస్య చ శ్రూయతే గర్భోపనిషది—“యది యోన్యాః ప్రముచ్యేయం ప్రపద్యే పరమేశ్వరం, భర్తం పశుపతీం రుద్రం మహాదేవం జగద్గురు”మితి. అత్ర జగద్గురు మిత్యనేన త స్వాజ్ఞాననివర్తకత్వ ముచ్యతే; “గుశబ్ద స్త్వంధకార స్సాన్యత్ రుశబ్ద స్త్వస్మిరోధకః, అంధకారసిరోధిత్వాద్గురు రిత్యభిధీయతే”ఇత్యుక్తేః. తతః “గర్భవాసాత్ప్రముచ్యేయం యది విష్ణుం భజేహృది, అమృతప్రదమానందం నారాయణ మనామయ”మితి. అత్రామృతప్రద మిత్యనేన భగవతో ముక్తిదాయత్వ ముచ్యతే, కించ అనేకత్ర విష్ణుపదం ప్రాప్నోతీతి మోక్షస్య భగవత్ప్రాప్తిరూపత్వ ముచ్యతే కరోపనిషది—“సోఽధ్వనః పార మాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పద”మితి. ఆత్మభోధోపనిషది—“తస్మా దోంనమోనారాయణాయేతి మన్తోపాసకః వై కుంఠభువనం గమిష్య”తీతి. నారదపరివాజకోపనిషది—“తద్విష్ణోః పరమం పదం యత్ర గత్వా న నివర్తంతే యోగిన స్సూర్యో న తత్రభాతీ”తి. గూఢాచారికోపనిషది—“ఓం హి ఓంహీత్యే తదుపనిషదంవిన్యసే ద్విద్వాయ ఏవం వేద”ఇత్యారభ్య “తద్విష్ణోః పరమం పద”మితి. త్రిపురాతాపిన్యూపనిషది—“తద్విష్ణోః పరమం పదం చక్షు రాతతం విష్ణో స్సర్వతోముఖస్య” ఇత్యారభ్య “విష్ణో స్తత్పరమం పద”మితి. వరాహకోపనిషది ఉపసంహారే—“తద్విష్ణోః..... పద”మితి. శాట్యాయనీయోపనిషది—“విష్ణ్వాత్మకా విష్ణు మేవాపియంతీ”తి. ముక్తికోపనిషది—“యత్ర కుత్రాపి వా కాశ్యాంమరణేన మహేశ్వరః, జంతో ర్దక్షిణకర్ణే తు మర్తారం సముపాదిశేత్. నిర్ధూతాశేషపాపాఘో మత్సారూప్యం భజత్యయం, తద్విష్ణోః.....పద”మితి. మహావాక్యోపనిషది—“బ్రహ్మణ్యాభిధ్యాయమానే” ఇత్యారభ్య “ఏతదధర్వశిరోఽధీయతే.....శ్రీమహావిష్ణుసాయుజ్య మవాప్నోతి” ఇతి. నాదబిందూపనిషది—“మన స్తత్ర లయం యాతి త ద్విష్ణోః

పరమం పద”మితి. శాండిల్యోపనిషది—“ఇడాదిమార్గద్వయం విహం
యసుషుమ్నామార్గేణ గచ్ఛే తద్విష్ణోః పరమం పద”మితి. అథవా
భగవతా విఖనసా ౭భిహితే ౭ర్థే కింప్రమాణాంతరవిచారేణ? ఆచా
తస్తా దేవ హి సమస్తవేదాభివ్యక్తిః. తథా శ్రూయతే నీతోపనిషది—
“వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణే, సముద్భవేత్ + త్రయీరూపేణ
సంకల్ప్య వైఖానసఋషేః పురా. వైఖానసమత స్తస్మి న్నాదౌ
ప్రత్యక్షదర్శనం, స్మర్యతే మునిభి ర్నిత్యం వైఖానసమతః పర” మితి.
విష్ణో ర్వాగేవ త్రయీరూపేణ జాతే త్యర్థః. ఉచ్యతేహి—“శ్రుతి
స్మృతి ర్మమైవాజ్ఞే”తి భగవతా. స హి భగవాన్ విఖనాః
ప్రాహ కంతరవేణ—“నారాయణ మర్చయే తద్విష్ణోః పరమం పదం
గచ్ఛతీ”తి. కించ యోగయాజ్ఞవల్క్యశ్చ వైఖానసోక్తభగవన్ముక్తిరీ

—●●●●● గాయత్ర్యాభగవత్పరత్వం ●●●●●—

ప్రతిపాదయతి గాయత్ర్యర్థనిరూపణే—“ఈశ్వరం పురుషాఖ్యం చ
సత్యధర్మాణ మచ్యుతం, భర్గాఖ్యం విష్ణుసంజ్ఞం చ జ్ఞాత్వా ౭మృతము
పాశ్నుత”ఇతి. (శ్రీశాస్త్రే) హి పంచమూర్తయః ప్రతిపాద్యంతే విష్ణుః
పురుష సత్య అచ్యుత అనిరుద్ధ ఇతి. భారతే చ యుధిష్ఠిరంప్రతి
భగవా నాహ—“విష్ణుం చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యుధిష్ఠిర!,
అనిరుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః. అన్యే త్వేవం
విజానంతి మాం రాజన్ పాంచరాత్రిణః, వాసుదేవం చ రాజేంద్ర సంక
ర్షణమథాపి వా. ప్రద్యుమ్నం చానిరుద్ధం చ చతుర్ముర్తిం ప్రచక్షత”
ఇతి. తత్రేశ్వరశబ్దే నానిరుద్ధ ఉక్త ఇత్యవగమ్యతే. విష్ణుపురుషసత్యా
చ్యుతై స్సహ గృహీతత్వాత్. గాయత్ర్యాం భర్గాఖ్యయా గృహీతం
విష్ణుంపురుషం సత్య మచ్యుత మనిరుద్ధం చ ధ్యాత్వా మోక్షం ప్రా
ప్నోతీత్యర్థః. భర్గశబ్ద స్సాంతస్తేజఃపర్యాయః. సవితృమండలే య స్తేజో
మయః పురుషోనారాయణః, తం ధీమహి, ధ్యాయామ ఇత్యర్థః. నారాయ
ణస్య సవితృమండలస్థితిః “యవపో ౭ంతరాది త్వే” ఇత్యాదిశ్రుత్యా ౭
భిహితా, విష్ణోః పంచమూర్తీనాం స్వరూప ముచ్యతే వాసాధికారే—

† “సంఖ్యారూపేణ సంకల్ప్య.” ఇతిపాతాన్తరమ్.

“వృష్టిరూపేణ సంపన్నా మూర్తయః పురుషాదయః, ఏషాం సమష్టిరూపోఽయం భగవా”నితి. ఉచ్యతే—“సర్వవ్యాపకశీలత్వా ద్విష్ణు రిత్యభిధీయతే, ఉషితా పూ రనే నేతిపురుషః పరికీర్తితః. సకారో జీవనిర్దేశ స్తకారః పరవాచకః, తియోస్సంసర్గశక్తి ర్య స్తస్మా త్సత్య ఉదాహృతః. పరమాత్మా లకారస్థ చకారో జీవవాచకః, ఉకారః ప్రకృతి ర్జ్ఞేయ స్తకారః కాల ఉచ్యతే. తస్మా దచ్యుత ఇత్యుక్తః ప్రవక్ష్యామి తథా పరం, స్వైరచారోఽనిరుద్ధస్స్యా మూర్తయః పంచకీర్తితాః. పురుషస్య తు పర్యాయో వాసుదేవ ఇతి స్మృత”ఇతి. ఏతేన హి పూర్వం ఈశ్వరశబ్దవాచ్యత్వ మనిరుద్ధ స్యాక్తం సంగచ్ఛతే “ఈశ్వరో హి స్వైరచార” ఇతి. ఏవం చ గాయత్రీప్రతిపాద్యా మూర్తయశ్శ్రీవైఖానసే గృహీతా ఇతి విజ్ఞాయతే. భగవతో వ్యూహస్వరూపం ద్వివిధం—దైవికం మానుషం చేతి. తత్ర దైవికమూర్తయః పురుషాదవైఖానసే పాంచరాత్రే తు మానుషమూర్తయః. తథా చాత్ర యః పురుష ఇత్యుచ్యతే, స తత్ర వాసుదేవ ఇత్యభిధీయతే ఉక్తంహి—“పురుషస్య తు పర్యాయో వాసుదేవ ఇతి స్మృత”ఇతి. అత్ర సత్యః. తత్ర సంకర్షణ ఇతీర్యతే. అత్రాచ్యుత, స్తత్ర ప్రద్యుమ్న ఇతి నిగద్యతే, ఉభయో రప్యనిరుద్ధ ఏకసంజ్ఞిక ఏవ. విష్ణోదయః పంచమూర్తయ శ్శ్శుతిగృహీతా ఏవ. “తద్విష్ణోః పరమంపద”మిత్యాదినా విష్ణు రుక్తః, “వేదాహమేతం పురుషం మహాంత”మిత్యాదినా పురుషఃకథితః, “తత్సత్య మిత్యాచక్షతే” “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ”ఇత్యాదినా సత్యః ప్రతిపాదితః, “శాశ్వతం శివ మఃచ్యుత” మిత్యాదినాఽచ్యుతో గదితః. ముద్గలోపనిషది—“త్రిపాదిత్యనయా ప్రోక్త మనిరుద్ధస్య వైభవ”మితి. ప్రణవస్య గాయత్ర్యా శ్చ భగవత్పరత్వా చ్ఛ్రీశాస్త్రే ఽష్టాక్షరకల్పమివ ప్రణవకల్పం గాయత్రీకల్పం చ ప్రతిపాద్యతే. జపరూపభగవదారాధనే చ—“సావిత్రిపూర్వ మష్టాక్షరం ద్వాదశాక్షర”మిత్యభిధీయతే. గాయత్రీప్రణవయో ర్భగవత్పరత్వం “త్రిపదాం నాఽథ సావిత్రిం తద్విష్ణోః పరమంపదం, ఆవర్తయే ద్వా ప్రణవం దేవం వా సంస్మరేద్ధరిం” ఇతి స్మృత్యా చావగమ్యతే. అతో వైఖానసం వైదిక మితి యుక్తం.

అత్ర భగవదాచారాధన మంత్రా స్సర్వే ఋగాదయః, న తూర్ధ్వతాః.

—●●●శ్రీవైఖానస శాస్త్రస్య పరమవైదికత్వం.●●●—

ఉర్ధ్వతా మంత్రా హి తాన్త్రికా ఇత్యుచ్యంతే. ఉద్ధారప్రకారస్తు—
 “ప్రణవం బిందుసంయుక్తం సాదాంతం తత్ర యోజయేత్, సర్వ
 వర్ణాంతసంయుక్తం స్వరత్రయయుతం బుధాః. షాంతం లాంతయుతం
 జేయం సాంతం దీర్ఘయుతం క్రమాత్, ఏవం క్రమేణ చోద్ధారస్త్రాన్
 పంచాక్షరస్య తు”. అయమర్థః—బిందుసంయుక్తః ప్రణవః ఓమితి, నాంతః
 పకారః, సర్వవర్ణాంతఃక్షకారః, స్వరత్రయం ఇకారః, తేన సంయుతః
 “క్షీ” ఇతి. షాంతః సకారః, లాంతః వకారః, తేన సంయుతః “స్వా” ఇతి. సాం
 తః హకారః, దీర్ఘయుతః “హ” ఇతి. దీర్ఘయుతత్వం పూర్వత్ర చ యోజ్యం.
 అతః “స్వా” ఇతి. ఏవంచ “ఓం పక్షీ స్వాహా” ఇతి భవతి. అనయా విధయా
 దర్శితా మంత్రా ఉర్ధ్వతా ఉచ్యంతే. శైవే సుప్రగే చోక్తం—“సహస్ర
 భూసురా దూర్ధ్వ గ్రామే బ్రహ్మాంకణేశుచ, వైఖానసేన సూత్రేణ
 నిషేకాదిసుసంస్కృతైః, భార్గవాదిమహాతన్త్రమన్త్ర భేదవివక్షితైః, అను
 ధృతై ర్మంత్రగణై ర్వేదవేదాన్తపారగైః. క్రమాధ్యయనసంపన్నైః
 స్సాంగోపాంగై స్సుసంస్కృతైః, పంచమూర్తిప్రకారేణ ప్రతిష్ఠా ప్యా
 ర్చయే ధరిమ్. వైదికం తదితి ప్రోక్తం రాజరాష్ట్రాభివర్ధన” మితి. హరి
 తస్మృతౌ—“శ్రౌతం మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః,
 వైఖానసైశ్చ భృగ్వాద్యై స్సనకాద్యైశ్చ యోగిభి” రి త్యారభ్య
 “శ్రౌతే నైవ హరిం దేవ మర్చయంతి మనీషిణ” ఇత్యుచ్యతే. ఏవం
 వచనశతేన భగవదాచారాధనం వైదికం శ్రేష్ఠ మితి, వైఖానసంవైదిక
 మితి చావగమ్యతే. విస్తరభియా తాని నోదాహ్రియన్తే. అత ఏవ వైదిక
 విధినా భగవన్త మర్చయతాం వైఖానసానాం విప్రశ్రేష్ఠత్వ ముచ్యతే
 యోగయాజ్ఞవల్క్యస్మృతౌ—“వైఖానసో వైదికేశు బ్రహ్మనిర్దిష్ట
 మాచరేత్, తం బ్రాహ్మణం తు దృష్ట్వైవ సర్వపాపం వ్యపోహతీ” తి.

బ్రహ్మనిర్దిష్టం బ్రహ్మణా విఖనసాపరనామ్నా నిర్దిష్టం, సూత్రే విహిత
 మిత్యర్థః. యః పురా చతుర్ముఖో భగవదాచారాధనశాస్త్రాధిగమాయ
 మహర్షి రూపేణ నియతవ్రతో నారాయణ ముద్దిశ్య తప స్తప్త్వా ప్రస

న్నా త్తస్మా దనాత్తమనోరథ స్తన్ముఖా ద్యథాశ్రుతం శ్రీశాస్త్రం
నిర్తాయ భృగ్వాదిభ్య ఉపాదిశత్. స ఏవ విఖనో విఖనసవైఖానశబ్ద
వాచ్య ఇతి బహుభిః స్మింధై రవగమ్యతే. స తు సర్వమునీనా మాద్య,
స్తత్కృతసూత్రంచ సర్వసూత్రాణా మాది రితి చ బహుభిః ప్రమాణై
ర్జాయతే. బ్రహ్మకెవరే—“యథా మునీనాం విఖనా ఆదిభూత ఉదా
హృతః, సూత్రాణాం తత్ప్రణేతం తు యథా శ్రేష్ఠతరం స్మృతం” ఇత్యు
చ్యతే. స్కాందే—“వైఖానసీ మహాశాఖాం స్వసూత్రే వినియుక్త
వాన్, పద్మభూః పరమోధాతే”తి. అన్యత్ర—“వేదానాం వ్యసనా
త్పుర్వం ప్రాగ్రూపం మిళితంతు యత్, తాం తు వైఖానసీ శాఖా
మితి వేదవిదో విదు”రితి. అలంప్రసక్తానుప్రసక్తచింతయా.

—●—●—● ప్రపన్నానా మేవ భగవదర్చనాధికారః. —●—●—●

కేచిత్తు—“సర్వధర్మాః పరిత్యజ్యేతి భగవద్వచనాత్ ప్రప
న్నానా మారాధనం నావశ్యక మితి మన్యంతే, తత్తుచ్ఛం; ప్రప
న్నానా మేవాభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయయోగాః ప్రాతరాదీషు
పంచసు కాలేషు వైఖానసే పాంచరాత్రే చ విధీయంతే. భార్గవే
వాసాధికారే—“ప్రాతఃకాలేభిగమన ముపాదానం తతఃపరం, మ
ధ్యాహ్న ఇజ్యా కుర్వీత స్వాధ్యాయం చా పరాహ్ణికే. యోగం
సాయాహ్న కాలే తు పంచకాల ముదాహృతమ్” ఇతి. పాంచరాత్రే—
“ఆద్యం క ర్తాభిగమన ముపాదానం తతః పరం, ఇజ్యా చ పశ్చా
త్స్వాధ్యాయ స్తతో యోగ స్తతః పరం” ఇత్యారభ్య. “ఇత్థ మేతేషు
కాలేషు దశైతైః కర్మభి ర్నరః, ఆరాధనం భగవతః కుర్వ నై
వావసీదతి. వర్షేషు ద్వాదశ స్వేవ మనుతిష్ఠన్ సమాహితః, క్రియా
కలాప మఖిలం యాతి సాయుజ్యసంపదం. షట్సు వర్షేషు సాయా
హ్నం త్రిషు నిశ్చితం, సాలోక్యం ఫల మేకస్మిన్ వత్సరే నాత్ర సం
శయ” ఇతి. ఏవం పంచకాలపరత్వం ప్రపన్నానా మేవ విహితం—“అభి
గచ్ఛన్ హరిం ప్రాతః పశ్చాద్ద్రవ్యాణి చార్జయన్, అర్చయం శ్చ
తతో దేవం తతో మంత్రా జప న్నపి. ధ్యాయ న్నపి పరం దేవం
కాలే షూక్తేషు పంచసు, వర్తమాన స్సదా చైవం పాంచకాలిక

వర్తనా స్వార్జితై ర్గంధపుష్పదైవై శ్శుభై శ్శక్త్యాఽనురూపతః,
 ఆరాధయన్ హరిం భక్త్యా గమయిష్యామి వాసరాన్. జ్ఞానీ తు
 పరమైకాంతీ పరాయతాత్మజీవన"ఇతి. అత్రోక్తః పరమైకాంతీ ప్రస
 న్న ఏవ. తస్య హిపంచకాలపరత్వ మభిధీయతే. అతః ప్రపన్నానా
 మారాధనేఽధికార ఇతి వారమాత్మికోపనిషద్భాష్యే శ్రీమచ్ఛ్రీని
 వాసమఖివేదాంతదేశికై సిద్ధాంతః కృతః. తథా శ్రీవైఖానససూత్రి
 ణాం విష్ణుబలికర్మణా గర్భ ఏవ ప్రపత్తి సిద్ధ్యతీతి చ. తత్ప్రపంచస్తు
 తత్రైవ ద్రష్టవ్యః. సర్వథా భగవదారాధనం ఓనా న పరమపద
 ప్రాప్తిః. శ్రూయతే హి—“యథాక్రతు రస్మిన్ లోకే పురుషో
 భవతి త థేతః ప్రేత్య భవ"తీతి. తథా శ్రీవిష్ణుపురాణే—“ఏకాంతిన
 స్సదా బ్రహ్మధ్యాయినో యోగినో హి యే, తేషాం తత్పరమం
 స్థానం య ద్వై పశ్యంతి సూరయ"ఇతి ఆశ్వమేధికే—“వేదోక్తేనై వ
 మార్గేణ సర్వభూతహృది స్థితం, మా మర్చయన్తి యే విప్రాస్సా
 యుజ్యం యాన్తి తే మమ"ఇతి. సర్వేశ్వరః పరమకారుణికః పురు
 షోత్తమ స్స్వప్రియతమాయ పార్థాయ సమస్తవేదాంతార్థానుపది
 శ్యాంతే స్వప్రాప్తౌ సుకరం పరమోపాయం స్వప్రతిమార్చనం విధత్తే—
 “మస్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు, మామేవైష్యసి
 సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే"ఇతి. అయమర్థ స్స్వరసః. మస్మ
 నాః మయి పరమాత్మని మనో యస్య తాదృశో, భవ! మయి తైల
 ధారావదవిచ్ఛిన్న స్మృతिसంతానం కుర్విత్యర్థః. త దాకర్ణ్య “ఇంద్రి
 యాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః"ఇతి. “బలవా నింద్రియ
 గ్రామో విద్వాంస మపి కర్ష"తీతి పూర్వముక్తేః, తథావిధస్మృతి
 సంతానస్య మశ్శకతా మాలోచ్య శంకమానం త మాహ—“మ
 ద్భక్తో మద్యాజీ భవ"ఇతి. మయిభ క్తింకుర్వన్, మాం యజతి పూజయ
 తీతి మద్యాజీ, భవేతి. మా మి త్యస్యాయ మర్థః—“నిత్యముక్తోప
 భోగ్యత్వాత్ పరపూజాత్మనో హరేః, తత్కాలసన్నికృష్టైకలక్ష్య
 త్వా ద్విభవాత్మనః. విశుద్ధై ర్యోగసంసిద్ధై శ్చింత్యత్వా దంతరాత్మనః,
 అర్పాత్మన్యేవ సర్వేషా మధికారో నిరంకుశః". ఇత్యుక్తవిధయా సర్వ

సులభ మర్చారూపం, “పత్రంపుష్పం.....ప్రయతాత్మన” ఇత్యుక్త్యా
 సుఖోపాస్యం మాం, “శ్రద్ధావాక్ భజతే యో మాం స మే యుక్త
 తమో మత” ఇత్యుక్త్యా శ్రద్ధాయుక్తః పూజ యేతి. అథ పూజాయాం
 ద్రవ్యలోపాదినా, శరీరశుద్ధిహీనతయా, మన్తలోపతన్త్రలోపాదినా,
 చాపరాధసంభవశంకాం కుర్వంత మాహ—“మాం నమస్కు” యితి.
 పూజాంతే—“పురుషసూక్తేన సంస్తూయ ప్రణామం కుర్యా”దితి శ్రీవి
 ఖనసోక్త్యా ప్రణామం కురు, సర్వానపరాధాన్ సోధాఽస్మి, తత్ర
 మా విషాదం కృధా ఇతి. వాసాధికారే భగవాన్ భృగురాహ—“అతః
 పరం ప్రవక్ష్యామి విగ్రహాణాం వినిర్ణయమ్, విగ్రహ శోచిపచారశ్చ
 భోగ శ్చైకార్థనాచకాః” ఇత్యారభ్య “ప్రతిభోగం నమస్కృత్యదత్వా
 పుష్పాంజలిం తథా” ఇతి. అత్రైవ—“ద్వాత్రింశద్విగ్రహాం వక్ష్యే”
 ఇత్యారభ్య “బలిప్రణామస్తుతయ” ఇతి. యథోపపత్తి మర్చయిత్వా
 ఽంతే తమస్వాపరాధా నీతి భక్త్యా ప్రార్థయన్ నమస్కురు, సమస్త
 మపరాధం సహాయ మిత్యభిప్రాయః. తదుచ్యతే శ్రీపాంచరాత్రరత్నా
 యాం శ్రీ వేంకటనాథవేదాంతదేశికేన—“అజ్ఞానా దధవా జ్ఞానా
 దపరాధేషు సత్స్వపి, ప్రాయశ్చిత్తం తమస్వేతి ప్రార్థనై కైవ కేవ
 లమ్” ఇతి. ప్రసంగాత్తదీయగ్రంథాంశా కేచి ల్లిఖ్యంతే—“పరస్మిన్” ఇత్యార
 భ్య “రూపిణీ” ఇత్యంతం. యథా—“పరస్మిన్ పూజాభ్యే విభవనివహే
 చావతరణే తథాఽప్యన్తర్యామిణ్యజహదధికారాదినియమాః, నిరుధ్య
 స్వం చిత్తం నిరవధిమహానన్దజలధో నిరస్తాన్యాపేక్షా నయత సఫలం
 కాల మఖిలమ్.” ఏషు పరపూజాప్రభృతిషు చిత్తాలంబనేషు ప్రపత్త్యేక
 నిష్ఠా నాథమునిప్రభృతయ స్సులభతమ త్వేన పరిపూర్ణత్వావిశేషాచ్చ స
 మాహితచిత్తానామ ప్యనుసంధేయ మర్చావతార మేవ చేతస శ్శుభా
 శ్రయమాలంబంత, “సర్వాతిశాయిషాడ్గుణ్యం సంస్థితం మన్త్రబింబ
 యోః” ఇత్యాదినా తస్య పరిపూర్ణత్వం సిద్ధం, శ్రీవైఖానసేఽపితదనుసం
 ధాన స్యైవ ముఖ్యత్వం ప్రతిపాదితం యథోక్తం. క్రియాధికారే—
 “మానసీ హేమామపూజాచ” ఇత్యారభ్య “బేరపూజా విశిష్యత” ఇతి.
 ఆహ చ భగవాన్ శౌనకః—“సురూపాం ప్రతిమాం.....తా
 మేవ బ్రహ్మరూపిణీ” మితి—ముండోపనిషది—“శౌనకో హ వై మహా

శీలో ౭ంగిరసంవిధివ దుపపన్నః ప్రపచ్చ"ఇతి చ శ్రూయతే. శౌన
కః సురూపా మిత్యాదినా పరమాత్మోపాసనం విధత్తే. పూర్వం విఖ
నసాపరనామా బ్రహ్మ, అధర్వాపరనామ్నభృగవే, ఇమాం విద్యా
ముపదిష్టవాన్. స చాంగిరోనామ్న మరీచయ ఇత్యుక్తం. తే చ
విశిష్య శ్రీశాస్త్రం ప్రణినిన్యః. అత స్సోపనిష త్ప్రతిమార్చనరూపో
త్తమబ్రహ్మవిద్యావిధాయ కేతి స్ఫుట మవగమ్యతే. ఇత్యలం తద్విస్త
రేణ. యద్యపి "దుర్గసంసారకాంతార మపార మభిధావతాం, ఏకః
కృష్ణనమస్కారో ముక్తితీరస్య దేశిక"ఇతి నమస్కారమాత్రస్య ముక్తి
సాధనత్వ ముచ్యతే; తథా౭పి పూజాయా ఆదా వంతే చ తస్య
విధానా త్పుజాంగత్వం యుక్తం. తత్ఫల మ ప్యంగిఫలం పుష్టాతి.
యథా భగవదారాధనస్య అంగీభూతా భక్తిః పరమప్రాప్తిరూపం
ఫలం. న చ-తథా సతి కేవలనమస్కారస్య ఫలం నాస్తీతి శంక్యం;
తస్య సర్వపాపక్షయకరత్వాత్. యద్వా యథా కేవలా భక్తిః
ఆమోదాదిప్రాప్తిం ప్రతి సాక్షా దుపాయభూతా, వైకుంఠప్రాప్తిం
ప్రతి పరంపరయా. తథా నమస్కృతిః కేవ లేతి బోధ్యం. పూజా
హి పరిపూర్ణ శేషత్వవృత్తిః; ఔపచారికసాంస్పర్శికాభ్యవహారికముఖ
కైంకర్యసంభవాత్. నను మన్వాదిస్మృతిషు దేవతాసాధారణ్యే నార్చ
నం విధీయతే, తత్కథం విష్ణ్వర్చన మేవ కర్తవ్య మి త్యభిధత్సే? ఇతి
చేత్, శ్రూయతాం-"గృహ్యశ్చ దేవతా"ఇతి సామాన్యేన నిర్దేశే౭పి
ప్రాధాన్యేన భగవంతం, తదంగతయా౭న్యాంశ్చ దేవా నర్చయే
దిత్యర్థ ఉపపద్యతే; "అంగా న్యన్యా దేవతా"ఇతి శ్రుతే. న చ-
రుద్రః ప్రాధాన్యే నార్చ్య ఇతి శంక్యం; తత తన్ని వేదిత శేషభోజన
స్యావిహితత్వాత్. బహ్వృచపరిశిష్టే--"పవిత్రం విష్ణు నై వేద్య"మిత్యా
రభ్య"అన్యదేవస్య నై వేద్యం భుక్త్వా చాంద్రదాయణం చరేత్." ఇతి
భగవదితరనివేదితభోజనం నిషిద్ధ్యతే. అత ఏవ తత్రతత్ర వ్యాఖ్యాతారో
విష్ణ్వాదీ ర్దేవతా ఇతి వ్యాచఖ్యః. ఉచ్యతే చ--"అంగభా వేన దేవానా
మర్చనం న నిషిద్ధ్యత"ఇతి-"స్వతన్త్రబుద్ధ్యా కుర్వన్ హి బ్రాహ్మణో
నరకం వ్రజే"దితి. భగవత్పుజాంగతయా దేవతార్చనం న నిషిద్ధం.
యోగయాజ్ఞ వల్క్యః-"విష్ణు ర్బ్రహ్మ చ రుద్ర శ్చ విష్ణు ర్దేవౌ

దివాకరః, తస్మా త్పూజ్యతమం నాన్య మహం మన్యే జనార్దనా”దితి
భగవత ఏవ పూజ్యత్వ మాహ. ఆనుశాసనికే పుండరీకనారదసం
వాదే-“బ్రహ్మచారీగృహస్థో వా వానప్రస్థోఽథ భిక్షుకః, కేశవారా
ధనం హిత్వా నైవ యాతిపరాంగతి”మితి.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాత్రేయకుల
తిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణార
విందస్మరణజనితశ్రీమన్నారాయణ
పారమ్యవగమస్య సుందరరా
జస్య కృతి షూత్రమ
బ్రహ్మవిద్యాసారే
తృతీయోఽధికారః.
శ్రీరామభద్రః
ప్రియతాం.
శ్రీః

శ్రీ రస్తు.
శ్రీనివాసాయనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

చతుర్థాధికారః.

“మునీనాం విఖనా ముని” ఇతి వచనా త్సర్వమునిశ్రేష్ఠో విఖననబ్రహ్మ భగవదర్చనం విధాయ తస్య మోక్షోపాయత్వం కథయతి—
“నారాయణ మర్చయేత్త్వద్విష్ణో” రిత్యాదినా. తన్నతం హి మతం శ్రుతి మూల మేవ స్యాత్. యతో నిఖిలవేదసాక్షాత్కారచుంచు ర్మను రపి తన్నత మంగీకృత్య “వైఖానసమతే స్థిత” ఇతి వానప్రస్థధర్మం విధత్తే. అస్య భారుచిప్రభృతివ్యాఖ్యానే— “వైఖానసమతే విఖనో మునిప్రతిపాదితవిధా” వితి స్థితం. స హి భగవదంశసంభూతో హిరణ్య గర్భః. నను హిరణ్యగర్భా దన్యో విఖనా ఇత్యవగమ్య తే, ఆనందసంహితాయాంతథాఽభిధానా, దితి చే, దుచ్యతే— నాన్య శ్చతుర్ముఖా ద్వి ఖనాః; “విఖనసాఽర్థితో విశ్వగుప్తయ” ఇతి భాగవతేఽన్యత్ర చ కోశే బ్రహ్మణో విఖనశ్శబ్దవాచ్యత్వ కథనాత్. ఆనందసంహితాయాంతథా ప్రతిపాదన స్యాయ మాశయః— ప్రథమం నారాయణనాభే ర్జాతో బ్రహ్మ జగత్సృష్టౌ రజోగుణయుక్తోఽపి భృగ్వాదీన్ మహామునీన్ భగవత్పరాన్ స్రష్టుం కేవలం సత్త్వ మాశ్రిత్య నారాయణ మధ్యా యత్. తదానీం విశేషఖననా ద్విఖనా ఇత్యభూత్. ఖననం ధ్యానం, తథోచ్యతే భారతే— “విశేషఖననా ద్యస్తా ద్భావనా మునిసృష్టయే, తస్తా ద్విఖనసో నామ్నా స ఆసీ దండజః ప్రియః” ఇతి. అండజో బ్రహ్మ, విఖనో నామ్నా సహితో భగవత్ప్రియ ఆసీ దిత్యర్థః. అతోఽయం మహాత్మా చతుర్వక్తృత్వాదిరహితం రూపాంతర మాదాయ భగవదా రాధనశాస్త్ర ముపలబ్ధుం మునివేషధారి భగవంత ముద్దిశ్య తప స్తేషే. దేవానాం విగ్రహాంతరగ్రహణ మస్తీతి శారీరకమిమాంసాయాం ప్ర త్యపాది. శ్రీశాస్త్రే— “తతః పరం చతుర్వక్తో జటాకాషాయదండ

భృత్, నైమిశారణ్య మాసాద్య మునిబృందనిషేవితమ్. తప స్తప్త్యా
చిరం కాలం ధ్యానం స్తేజస్తువైష్ణవం, పశ్చా దపశ్య ద్విష్ణూక్త మా
గమం విస్తరా త్తదా. సంక్షిప్త సారమాదాయ శాణోల్లిఖితరత్న వత్,
ధాతా విఖనసోనామ్నా మరీచ్యాదిసుతాన్ మునీన్. అబోధయ దిదం
శాస్త్రమ్”మిత్యాదినా ప్రతిపాదితోఽర్థః ప్రకాశ్యతే. శ్రీశాస్త్రే పురా
తంత్రే శౌనకాదిమునిభిః పృష్టో భగవాన్ భృగురాహ—“అణో
రణీయా స్తృప్తాణాం మహాంతం మహతః ప్రభుం, వ్యాపినం విశ్వకర్తాణా
మనాదిం సదసస్పశిం. అభూషణ మలిప్తాంగం తేజసా జ్వలితం విభుం,
వైఖానసం విధాతారం విరిశ్చిం తం చతుర్ముఖం. జటాచీరాంబరధరం
వల్కలాజినధారిణం, ప్రణమ్య శిరసాశ్రేష్ఠ”మిత్యాది. భగవతా శౌన
కేన విష్ణుధర్మే ప్రథమాధ్యాయేఽభిధీయతే—“ప్రవక్ష్యామి యథా
పూర్వం మత్పితౄ కథితం మమ, తస్యాపి కిల తత్పితౄ తస్మై చాహా
కిలోశనాః. తే నాపి భృగు మారాధ్య ప్రాప్త మారాధనం హరేః,
సకాశా ద్రృష్మాణః ప్రాప్తం భృగుణాఽపి మహాత్మనా” ఇత్యాది. ఏవం
భాగవతే ఏకాదశస్కంధేఽపి—“పుత్రేభ్యో భృగుముఖ్యేభ్యో యదా
హ భగవా నజ” ఇతి భగవదారాధనం భృగుముఖ్యేభ్యో భగవతా
విధాత్తోక్త మిత్యుచ్యతే. అత శ్శుద్ధసత్త్వనిష్ఠస్య భగవద్ధ్యానరతస్య
బ్రహ్మణో విఖనసాఖ్యాఽవగమ్యతే. తన్నామ చాన్వర్థం శాంతిపర్వ
ణ్యుచ్యతే—“సప్తం స తు సముద్యుక్తో బ్రహ్మయోనిమయః ప్రభుః,
ఖనిత్వాచాత్మనాఽఽత్మానం ధర్తాదిగుణసంయుతం. ధ్యాన మావిశ్య
యోగేన హ్యసీ ద్విఖనసో ముని” రితి.

నచ—“పద్మోద్భవస్యాగ్రజ”మితి విఖనసో బ్రహ్మజ్యేష్ఠత్వం ముచ్యతే,
తత్కథం తయో రైక్యమితి శంక్యం; చతుర్ముఖస్య పద్మోద్భవత్వం
క్వచిదండజత్వం క్వచి దన్యథా జననం చాభిధీయతే. అత్రకల్పభేదేన
సమాహితమ్. పద్మసంభవరూపజననాత్ పూర్వస్మిన్ జన్మని య
శ్చతుర్ముఖ స్స ఏవ బ్రహ్మ విఖనా ఇత్యవగమ్యతే. అతః పద్మజాగ్ర
జత్వ ముపపాద్యతే. పూర్వోక్తవిధయా తస్య తపశ్చరణసమయే
యా దేవీ పరిచచార, సా యోగప్రభా నామ తత్కళిత మితి
యోజ్యం. సర్వథా చతుర్ముఖ ఏవ విఖనామహామునిః. తత్పుత్రా

భృగ్వాదయః. తేషా మపి భేదకథనమ్ పూర్వో క్తరీత్యా సమాధేయం. భృగ్వాదీనాం జన్మ చ వివిధ ముచ్యతే. తత్ప్రకారోఽన్యత్ర ద్రష్టవ్యః. ఏవం చ చతుర్ముఖో రజసా జగత్ప్రజ్జ్వల్త్యావస్థాయాం స్రష్టా లోకేశః పితామహ ఇత్యాదిశబ్దై ర్వ్యపదిశ్యతే. సత్త్వేన ముని సృష్టౌ భగవంతముద్దిశ్య తపశ్చరణే సూత్రప్రణయనే చ భగవదేక నిష్కర్త్యావస్థాయాం విఖనాః విఖనసః వైఖానసః ఇత్యాదిశబ్దై ర్వ్యప శ్యతే, ఇతి సమంజసమ్. అథవా క్వచిత్కల్పే భగవతో నాభే శ్చతుర్వక్త్ర ఉరసో విఖనాశ్చ జాతః. తా వన్యోన్యంభిన్నా వపి భగవద్విశేషాంశతయా భేదరహితౌ వ్యపదిశ్యతే. కల్పాంతరే తు చతుర్ముఖ ఏవ పూర్వోక్తవిధయా విఖనా ఇతి న విరోధః.

—●— శ్రీవిఖనోమునేః పరమవేదాంతాచార్యత్వమ్. —●—

అథ తస్య పరమవేదాంతాచార్యత్వ ముపపాద్యతే. “తస్మిన్ య దంత స్త దుపాసితవ్యమ్” “విష్ణవేచార్చిత” ఇత్యాదిశ్రుతిభిః పరమాత్మ నో నారాయణ స్వార్చనరూప ముపాసనం విధీయతే. భగవాన్ విఖ నాః స్వసూత్రే తత్ర తత్ర—“నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో ముని” యత్యుపక్రమే ఉక్తవాన్. శ్రూయతే చ—“తమేవ విదిత్వా ముని ర్భవ” తీతి—“విష్ణుః పరమః” ఇతి చ. [సూ] “అధ్యాత్మరతో ధ్యాన యోగీ నారాయణం పరం బ్రహ్మ ధ్యాయ” న్నిత్యాదిసా భగవత్పా రమ్యం ప్రకాశ్య త స్వామూర్తారాధనం సమూర్తారాధనం చ ప్రయో గవిధినా సమదర్శయత్. అమూర్తారాధన మగ్నా వాహుతిరూపం, సమూర్తార్చనం ప్రతిమార్చనం.

న చ-అన్వై రపి సూత్రకారై రేతద్ద్వితయ ముచ్యతే, త దిదం చ సూత్రం తత్సమ మేవ, కో విశేష? ఇతి వాచ్యం; కేచి త్సూత్రకారా స్సామాన్యే నాహుతిరూపకర్మాణి విదధిరే, న తు ప్రతిమార్చనం. కేచిత్తు దేవతాంతరసాధారణ్యేన విష్ణోశ్చ ప్రతిమార్చనం వ్యదధత. అత స్తాని సూత్రాణి న హి నారాయణపరాణి. ఇదం తు సూత్రం భగవ దేకపరం. తత్తత్కర్మాంతే వైష్ణవమన్త్రహోమవిధినా భగవదర్పణం సూచితం భవతి. వైష్ణవా మన్తా అతో దేవాదయః. అత స్తైః కర్మభి

స్వద్వారక మారాధనం భవతి. ఉచ్యతే హి—‘సర్వేఽపి వైదికాచారాః.....హరి”ఽతి—‘అథాగ్నే నిత్యహోమాస్తే”ఇత్యాది. నారాయణస్త్వైవ సమూర్తార్చనం విధాయ తదస్తే తస్య మోక్షోపాయతా మభివ్యక్తుం “తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత”ఇత్యభిదధే. కిం చ మన్తాన్తరదేవతాన్తరప్రయోజనాన్తరాభావేన విష్ణుబల్యాఖ్యం భగవత్ప్రపత్తికర్మ విధీయతేఽస్మిన్ సూత్రే. తేన ప్రపత్తిస్సిద్ధ్యతీతి బహుధా ప్రపంచిత మస్మదాచార్యైశ్శ్రీవైఖానసమహిమ మజ్జర్యాదా. అత ఏ వాన్యసూత్రిణ ఇవ శ్రీవైఖానసా నానాదై వత పరా న భవన్తి, పరన్తు భగవదేకపరాః. ఏవం ప్రకారద్వయేన భగవదారాధకానాం వైదికవిధినా ప్రపన్నానాం శ్రీవైఖానసానా మస్తే ముక్తి స్సిద్ధ్యతీతి మత్వా భగవాన్విఖనా శ్చరమకర్మవిధానారంభేఽర్చిరాదిమార్గం ప్రాదర్శయత్. తత్రాన్యసూత్రకారై ర్భృహ్మమేధ విధౌ వినియుక్తా న్మన్తాన్ శాస్త్ర వినియుక్తే. తస్మాత్ మనుస్మత్యభ్యుద్వేదయో మహామునయశ్శ్రీశాస్త్రే పరబ్రహ్మణో నారాయణస్య స్వరూపం, ప్రకృతిపురుషయోశ్చ స్వరూపం, భగవత్సమూర్తారాధనం చ, ప్రపంచయన్తి కథయన్తి. చ సకలోపనిషదర్థసారం చ. అత శ్రీవైఖానససూత్రం, శాస్త్రం చ వేదాన్తవివర్త మితి నిశ్చీయతే. తథా సతి కుతోన స్యా ద్భగవతో విఖనసః పరమవేదాన్తాచార్యత్వం? “వేదైశ్చసర్వై రహ మేవ వేద్య”ఇతి భగవదుక్త్యా సర్వవేదవేదాన్తప్రతిపాద్యనారాయణపరం సూత్రం భగవాన్ విఖనాః ప్రణినాయ. లోకే వేదాన్తప్రవర్తకానాం వేదాన్తాచార్యత్వం ప్రథతే. కుత స్సంశయో భగవద్వ్యాసాదిభ్యోఽపి పరమస్య ప్రథమం వేదాన్తప్రవర్తకస్య భగవతో విఖనసః పరమవేదాన్తాచార్యత్వే? కిం చ, భగవత శ్చతుర్ముఖస్య పూర్వకాండప్రవర్తకత్వావస్థాయాం స్రష్టృత్వాదిశబ్దవాచ్యత్వం, ముత్తరకాండప్రవర్తకత్వావస్థాయాం విఖనసాదిశబ్దవాచ్యత్వం. తస్మా దుత్తరకాండాధ్యేతారో మరీచిభ్యుద్వేదయః, అస్యే పూర్వకాండాధ్యేతారః. అతో ముండోపనిషది బ్రహ్మ అధర్వా యే త్యుక్తం. అత శ్రీశాస్త్రవేదినాం శ్రీవైఖానససూత్రిణాం వేదాన్తవేదిత్వవ్యవహారః. అత శ్రీకృష్ణకుమారాఖ్యస్య శ్రీవైఖానస

దాసస్యాన్యసూత్రిణో రామానుజసంబంధిన శ్రీవైష్ణవాగ్ర్యస్య కృతౌ
ప్రౌఢవ్యంజికాయాం సప్తమాధికారే స్థితాః కేచి దంశా విలిఖ్యంతే.
యథా—“ధర్మేచ్ఛారే చ కామే చ మోక్షే చ భరతర్షభ, యది హాస్తి
త దన్యత్రయస్మై హాస్తి న త త్కృచిత్” ఇత్యుక్తం. తథావిధే పంచమ
వేదత్వేన ప్రసిద్ధే మహాభారతే అశ్వమేధపర్వణి భగవదారాధనతనూ
భేదం జిజ్ఞాసునా ధర్మతనయేన—“కథం త్వ మర్చసియోఽసి? మూర్త
యః కీదృశో? విభో! వైఖానసాః కథం బ్రూయుః? కథం వా పాంచ
రాత్రికాః?” ఇతి పృష్టో భగవానువాచ—“స్థండినే పద్మకం కృత్వా
సాష్టపత్రం సకర్ణికం, అష్టాక్షరవిధానేన అథవా ద్వాదశాక్షరైః. వై
దిక్తై రపివా మన్తై ర్మమ సూక్తేన వా పునః, స్థాపితం మాం తత
స్తస్మి న్మర్చయీత సమాహిత” ఇతి. శ్రీమదష్టాక్షరకల్పం, ప్రణవ
కల్పం, గాయత్రీకల్పంచ, శ్రీమతి శ్రీశాస్త్రే నిర్ణీతం. శ్రీశ శ్రుతిమితి
వైఖానసం. “విష్ణుం చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యథాష్ఠీర, అని
రుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః. అన్యేత్వేనం విజా
నంతి మాం రాజా పాంచరాత్రికాః, వాసుదేవం చ రాజేంద్ర సం
కర్షణ మథాపి వా. ప్రమ్యమ్నం చానిరుద్ధం చ చతుర్మూర్తిం ప్రచ
క్షతే” ఇతి—“వైదిక్తై స్థాత్రిక్తై ర్వాపి పూజయే ద్విష్ణు మవ్యయం,
పంచమూర్తివిధానేన చతుర్మూర్తివిధానతః” ఇతి. “విష్ణుశబ్ద గ్రహణం
తత్ర త స్యాదిమూర్తిత్వా’ దితి కాశ్మీరసూరిసూనున్యాయసారపద
పంచికాకారో వాసుదేవపణ్డితః. సంకర్షణసంహితాయాం—“పూజయే
త్పాంచరాత్రైశ్చ త నై ర్మోక్షఫలప్రదైః, వైఖానసోక్తై ర్మంత్రై శ్చ
దివ్యై స్సర్వార్థసిద్ధయ” ఇతి—వైఖానససూత్రే—“విష్ణుం పురుషం
సత్య మచ్యుత మనిరుద్ధమితి పంచపూహే నావస్థితం భగవంతం నారా
యణ మర్చయే” దితి నిఖిలవేదాంతవిదగ్రేసరేణ భగవతా విఖానసా
సమభిషేతత్వాత్. భగవతః పంచథా వ్యూహావస్థానం ప్రత్యక్షమూ
లం వా? అనుమేయశ్రుతిమూలత్వేన ప్రసిద్ధకేవల స్మృతిమూలం వా?.
ఉభయమూలమితి బ్రూమః; స్మృతి రుపన్యస్తా. ఇయం శ్రుతిః—
“అన్నాత్ ప్రాణాభవంతి, భూతానాం ప్రాణై ర్మనో మనసశ్చ విజ్ఞా
నం విజ్ఞానా దానందో బ్రహ్మయోని స్సవా ఏషపురుషః పంచథా

పంచాత్మా, యేన సర్వ మిదం ప్రోతం.” ఇతి. అస్య శాస్త్రస్య విష్ణు శబ్దప్రధాన్యాత్ వేదాంతసిద్ధికశేష మిదం శాస్త్రం; “సోమేన యజే తేతి” స్వరూపవిధేః ప్రయోగవిధి ప్రశ్నబ్రాహ్మణ కల్పసూత్రాణాం “తస్మిన్ యదగతస్తదుపాసితవ్యం.” “కారణంతు ధ్యేయః” ఇతి వేదాంత వాక్యసిద్ధభగవద్బ్రహ్మోపాసనవిధేశ్చ ప్రయోగప్రకారవిధిరూపత్వా త్. ఏతద్వైఖానసశాస్త్రవిద ఏవ వేదాంతవిద ఇతి వ్యవహారః; “యజ్ఞభి ర్యజ్ఞ పురుషో వాసుదేవశ్చ సాత్వతైః, వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణుః ప్రోచ్యతే యో నతోఽస్మితం” ఇతి పులస్త్యవసిష్ఠమహేశ్వరవరదాన లబ్ధతత్త్వావబోధేన దేవతాపారమార్థ్యవిదా భగవతా పరాశరేణో క్తత్వాచ్చ. అత్ర “యజ్ఞభి ర్యజ్ఞ పురుష” ఇతి. అయ మపి వైఖానస విషయః; కథం? అమూర్తభగవద్యజనపరైః వేదవిద్భి ర్వైఖానసైః యజ్ఞపురుష ఇ త్యుచ్యతే, సమూర్తభగవద్యజనపరై ర్వేదాంత వేదిభి ర్వైఖానసై ర్విష్ణు రితి ప్రోచ్యత ఇతి భావః. యజ్ఞపురు షం విష్ణు మితి యజ్ఞ పురుష సమాఖ్యావంతం వైఖానసవేదిభి ర్విష్ణైః జగదభివృద్ధ్యర్థం యాజయేత్. విష్ణుసమాఖ్యావంతం వేదాంత వేదిభి ర్విష్ణై ర్వైఖానససూత్రిభి ర్యాజయే దితి వృద్ధమనువచనమ ప్యస్తి. అర్ణవే రాజధర్మానువర్ణనే—“వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణై స్తద్వై ఖానససూత్రిభిః, యాజయే ద్యజ్ఞపురుషం విష్ణుం రాజా జగద్ధితః” ఇతి. స్థానప్రమాణ్యేన వైఖానససూత్రిభి రితి స్థానే యజ్ఞభి రి త్యుక్త మితి గమ్యతే. యజ్ఞభిరితి స్థానే వైఖానససూత్రిభి రితి వా. ఏతదుక్తం— విఖనససూత్రోక్తాగ్నిష్టోమాద్యమూర్తభగవద్యజనేన, తదుక్తసమూ ర్తభగవద్యజనేన చ భగవంతం రాజా యాజయే దిత్యర్థః. యజ్ఞపురు షం వైఖానససూత్రిభి ర్వేదాంతవిద్భి ర్విష్ణై ర్యాజయేత్. విష్ణుం వైఖానససూత్రిభి ర్వేదాంతవిద్భి ర్విష్ణై ర్యాజయేత్. ఇత్యుభయత్ర వైఖానససూత్రిభి ర్వేదాంతవిద్భి రితి యోజనీయం. [శ్రు] “యదేవ విద్యయా కరోతి త దేవ వీర్యవత్తరం భవతి” ఇతి శ్రుతిః. అత్రామూర్త సమూర్తయజనే నేజ్యో విష్ణు రితి, ఉభయకాండనిష్ఠై స్సమారాధ్యో విష్ణు రితి యావత్. ఇతి యథా ధర్మే చార్థే చేత్యారభ్య ఏతదంతం

తద్గ్రంథప్రకారో లిఖితః. అత్ర సాత్వతై రితి సాత్వతశాస్త్రవేదిన ఉచ్యతే. సాత్వతం నామ పాంచరాత్రం. తథా వేదాంతవేదిభి రితి శ్రీశాస్త్రవేదినః వైఖానసా ఉచ్యతే. యథా పాంచరాత్రిణః వాసుదేవాదీః భగవత్పూర్వీః కథయంతి, తథా వైఖానసా విష్ణోదీప్తాః ప్రతిపాదయంతి. పురుషాదయో దైవికవ్యూహమూర్తయః, వాసుదేవాదయో మానుష్యవ్యూహమూర్తయః. సర్వమూర్తీనాం విష్ణుమూర్తి ర్మూలభూతా. ఇ త్యలం పల్లవితేన.

ఏవం చ శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య వేదాంతత్వం సుసిద్ధం; భగవతో విఖనసః ప్రథమం తచ్ఛాస్త్రప్రవర్తకత్వా ద్వేదాంతాచార్యశబ్దవాచ్యానా మగ్ర్యత్వం న కేనాపి నిహన్వీతుం శక్యం. కించ అనౌ భగవాన్నారాయణ ఏవ స్వారాధనశాస్త్రం విఖనసబ్రహ్మణే ఉపదిష్టవా నితి సృష్టమభ్యధాయి. తత సచ్ఛాస్త్రకృత్త్వం ప్రథమం భగవత ఏవ. తతస్తేన గీయతే—“వేదై శ్చ సర్వై రహ మేవ వేద్యో వేదాంతకృద్వేదవి దేవ చాహం”ఇతి. వేదాంతకృత్త్వం నామ శ్రీవైఖానసశాస్త్రకారత్వ మి త్యవగమ్యతే. కించ, అనేకత్ర భగవాన్ విఖనా విఖనసాచార్యఇతి నిర్దిశ్యతే. భారతే—“వైఖానసవిఖనసాచార్య” ఇత్యుచ్యతే. “అథాతః పాక్షయజ్ఞానాం ప్రాయశ్చిత్తి”రి త్యారభ్య “వ్యాహృతీనాంప్రయోగే యథావ ద్భవతీ త్యాచార్యా బ్రువత”ఇత్యాదినా భగవద్భోధాయనవచనేన భగవతో విఖనస ఆచార్యత్వం దశవిధ హేతునిర్ణయే స్థాప్యతే. శ్రీశాస్త్రే చానందసంహితాయాం శ్రీవిఖనసం ప్రతి భగవద్వచనం—“విఖన స్తవ పుత్రాణాం త్వ మేవ హి, గురుఃపితా, సనకాదిమునీంద్రాణాం త్వ మేవ హి గురు స్సృతః. తస్మా త్వమేవ చైతేషాం సావిత్రిం వక్తు మర్హసి, ద్వయం చ మూలమన్తాదీన్ సాక్షా న్మత్ప్రపకాన్ శుభా”నితి, తత్రైవ—“విఖనోమునినా సృష్టా మత్పుత్రా ఇతి కీర్తితాః, త్వయా సృష్టమునీంద్రాణా మాచార్యో విఖనా స్సృత”ఇతి. ఏవం చ బ్రహ్మసృష్ట్యా భృగ్వాదీ నారభ్య, పరంపరయా శ్రీవైఖానసానాం శ్రీవిఖనా ఆచార్య ఇతి సిద్ధం. నను ఆనందసంహితాయాం—“నారాయణ స్వయం గచ్ఛే ముద్రాం ధారయతేనిజా”మితి—“అహ మేవ గురు స్తేషా”మితి చ—భగవద్వచన

మస్తి, కథంవిఖనా ఆచార్య? ఇతి చే, తస్య త్యం. నారాయణస్య విష్ణుబలి
 కర్మణి గచ్ఛే చక్రాంకణకారిత్యా తస్య గర్భవైష్ణవానాం తేషాం
 ప్రథమాచార్యత్వం సిద్ధం. తతః తథావిధవైష్ణవత్వసాధకవిష్ణుబలి
 కర్మవిధాయకత్వాత్, వేదాంతవివర్తభగవదా రాధనశాస్త్రప్రథమ
 ప్రవర్తకత్వాత్, భగవతో విఖనస శ్రీవైఖానసాచార్యత్వ మవివా
 దమ్. అత ఏవోచ్యతే—“శ్రీలక్ష్మీవల్ల భారంభాం విఖనోమునిమధ్య
 మా”మితి. అస్యేఽపి భగవంతం లక్ష్మీపతి మేవ ప్రథమాచార్యం
 తతోఽన్యాంశ్చ బ్రువతే—“లక్ష్మీనాథసమారంభాం నాథయామున
 మశ్యమా”మితి. అతాధికస్యవక్తవ్యత్వేఽపి గ్రంథవిస్తరభియా విర
 మ్యతే. ముండకోపనిషది—“బ్రహ్మ దేవానాం ప్రథమ”ఇత్యాదినా
 సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠాభూతోత్తమబ్రహ్మవిద్యాసం ప్రదాయప్రవర్తకా
 ఉచ్యతే. తత్ర బ్రహ్మశబ్దేన విఖనా ఉచ్యత ఇత్యుక్తం. తతోఽ
 ధర్వశబ్దేన తచ్చిష్యో భృగురుచ్యతే—“అధర్వాణో భృగవ స్సా
 మ్యాస” ఇతి శ్రుతే రితి చ. తస్మా దంగీర్ణామమహాముని ర్బ్రహ్మ
 విద్యా మిమామగ్రహీ ది త్యుచ్యతే. అంగీ రితి భగవతో మరీచి
 మహామునే ర్నామాంతరే మి త్యవగమ్యతే. కథ? మితి చే ద్రుప
 మా; శ్రీశాస్త్రే) వాసాధికారే భగవాన్ భృగురాహ—“చతుర్థా
 వైదికో మార్గో మయా చైవ మరీచినా, ఆతేయః కాశ్యప శ్చేతి
 తచ్చమార్గచతుష్టయం”ఇతి. మయా, మరీచినా చ, కృతౌ ద్వా మార్గా,
 ఆతేయః, కాశ్యపశ్చ, ద్వా, ఏవం మార్గచతుష్టయ మిత్యర్థః. ఇత్యా
 రభ్య “ప్రతిగ్రహాధికారశ్చ మయా ప్రోక్తాష్టసంహితా”ఇతి స్వగ్రం
 థాన్ గణయిత్వా, “అష్టాశీతిసహస్రాణి సంఖ్యయా చాత్రి రుక్తవాన్”
 ఇత్యత్రిగ్రంథాన్ “విమష్టోడశసహస్రగ్రంథావై కాశ్యపా స్మృతా”
 ఇతి కాశ్యపగ్రంథాం శ్చ పరిగణయ్య “సత్యజ్ఞానాహ్వయా తాభిః
 గ్రంథలక్షం తు చాంగిరా” ఇతి. అతమరీచిగ్రహణస్థానే అంగిరా
 ఇత్యుచ్యతే. తత ఇమాం విద్యాం విఖనసో భృగుః, భృగో ర్మరీచి
 ర్జగ్రాహే త్యవగమ్యతే. ఏతే త్రయోఽపి శ్రీశాస్త్రకారా ఇతి ప్రసిద్ధం.
 తత ఆంగీరసాచ్చానకోఽగ్రహీ ది త్యభిధీయతే. శౌనకోపి విశేషేణ
 భగవదారాధనం విధతే—“శౌనకోఽహం ప్రపత్యౌమి నిత్యంవిష్ణు

ర్చనం పరం, ప్రవః పాంత మంధసోధి ఇ త్యర్థర్చవిధానతః” ఇత్యా
 దినా. ఏవం చ తదుపనిషత్సంప్రదాయప్రవర్తకానాం చతుర్ణాం
 స్పష్టం భగవదారాధనశాస్త్రకారత్వ మవగమ్యతే. “ప్రవక్ష్యామి
 యథాపూర్వ” మిత్యారభ్య ‘తేనాపి భృగు మారాధ్య ప్రాప్త మా
 రాధన”మిత్యంతం విష్ణుధర్మోక్తశౌనకవచనం చాత్రానుసన్దేయం. తత
 స్తతోపనిషది ప్రతిపాదితా పరవిద్యా భగవదారాధనరూపేతి
 విదాంకుర్వంతు సంతః. అస్యా ముత్తమబ్రహ్మవిద్యాయాం ముఖ్యాధి
 కారిణో వై ఖానసా ఏవ; స్వసూత్ర ఏవ తథావిధబ్రహ్మసాపాసనస్య
 విహితత్వాత్. వేదాంతో ద్వివిధః. పరమాత్మస్వరూపప్రతిపాదనపూర్వ
 కం తదుపాసనవిధాయకఏకః, అన్యస్తు పరమాత్మన స్వరూపాభిధాన
 కం తదుపాసనప్రయోగవిధాయకః. ఏతదుభయ వేదాంతాధికారిణ
 శ్రీవైఖానసా ఇత్యుపపన్నం.

అత్ర పూర్వపక్షః—మఃంఢోపనిషది పరమాత్మారాధనక్రియావతో
 బ్రహ్మవిద్వత్ప్రత్య ముచ్యత ఇత్యుక్తం. తత్సత్యం; తదారాధనం
 నారాయణవిషయ మిత్యత్ర కింప్రమాణం? దేవతాన్తరవిషయ మస్తు;
 అన్యత్ర దేవతాన్తరవాచకత్వప్రసిద్ధశబ్దేన పరంబ్రహ్మ నిర్దిశ్య తదు
 పాసనవిధానాత్. శ్రూయతే హి—“శంభు రాకాశమధ్యే” “శివ ఏవ
 కేవలః”ఇత్యాది. కించ వైఖానసానా మే ప్రొత్తమబ్రహ్మవిద్యాయా
 మధికార ఇతి చ న యుక్తః. బ్రాహ్మణసామాన్యే నానుష్ఠేయతయా
 నిర్దిష్టేన శాస్త్రాన్తరేణ భగవదారాధనే సర్వేషాం బ్రాహ్మణానాం
 కుతో నాదికారః? తచ్చాస్త్రస్య కథంవాపేదాన్తత్వః? మితి.

రాధాన్తః—పరవిద్యా పరమపురుషప రై వాత్ర విధీయత ఇతి పూర్వమే
 ప్రోదీరితం. అన్య వేదాన్తాశ్చ భగవత్పరా ఇతి నిరణాయి పూర్వచార్యైః.
 గీయతే హి భగవతా స్వయం,—“వేదైశ్చ సర్వైరహ మేవ వేద్య”
 ఇతి. సత్స్వపి గీతాన్తరేషు భగవద్గీతాయాః ప్రమాణతమత్వం ప్రాక్త
 నై స్సర్వై రాచార్యై ర్యథా లభ్యపగతం, న తథా లన్యస్యాః.
 అతః పరమపురుషారాధన ముత్తమబ్రహ్మవిద్యా. అతో దేవతాన్తరా
 రాధనవిధాయకశాస్త్రస్య న వేదాన్తత్వ సిద్ధిః. శ్రీవైఖానసే సామా
 న్యక్రియా స్సర్వా శ్చతుర్వేదోద్భవై ర్మనై ర్విధీయన్తే. విశేష

క్రియా స్తు పురుషసూక్తేంకారాదిపారమాత్మీయోపనిషదేకాక్షరో
పనిషత్ప్రభృతిభి ర్విధీయంతే, తథా. భూతశుద్ధిదేహన్యాసాదయ శ్చైవ
నిషదై ర్మంత్రై ర్విహితాః. కిమధికేన? వేదమంత్రం వినా న కాఽపి

క్రియా శ్రీవైఖానసే యథా, తథా భగవదారాధనవిధాయకశా
స్త్రాంతరే యద్యస్తి, తస్య వేదాంతత్వే నః కించిన్నం? వైఖాన
సంశాస్త్రం శుద్ధం వైదిక మితి తచ్ఛాస్త్రం పరిచిన్వతాం స్ఫుటం
విదితం స్యాత్. ఇత్యలం సిద్ధసాధనేన. సిద్ధం హి పూర్వందర్శిత

స్మృత్యా శ్రీశాస్త్రస్య వేదాంతత్వం. శ్రీశాస్త్రం నామ వైఖా
నస మిత్యుక్తం. వర్తతే త్రాభియుక్తవచనమ్—“శ్రీశాస్త్రపారంగత
శేముషీకై రరాచనతారార్చనకర్మనిష్ఠైః, సువిప్రనారాయణముఖ్య శబ్దై

స్సంగ్రాహ్య మరాచనవసీత మేత”దితి. విప్రనారాయణా నామ వైఖా
నసాః; తచ్ఛోచ్యతే—“శబ్దబ్రహ్మకృతాధియోగవిధివత్సాక్షాత్కృ

తా తేశ్వరా శ్రీవైఖానసధర్మశాస్త్రనిపుణా యే నైమిశీయాలయాః,
యే తత్త్వప్రతిపాదకాః కృతధియో యే విప్రనారాయణాః ప్రఖ్యాతాః

పరిషత్సు వేదవిదుషాం తేభ్యో నమస్కుర్మహే”ఇతి. విప్రరూపా నారా

యణా విప్రనారాయణాః, “నావిష్ణు ర్విష్ణు మర్చయే”దిత్యుక్త్యా భగ

వదారాధకానాం సాక్షాత్సా న్నారాయణత్వ మవిరుద్ధం. ప్రథితేషు భగ

వద్భక్తేషు భక్తాః శ్రీవైఖానసనిష్ఠతయా మహతా శ్రీవైఖానసనిష్ఠతయా

విప్రనారాయణాఖ్యా మలభ తే త్యవగమ్యతే. తచ్ఛ్రితే తస్య విప్రనా

రాయణత్వం ప్రసిద్ధం; తస్య శ్రీవైఖానసనిష్ఠత్వాత్. వైఖానసస్తోత్ర

పాఠే—“భక్తాః శ్రీవైఖానసనిష్ఠాః ప్రథమో గురూణా”మిత్యస్తి. స. హి బ్రాహ్మ

ణజాతిః. తతో వైఖానస మశిశ్రయ దితి జ్ఞాయతే; వైదికత్వా దస్య

శాస్త్రస్య. ఉక్తవిశేష మనుక్తం చాన్యత్ర ద్రష్టవ్య మితి.

అథ భగవదుపాసనస్య ఫలం శ్రుతిస్మృత్యాదిభిః ప్రదర్శ్యతే—“త

మేవం విద్వా నమృత ఇహ భవతి, నాన్యః పంథా విద్యతే యనాయ”

ఇతి శ్రుతిః. తం పరమపురుషం, ఏవం ఉపాస్యం, విద్వాన్, విదన్నిత్య

ర్థః స్మృతిః—“సురూపాం...తామేవ బ్రహ్మరూపిణీం” “మద్యాజేనూం

నమస్కురు, మామేవైష్య”సితి—“నారాయణమర్చయే తద్విష్ణోః పర

మం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత"ఇతి—“త మేవ చార్చయన్నిత్యం... సర్వదుఃఖాతిగో భవే దితి—“ఆపీఠా న్మాలిపర్యంతం పశ్యతః పురుషో త్తమం, పాతకాన్యాశు నశ్యంతి కిం పున స్తూపపాతకం” నారదీయే—
“యథాఽమృతార్థం యతతాం సురాణా మబ్ధిమంథనే, పారిజాతాదికా న్యాసః ఫలాన్యప్రార్థితా న్యపి. ఏవం మోక్షైకచిత్తానాం యతతా మిశసంస్మృతౌ, భవంతి సిద్ధయో దివ్యాః పుణ్యం పుణ్యానుబంధి య”దితి.

నచ—“విద్వా నమృత ఇహా భవ”తి త్యత్ర వేదన స్యైవ ముక్త్యపా యత్వ ముచ్యతే, తత్కథ మర్చన? స్వేతి శంక్యమ్; “అదభ్య స్సంభూత” ఇత్యారభ్య ఉపలోత్పత్తి స్తతరూపకల్పనం చోక్తం. అత “ఏవం విద్వా”నిత్యస్య, ఏవం, పూర్వోక్తశిలారూపం పరమాత్మానం విదన్ని త్యర్థః. అథ కేవలం తథా వేదనస్య ప్రయోజనాభావాత్ విద్వానితి వేదనపూర్వకతదారాధనం వివక్షితం భవతి. భగవతే దశమస్కంధే చతుర్వింశే—“జ్ఞత్వాఽజ్ఞత్వా చ కర్తాణి జనోఽయ మనుతిష్ఠతి, విచుషః కర్మసిద్ధి స్సాన్య ద్యథా నావిచుషో భవే”దితి. భగవదర్చావతార మహిమాన మవిదిత్వా తదారాధనం కుర్వతాం కథ మమృతత్వం స్యాత్? ఆరాధనసౌకర్యాదిభి స్తద్రూపేణావతారః. ఇత్థం చ భగవ దారాధనవతా మమృతత్వం సిద్ధ్యతీతి బోధ్యం.

నను శ్రీశాస్త్రే భగవా న్మరీచిః—“పశ్చా దాశ్రమధర్మసంయుక్తో భగ వదారాధనం కరోతి, తదారాధనేన సంసారార్ణవనిమగ్నో జీవాత్మా పరమాత్మానం నారాయణం పశ్యతి, సోఽ ప్యపునరావృత్తికం దివ్య లోకం ప్రాపయతీ”తి ప్రాహ. అత్ర నారాయణదర్శనం భగవల్లోక ప్రాప్తే రవ్యవహితోపాయ ఇ త్యవగమ్యతే, తత్కథ మారాధనస్య తథాత్వ? మితి చే, దుచ్యతే—నారాయణం పశ్యతీత్య స్యాయ మాశయః—ఆరాధనేన ప్రసన్నః పరమకారుణికో భక్తవత్సలః పరమాత్మా స్వాత్మానం దర్శయతి, తం జీవాత్మా పశ్యతీతి యథా స్వపదప్రాపణం భగవత్కర్తృకం, తథా దర్శనమపి. తథా శ్రుతిః—“య మే వైష వృణుతే తేన లభ్య స్త స్యైష ఆత్మా వివృ ణుతే తనూం స్వా”మితి. తనూం స్వరూపం, వివృణుతే, దర్శయతి

త్యర్థః. అతో భగవదారాధనం ముక్త్యుపాయ ఇతి వినిశ్చితం. అస్యాం
పరవిద్యాయాం శ్రీవైఖానసాముఖ్యాధికారిణ ఇత్యుక్తం, తత్కథా?
మిత్యాశంకాయా నివృత్త్యర్థం భూయః పరామృశ్య తథా నిశ్చీయతే.
శ్రీవిఖనోముని మారభ్య శ్రీవైఖానసై రే వావిచ్ఛిన్నసంప్రదాయ
భగవదారాధనరూపైషా పరావిద్యాఽధిగతా భవతి. తథాహి—
“బ్రహ్మ దేవానాం ప్రథమస్సం బభూవ విశ్వస్య కర్తా భువనస్యగోప్తా,
స బ్రహ్మవిద్యాం సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా మధర్వాయ జ్యేష్ఠపుత్రాయ
ప్రాహ, అధర్వణేయాం ప్రవదేత బ్రహ్మఽధర్వా తాం పురోవాచాం
గిరే బ్రహ్మవిద్యాం, స భారద్వాజాయ, సత్యవహాయ ప్రాహ భార
ద్వాజోఽంగిరసే పరాపరాం, శౌనకో హవై మహాశాలోఽంగిరసం
విధివ దుపపన్నః పప్రచ్ఛే”తి బహుభి ర్వచనై ర్భృహ్మైవ విఖనా
ఇత్యుక్తం. అధర్వాపరనామాభృగురితిచ, అంగీరపరనామా మరీచి
రితి చ. సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠాం సర్వాసాం ఉపనిషదంతరోక్తానాం విద్యా
నాం ప్రతిష్ఠాం పర్యవసానభూమిం, ఉత్తమా మితి యావత్. పరావ
రాం పరాః అన్యా విద్యాః అవరా యస్యా స్తాం, బ్రహ్మవిద్యాం,
భగవదారాధనరూపా మి త్యర్థః.

న చాస్యాః కథ మారాధనరూపత్వ? మితి వాచ్యం; అస్యాః ప్రథమ
ప్రవర్తకో హి విఖనసబ్రహ్మ, అథ భృగుః, అథ మరీచిః, శౌనక ఇ
త్యవగమ్యతే. ఏతే ఖలు ప్రయోగరూపం భగదారాధనశాస్త్రం
ప్రాణయిషుః. విష్ణుధర్మోత్తరే శౌనకః ప్రాహ బ్రహ్మముఖా ద్భగవ
దారాధనం భృగు రాప్తవా నితి—“కథయామి యథాపూర్వం మత్ప్రి
తా కథితం మమ, తస్యాపి కిల తత్ప్రితా తస్మై చాహా కిలోశనాః.
తే నాపి భృగు మారాధ్య ప్రాప్త మారాధనం హరేః, సకాశా
ద్రబ్హ్మణః ప్రాప్తం భృగుణాఽపి మహాత్మనా. ప్రాప్తం సకాశా ద్దేవస్య
బ్రహ్మణాఽన్యక్తజన్మనః.”ఇతి, బ్రహ్మణా విఖనసా, దేవస్య నారా
యణస్య, సకాశా త్ప్రాప్త మిత్యర్థః. విఖనా నైమిశే తప స్తప్త్వా
ప్రసన్నా ద్భగవత స్తదారాధనం ప్రా పేతి పూర్వ ముదాహృతం.
భగవతేచ—“నిస్సృతం త్వన్ముఖాంభోజాద్యదాహ భగవా నజః,
పుత్రేభ్యో భృగుముఖ్యేభ్య” ఇతిచ. గాదుడే చ—“పురా చతుర్ముఖా

దేశా చ్చత్వారో మునయోఽ మలాః, ప్రణీయ వైష్ణవం శాస్త్రం
భూమా వభ్యర్చయ స్మృష. మరీచి ర్మందరే విష్ణు మర్చయామాస
కేశవం, ఆదేశా ద్రబ్హణో విష్ణుః శ్రీనివాసేఽ త్రి రచయత్.
కాశ్యపో విష్ణ్వధిష్ఠానే శుభక్షేత్రే భృగు ర్ముని"రితి. కించ అస్యా

—శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్యముండకాద్యుపనిషదస్సమాసవిషయకత్వమ్ —

ముపనిషది యై ర్వా మభి ర్భగవాన్ పరమాత్మా ప్రతిపాద్యతే, తన్నా
మమూర్తీ శ్రీవిఖనా భగవదారాధనే గృహ్లాతి"విష్ణుః పురుష స్సత్య"
ఇతి. శ్రూయతే—“బృహచ్చ త ద్దివ్య మచిన్త్యరూప"మితి. బృహ
చ్చబేన విష్ణు రుక్తః[శ్రు]"నమో విష్ణవే బృహతేకరోమి"తి శ్రుత్యం
తతే ఉక్తత్వాత్. “యేనాక్షరం పురుషం వేదసత్య"మిత్యస్యాం శ్రూ
యతే. అక్షరశబ్దవాచ్యో విష్ణుః, సమాననామాధ్యాయే—“స దస
తర మక్షర"మితి విష్ణో రక్షరత్వాభిధానాత్. అత్ర—“తస్మా దాత్మ
స్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ"ఇతి యేన శబ్దేన భగవదారాధనం విధీ
యతే, తేన శబ్దేన శ్రీవిఖనస సూత్రే—“నారాయణ మర్చయే"నితి
తదేవ విధీయతే. తత్రహి భూతికామేన భగవదర్చనస్య“యం యం
లోకం మనసా సంబభౌతి విసుద్ధసత్త్వః కామయతే యాం శ్చ కా
మాన్, తం తం లోకం జయతే యాంశ్చ కామాన్ తస్మా దాత్మస్థం
హ్యర్చయే ద్భూతికామ"ఇతి ఫలముచ్యతే. ఆత్మసమితి, ప్రతిమారూప
దేహేస్థిత మిత్యర్థః. ఆత్మశబ్దస్య దేహావృత్త్య ముచ్యతే. యద్వా—బుద్ధిస్థం
భగవంతం ప్రతిమాయా మావా హ్యర్చయే ద్దితి. బుద్ధిస్థ స్యార్చ్య
త్వానుపపత్తే రితి. ఏనా సకామార్చనస్య ఫల మభిధాయ నిష్కా
మార్చనఫల మాహ్నాయతే—“స వే దైతత్ పరం బ్రహ్మ ధామ
యత్ర విశ్వం విహితం భౌతి శుభ్రం ఉపాసతే పురుషంయే హ్యకా
మాస్తే శుక్ర మేత దతివర్తంతి ధీరా" ఇతి.

న చాత్మోపాసత ఇత్యర్చన ముచ్యత ఇతి కథ?మితి శంక్యం; ఇహ
ర్చనరూపక్రియానతా మేవ బ్రహ్మవిద్యోష్టప్రతిపాదనాత్ “క్రియావా
నేష బ్రహ్మవిదాం నష్ట"ఇతి. బ్రహ్మవిదాం ఉపనిషదంతరవిహిత
విధయా బ్రహ్మోపాసకానాం, క్రియావాన్ ఉక్తక్రియావాన్, శ్రేష్ఠ
ఇత్యర్థః. క్రియాశబ్దో హి భగవదర్చనే ప్రయుజ్యతే భాగవతే—“క్రి

యా యోగం సమాచక్ష్య భవదారాధన"మితి. అపి చ శ్రీశాస్త్రే ఏత
 దుపనిషత్పరిపాటీ దృశ్యతే. వాసాధికారే భగవాన్ భృగుః—“ప్ర
 ణమౌ ధను శ్వరో హ్యత్మా"ఇత్యాహ. ఏత దేవ వచన మత్రాస్తి.
 మరీచి ర్భగవాన్ జ్ఞానకాండే—‘అగ్నే ద్విస్ఫులింగా" ఇవేత్యాహ.
 అత్రచ—‘త దేత త్సత్యం యథా సుదీప్తా త్పావకా ద్విస్ఫులింగా"
 ఇతి. తత్రామోదాదయో భగవల్లోకా శ్చత్వార ఉచ్యంతే. అత్ర “వే
 దాస్తవిజ్ఞాన సునిశ్చితార్థా" ఇత్యారభ్య “తే బ్రహ్మలోకే"షితి భగవ
 ల్లోకానా మనేకత్వ ముచ్యతే బహువచనాత్. “యయా త దక్షర మధి
 గమ్యత"ఇతి యచ్ఛబ్దేన పరా విద్యా పరామృశ్యతే. తయా క్రియా
 రూపయైన భవితవ్యం అధిగమనే బ్రహ్మణః కర్మత్వం భవతి. క్రియ
 యాఽపు నిష్పతమం హి కర్మ, సా చ క్రియాఽర్చనధ్యావరూపా
 యుజ్యతే. య ద్యపి ధ్యానమాత్రస్య క్రియాత్వ మస్తి; తథాఽపి
 క్రియావా నేష ఇత్యత్ర భూమార్థే మతుష్, ఇ త్యుపపద్యతే. “ఆత్మ
 క్రీడ ఆత్మగతి" దితి రతేః పృథక్క్రీడోచ్యతే. క్రీడా తు బహురూపా.
 దర్శనస్పర్శ వివిధోపచార సమర్పణన్మ తగీతవాద్యకరణాదినా భగవాన్
 భక్తబంధు ర్భక్తసఖ ఇతి చోచ్యతే. “బాలః క్రీడనకై రివే"తి
 భగవతో భక్తైః క్రీడామోదః ప్రతిపాద్యతే. యద్యపి పరమాత్మా
 స్వతః కరణకలేబరరహితః; తథాఽపి భక్తై రుపాసనశక్యత్వాయ
 స్వసంకల్పేన గృహీతరూప ఇతి శ్రూయతే—“ఆవి స్సన్నిహితం
 గుహాచరం నామే"తి. కించ—“తపసో వా ప్యలింగా" దితి రూప
 రహితపరమాత్మవిషయజ్ఞానస్య ముక్త్యుపాయత్వం నిషిద్ధ్యతే. “యస్య
 జ్ఞానమయం తప"ఇతి తపసో జ్ఞానరూపత్వం శ్రూయతే. ఏతై రుపా
 యై రితి బహువచనేన బ్రహ్మధామప్రవేశాయ బహుభి రుపాయై
 రాభివ్య మితి చ జ్ఞాయతే, ఉపాయా శ్చార్చనకీర్తననమస్కారాదయో
 యుక్తాః. “సతతం కీర్తయంతో మాం యతంత"శ్చేతి భగవదుక్తేః.

నచ—“ఏత ద్యో వేదనిహితం గుహాయాంసోఽవిద్యాగ్రంథిం వికిరతీ
 హసోమ్యేతి శ్రూయతే బ్రహ్మణో హృదయనిహితత్వజ్ఞానస్య అవిద్యా
 గంధిచ్ఛేదకరత్వే సతి కి మస్యే? నేతి వాచ్యం; త దవ్యవహిత మేవ

“ఆవిస్సన్నిహిత”మితి శ్రవణాత్. ఆవిః ప్రతిమారూపేణావిర్భూయ
సన్నిహితం భవతీ త్యర్థః.

నచ—హృదయ ఏవ ఆవిర్భూయ సన్నిహితం స్థిత మితి వాచ్యం; గుహా
చర మి త్యనే నైవ తదర్థసిద్ధేః. అపి చ—“జష్టం యదా పశ్య త్యన్య
మన్య, మహిమాన మేతి వీతశోక”ఇతి శ్రూయతే. జష్టం అర్చా
రూపేణ సుఖసేవ్యతయా సర్వై స్సంసారిభి ర్భక్తై ర్ముముక్షుభిశ్చ
సేవితం, అన్యం “ప్రవృహేన్ముంజాదివేషికా”మితి శ్రుత్యంతరాత్
పృథగ్భూత్వా స్థిత మిత్యర్థః. పశ్యతి భక్త్యా సేవతే, అన్య అర్చావతా
రన్య, మహిమానం చ పశ్యతి, జానాతీ త్యర్థః. తదా వీతశోకో
భవతి. “అవతారన్య సత్యత్వ మజహ త్స్వస్వభావతాం, శుద్ధసత్త్వ
మయత్వం చ స్వేచ్ఛామాత్రనిదానతా. ధర్మగ్లానౌ సముదయ స్సాఘ
సంరక్షణార్థతా, ఇతి జన్మరహస్యం యోవేత్తి నాన్య పునర్భవ”ఇతి—
“జన్మ కర్మ చ మే దివ్య మేవం యో వేత్తితత్త్వతః, త్యక్త్వా దేహం
పునర్జన్మ నైతి మా మేతి సోఽజ్ఞాన.” తతః—“యదా పశ్యః
పశ్యతే రుక్మవర్ణం.....పరమం సామ్య ముపై ”తీతి ముక్తిఫలం చ
శ్రూయతే. తతః—“ప్రాణో హ్యేష.....వరిష్ఠ” ఇతి. అత్రాత్మశబ్దస్య
పరమాత్మవాచకత్వ మేవ వక్తవ్యం. తతః—“సత్యేన లభ్య స్తప
సాహ్యే ష ఆత్మా” ఇత్యాత్మపదవాచ్యస్య ! ప్రాప్యత్వాభిధానాచ్చ.
“బృహచ్చతద్దివ్య మచిన్త్యరూపం సూక్ష్మ చ్చ తత్సూక్ష్మతరం
విభాతి, దూరాత్సదూరే తదిహన్తికే చ పశ్య త్స్విహైవ నిహితం
గుహాయా”మితి దివ్యమచిన్త్యరూపం-బృహ ద్విష్ణోఃఖ్యం బ్రహ్మ.
“నమో విష్ణవే బృహతే కరోమితి శ్రుత్యంతరం. దూరాత్సదూరే
పరమపదే, సూక్ష్మా త్సూక్ష్మతరం, విభాతి. తథోచ్యతే శ్రీశాస్త్రే
తర్కకాండే బ్రహ్మచింతాధ్యాయే—“ఆపః పృథివ్యా సూక్ష్మాస్తు
తాభ్యస్తేజ స్తోఽనిలః, తస్మా దాకాశ మేతస్మా త్తన్మాత్రాణి
మసీషిణః. తేభ్య సూక్ష్మో హ్యహంకార స్త్రిధాభూయ వ్యవస్థితః,
తస్మా న్మహం స్త్రిధా భూతో బుద్ధిలక్షణలక్షితః. తస్మాత్తు మూల
ప్రకృతి రవ్యూఢగుణబృంహితా, తతో వ్యష్టిసమష్ట్యాభ్యో జీవస్సూ
క్ష్మతర స్స్మృతః. తతో వ్యూమపదం విష్ణో స్థాన మానందపూరితం,

తస్మా తత్పంచశక్తిస్థం పంచోపనిషదాత్మకం. పంచమూర్తివిభేదేన విభిన్నం విశ్వతోముఖం, ఆభూతసంప్లవస్థానం స్వరూపం చిద్రూపం పరం. విష్ణో రకుంతవీర్యస్య నానావ్యూహైకహేతుకం, తతష్టద్గుణ సంపూర్ణం లక్ష్మీలక్షణసంయుతం. సత్యం జ్ఞాన మనంతాఖ్యం భగవచ్ఛబ్దబిత్తం, సూక్ష్మాత్సూక్ష్మ మితి ఖ్యాతం స్వరూపం రూపవర్జితం. జాతిక్రియావిరహితం స్వరూపగుణసంగతం, సూక్ష్మాత్సూక్ష్మ మవాప్నోతి పరం బ్రహ్మణమన్యాయం"మితి. తదిహంతి కేసరిమిపేచ, పశ్యత్సు పశ్యద్భక్తజనవిషయే, విభాతి శ్రీవేంకటాద్రిప్రభృతిదివ్య స్థానేష్వరాచారూపేణ ప్రకాశతే. అత్రైవ శ్రుతౌ—“య స్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిద్య నైష మహిమా భువి దివ్యే బ్రహ్మపురే హ్యేష ప్రియ మ్నామ్యత్ ప్రతిష్ఠిత"ఇతి. అస్య మహిమా, భువి శ్రీవేంకటాద్రిముఖ్య భాగేషు, దివ్యే బ్రహ్మపురే పరమపదే చ, ప్రతిష్ఠితః ఇతి. అథవా, అస్య మహిమా బ్రహ్మపురే హృదయే, ప్రామ్ని పరమపదే ఇతి. పునః పశ్యత్సు యోగేన సాక్షాత్కుర్వత్సు, గుహాయాం హృదయే నిహితం, ఇహేతిశబ్దస్య ద్విర్గ్రహణా దయమర్థో యుజ్యతే; ఇహ భువీ త్యర్థః. భువి పరమాత్మా ఉక్తోభయరూప ఏవ. యథా ముండోపనిషది పరమపురుషస్య విష్ణో రారాధనం ముక్తిసాధన మభిప్రేతి, తథా కారకోపనిషదీ త్యవగమ్యతే. ఉభే అపి ప్రాయ స్సంవదతః. తథాహి—ముండకోపనిషది—“పరాత్పరం పురుష ముపైతి దివ్య"మితి—కరోపనిషది—“అప్యక్తా త్తు పరః పురుషోవ్యాపకోఽలింగ ఏవ చ"ఇతి. ముండకోపనిషది—“న తత్ర సూర్యో భాతి న చంద్రతారకం నేమా విద్యుతో భాంతి కుతోఽయ మగ్నిః, త మేవ భాంత మనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వ మిదం విభా"మితి—కరోపనిషది—“న తత్ర సూర్యో భాతి" ఇత్యాదికం తుల్యం. ముండకోపనిషది—“ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే, తయో రన్యః పిప్పలం స్వా ద్వ త్యనశ్చ న్నన్యో అభిచాకినీతి" కతే—“ఋతం పిబంతా సుకృతస్య లోకే గుహం ప్రవిష్టౌ పరమే పరార్ధ్య" ఇతి. ఋతం అవశ్యభావ్యతయా సత్యం, కర్మఫలం, పిబంతౌ భుంజంతౌ, జీవా త్మపరమాత్మానౌ, పరమాత్మనః కర్మఫలానుభవప్రయోజకతయా

కర్తృత్వం బోధ్యం. ముం—“అథ పరా యయా తదరక్షర మధిగమ్యత”
 ఇతి భగవదర్చనక్రియారూపయజ్ఞే నాక్షరశబ్దవాచ్యబ్రహ్మధిగమన ము
 చ్యతే. క—“యస్సేతు రీజానానా మక్షరం బ్రహ్మ యత్పర”మితి. ఈజా
 నానాం సద్వారతయాఽద్వారతయా చ యజతాం, య, స్సేతుః పోష
 కః—ప్రాప్తిశ్చ, తదక్షరం బ్రహ్మ ఇత్యర్థః. యజతాం సేతు రిత్యనేన
 యజనరూపక్రియాయాః ప్రాపకప్రాప్యభూతబ్రహ్మప్రాప్తిసాధనత్వ మవ
 గమ్యతే. ముం—“నాయమాత్మా ప్రనచనేన.....తనూం స్వా”మితి.
 క—“నాయమా త్మే”త్యాది తుల్య మేవ. ముం—“నాయమాత్మా బలహీ
 నేన.....తపసోవాప్యలింగా”దితి బింబారాధనసహితధ్యాన స్వాత్మ
 లంభకత్వ ముచ్యతే. క—“హృదా మనీషా మనసాఽభిక్లప్త”ఇతి బింబ
 క్లప్తిరుచ్యతే. ముం—“యం యం లోకం మనసా సంవిభాతి...తస్మా
 దాత్మస్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ”ఇతి—క—“ఏకో నశీ సర్వభూతాం
 తదాత్మా ఏకం రూప బహుధాయః కరోతి, తమాత్మస్థం యేఽను
 పశ్యంతి ధీరాస్తేషాం సుఖం శాశ్వతం నేతరేషాం, నిత్యోనిత్యానాం
 చేతనశ్చేతనానా మేకోబహూనాం యోవిదధాతి కామాన్, తమా
 త్మస్థం యేఽనుపశ్యంతి ధీరాస్తేషాం శాంతిశ్శాశ్వతీ నేతరేషా”మితి.
 ఏకం, రూపం బహుధా శ్రీనివాస శ్రీరామ శ్రీకృష్ణ ఇత్యాదిబహు
 ప్రకారై రర్చయాయై రావిర్భవతీత్యర్థః. యేఽనుపశ్యంతి, ముహూర్ము
 హుః పశ్యంత స్సమర్చయంతీత్యర్థః. బహూనాం “చతుర్విధా భజ
 న్తేమాం.....జ్ఞానీ చ భరతర్షభ” ఇతి భగద్వచనవిధయా భజతాం
 జనానాం, కామాన్ తత్తదీప్సితాన్, కరోతి. ముం—“జప్తం యదా
 పశ్యత్యస్య మీశ”మితి—క—“తం స్వాచ్ఛరీరాత్ ప్రవృహే న్ముంజా
 దివేషీకాం ధైర్యే”ణేతి. ముం—“బ్రహ్మో వేద మమృతం పురస్తా ద్బ్రహ్మ
 పశ్చాద్బ్రహ్మ దక్షిణత శోచ్చిత్త రేణ అథ శోచ్చిర్ధ్వం చ ప్రసృతం బ్రహ్మో
 వేదం విశ్వమిదం వరిష్ట”మితి. క—“ఊర్ధ్వమూలోఽవాక్పాశి ఏషోఽ
 శ్వత్థ స్సనాతన”ఇతి, ముం—“యదా పశ్య”ఇత్యారభ్య “పరమం సామ్య
 ముపై”తీతి. క—“యథోదకం శుద్ధే శుద్ధ మాసిక్తం తాదృగేవ భవతి,
 ఏవం మునే ర్విజానత ఆత్మా భవతి గౌతమ”ఇతి “సోఽధ్వనః పార
 మాపోతి తద్విజ్ఞాః పరమం పద”మితిచ—ముం—“స త్యేన లభ్యస్తప

సాహ్యేష ఆత్మా సమ్యక్జ్ఞానేన బ్రహ్మచర్యేణ నిత్య"మితి—క—“యది
 చ్ఛంతో బ్రహ్మచర్యంచరం”తీతి. బ్రహ్మచర్యశబ్దస్యాస్మదాచార్యా
 వ్యాచఖ్యః—‘చరగతి భక్షణయో’రితి ధాతో ర్భ్రహ్మచర్యం బ్రహ్మనిష్ఠ
 త్వం, పరమాత్మారాధకత్వమితి యావత్. బ్రహ్మనివేదితభక్షణంచేతి.
 కించ, ముం—“క్రియావాసేష”ఇత్యస్యావ్యవహితం తద్వాక్యం, అతో
 య మర్థో యుజ్యతే; అర్చనా దనంతరం తన్ని వేదితభోజనస్య కార్య
 త్వాత్. “హృది యాపం ముఖే నామ నై వేద్య ముదరే హరేః, పాదో
 దకంచ మాల్యంచ మస్తకే యస్య సోఽచ్యుత”ఇతి స్మృతేః. అచ్యుతో
 ముక్త ఇత్యర్థః. భాగవతే—“త్వయోపభుక్తస్రగ్గంధవాసోఽలంకార
 చర్చితాః, ఉచ్ఛిష్టభోజినో దాసాస్తవమాయాంతరేమహీ”తి. “పవిత్రం
 విష్ణునైవేద్యం...చరే”దితి చ స్మృతేః—“తదస్యప్రియ”మితి శ్రుతేశ్చ.
 భగవన్ని వేదనే ఇమ మేవ మన్త్రం వినియుక్తే భగవాన్ విఖనాః. తద్వ
 చనం హి శ్రుతిసారభూతం; “వేదాంతవేదిభిర్విప్రై”రిత్యాదినా శ్రీవై
 ఖానసస్య వేదాంతత్వ ముపపాదితం. నేదం కేవలం కల్పరూపం, అపితు
 ఉపనిషదంతరం.

నను కథ మస్య వేదాంతత్వసంభవః? అత్ర కర్మణాం ప్రయోగః కేవ
 లం ప్రతిపాద్యత, ఇతిచే, త్సత్యం. అత్రాయ మనుమానప్రయోగః.
 శ్రీవై ఖానస ముపనిషత్; తదర్థప్రతిపాదకత్వాత్. గీతావదితి. నచ—
 గీతాయా భగవదుపదిష్టత్వా ద్వేదాంతత్వం న్యాయ్యం, ఇదం తు న తథేతి
 వాచ్యం; ఇదం హి భగన్తుఖా ద్విఖనసబ్రహ్మణా గీతం, తతో భృగ్వాదిభి
 రితి బహుధా ప్రపంచితమ్. నచ—గీతాయా స్సాక్షాద్భగవదుక్తిరూపత్వా
 దుపనిషత్త్వం, అస్య మునివచనరూపత్వా న్నతథాత్వం యుక్త మితి
 శంక్యం; విఖనస స్సాక్షాద్భగవదంశత్వా, త్తత్ప్రియతమత్వాచ్చ, అస్య
 తథాత్వోపపత్తేః. విఖనశ్శబ్దవాచ్యభగవదంశత్వా దస్య బ్రహ్మణో
 విఖనోవై ఖానసశబ్దవాచ్యత్వం సిద్ధం; “విఖనామునినా”మితి శ్రుత్యా,
 “వై ఖాన స్సామగాయనః” “యత్తస్మి న్నుపలభ్యంతు తత్తేజస్తు త్ర
 యీమయం, తద్వై ఖానః పరంబ్రహ్మ” ఇతి భారతవచనాచ్చ. భగ
 వాన్ విఖనా వై ఖానశ్చ, తత్పుత్రో బ్రహ్మచ విఖనాః; “విఖనసాఽ
 ర్థితో విశ్వగుప్తయ”ఇతివచనాత్. ఉచ్యతేచ—“విఖనా ఇతివైవిష్ణు

స్తజ్ఞా వైఖానసా స్మృతాః” ఇతి. వైఖానసానాం భగవత్ప్రియత్వం శూయతే—“వైఖానసావా ఆర్షేయ ఇంద్రస్య ప్రియా ఆస”నితి. ఇంద్రశబ్దోఽత్ర భగవద్వాచక ఇతి వ్యవస్థాపితం. పరమపురుష స్వవచన మేవ స్వప్రియముఖాన్నిర్గత మత్యంతప్రమాణం స్యాదితి మత్వా సకలవేదాంతసారభూతం వైఖానసం విఖనసే ఉపాదిక్షత్. భగవద్వచ సస్య చ ప్రామాణ్యస్థాపనం తత్ప్రియవచనాదితి జ్ఞాయతే. గీతాయా మర్జనః—“పురుషం శాశ్వతం దివ్య మాదిదేవ మజం విభుం, ఆహస్తా మృషయ స్సర్వే దేవర్షి ర్నారదస్తథా. అసిహోదేవబోవ్యాస స్వయం చైవబ్రవీషిమే”ఇతి భగవంతమాహ. అత్ర ఋషయ ఇతి విఖనోభృగ్వాదయ ఉచ్యంతే; “మునీనాం విఖనా ముని”రితి, అత్రైవ—“మహర్షీణాం భృగురహ”మితి వచనాత్. “కౌన్తేయ ప్రతిజానీహి నమే భక్తః ప్రణశ్యతీ”తి భగవాన్ స్వవచనా దపి స్వప్రియవచనస్య ప్రామాణ్యం జ్ఞాపయితుం శ్రీమదర్జునం ప్రతిజ్ఞాయాం ప్రహీణోతి. యత్తస్మిన్నిత్యాదినా త్రయీమయస్య పరమాత్మనః వైఖానసశబ్దవాచ్యత్వ ముక్తం. అస్యచ శాస్త్రస్య వైఖానసత్వం ప్రసిద్ధం. తత ఇదం శాస్త్రం త్రయీరూప మిత్యవగమ్యతే—“వేదానాం వ్యసనా దర్వా క్షౌగ్రూపం మిళితంతుయత్, తాంతు వైఖానసీం శాఖా మితి వేదవిదో విదు”రితి వచనాచ్చ. యథా గీతాయాం కర్మణాం భగవదారాధనత్వానుసంధానే మోక్షహేతుత్వ ముచ్యతే, తథాఽత్ర తత్తత్కర్మాంతే భగవదర్పణ సిద్ధయే భగవన్మంత్రోన్తోమో విధీయతే. తేన కర్మణాం భగవదారాధనత్వం సిద్ధ్యతి. కించ సూత్రమిదం నారాయణైకపర మితి తద్భాష్యాదా ప్రపంచితం, తథా వేదైకప్రమాణమితిచ. తత్రకర్మవిధాయ “తత్కురుష్వ మదర్పణ” మిత్యాదినా భగవదర్పణం విహితం. అత్ర తు కర్మణాం ప్రయోగ ఇవ భగవదర్పణప్రయోగ శోఛీక్త ఇతి విశేషః. తత్ర భక్త్యా భగవదుపాసనం విహితం. అత్ర తూపాసనప్రయోగోఽభిహితః—“అథ నిత్యార్చన” మిత్యారభ్య “భక్త్యా భగవన్తం నారాయణ మర్చయే”దితి. తత్ర—“మద్యాజీమాం నమస్కురు” “మామేవైష్య”సీతి యజనస్య భగవత్ప్రాప్తిరూపఫలముచ్యతే. అత్రాపి—“తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతీ”తి. తత్రై వాత్రాపి జ్ఞానస్వరూపం ప్రత్యపాది. యద్యపి

సూత్రే విస్తరేణ తత్త్వస్వరూపం నప్రతిపాదితం; తథాఽపి భగవన్న
 రీచ్యాదిభిస్తదాశయానుగోధేణ విస్తరేణ పరమాత్మనిష్కళస్వరూప
 సకళస్వరూప లక్ష్మీస్వరూప ప్రకృతిలక్షణ జీవలక్షణ ప్రపంచసృష్టి
 దేహమాత్పత్తి పాంచభౌతికప్రళయ పితృయాణమార్గ దేవయాన
 మార్గ భగవల్లోకస్వరూప మోక్షోపాయాదయః ప్రతిపాదితాః. తత్ర
 యథా క్వచిచ్ఛుభివాక్యమేవ యథావద్దృశ్యతే-“నజాయతే మ్రియ
 తేవా కదాచి”దితి. తథాఽత్రాపి-“యోఽసోసోఽహం యోఽహం
 సోఽసా”విత్యాది. తథా ప్రాణాగ్నిహోత్రే. తత్రైవాత్రా పృథ్విగాది
 మార్గోఽభిధీయతే. తత్ర యథా సర్వదా భగవత్పరత్వం విధీయతే,
 తథాఽత్ర “సదాఽధ్యాత్మరతో ధ్యానయోగీ నారాయణపరంబ్ర
 హ్మ పశ్యేత్ ధారణాం ధారయేత్, అక్షరం పరం బ్రహ్మహ్నితి ‘నా
 రాయణ పరంబ్ర’హ్మేతిశ్రుతి”త్వపసంహారే సన్యాసవిధౌ ప్రతిపా
 దితం. ఉపక్రమేతు “నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వోముని”దితి, తతో
 “భక్త్యా భగవంతం నారాయణమర్చయే”దితి, శ్లోతేచాథానే-“ధ్యాయ
 న్నారాయణ ముపోష్యే”తి, అగ్ని హోత్రే-“హుత్వా భూమానం
 విష్ణుం ధ్యాయే”దితి, దర్శపూర్ణ మాసే-“ఉదిత ఆదిత్యే ధ్యాయ న్నారా
 యణం విష్ణోర్ముక మితి జపిత్యే”తి, సోమేచ-“నారాయణపరాయణ
 స్తూష్టిమాస్త”ఇతి. కించ గీతాయాం-“మన్ననాభవే”త్యాదినా విహి
 తం సర్వమత్ర విధీయతే దర్శితైర్వాక్యైర్భగవన్నిష్ఠమనస్త్యం. “భక్త్యా
 భగవంతం నారాయణ మర్చయే”దితి “మద్భక్తో మద్యాజీ భవే”త్యర్థో
 విహితః. “పురుషసూక్తేన సంస్తూయ ప్రణామం కుర్యా”దితి “మాం
 నమస్కరు” ఇత్యస్యార్థోవిహితః. “బహునాం జన్మనా మంతే జ్ఞానవా
 న్మాం ప్రపద్యత”ఇతి, “సర్వధర్మాః పరిత్యజ్యమామేకం శరణంవ్రజే”
 తిచ విహితా ప్రపత్తి ర్విష్ణుబలికర్మణాఽత్ర విధీయతే. సూత్రేఽను
 క్తావిషయాస్తదాశయ మనుసృత్య శ్రీమరీచ్యాదిభిశ్శ్రీశాస్త్రే స్ఫుటం
 ప్రదర్శితా ఇత్యుక్తం. తత్రాప్యపనిషద్వాక్యాని యథావస్థిత మభిధీయ
 న్తే-“ప్రణవౌ ధనుశ్శరో హ్యత్థా బ్రహ్మ తల్లక్ష్మ్య ముచ్యత”ఇతివాసా
 ధికారే. తథా ముండోపనిషది. శ్రీశాస్త్రే-“ఆత్మాన మరణం కృత్వా
 ప్రణవం చోత్తరారణిం, ధ్యాననిర్మథనాభ్యాసా”దిత్యాదినా ధ్యానేన

హృద్యా విర్భూతం పరమాత్మనంబిం బే ఆవాహ్య సమారాధనముచ్య
తే. అయమర్థః కాతకోపనిషది దృశ్యతే—“అరణ్యోర్నిహితో జాతవేదా
గర్భ ఇవ సుభృతో గర్భణీభిః దివేదివ ఈడ్యో జాగ్రవద్భిర్హవిష్మద్భిర్
నుష్యేభి రగ్ని” ఇతి. అయమర్థః—అరణ్యోః పూర్వో త్తరారణ్యోః, నిహితో
జాతవేదాః, గర్భణీభిర్గర్భ ఇవ యజ్వభిః, సువృతః సుతగాం గుప్తః, మహా
త్మభిర్హృదయప్రణవారణ్యోః పరమాత్మా సుభృతః, సోఽగ్నిః పావకః.
పరమాత్మాచ, అగ్రం నయతీతి వ్యుత్పత్త్యా అగ్నిశబ్దః పరమాత్మవాచకః.
జాగ్రవద్భి రప్రమత్తైః, హవిష్మద్భిః హామామార్తాజ్యాదిమద్భిః నివేద
నార్తాన్నాదిమద్భిశ్చ, ఇదం గంధపుష్పాదీనా ముపలక్షణం. మను
ష్యేభిః యజ్వభిః—ఆరాధకైశ్చ, దివేదివే దివసేదివసే, ఈడ్యః, వేద్యాం
బింబేచ ప్రతిష్ఠా ప్యారాధనీయఇత్యర్థః. అనైర్భిర్హృది పరమాత్మనో
ధ్యానాదీనా ఈడ్యత్య ముక్తం, తన్న సంగచ్ఛతే; హవిష్మద్భిరితి విశేష
ణస్య సామంజస్యాసంభవాత్. హవిశ్శబ్దో నివేదనార్తాన్నాదిపరతయా
భగవద్విఖనసా ప్రయుక్తః. “తదస్య ప్రియమితి హవిర్ని వేదన” మితి. “హిర
ణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పతితక ఆసీత్, సదాధార పృ
థివీం ద్యా ముతే మాం కస్తై దేవాయ హవిషా విధేమ.” అస్యా పుష్క
ల్రో వర్ణిత ఆచారైః. నచాత్ర కేనల మగ్న్యపాసనం విహిత మితి
వాచ్యం; పరమాత్మప్రకరణత్వాత్, ఈడ్యత్య భగవద్విషయ త్వే స్వార
స్యాత్. విధీయతే భగవద్విఖనసా పూజాం తేస్తుతిః—“పురుష సూక్తేన
సంస్తూయ ప్రణామం కుర్యా” ఇతి. కిమధికేన? అనయా శ్రుత్యా
భగవతోఽమూర్తారాధనం సమూర్తారాధనంచ విహితం భవతి.
“అమూర్తాఽగ్న్యహుతిః ప్రోక్తా సమూర్తా బేర పూజ” నేత్యుక్తం.
ఏవం చాద్వారక సద్వారక భగవతోపాసనప్రయోగవిధిరూపత్వా
దస్య శాస్త్రస్య వేదాంతత్వం యుక్తం. నచాష్టాదశసూత్రే ష్వస్య
తమ మిదం సూత్రం, కల్పరూప మేవ. కథ మస్య వేదాంతత్వ? మితి
శంక్యం; అస్యహి కల్పత్వం వేదాంతత్వం చాస్తి; భగవదుపాసనప్ర
యోగవిధిరూపత్వాత్. యథా శ్రీమహాభారత స్వేలిహసత్వేన పం
చమవేద త్వేనచ ప్రసిద్ధిః, యథా చ శ్రీమద్రామాయణస్య కావ్య త్వేనే
తిహాసత్వేనచ ప్రసిద్ధిః, యథాచ శ్రీగీతాయా స్మృతి త్వేనోపనిష త్వేన

బ్రహ్మవిద్యా త్వేన చ ప్రసిద్ధిః, తథాఽస్య శాస్త్ర స్యా నేకరూపతయా
 ప్రసిద్ధత్వం. అస్యసూత్రస్య సర్వసూత్రో త్తమత్వం దశభి ర్హేతుభిః
 ప్రపంచిత మస్మదాచారై స్సప్రమాణం. అస్య సర్వోత్తమత్వాదేవ
 భగవద్భృగ్వాదయ ఇదమ్ములతయా వైదికమార్గేణ భగవదారా
 దనశాస్త్ర మాచకలన్. భార్గవే వాసాధికారే—“సూత్రే విఖనసా ప్రో
 క్తం పురాచైవ చతుర్విధం, హరేః పూజావిధానం త దృషిభి ర్విమలీకృ
 తమ్” ఇతి. భగవదాపస్తంబాదీనా మ ప్యాచార్యభూతో భగవాన్
 బోధాయనో వానప్రస్థాన్ ప్రత్యేన ముపదిశతి—“వానప్రస్థో వై ఖానస
 శాస్త్ర సముదాచారో వై ఖానసో వ నే మూలఫలాశీ తపశ్శీల స్సవనే
 షూదక ముపస్పృశ” న్నిత్యాదినా. తత స్తస్మాత్సాపి మూఠం శ్రీవై
 ఖానస మిత్యవగమ్య తే. ఏవం మన్వాదిస్మృతీనా మపి. మనుః—“వై ఖా
 నసమ తేస్థిత” ఇత్యాహ. అస్య భారుచ్యాదివ్యాఖ్యా నేషు—“వై ఖానసం
 విఖనస్సూత్రమ్” ఇతిస్పష్టమ్, యథా శ్రీశౌనకహరీతాదయోపి శ్రీవై
 ఖానసాగ్రేసరభగవద్భృగుముఖా ద్భగవదారాధన మవగత మితి స్వ
 యం బ్రువతే. సాక్షాత్కృతసమస్తవేదవేదాంతార్థ శ్రీవిఖనసబ్రహ్మ
 భగవన్ముఖాత్తత్సమారాధనశాస్త్ర మధిగమ్య స్వపుత్రేభ్యో భృగ్వా
 దిభ్యో యథాఽధిగత ముపాదేశత్, తేచ తథా శాస్త్రం ప్రాణయన్. ఉప
 దిదిశుశ్చ శ్రీశౌనకాదిభ్యః. తేచ తత్సంగ్రహ్యా కల్పే ప్రత్యపాదయన్.
 అతోవేదాంతత్వం శ్రీశాస్త్రస్యైవయుజ్యతే, నత్వన్యస్య; తన్ములప్ర
 మాణకత్వాత్. తథాఽహ భగవాన్ పరాశరః—“యజ్ఞభిర్యజ్ఞపురుషో
 వాసుదేవశ్చ సాత్వతైః, వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణుః ప్రోచ్యతే యోనతోఽ
 స్మిత” మితి. వేదాంతవేదినః శ్రీశాస్త్రవిద ఇత్యుక్తా. వృద్ధమనుః—
 ‘వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణౌ స్తద్వై ఖానససూత్రిభిః, యాజయే ద్యజ్ఞపురు
 షం విష్ణుం రాజా జగద్ధిత” ఇతి. ఏవంచ శ్రీశాస్త్రోక్తవర్తనా
 భగవదారాధన ముత్తమబ్రహ్మవిద్యా. నైవ పరవిద్యే త్యుచ్యతే.
 యమాతదక్షర మధిగమ్య తే సాపరా, ఋగాదయో అపరా. శ్రీవై ఖానస
 సూత్రేకర్మసువేదత్రయమనాగ్నివినియుజ్యంతే. విభాగాః శ్చూర్వం మిళితాఽ
 కస్తాత్రయీ శ్రీవై ఖానసశాఖా. తథోచ్యతే—“వేదానాం వ్యసనాత్...
 తాంతువై ఖానసీం శాఖాం స్వసూత్రే వినియుక్తవాన్. పద్మ

భూః పరమోధాతా తస్మిన్నా రాధనత్రయ"మితి. ఏవంచ వైఖానస
 మస్త్రప్రశ్నాధ్యయనేన పరవిద్యోపాసనం సిద్ధ్యతి. అత్ర భగవదా
 రాధనే వినియుక్తా మన్త్రాః కేచిద్వేదత్రయాంతర్గతాః, కేచి దాపనిషదాః.
 "సహస్రశ్రీర్నాపురుషః, అదభ్యస్సంభూతః, సహస్రశ్రీర్నం, అశోదేవాః,
 అశోరణీయాన్, హగ్ంస శ్శుచిషత్, ఏకాక్షరం, యద్వైష్ణవం
 శయనే, విష్ణు స్సర్వేషా"మిత్యాదిపారమాత్మీయాః. ఏతేహి సర్వో
 పనిషత్సారభూతాః, పరమాత్మభూతశ్రీమన్నారాయణపరాః, "విష్ణు
 స్సర్వేషాం సుసూక్ష్మ స్సార్వ"ఇత్యాదయః. యది పారమాత్మీయో
 పనిషదర్థావగమ, సర్వోపనిషదర్థా అవగతా స్సుభ్యః. తథాహి—
 "విష్ణు స్సర్వేషా"మిత్యనేన 'అగ్నిర్వైవిష్ణుః పరమ" ఇత్యాది శ్రుత్యం
 తతోక్తోఽర్థః ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. "సుసూక్ష్మ స్సార్వ"ఇత్యాదినా "సర్వ
 సుసూక్ష్మగతం మిత్యాద్యుక్తోర్థః, "సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ"త్యాద్యుక్తోఽర్థ
 శ్చ ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. "యోబ్రహ్మశబ్దః ప్రణవ" ఇత్యాదినా "ఓమితి
 బ్రహ్మ"త్యాద్యుక్తోఽర్థః, "యంయజ్ఞై ర్మునయో జపన్తి"త్యాదినా
 "చతుర్హోతారో యత్ర సంపదం గచ్ఛన్తిదేవై" రిత్యాద్యుక్తోఽర్థః.
 చతుర్హోతారః అగ్ని హోత్ర దర్భ పూర్ణమాసాదీని కర్మాణి, యత్ర
 పరమాత్మ న్యాత్మతయాఽవస్థితే సత్యం తచ్ఛరీరభూతైరింద్రాదిదేవైః,
 సంపదం, గచ్ఛన్తి, తేషామారాధనాని కర్తా శ్యేతానీతి సంపదం గచ్ఛన్తి
 త్యర్థః. అత్ర మునయ ఇతి భగవన్ననశీలా ఆమూర్తసమూర్తారాధన
 పరా ఉచ్యతే. యజ్ఞై రిత్యగ్నిష్టోమాదయః పూజాశ్చ గృహ్యతే. "అహం
 హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తాచ ప్రభురేవ చ, నతు మా మభిజానన్తి తత్త్వే
 నాత శ్చ్యవన్తి త"ఇతి భగవద్వచనం. మునిశబ్దస్య భగవదుపాసకపరత్వే
 స్వారస్యాత్. అనేన జపహోమార్చనధ్యానేషు చతుర్షు హోమార్చ
 న్చనే ఉక్తే; "యం సూరయో జపన్త"ఇతి జప ఉక్తః; "యోగినస్సూ
 త్మై స్సుప్రదర్శనైః పశ్యంతీ శ్వరాయ స్వాహే"తిధ్యానముక్తం; "ఆత్మే
 శ్వర"మితి శ్రుత్యంతరోక్తశ్చార్థః ప్రత్యభిజ్ఞాపితః; "మనస్త్వంభూత్వే"
 త్యనేన "మనోమయః ప్రాణే" త్యాద్యుక్తోఽర్థః, "యస్యవాభయా"
 దిత్యాదినా "భీషాస్మాద్వాతః పవత"ఇత్యాద్యుక్తోఽర్థః, "ద్వావేతౌ

పక్షీ అచరం చరంతా” విత్వాదినా “ద్వా సుపణ్ణా” ఇత్యాద్యుక్తోర్థః ప్రత్యభిజ్ఞాపితః, ఇతిదిక్. ఇత్థంచ శ్రీవైఖానసే బౌపనిషదై ర్మంత్రైః పరమాత్మనో నారాయణస్యోపాసనం విధీయత ఇత్యకామే నాభ్యుపగంతవ్యం. అత శ్రీవైఖానసస్య వేదాంతత్వ ముపపద్యతే. తథా శ్రీవైఖానసానా ముభయవేదాంతత్వం; ఏతే హి సర్వవిప్రసాధారణే వేదాంతే, అసాధారణే శ్రీశాస్త్రవేదాంతే చాధికారిణో భవన్తి.

—◆◆◆ విప్రహారాధనసమర్థనం. ◆◆◆—

నను తమేవ విదిత్వాఽతి మృత్యుమేతి “తమేవం విద్వా నమృత ఇహ భవతి” ఇత్యాదిశ్రుతిభ్యో భేదనం మోక్షోపాయతయా విశయతే. వేదనం ధ్యానం స్మృతिसంతానరూపం; తచ్ఛుదర్శనసమాకారం. తేన హృదయగ్రంథిభేదాదికం శ్రూయతే—“భిద్యతే హృదయగ్రంథిః.....తస్మిన్ దృష్టేఽరావర”ఇతి. కించ “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానే”తి శారీరకశాస్త్రేఽపి జ్ఞానమేవ విధీయతే తథాసతి కథ మారాధన ముపాయః? ఇతిచే, తస్మత్త్వం; వయం జ్ఞానం ధ్యానం వా వినాఽఽరాధన ముపాయం నబ్రూమః, కింతు బ్రహ్మణో రూపం జ్ఞాత్వా ధ్యాయతాఽఽరాధ్యం తదితి. “అథాతో ధర్మజ్ఞానే”త్యత్ర ధర్మజ్ఞానం యథా తదనుష్ఠానాయ, తథా బ్రహ్మజ్ఞానం తదుపాసనాయ విహితం. నచ—ధ్యాయతో బ్రహ్మ కిం పృథగారాధనే? నేతి వాచ్యం; “జ్ఞానప్రసాదేన విశుద్ధసత్త్వస్తతస్తు తం పశ్యతి ధ్యాయమాన”ఇతి ధ్యానం వదన్త్యేవ. శ్రుతిః—“క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ”ఇతి బ్రూతే. బ్రహ్మవిదో నామ బ్రహ్మధ్యాయినః, నతువాక్యార్థవిదః. తథాయది “బ్రహ్మ విదాప్నోతిపర”మితి శ్రుతివాక్యార్థవిదో మోక్షోఽభిహితస్సౌత్. తతః క్రియావా నిత్యత్ర క్రియాశబ్దో ధ్యానమాత్రక్రియా మభిధత్త ఇతి నసంగచ్ఛతే. పరంతు ధ్యానసహితార్చనక్రియైవ వక్తవ్యా. కించ ధ్యానం నామ భావః, నతుక్రియా. వదన్తిహి శాబ్దికాః—“అపరిస్పందనసాధనసాధ్యో ధాత్వర్థో భావనా, సపరిస్పందనసాధనసాధ్యో ధాత్వర్థః క్రియే”తి. నచ—క్రియానామ స్వాశ్రమోక్తకర్మకలాపః, నత్వార్చన, మితి వాచ్యం; “ఆత్మకీడః.....వరిష్ఠ” ఇత్యాదా వాత్మవిషయ

క్రీడాచ్యుతే. తతఏష ఇతివర్తతే. తస్మాత్పరమాత్మవిషయక్రీడాక్రియా
వా బ్రహ్మవిద్యరిష్ట ఇతి సిద్ధం. క్రీడా నామ భగవతా ప్రతిమా
రూపిణా పాద్యాఘ్రియాదిదానన్మత్తగీతాదిభి ర్విహారః. స చ భక్తైః క్రీడా
కామోఽర్చారూపీ భవతీత్యుక్తం. “యతోవీరః.....దేవకామ”ఇతి
శ్రుతిః ప్రదర్శితా. “అప్రమో యోఽనియోజ్యశ్చ యత్రకామ
గమో వశీ, మోదతే భగవాన్ భూతైర్బాలః క్రీడనకై రి”వేత్త్యుచ్యతే.
అతో బ్రహ్మవిద్యరిష్టత్వం ప్రతి హేతుభూతార్చనక్రియా సర్వోత్కృష్ట
భగవత్పదప్రాప్తిరూపసాయుజ్యం ప్ర త్యుపాయ ఇత్యుక్తం. తత
ఏవాహ భగవాన్ విఖనాః—“నారాయణ మర్చయేత్ తద్విష్ణుః పర
మం పదం గచ్ఛ”తీతి.కించ—“నాయమాత్మా.....తనూం స్వా”మితి
భగవత్కర్తృకవరణస్య తద్దర్శనహేతుత్వ ముచ్యతే. తద్వరణీయతా
పాదకం కేవలం ధ్యాన మితి కులధర్మః. ధ్యాన మివార్చనం హోమో
జప ఇ త్యేతే తద్వరణీయతాపాదకాః కుతో న స్యుః? గీయతే హి
భగవతా—“పత్రం పుష్పం.....ప్రయతాత్మన” ఇతి. “యాః
క్రియాః.....”ఇతి భగవతాఽర్చనాదిక్రియాః శిరసా గృహ్యంత
ఇత్యుచ్యతే. క్రియాశబ్దో భగవదారాధనస్య ముఖ్యాభిధాయక ఇ త్యవ
గమ్యతే; “క్రియాయోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం విభో”ఇత్యా
ద్యుక్తేః. ధ్యానార్చనాదీనాం జ్ఞానమూలకతయా “అథాతో బ్రహ్మ
జ్ఞాసే”తి జ్ఞానం విధీయతే. “జ్ఞాత్వా జ్ఞాత్వాచ కర్తాణీ”తి కర్మణాం
సాధారణ్యేన జ్ఞానమూలత్వం వర మిత్యుచ్యతే, కింపున ర్భగవదారాధ
నస్య? “య ఏవం విద్వాన్ బ్రాహ్మణః పురస్కృతాని కర్మాణి
కరోతి యజ్ఞస్య సమృద్ధి మృద్ధ్యా” ఇతి శ్రుత్యా కర్మస్వరూపజ్ఞాన
పూర్వకం తత్కరణే తస్య సమృద్ధి రుచ్యతే. తథా బ్రహ్మస్వరూప
జ్ఞానపూర్వకం తదుపాసనం సంపద్యతీ త్యాశయేన భగవా న్వాన్వి
తో బ్రహ్మజ్ఞానం విధత్తే. యది బ్రహ్మస్వరూపజ్ఞానమాత్రేణ
ముక్తిస్సాన్వి త్తహి తదుపాసనవిధాయకశ్రుతిస్మృతీనాం వైఫ
ల్యం భవేత్. ఉపాసనవిధాయస్య శ్రుతిస్మృతయో దర్శితాః. శ్రూ
యమాణం బ్రహ్మవేదనం తదుపాసనైకప్రయోజనం, ఉపాసన
మారాధన మిత్యుక్తం, శుద్ధంచ. పరమాత్మోపాసనప్రయోగవిధి

మాపత్వా ద్భగవచ్ఛాస్త్రస్య వేదాంతశ్రేష్ఠత్వ మకామేనాప్యభ్యుప
 గమ్యః. శ్రూయతేచ సారమాత్మీయోపనిషది, — “యజంతు తం
 బింబవంతం కకుదాయ భద్ర” ఇతి. కకుదాయ శ్రేష్ఠాయ, భద్రే
 భద్రాయ-ముక్తయే, బింబవంతం ప్రతిమారూపిణం, తం పర
 మాత్మానం. యజంతు పూజయంత్యితి. ఇయ ముపనిషచ్ఛ్రీశాస్త్రీ
 వినియుజ్యతే. తథాఽత్ర కాంశ్చిన్మంత్రా నుదాహృత్య భృగ్వాదిభి
 స్సోక్తస్య శ్రౌతం ప్రమాణం కథ్యతే—“పోపూయమానః పంచభి
 స్వగుణైః, ప్రసన్నై స్సర్వా నిర్మాణ ధారయిష్యసే ఇతి శ్రుతే”
 రితి. అథవా వైదికేతరైర్మంత్రై శ్రీశాస్త్రీ కా వా క్రియాః? అతఏవ
 వైఖానసం వైదికమితి తాంత్రికాణా మత్రానాదరః, వైదికానా మా
 దరశ్చ. వైదికాదరా దేవ భగవాన్ యోగయాజ్ఞ వల్క్యః—“వేదాంత
 వేదిభిర్విష్టైః....జగద్ధిత” ఇతి శ్రీవైఖానసవిధినా భగవద్ధ్యానం విధత్తే.
 వేదాంతశాస్త్రీచ—“అపి సంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యాం” ఇతి
 సూత్రేణ భగవదారాధనం వినా ముక్తి ర్నలభ్యే త్యుచ్యతే. సంరా
 ధనంనామ ఆరాధనం, ఆరాధనశబ్ద శ్చార్చనస్య ముఖ్యాభిధాయకః.
 “క్రియా యోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం విభో” ఇతి—“అథా
 గ్నానిత్య హోమామాస్తే విష్ణోరారాధన” మితి భగవాన్ విఖనాః. “నిత్య
 మారాధయేద్ధరి” మితి భగవాన్ వ్యాసః. అర్చనం విధత్తే చంద్రికా
 యాం—“స్వశాఖోక్తక్రియా.....కుర్యాదారాధనం విష్ణో” రితి. కూర్మ
 పురాణే—“నవిష్ణ్వారాధనా త్పుణ్యం విద్యతే కర్మవైదిక” మితి. కిమధి కేన?
 ఆరాధనమితి చే దర్శనమితి ప్రసిద్ధం. నను ఆరాధనశబ్దస్య ముఖ్యత
 యాఽర్చనవాచకత్వమస్తు నామ, ప్రతిమార్చనమతి కుతోబ్రవీషి? హృది
 జలేఽన్యత్రవా తత్స్యా దితి చేత్, ప్రప్తవ్యం పృచ్ఛసి! యద్యుత్తమ
 బ్రహ్మవిద్యాప్రతిపాదకముండకోపనిషది తత్రప్రమాణం న దర్శయి
 ష్యామో, భవాన్న స్యా త్సమాహితిమాన్. అతోఽవధేహి! “యస్స
 ర్వజ్ఞ స్సర్వవి ద్యస్యై ష మహిమా భువి దివ్యే బ్రహ్మపురే హ్యేషవ్యో
 మ్నాన్యత్మా ప్రతిష్ఠితః, మనోమయః ప్రాణశరీర నేతా ప్రతిష్ఠితోఽన్నే
 హృదయం సన్నిధాయ, తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యంతి ధీరా, ఆనందరూపమ
 మృతం యద్విభాతీ” తి. అస్యార్థః పూర్వం ప్రాయః ప్రదర్శితః. భూయ

సుస్పృష్ట మభిదద్మహే. యః సర్వజ్ఞః సమష్ట్యా సర్వం జానాతి,
 సర్వవిత్ వివిత్య సర్వంవేత్తి, యస్యైష మహిమా, భువి భూమా,
 దివ్యే ఆకాశేచ, సముద్రపర్వతాదిరూపేణ, సూర్యాదిరూపేణచ,
 దృశ్యతే, ఏష ఆత్మా పరమాత్మా విష్ణుః, బ్రహ్మపురే ప్ర్యామ్ని, దహ
 రాకాశే-హృదయాంతర ఇత్యర్థః. ప్రతిష్ఠితః; “హృదయం తద్విజానీ
 యాత్...వ్యవస్థిత” ఇతి శ్రుత్యంతరాత్. న చ-తత్ర విష్ణు రితి కథ? మితి
 శంక్యం; నారాయణస్య ప్రకృతత్వాత్, “సబ్రహ్మ సశివ స్సేంద్రస్సోఽ
 త్మర” ఇతి నారాయణస్య బ్రహ్మవిద్యాత్మతయా శ్రవణాచ్చ. కేచిత్
 “సశివ స్సహరి” రితి వదంతి, తదసత్; తత్ర సేంద్ర ఇతి తచ్ఛబ్దస్య సులో
 పః పాదపూరణాయ. యత్రసులోపే సత్యేవ పాదపూరణంభవేత్,
 తత్రాచి పరే సులోపానుశాసనాత్ “సోఽచిలోపేచేత్పాదపూరణం”
 ఇతి. యది సహరి రితిస్యా, తర్హి సేంద్ర ఇతి చ వక్తుం శక్యతే. కిమర్థం
 పాదపూరణాయసులోపః? ఇత్యల మప్రకృతేన. తత్ర కీదృశ ఇత్యత్రాహ-
 “మనోమయః ప్రాణశరీరనేతా” మనసా ధ్యేయత్వా న్మనోమయః,
 ప్రాణశరీరధారకత్వా తన్నేతా, స పరమాత్మా పునః కుత్రప్రతిష్ఠితో
 భవతీ? త్యత్రాహ-అన్నే పృథివీమయే ఉపలాదౌ, హృదయం సన్ని
 ధాయ తస్య సకళరూపధ్యాయ మన ఆవేశ్య ప్రతిష్ఠితః, మహాత్మభిరితి
 శేషః. శ్రీశాస్త్రీ—“సువర్ణవర్ణం రక్తాస్యం.....మనసా సకళం సంక
 ల్ప్యావాహయే” దితి. ప్రతిష్ఠానా మావాహనం, అన్న శబ్దస్య పృథివీ
 పరత్వం శ్రుత్యంతరే దృశ్యతే—‘యత్కృష్ణంతదన్న స్యే’ తి. “అధికార
 రూపశబ్దాంతరేభ్యః” ఇతి వేదాంతసూత్రే అన్న శబ్దస్య పృథివీ పరత్వం
 సమర్థ్యతే. సూత్రార్థస్తు అస్మదాచార్యై స్సంగృహ్యతే. “భూత
 సృష్ట్యధికారాచ్చ రూపస్య స వినిర్ణయాత్, శబ్దాంతరా దన్న
 శబ్దః పృథివ్యా ఏవవాచక” ఇతి. ఏతదర్థో భాష్యేద్రష్టవ్యః. ఉపలాదీ
 నాం పృథివీత్వం సిద్ధమ్. యద్యపి సాశగ్రామస్యాపి తథాత్వ
 మస్తి; తథాప్యత్రప్రతిష్ఠిత ఇత్యావాహన ముచ్యతే. సాశ
 గ్రామే ఆవాహనం న కార్య మిత్యాహుః. అత శ్చిలాతామ్రాది
 మయీ ప్రతి మైవాన్న శబ్దే నోచ్యత ఇత్యవగన్తవ్యమ్. అథ “హృ
 దయే ప్రతిమాయాం చ పరమాత్మా ప్రతిష్ఠిత” ఇతి జ్ఞానానంతరం

యత్తదాహ—“తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యంతి ధీరా ఆనందరూప మమృతం
యద్విభాతీ”తి. ధీరాః విద్వాంసః, య దమృతం బ్రహ్మణ ఆనందజన
కం రూపం తత్, పరిపశ్యంతి ఆపీతమాలి సేవంతే. ఉచ్యతేహి—“ఆపీతా
న్మాలిపర్యంతం పశ్యతః పురుషోత్తమం, పాతకాన్యాశు నశ్యంతి
కింపున స్తూపపాతక”మితి. అథ భగవద్దర్శనఫల మాహ—“భిద్యతే
హృదయగ్రంథిశ్చిద్యంతే సర్వసంశయాః, క్షీయంతే చాస్య కర్మాణి
తస్మిన్ దృష్టేపరావర”ఇతి. పరే బ్రహ్మరుద్రాదయః అవరా యస్తా
త్సనారాయణఃపరావరః, తస్మిన్, దృష్టే సేవితేసతి, హృదయ
గ్రంథిః భగవన్నాయావశతాజనితచిత్తమోహః, భిద్యతే. ఉచ్యతే
(శ్రీశాస్త్రే)—“భగవన్నాయామోహితత్వాద్భగవంతం సమాశ్రిత్య
భక్త్యా నారాయణ ముపాసితే”త్యాది. అత్ర భగవంతం సమాశ్రిత్యే
త్యనేన ఇతరాశ్రయణం నిషిద్ధ మిత్యవగమ్యతే. “దుర్బోధా వైదికా
శ్శబ్దాః ప్రకీర్ణత్వాచ్చ సర్వతః, తద్వై స్త ఏవ స్పష్టార్థాః స్మృతితన్త్రే

ప్రతిష్ఠితాః”ఇతి వచనేన వేదార్థస్మృత్యైవ నిర్ణేతవ్యః. శ్రీశాస్త్రస్య
స్మృతిత్వం వేదాంతత్వంచ సంభవతి; శ్రుత్యర్థప్రకాశకత్వాత్, వేదా
న్తవిహితబ్రహ్మోపాసనప్రయోగవిధిరూపత్వాచ్చ. శ్రీశాస్త్రేభగ
వాన్ భృగురాహ—“సమాహితమనా భూత్వా ధ్యానం సమ్యక్
సమాచరేత్, విషయేభ్యశ్చ సర్వేభ్యః ప్రత్యాహృత్యేంద్రియాణి చ.
ఏకాగ్రం చ మనః కృత్వా తతః పశ్యేత్ సమాధినా, పద్మకోశప్రవీణా
శే విశ్వస్యాయతనే పృథ్వాహృదయేఽగ్నిశిఖామధ్యే పరమాత్మావ్యవస్థి
తః. అప్రమేయమజంత్యం సర్వాధారం సనాతనం, నిర్మలం నిష్కళంశు
ద్ధంపరమాత్మాన మవ్యయం. క్షీరే సర్పిస్తీలే తైలం పుష్పేగంధః ఫలే
రసః, కాష్ఠేఽగ్నిరివ సర్వత్ర వ్యాపినం పురుషోత్తమం. మనసా సకళం
ధ్యాత్వాహృదయే పద్మమధ్యమే, ధ్యాత్వైవాత్ర తతోమస్త్రీ తస్మా
త్కుంభజలే హరిం. సువర్ణ వర్ణం రక్తాస్యనేత్రపాణిపదం తథా, శుకపిం
ఛాంబరధరం విష్ణుం తం ప్రణవాత్మకం. కిరీటహారకేయూరప్రలంబ
బ్రహ్మసూత్రిణం, శంఖచక్రధరం దేవం శ్రీవత్సాంకం చతుర్భుజం. పరా
త్పరతరందేవం దేవ్యాదిపరిషద్గణైః, ధ్యాత్వాఽథ మనసః కుంభే సమ్యక్.

గావాహయేద్గురుః. సూచ్యగ్రతోదమాత్రం చ నాస్తి తద్రహితం
 క్వచిత్, కుత ఆవాహ్యాతేదేనః కుత ఉద్వాస్యతే పునః. తస్మా దావా
 హనం విష్ణో రయుక్తమితి మన్యతే, సర్వత్ర వ్యాపిన్ సస్య సర్వస్థా
 త్పరమాత్మనః. ఏకత్ర స్మరణం యత్తదావాహనమితిస్మృతం, అరణ్యాం
 మథనా దగ్ని రేకత్ర జ్వలితో యథా. తథా ధ్యానేన భక్తస్య
 హృది విష్ణుః ప్రకాశతే, మన్తైరీరావాహితో బింబే జలే కూర్చస్థలేఽ
 ధవా. భక్తానుకంపయా స్థిత్యా పూజాం గృహ్లాతి పూజితః, వదన్త్యా
 వాహనం కేచిద్ధరే రాదిత్యమండలాది"త్యాది. నిష్కళమేవ నిర్గుణ
 మిత్యుచ్యతే. నిర్గుణం నామ హేయగుణరహితం, సర్వవ్యాపి, ధ్యాతు
 మసుశకం బ్రహ్మణోరూపం; నతు సర్వగుణశూన్యం. యథాఽర
 ణ్యాం సర్వత్ర వ్యాపకస్యాగ్నేః ప్రకాశత్వాదివిశేషగుణరహితత్వేపి
 న హేయగుణాః, తథా సర్వవ్యాపినో బ్రహ్మణః భక్తానుగ్రహకారిత్వ
 సుఖోపాస్యత్వాదివిశేషగుణరహితస్యాపి న హేయగుణాః. అతో నిర్గుణం
 కేవలం హేయగుణరహితం, సగుణం నామ సమస్తకల్యాణగుణసంపన్నం,
 శ్రీమన్నారాయణాఖ్యం బ్రహ్మ. స హి సమస్తకల్యాణగుణసంపన్న
 తయా సోపాసకానాం సర్వాభీష్టదాయీ పరమోపకారీ పరమ
 పురుషః. యథాఽరణ్యాం జ్వలితోఽగ్నిః ప్రకాశకత్వాదిగుణ
 సంపన్నతయాఽంధతమసద్వంసాద్యుపకారీభవతి. ఉక్తం భగవతా
 భృగుణా—“పుష్పమివ నిష్కళం ఫలమివ సకళ"మితి. చంద్రాదిఫలవృ
 త్తే ప్రథమం పుష్పమేవ భవతి, తన్న విశేషగుణవత్, పరంతు హేయ
 గుణరహితం. తతః ఫలం భవతి, తత్తు న హేయగుణరహితమాత్రం;
 కింతు హేయగుణరహితం విశేషేణ సుగుణసంపన్నంచ. తథాబ్రహ్మపి
 నిష్కళమ్, సకళమితి. యద్యపి పుష్పస్యైవ ప్రథమత్వం, తథాపి
 తదపేక్షయా ఫలస్య భోగ్యత్వమధికం; అతఏవ సకళోపాసకానాం
 యుక్తతమత్వం భగవతా గీతం. సకళస్యాపి పరబ్రహ్మణః పరమ
 పురుషస్య పరత్వాద్యపేక్షయాఽర్చారూపమేవారాధయితుం సుశక
 తమం. అర్చారూపస్య షాడ్గుణ్యసంపన్నత్వ మస్తీతి పూర్వమేవోక్తం.
 అర్చోపాసనమేవ పరవిద్యా మభిధత్తే ముండోపనిషత్. అనేన శ్రీవై
 ష్ణానస శాస్త్రమేతదుపనిషద్వివర్త మిత్యవగమ్యతే. యథా దీపాన్మహా

ద్వీపః ప్రజ్వలితోఽపి తస్మాల్కో భవతి, తథా విస్తృతం శ్రీశాస్త్ర మవిస్తర ముండకోపనిషత్సూత్రం. కించ ఏతదుపనిషదుక్తం “అష్టాద శోక్త మవరం కర్మ యేష్యి”తి ప్రమాణ మంగీకృత్య సూత్రే నిషేకా దీ సాస్కారా నష్టాదశవిదధే. అవరం కర్మేతి శౌతకర్మాపేక్షయా స్మార్తకర్మణాం నిషేకాదీనా మవరత్వ ముక్తం. యేషు సూత్రేషు, అవరం కర్మ, అష్టాదశేత్యుక్తమిత్యర్థః. విస్తరస్తు దీక్షితై రనేకత్ర దర్శి తః. భగవాన్ భృగురాహ—“ఏతద్వైఖానసం సూత్రం సర్వవే దాంతసంగ్రహం, ఛందో వైష్ణవ ముత్తమ”మితి. అపిచ శ్రీ శాస్త్రే ప్రథమం నిష్కళధ్యానం తత స్సకళధ్యానం చాభిధీయతే. తథాఽత్ర శూయతే—“నచక్షుషా గృహ్యతే నాపి వాచా నా న్యై రేవై స్తపసా కర్మణావా, జ్ఞానప్రసాదేన విశుద్ధసత్త్వ స్తతస్తు తం పశ్యతే నిష్కళం ధ్యాయమాన”ఇతి. పరమాత్మా చక్షుషా న గృ హ్యతే, నవాచాఽపి, న దేవై రిందియైశ్చ, విశుద్ధసత్త్వః, కేనపునః పశ్యత? ఇత్యత్రాహ—జ్ఞానప్రసాదేన నిర్మలజ్ఞానేన, నిష్కళం యాపం, ధ్యాయమానస్స తతస్తు సకళస్వరూపం పశ్యతే, సాత్త్విక ఏవ నిష్కళ సకళ స్వరూపం జ్ఞాత్వా నిష్కళా త్సకళం జాతమితి పశ్య తీత్యర్థః. నచ—నిష్కళం తం పరమాత్మానం ధ్యాయమానః పశ్య తీత్యేవార్థః, న తు సకళమితి వాచ్యం; ధ్యానదర్శనయో రేకార్థతయా పృథ గ్గ్రహణవైయర్థ్యాత్, తత ఇత్యస్య నిష్కళత్వాచ్చ. సాత్ర క్రమా దర్థక్రమస్య బలీయస్తాన్నిష్కళం ధ్యాయమాన స్సకళం పశ్య తీత్యన్వయో యుక్తః.

నను “నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో...తనూం స్వా”మితి భగవద్వరణస్య తత్పదప్రాప్తిహేతుత్వం శూయతే, తథాసతి తదారాధనస్య కథం తద్దేతుత్వ? మితిచేత్, సత్యం; భగవద్వరణేఽపి కేనాపిహేతునా భవితవ్యం; అన్యథా తస్యవైషమ్యాపత్తేః. తత్ర నిరంతరధ్యానం తద్దే తుం వదన్త్యన్యే. వయంతు తనుధ్యానసహిత మారాధనం వరణే హేతుం బ్రూమః. తథాచ, యథా స్వర్గప్రాప్తౌ జ్యోతిష్టోమః, తథా భగవత్ప్రాప్తౌ తదారాధనం; యథా తత్ర తజ్జనితోఽపూర్వః, తథా ఽత్ర తదారాధన హేతుకం తద్వరణం. ఇయాన్ భేదః. అపూర్వలబ్ధ

స్వర్గవాసాచ్ఛ్యుతిర్భవతి; అపూర్వస్య క్షయిష్ణుత్వాత్. భగవద్వరణ
లబ్ధతత్పదా న్నచ్యుతిః; భగవత్కర్తృకవరణ స్యానశ్వరత్వాత్. సహి
భగవాన్ సత్యసంకల్పః.

నచ తథాసతి తదారాధనస్య పరమపదప్రాప్తౌ నావ్యవహితోపాయ
త్వం సంభవ,తీతి వాచ్యం; వరణం తత్పదప్రాపణం చ భగవత్కర్తృ
కం. తేతు పరస్పరం నాత్యంతం భిన్నే. తతో భగవదారాధనస్య
వరణహేతు త్వేఽపి నావ్యవహితోపాయత్వహానిః. వరణం నామా
యం మాం ప్రాప్నోత్వితి భగవత్సంకల్పః, ప్రాపణంచ తదేవ. నతు
హస్తాభ్యాం స్వపదం ప్రత్యానయనం. అతో వృణుతే ప్రాపయతీత్య
ర్థః కథయితుం శక్యతే. భగవాన్ మరీచిరాహ—“భగవదారాధనం
కరోతి...సోఽప్యపునరావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాపయతి”తి. ఇద మత్రా
వధీయతే. తత్త త్ఫలాపేక్షయా కృతే కర్మణి, తత ఉత్పన్నే నా
పూర్వేణ స్వర్గాదికం ప్రాప్య భోగేన క్షీణే అపూర్వే, పున ర్జన్మ
ప్రపద్యతే. అత ఉచ్యతే—“క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశన్తి”తి—
“ఆబ్రహ్మభువనా ల్లోకాః పునరావృత్తినోఽర్జున”ఇతి చ. భగవత్ప్రీతి
మనుసంధాయ కృతే తదారాధనే ప్రీతేన భగవతా వృతస్తత్పద
ప్రాప్తిరూపం సాయుజ్యం ప్రాప్య న పునరావర్తతే. అథ ఉచ్యతే—
“మాముపేత్యతు కౌన్తేయ పునర్జన్మనవిద్యత”ఇతి. తథాఽఽహ భగ
వాన్ మరీచిః—“ఆశ్రమధర్మసంయుక్తో భగవదారాధనం కరోతి,
తదారాధనేన సంసారార్ణవనిమగ్నో జీవాత్ పరమాత్మానం నారా
యణం పశ్యతి, సోఽప్యపునరావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాపయతి,
పశ్యా త్కృతకృత్యో భవతీ”తి. స్వరూపదర్శనం భగవత్కర్తృకం;
“వివృణుతే తనూం స్వా”మితి తథా శ్రవణాత్. తతోవరణం స్వరూప
దర్శనం ప్రాపణం వా భగవదేకాధీనం. “ద్రష్టవ్య శ్రోతవ్యౌ మం
తవ్యౌ నిధిధానితవ్య”ఇతి దర్శనసమానాకారం ధ్యానమేవ జీవ
కార్యతయా విధీయతే. సాక్షాత్కరణం తు జీవస్య విధేయం భవతి; తస్య
భగవదధీనత్వాత్. ఈదృశ స్తాదృశ ఇతి పరతా స ఆరాధనీయః. తథో
చ్యతే—“తమేవ చార్చయన్నిత్య”మిత్యాదినా. అత్ర యద్యపి ధ్యా
యన్నిత్యాదివ దర్శయన్నితి చ సామాన్యే నోచ్యతే, తథాఽపి

ప్రథమం తస్య గ్రహణా తదంగతయా ధ్యానాదీనాం విధాతుం
 యుక్తత్వా చాచిర్చనమేవ ప్రధాన మిత్యవగమ్యతే. అత్రధ్యాయ నితి
 అనుధ్యానమేవోచ్యతే; తస్యైవాచ్యనే శక్యత్వాత్. భగవతాపి గీయ
 తే—“మాం ధ్యాయంత ఉపాసత”ఇతి. మాం చింతయంతః, పూజయం
 తీత్యర్థః. “సతతం కీర్తయన్తో మాం యతంతశ్చ దృఢవ్రతాః, నమ
 స్యంతశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసత”ఇతి. యతంతః, భగవ
 దారాధనోపయుక్తద్రవ్యార్జనే యతమానాః, దృఢవ్రతాః భగవ
 త్త మారాధ్య తదర్పితై రన్నాదిభి రాత్మధారణా కర్తవ్యేతి దృఢసం
 కల్పాః, నమస్యంతశ్చ, నిత్యయుక్తాః నిత్యయోగం కాంక్షమానాః,
 భక్త్యా మాం, ఉపాసతే పూజయంతీత్యర్థః. అత్ర పూజన మేవ
 ప్రధానతి యోచ్యతే, కీర్తనయతననమనానాం తదంగత్వే నోప
 పత్తే. అత్ర పూర్వ ముదాహృతానా మపి వచనానాం పౌనః
 పున్యేన గ్రహణం వివిత్సూనాం స్ఫుటప్రతిపత్త్యర్థం; అత
 స్తత్ర తత్ర న పౌనరుక్త్యశంకా కార్యా. భగవదారాధకానా మేవ
 సర్వోన్నతపదానాపి రి త్యస్మదేశికై శ్చీ శ్రీనివాసయజ్వభిః పార
 మాత్మీయోఽనిషద్భాష్యే సమ్యగుపపాదితం. యథా—“సంసారార్ణ
 వనిమగ్నో జీవాత్తా.....భగవతో నాన్యథా పరమపదప్రాప్తి
 రితి విజ్ఞాయత”ఇతి. మోక్షేఽపి తారతమ్యశ్రవణా ద్రబ్ధబ్రహ్మవిదాం
 భగవదారాధకానా మగ్నిహోత్రిణా మర్చిరాదినా బ్రహ్మప్రాప్తిః;
 “అర్చిరాదినా తత్ప్రధితై”రితి వేదాంతసూత్రే ఉక్తత్వాత్, “భక్త్యా
 భగవంతం..... విజ్ఞాయత”ఇతి అర్చిరాదిమూర్గప్రాప్యస్థానప్రతిపాద
 నాచ్చ. ధ్యానవిద్యానిష్ఠానా మామోదప్రాప్తిః, ఏకాంతినాం ప్ర
 మోదప్రాప్తిః, పరమైకాంతిసిద్ధానాం పంచకాలరతాత్మనాం శ్వేత
 ద్వీపాదినా బ్రహ్మప్రాప్తిః. ఆమోదప్రాప్తిః కేవలస్వామోద
 ఏవ, తత్రాపి స్వానుభవఏవ. ఛాందోగ్యే—“యథాక్రతు రస్మిన్ లోకే
 పురుషో భవతి, తథేతః ప్రేత్య భవతీ”తిశ్రుతేః తం యథాయథోపా
 సతే తథైవ భవతీతి. ఏవం “స్వాతిగా గుప్తయో”రితి మన్త్రీవ్యాఖ్యా
 ప్రకరణేఽభిహితం. తద్విస్తరస్తు తత్ర ద్రష్టవ్యః.

సర్వథాఽఽ త్మేశ్వరం నారాయణం య ఆరాధయన్తి, తేషా మేవ ముక్తి
 రిత్యత్ర న సంశయః. “పతిం విశ్వస్యా త్మేశ్వరం శాశ్వత” మితి శ్రుతి
 ర్నారాయణస్య సర్వేశ్వరత్వ మా త్మేశ్వరత్వంచ ప్రతిపాదయతి.
 తదా రాధనం వినా కింభవత్త్వనోగతిః? హరితః—“శుద్ధసత్వమయో
 విష్ణుః పూజనీయో జగత్పతిః, అపూజనీయా రుద్రాద్యా విష్ణో రారా
 ధనం వినా.....తదావరణరూపేణ య జే ద్దేవాన్ సమంతతః, అన్య
 థా నరకం యాతి యావ దాభూతసంప్లవం.....మనసాఽపి
 హృషీకేశ మర్చయిత్వా సనాతనం, సంప్రాప్నో త్యమలాం సిద్ధిం
 పునరావృత్తిమర్లభా”మితి. అత్ర మనసాఽపీతి మానసార్చనస్య
 ముక్తినాధనత్వకథనేన బహిరర్చనస్య మోక్షోపాయత్వం కైముతిక
 సిద్ధం; అపిశబ్దప్రయోగాత్. వృద్ధపరాశరోఽప్యహ—“విస్తరేణ బ్రహ్మ
 మ్యద్య విష్ణోరారాధనక్రియా” మిత్యారభ్య “పాంచరాత్రవిధానేన
 తథా వైఖానసేనవా, స్మృత్యుక్తే నాదరా త్కుర్యా త్క్రియాలో
 పం నకారయేత్. ఏవం సంపూజయే ద్దేవం యావజ్జీవ మతన్ద్రిత” ఇతి.
 యద్యపి వైదికేతరమన్తై రపి భగవదారాధనం స్మరన్తి; తథాఽపి
 వైధికారాధన మేవ శ్రేష్ఠం విప్రాణాం. ఉచ్యతేహి.—“వేదోక్తే నైవ
 మాగ్ధేణ.....విప్రాః సాయుజ్యం యాన్తి తే మమే”తి—“అలాభేవేద
 మన్తాణాం పాంచరాత్రోదితేన నే”తిచ—“శ్రౌతమేవ తథా విప్రాః
 ప్రకుర్వన్తి జనార్దన” ఇతిచ.మచః—“వేదోదితం స్వకం కర్మ నిత్యం
 కుర్యా దతంద్రితః, తద్ధి కుర్వన్ యథాశక్తి ప్రాప్నోతి పరమాం గతి”
 మితి. వైఖానసానాం భగవదారాధనస్య వైదికమంత్రై స్వసూత్ర
 విహితత్వాత్ త్వకం కర్మ. తదనుష్ఠానేన పరమా గతిరితి కోవాఽ
 నున్నతోన నిశ్చినుయాత్? విధీయతే హి భగవతా విఖనసా భగవ
 దర్చనం—“అథనిత్యార్చన” మిత్యాదినా. న చా యం విధి ర్గ్రహస్థ
 మాత్రస్యేతి శంక్యం; సర్వేషా మప్యాశ్రమిణా మయం విధి ర్హి సమా
 నః. అత ఏవ క్రతు ర్యతీనామపి భగవదర్చనమాహ—“ధ్యాయ తేఽ
 ర్చయతే యోఽన్యం విష్ణులింగ ముపాశ్రితః, కల్పకోటిశ్చైశ్చాపి
 గతిస్తస్య న విద్యత”ఇతి. విష్ణులింగం సన్యాసః, త ముపాశ్రితో విష్ణుం
 వినోఽన్యం దేవం సధ్యాయే, న్నార్చయే దిత్వర్థః. అత్ర “ధ్యాయ తేఽర్చ

యత" ఇతి ధ్యానస్వార్చనేన సహగ్రహణా ద్భగవదర్చయాప ధ్యానంచ విహితం భవతి. తద్రూపధ్యానం శౌనకోఽపి విధత్తే—“సురూపాంప్రతి మాం.....తామర్చయే త్తాం ప్రణమేత్తాం స్మరేత్తాం విచింతయే” ఇతి. “సర్వాతిశాయి షాడ్గుణ్యాంసంస్థితం మన్త్రబింబయో” రి త్యర్చాయాపస్య పూర్ణత్వముచ్యతే. అత ఏవాహ భగవాన్ భృగుః—“మానసీ హామ పూజాచ.....బేరపూజా విశిష్యత” ఇతి. ఏవం చార్చనతారవిషయ తయా ఽభిగమన ముపాదాన మిజ్యా స్వాధ్యాయో యోగశ్చ సంభ వతి. పంచకాలపరత్వంచ వైఖానసానాం స్వశాస్త్రే వాసాధికారే భగవతా భృగుణాఽభిధీయతే. ఆనుశాసనికే పుండరీకనారదసం వాదే—“బ్రహ్మచారీ గృహస్థోవా వానప్రస్థోఽథ భిక్షుకః, కేశవా రాధనం హిత్యా నైవ యాతి పరాంగతి” మితి. కించ సుగమోఽయం పథా భగవత్పదప్రాప్తయే, యో భగవద్ధర్మో నామ. ఉచ్యతేహి— “సకృత్త్వహం చ సప్తాహం పక్షం మాస మథాపి వా, యో యజే ద్విధినాఽనేన భక్తిశ్రద్ధాసమన్వితః. సోఽపి యాయా త్పరం స్థా నం కింపున ర్యోగసంస్థితః, యావజ్జీవావధిం కాలం బద్ధకక్షోమహామతి” రితి. అపిచ,—“సమారాధయత స్త్వేవమేకాహ మపి నారద, ముక్తిః కరస్థితా తస్య సర్వే కామాశ్చ కింపున” రితి. అన్యోఽయం భగవదారాధ నస్య విశేషః. పరే ధర్మా స్తత్తన్నిహితఫలా ఏవ స్యుః, అయంతు ధర్మో మోక్షఫలకోఽపి; భగవత్ప్రీతి నత్వాత్. అప్రార్థితా నప్రైహి కా ననుద్దిష్టా న్భోగా నపి సాధయతి. అమృతకృతే సముద్రమథనం కుర్వద్భి స్సుపర్వభి ర్లబ్ధాహి పారిజాతాదయోఽపి. ఉచ్యతేచ—“మనీ షిణోఽపి యే కేచి ద్యతయో మోక్షకాంక్షిణః, తేషాంవై చిన్న తృష్ణానాం యోగక్షేమవహూ హరిః” “అనన్యా శ్చింతయ స్తోమాం.....వహమ్యహం” “శరీరారోగ్య మర్థాంశ్చ భోగాంశ్చైవా నుషంగికా, దదాతి ధ్యాయీనాం నిత్య మపవర్గప్రదో హరి” రితి. భగ వదారాధనధర్మస్య సర్వోత్తమత్వం బహుభి ర్హేతుభి ర్విహితం. ఉచ్య తే హ్యపైః—“ఏవ మేకదినం యావ ద్ద్విదినం త్రిదినంతు వా, మాసం వా సత్సరం వాపి యావజ్జీవితమేవవా. వర్తేత భక్త్యా పరయా వైష్ణవ స్సుచిరం సుఖం, ప్రారబ్ధే మధ్యతో విఘ్నవిచ్ఛిన్నేఽప్యత్ర

కర్మణి. నానన్ధో నచ వైష్ణవ్యం నకృతాంశస్య సంక్షయః, ప్రారబ్ధేష్వ
సమాప్తేషు విచ్ఛిన్నేష్వన్యకర్మసు. భవత్యే వైతదఖిలం వైదికే స్వీతరే
ష్వపి, కృత స్వల్పాంశకోఽప్యస్య స్థిత్వా సుచిర మక్షయం. త్రాయ
తేవై స్వకర్తారం స్వశక్త్యా భవభీతితః, శ్రద్ధావా నధికార్యస్మి న్ను
కే కర్మణి వైష్ణవే” ఇత్యాది. యథాఽఽరాధ్యస్య నారాయణస్య
దేవ త్వేన పరమాత్మా త్వేన చ వ్యవహారః, యథా తదారాధనస్యాపి కర్మ
త్వేన విద్యా త్వేన చ వ్యవహారః, యథా నారాయణ స్వస్మిన్ సామా
న్యతో దేవతాబుద్ధ్యా స్వమారాధయతాం తదనుగుణం ఫలందిశతి,
పరమాత్మబుద్ధ్యాఽర్చయతాం ముక్తిం దదాతి, తథా తదారాధన మపి
కేవలం కర్మబుద్ధ్యా కుర్వతాం తదనుగుణసాధకం భవతి. విద్యేతి
కుర్వతాం ముక్త్యుపాయోభవతి. ఇమ మర్థం ప్రకాశయతి శ్రీశ్రీనివాస
మఖి వేదాంతదేశికశ్రీభాష్యే- [సూ] “ఉపపన్న సల్లక్షణార్థోపలబ్ధేర్లోకవ”
దితి సూత్రస్వార్థ మాహ- ‘సర్వకర్మక్షయేకాతే సిద్ధోపాసనశాలినాం,
ఉపపన్నో దేవయాన స్తద్రూపార్థోపలబ్ధితః. విష్ణూపాసననిష్ఠానా మిప్పి
తార్థస్య సిద్ధివత్, బ్రహ్మోపాసననిష్ఠస్య సర్వసిద్ధిః కరే స్థితా.’ దేహవి
యోగకాతే సర్వేషు కర్మసు క్షీణేష్వపి సిద్ధపరబ్రహ్మోపాసనానాం
తదుపాసనమహిమ్నా సూక్ష్మశరీరారంభకకర్మరూపహేతుం వినై వ
తచ్ఛరీరసంబంధరూపార్థ ఉపలభ్యతే, అతోదేవయాన ఉపపన్నః లోక
వత్. ఏతదుక్తం భవతి-లోకే యథా శ్రీవేంకటాద్రి ప్రభృతిషు స్థానేష్వ
ర్చారూపేణ సన్నిహితం శ్రీనివాసం విష్ణుం దేవతాంతర మివ సంతా
నాదికామనయా సముపాసీనానాం సంసారిణాం సర్వాభీష్టం తద్దేతుభూత
పూర్వసుకృతం వినాఽపి సిద్ధ్యతి, తథా నిష్కామపరమాత్మబుద్ధ్యా
తమే వారాధయతాం సర్వకర్మక్షయేఽపి వినై వ హేతుం పరమపద
ప్రాపకసూక్ష్మశరీరావాప్తిః కర్మనైవ భవ”తీతి. ఇత్థంచ ముండో
పనిషదభిహితపరమపురుషారాధనరూపోపాసనా పరమపురుషపరమ
పదప్రాప్తిరూపసాయుజ్యప్రాప్త్యుపాయ ఇతి సిద్ధం. తత్రముఖ్యాధికారణ
శ్రీవైఖానసా ఇతిచ. నను తత్రోపనిషది- “తేషామేవైతాం బ్రహ్మ
విద్యాం వదేత శిరోవ్రతం విధివ ద్యైస్తు చీర్ణ” మితి చరితశిరో

వ్రతానా మే వాస్యాం విద్యాయా మధికారః శూయతే. తథా సతి
 కథం వైఖానసానా మధికారః? ఇతిచే, ఉచ్యతే—తన్నియమస్త
 దధ్యేత్యాణామేవ; శిరోవ్రతస్య స్వాధ్యాయాంగత్వాత్ న వి
 ద్యాంగత్వం. తదుక్తం వేదాంతశాస్త్రే—[సూ] “స్వాధ్యాయస్య
 తదాత్మే హి సమాచారే ఓధికా చ్చ సవవ చ్చ తన్నియమ” ఇతి.
 భాష్యం—“శిరోవ్రతం న విద్యాంగం స్వాధ్యాయస్యైవ త ద్భవేత్,
 తదధ్యయనసంబంధా ద్వితీత్వావగమా త్తతః. సంస్కారభాజి హ్య
 చారే సవవ న్నియమ స్సృతః”. ఆధర్వణికానాం యద్విహితం శిరో
 వ్రతం, త న్న విద్యాంగం; అపి తు స్వాధ్యాయాంగ మేవ.
 కుతః? తదధ్యయనసంబంధాత్; వ్రతత్వావగమాచ్ఛ. తత్సంస్కారవతి
 సమాచారే తన్నియమః. యథా సవహూమా స్సప్త సూర్యాదయ
 శ్శుశోదనప్యంతా స్తేషా మేకాగ్ని సంబంధా త్తత్రైవ, న త్రేతాగ్నిషు,
 తథా” ఇతి. భాష్యార్థస్తు మత్కృతే నిగమచూడాదర్పణే ద్రష్టవ్యః.
 సర్వథా వాసుదేవపరాణాం “బ్రహ్మవిదాప్నోతిపః” మితి శ్రుత్యుక్తో
 ఽర్థః కరస్థ ఏవ. ఉచ్యతే మహాభారతే—“వాసుదేవాత్మకో...యాతి
 బ్రహ్మ సనాతన” మితి. ఇద మత్యాశ్చర్యం జగతి. “నారాయణపరం
 బ్రహ్మ” “న బ్రహ్మ నేశానః” “అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం” “నమో విష్ణవే
 బృహతే కరోమి” ఇత్యాది శ్రుతిశతై ర్నారాయణస్య పరబ్రహ్మ
 పరమాత్మాదిశబ్దవాచ్యత్వే సర్వజగత్కారణత్వే సర్వాంతర్యామిత్వే
 సర్వేశ్వరత్వే చ సిద్ధ్యతి, “అపహతపాష్టా” ఇత్యాదిభి ర్హేయగుణ
 రహితత్వే “సర్వజ్ఞ సర్వవిత్” “సత్యకామ సత్యసంకల్పః” ఇత్యా
 దిభి స్తస్య సమస్తకల్యాణగుణాకరత్వే చ సిద్ధ్యతి, అవ్యక్తస్యాపి తస్య
 స్వేచ్ఛయా భక్తోపాసనసౌకర్యాయ పుండరీకాక్షత్వాదిసర్వసౌందర్య
 విశిష్టరూపవత్త్వే “యదాపశ్యఃపశ్య తేరుక్మవర్ణం” “హిరణ్మయఃపురుషో
 దృశ్యతే...యథా కప్యాసం పుండరీక మేవ మక్షిణీ” ఇత్యాదిషు శ్రుతిషు
 సతీషు, “యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” “ఆవిస్సన్నిహితం గుహాచర
 న్నామ” “అజాయమానోబహుధావిజాయతే” “భూతోభూతేషుచరతి”
 “అశ్తాన మాఘణం ప్రపద్యే” “తస్య త్వష్టా విదధద్రూపమేతి” ఇత్యాదిభి
 స్తస్యార్చారూపత్వే ప్రతిపాదితే, “ప్రవః పాంతం....చార్చత” “అర్చయే

దూభితికామః” “దివేదివ ఈడ్యోజాగ్రవద్భిర్వర్షవిష్కద్భిర్మనుష్యేభిరగ్ని
 ర్నిచాయ్య తా మృత్యుముఖాత్ప్రముచ్యతే” నిచాయ్య పూజయిత్వా,
 “చాయ్యపూజాదర్శనయో”రితి ధాతుః. “రతయే యజంతు తం బింబ
 వంతం కకుదాయ భద్రే”ఇత్యాదిభి స్తస్యాచ్చనే విహితే, “ఉపాసతే
 పురుషం యే హ్యకామాః” “ఏతైరుపాద్యైర్యత తేయస్తు విద్వాన్”ఇత్యా
 దిభి స్తదారాధనస్య మోక్షఫలత్వే లభిహితే చ మందా స్తత్ర న ప్ర
 వర్తంత ఇతి. ఉదాహృతానాం శ్రుతీనాం ప్రతిపాదితార్థవిషయ
 తాం చ ప్రకాశయంతి స్మృతయః. తథా భగవాన్ గాయతి చ వా
 సుదేవః. తాని పచనాని బహూ న్యుదాహృతాని. ఏవం భగవాన్ విఖిసస
 బ్రహ్మ సూత్రే స్ఫుట మాహ—“నారాయణ మర్చయే తద్విష్ణోః పరమం
 పదం గచ్ఛ”తితి. తథా తచ్చిష్యా భగవంతో భృగ్వాదయ శ్చాహుః
 వాసాధికారే—“వైదికే నైవ మార్గేణ మన్తై ర్వేదోద్భవై స్తథా,
 సమాహితమనా భూత్వా పూజయన్విష్ణు మవ్యయం. తస్య విష్ణోః పదం
 గచ్ఛే”దితి. వైదికేన వేదావిరోధినా, మార్గేణ, న తు తాంత్రికేణే
 త్యర్థః. తాంత్రికాహి—“ముఖా దింద్ర శ్చగ్ని శ్చే”తి శ్రుత్యాఽ
 గ్నేః పరమాత్మముఖోదితత్వే సతి, ఈశ్వరస్య గ్రామ్యధర్మేణాగ్ని
 ముత్పాదయన్తి. ఏవం త త్రాన్యేఽపి వేదవిరోధా ఉహ్యః. ‘వేదోద్భ
 వైర్మంత్రై’ రితి. తే చ ఈకారాదియద్వేవాదిశ్రీపురుషసూక్తాకార
 పారమాత్మీయాదయ బౌపనిషదాః. రాత్రిసూ క్తవిశ్వజిత్సూక్తాదయ
 ఋక్మంత్రాః. సర్వదై వత్వాదయః ఖిలమన్తాః. శ్రీమదష్టాక్షరాదయో
 వ్యాపకమన్తాః. తంత్రే షూర్ధృతా మంత్రా వినియుజ్యంతే. ఉద్ధార
 ప్రకారస్తు పూర్వం ప్రదర్శితః. తే చ నమో హుం ఫట్, వషట్కా
 రాద్యంతాః. ఉద్ధారప్రధానా స్తాంత్రికాః. వినియోగప్రధానా వైదిక
 మన్తాః. యద్యపి తంత్రేష్వపి క్వచి చ్ఛ్రీపురుషసూక్తాదయో విని
 యుజ్యంతే. తథాఽపి బహుళతయా వినియోగ ఉద్ధృతమన్తాణా
 మేవ. ‘సమాహితమనా’ ఇతి. తదేకపరాయణ ఇత్యర్థః. గీయతే హి—
 “మ య్యావేశ్య మనోయే మా”మితి. అనే నావ్యభిచారిణీ భక్తి
 రుక్తా. ‘విష్ణు మవ్యయ’మితి. “బ్రహ్మదిష్ణు ప్రలీనేష్ణు నష్టే స్థావర
 జంగమే, ఏక స్తిష్ఠతి విశ్వాత్మా స తు నారాయణః ప్రభు”రిత్యా

ద్యుక్తం భగవతో నిత్యత్వం కథితమ్. “అగ్ని ర్వై దేవానామవమో
 విష్ణుః పరమః” “విష్ణు స్స ర్వేషా మధిపతిః పరమః” ఇత్యాదిశ్రుతిభి
 ర్విష్ణుశబ్దవాచ్యస్య పారమ్యకథనా ద్విష్ణుశబ్దగ్రహణం. పూజయన్నితి
 “విష్ణవే చార్చిత” ఇత్యాదిశ్రుతిభిః—“పరమం విష్ణుం ప్రతిష్ఠాప్యార్చ
 యేత్” “త మేన చార్చయన్నిత్యం... అనాదినిధనం విష్ణుం” “శౌనకోఽ
 హంప్రవక్ష్యామి విష్ణుపూజావిధిం పరం” ఇత్యాదిస్మృతిభిశ్చ ప్రతి
 పాదితం పూజనం విహితం. తత్ర శత్రుప్రత్యయేన యావజ్జీవం భగవ
 దర్చనం జ్ఞాపితం. “తస్యవిష్ణోః పదం గచ్ఛే” డితి—“తద్విష్ణోః పరమం
 పద” మితి తస్య పారమ్యశ్రవణాత్తథాగ్రహణం. అన్యత్ర చ శ్రూ
 యతే—“సోఽధ్వనః పారమాహ్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పద” మిత్యాది.
 భగవాన్ విఖనాః ప్రాహ—“తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞా
 యత” ఇతి. ఆనుశాసనికే—“ఓ మి త్యేకాక్షరం బ్రహ్మ య త్త త్స
 దసతః పరం, అనాదిమధ్యపర్యంతం కూటస్థ మచలం ధ్రువ” మిత్యా
 రభ్య “అప్రమేయ మవిజ్ఞేయం హరిం నారాయణం ప్రభుం, కృత్వాం
 జలి శ్శుచి యభిత్వా ప్రణతః ప్రయతోఽర్చయ” ఇతి. మహాదేవం
 ప్రతి సనత్కుమారవచనం—“వేదోక్తే నైవ మార్గేణ... సాయజ్యం
 యాంతి తే మమ, తస్మా ద్యావజ్జనో జీవేత్ తావత్సంపూజయేద్ధరిం.
 పాపైర్న లిప్యతే మర్త్యో హరిమందిర మాప్పుయా” డితి.
 నను “బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రా స్సంప్రసూయంతే” ఇతి విష్ణో రపి
 బ్రహ్మాదీనా మిన జనస ముచ్యతే, తత్కథం తస్య నిత్యత్వం? మితి చే,
 దుచ్యతే—అత్ర విష్ణో స్సంప్రసూతి రామ స్వేచ్ఛయాఽవతారః, న
 తు జననం. శ్రుత్యంతరేషు యథా బ్రహ్మరుద్రాదీనాం శ్రూయతే,
 న తథావిష్ణోః. “స్వేదా ద్రుద్రోఽ జాయత” ఇత్యాదయ శ్శ్రుతయ
 స్సంతి, తా ఇహ విస్తరభియా నోదాహియన్తే. కించ విష్ణుసంబంధి
 పదస్య పరమత్వం నిత్యత్వం చ బహ్వ్య శ్శ్రుతయో వదన్తి, తాశ్చ.
 తథా తత్పదస్య నిత్యత్వే సతి తస్య కథ మనిత్యతా మనున్మత్తో బ్రూ
 యాత్? తత్పదప్రాప్తి రేవ ముక్తి రితి ఘోష్యన్తి శ్రుతయ స్మృతయ
 శ్చ—“సోఽధ్వనః పారమాహ్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదం” “తద్విష్ణోః పర
 మం పదం” “యద్గత్వా న నివర్తన్తే” ఇతి. శ్రీవిఖనసూత్రభాష్యే శ్రీ

శ్రీనివాసవేదాంతదేశిక ఏవం లిఖతి—“నను అచ్చిరాదిమార్గస్య బ్రహ్మ
విద్విషయత్వాత్, ఆహితాగ్నిత్వమాత్రేణ బ్రహ్మవిత్వాసంభవాత్,
అచ్చిరాదిమార్గః కథ మత్ర ప్రతిపాద్యత ? ఇతి చేత్, సత్యం ; “అగ్న
యో వై త్రయీ విద్యా దేవయానః పంథా గార్హ పత్యఋక్పథివీ”తి
గార్హ పత్యాదీనాం దేవయానమార్గశ్రవణాత్, “అమూర్తం చ సమూ
ర్తం చ ద్వివిధం కర్మ వైదికం, అమూర్తాఽగ్న్యహుతిః ప్రోక్తా స
మూర్తం బేరపూజన ” మి త్యమూర్తభగవదారాధనరూపత్వాత్,
“మానసీహోమపూజా చ బేరపూజా చ సా త్రిధా”ఇతి త్రివిధో
పాసనప్రతిపాదనాత్, “యత్సూత్రాద్యంతమధ్యేషు గీయతే విష్ణు రవ్య
యః” ఇత్యుపక్రమోపసంహారాదిఖండేషు “నారాయణపరాయణో
నిర్దందో ముని”రితి—“సదాఽధ్యాత్మరత్ ధ్యానయోగీ నారాయ
ణం పరం బ్రహ్మ పశ్యేత్ ధారణాం ధారయే దక్షరం పరం బ్రహ్మపొన్నతి
నారాయణపరం బ్రహ్మేతి శ్రుతి”రితి. అన్యత్ర—“య దతీంద్రియం సర్వ
జగద్భిజ మశేషవిశేషం నిత్యానంద మమృతపానవ త్సర్వదా తృప్తికరం
పరంజ్యోతిః ప్రవేశక మితి విజ్ఞాయత”ఇతి. “యతో వా ఇమాసీ”త్యా
దినా జగత్కారణత్వేన ప్రసిద్ధం “సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మే”త్యాది
బ్రహ్మస్వరూపశోధకవాక్యప్రతిపన్న సత్యత్వాదివిశిష్టం “నారాయణప
రం బ్రహ్మే”త్యాదివాక్యైః పరం బ్రహ్మ పరంతత్త్వపరంజ్యోతిఃపర
మాత్మాదిశబ్దవాచ్యం శ్రీమన్నారాయణ మేవ శ్రవణమనననిధిధ్యాస
నాదిభి శ్శోతవ్యత్వేన మంతవ్యత్వేన ధ్యాతవ్యత్వే నోపాయత్వేన చ
ప్రతిపాదయతి యత్, శ్రీమత్త్వద్వైఖానసూత్రోక్తధర్మానుష్ఠాతు ర్భిక్షా
ప్రాప్తి రనివార్యేతి కృత్వా సుకోచే నాచ్చిరాదిమార్గః ప్రతిపాది
తః.” శ్రీభాష్యేచ—“విద్యాశబ్దేన భగవదారాధన మేవోచ్యతే.”
ఇత్యాది. పునస్తత్త్రివ—“నను యోగమార్గేణ త్యక్తు మసమర్థస్య త్రైమా
విద స్సుషుమ్నయా నాడ్యోత్క్రమణం కథంసంభవ?తితిచే,దుచ్యతే—
“తదోక్తోగ్ర జ్వలనం తత్ప్రకాశితద్వారో విద్యాసామర్థ్యాత్ శేషగ
త్యనుస్మృతియోగా చ్చ హార్దానుగృహీతశతాధికయా ” ఇతి
వేదాంతసూత్రే; ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసామర్థ్యాత్. ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా
నామ తత్సమారాధనమ్. తచ్ఛేషః—“య ధేష్టవినియోగార్హం శేషశ

జ్ఞేనకథ్యతే” ఇత్యాదినా. “సమాధానప్రసన్నభగవదనుగృహీతస్సు
 ముముక్షుయా బ్రహ్మవిద్గచ్ఛతీ”తి ప్రతిపాదితమ్. ఏతత్సూత్రార్థశ్రీభా
 ష్యేఽస్మదాచార్యైర్వివృతః. యథా—“తదా రాధనశేముష్యా
 తదంగస్మరణేన చ, ప్రీతేన వేంకటేశేన జీహ్వాఽనుగ్రహవాం. స్తయా.
 తత్ప్రకాశితద్వారో నాద్యా త మదిగచ్ఛతీ”తి.
 నను మైత్రేయోపనిషది—“మన్మాయయా మోహితచేతసో మా
 మాత్మాన మాపూర్ణమలబ్ధవన్తః, పరం విదగ్ధ్యోదరపూరణాయ భ్రమ
 స్త్వి కాకా ఇవ సూరయోఽపి. పాపాణాం హమణిమృణ్మయవిగ్రహే
 షు పూజా పునర్జననభోగకరీ ముముక్షోః, తస్మా ద్యతి స్వహృదయా
 ర్చన మేన కుర్యా ద్బాహ్యార్చనం పరిహరే దపునర్భవాయ”ఇత్యభిధా
 నా ద్బాహ్యార్చనస్య జన్మహేతుత్వేనతి కథం మోక్షహేతుత్వ? మితి
 చే, దుశ్చ్యతే—ఇయం శ్రుతిః కేవలమాత్మానుభూతిరూపమోక్షాభి
 లాషివిషయా. తత్తై వాగ్రే శూయతే—“అహ మస్మి పరం చాస్మి
 బ్రహ్మస్మి ప్రభవోఽస్మ్యహ” మిత్యారభ్య “ధ్యాత్వధ్యానవిహీ
 నోఽస్మి ధ్యేయహీనోఽస్మి సోఽస్మ్యహం, సర్వపూర్ణస్వరూపోఽస్మి
 సచ్చిదానందలక్షణ”ఇతి. “జగద్వ్యాపారవర్జ్యం భోగమాత్రసామ్య
 లింగా చ్ఛే”తి సూత్రోక్తవిధయా భగవత్పదప్రాప్తిరూపమోక్షే తు
 భగవదా రాధనస్య పరమోపాయత్వమున్నేయం. య దీయం శ్రుతిః
 సర్వవిధమోక్షేఽపి భగవదా రాధనం నిషేధతి, అస్యా బహుశ్రుతి
 స్మృతివిరోధస్సౌత్. తథా హి—బ్రహ్మవిద్యోపనిషది—“సర్వభూత
 స్థితం దేవం సర్వేశం నిత్య మర్చయే”దితి. అత్రార్చయే దితి బాహ్య
 ర్చన మేవ విధీయతే. అర్చనశబ్దో నిరుపాధికో బాహ్యార్చన మే వాభి
 ధత్తే. అత ఏవ హృదయార్చనే—“దేహో దేవాలయః ప్రోక్త స్స
 జీవః కేవల శ్శివః, త్యజే దజ్ఞాననిర్మల్యం సోఽహంభావేన పూజయే”
 దిత్యాదినా దేహాదినాం దేవాలయత్వాదికం కల్ప్యతే. అథవా ఽను
 దితహోమవిధౌ ఉదితహోమనిందావత్, ప్రతిమార్చనస్య పునర్జన్మ
 హేతుత్వరూపనిందా బోధ్యా. శ్రీరామోత్తరతాపన్యాం శ్రీరామ
 వచనం—“అహం సన్నిహిత స్తత్ర పాపాణాం ప్రతిమాదిషు, క్షేత్రే
 ఽస్మిన్ యోఽర్చయే ద్భక్త్యా మస్త్రేణానేన మాంశివ. బ్రహ్మహ

త్యాగిపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచ"ఇత్యారభ్య "దదా
త్యాయుష్య మైశ్వర్య మస్తే విష్ణుపదం చ య"దితి.భగవత్ప్రతి
మార్చనస్య మోక్షోపాయత్వే బహ్వ్యశ్శుతయః పూర్వ ముదా
హృతాః. అతోఽత్ర ప్రతిమార్చననిషేధో ముముక్షూణాం దేవతా
న్తరప్రతిమార్చనవిషయః.యథా తేషాం నామకీర్తననిషేధో నా
రాయణేతరదేవతానామకీర్తనపరః.భగవా నప్యహ— "మద్యాజీ
మాం నేమస్కురు,మామేవైష్య"సీతి.తత్పదం ప్రాప్తస్య పునరావృత్తి
రాహిత్యం సపవాహ— "యద్గత్వా న నివర్తనే తద్దామ పరమం
మమే"తి. "నమ శ్శౌనకాయే"తి భగవతా బోధాయనే నాపి నమస్కృ
త శ్శౌనకశ్చాహ— "యజ్ఞేశో యజ్ఞపురుషః పుండరీకాక్షసంజ్ఞ
తః,స విష్ణుః పరమం బ్రహ్మ యత" నావర్తతే పున"దితి— "యాదృ
శే తు మనస్థైర్యం యాపే బధ్నాతి చక్రీణః,నృసింహవామనాదీనాం
తాదృశం కారయే ద్భుధః.నురూపాం ప్రతిమాం విష్ణోః...బ్రహ్మరూపి
ణీ"మితి.శౌనకే నాపి భగవద్విఖానోశ్శృగ్వాదిపరంపరయా భగవదారా
ధనమధిగత మితి పూర్వమే వాభిహితం.అత్ర బహ్వ్య శ్శుతయః
పూర్వం ప్రదర్శితాః.

యోగనిష్ఠానా మపి భగవదారాధన మావశ్యక మిత్యవగమ్యతే;
యోగశాస్త్రే నియమవిధౌ తస్యగృహీతత్వాత్. త్రిశిఖబ్రహ్మణో
పనిషది— "జ్ఞానయోగః కర్మయోగ ఇతి యోగో ద్విధా మతః,క్రియా
యోగ మథేదానీం శ్రుణు బ్రాహ్మణసత్తమ. అవ్యాకులస్య చిత్తస్య
బంధనం విషయే క్వచిత్,యత్సయోగో ద్విజశ్రేష్ఠ స చ ద్యైవిధ్య మ
శ్నుతే.కర్మ కర్తవ్య మిత్యేన విహితే ప్లేవ కర్మసు, బంధనం మనసా
నిత్యం కర్మయోగ స్స ఉచ్యతే. యత్తు చిత్తస్య సతత మథే శ్రేయసి
బంధనం,జ్ఞానయోగ స్స విజ్ఞేయ స్సర్వసిద్ధికర శ్శివః.యస్యో క్తలక్ష
ణే యోగే ద్వివిధేఽప్యవ్యయం మనః,స యాతి పరమం శ్రేయో
మోక్షలక్షణ ముజసా. దేహేంద్రియేషు వైరాగ్యం యమ ఇత్యు
చ్యతే బుద్ధేః,అనురక్తిః పరే తత్త్వే సతతం నియమ స్స్మృత"ఇత్యా
రభ్య "తప స్సంతుష్టి రాస్తిక్యం దాన మారాధనం హరేః, వేదాంత
శ్రవణం ప్రీశ్చ జప ఇత్యాదిలక్షణ"మితి. శాట్వాదనీయోపనిషది—

“త్రిదండ ముపవీతం చ వాసః కౌపీనవేష్టనం, శిక్యం పవిత్రమి త్యేత
ద్విభృయా ద్యావదాయుష”మితి. తత్రైవ—“పంచయజ్ఞా వేదశిరః ప్రవి
ష్టాః క్రియావంతో ౭మీ బ్రహ్మవిద్యా”మితి. పంచయజ్ఞా నామ తత్రై
వౌచ్యం తే—“దశభిః ప్రణవై స్సప్తవ్యాహృతీభిశ్చతుష్పదా, గాయత్రీ జ
పయజ్ఞశ్చ త్రిసంధిం శిరసా సహ. యోగయజ్ఞస్తదేకాగ్ర్యభక్త్యా సేవా
హరే ర్గురోః, అహింసా తు తపోయజ్ఞో వాఙ్మనః కాయకర్మభిః. సామో
పనిషదభ్యాస స్వాధ్యాయో యజ్ఞ ఈరితః, ఓ మిత్యాత్మాన మ
వ్యగ్రో బ్రహ్మణ్యగ్నౌ జహోతి తత్. జ్ఞానయజ్ఞస్స విజ్ఞేయ స్సర్వ
యజ్ఞో తమోల్తమ”ఇతి. అత్ర సేవాశబ్దేన భగవదారాధన మేవౌ
చ్యతే. గురో స్సేవా నామ శుశ్రూషా. మైత్రేయోపనిష ద్యపి ప్రతి
మారాధన ముక్త మేన. పరం తు భోగసాధన మిత్యభిహితం. హృద
యార్చనం మోక్షసాధన మిత్యుచ్యతే. తస్య విషయాంతరత్వం బో
ధ్యం. అన్యథా బహుశ్రుతిస్మృతిశ్రీశాస్త్రపురాణేషు భగవదారాధ
నస్య మోక్షోపాయత్వకథనవై యథ్యాప త్తేః.

—●— శ్రీవైఖానసానా మే వాజన్మసిద్ధపరమైకాంతిత్వమ్. —●—

శ్రీవారాహే ఏకాంతయాజిత్వం బహుజన్మసుకృతలభ్యమితి కథ్యతే—
“వర్ణాశ్రమాచారపర స్సప్త జన్మాని యో ద్విజః, ఏకాంతసూర్యభక్త
స్సాన్య త్స విప్ర స్సప్తజన్మసు. తతస్తు పుణ్యమాహత్యై ద్రుద్ర
భక్తో భవిష్యతి, తథైవ సప్తజన్మాని శివభక్తిపరాయణః. మహతా
తేన పుణ్యేన వైష్ణవత్వం లభేత సః, విష్ణుభక్తిపర స్తద్వత్సప్తజన్మాని
మానవః. ఏకాంతభగవద్యాజీ విప్రో భాగవతాన్వయే, తత స్స
లభతే జన్మ దేవై రత్యంతదుర్లభ”మితి. భాగవతాన్వయ ఇత్యత్ర
భాగవతశబ్దేన శ్రీవైఖానసా ఉచ్యంతే; తేషా మేవ స్వసూత్రసిద్ధి
కాంతభగవద్యాజిత్వసంభవాత్. ఏకాంతయాజిత్వం నామ నైయత్యేన
భగవదారాధకత్వం. శ్రీవైఖానససూత్రే దేవతాంతరారాధననిషేధ
పూర్వకం భగవదారాధన మేకాంతతయా విహితం. అకరణే ప్రత్య
వాయ శ్చోక్తః. తేషాం తథాత్వం చాభిధీయతే పౌష్కరసంహితా
యాం—“విప్రా వైఖానసాఖ్యా యే తే భక్తా స్తత్త్వ ముచ్యతే,

ఏకాంతిన స్సుసత్త్వస్థా దేహాంతం నాన్యయాజిన"ఇతి. యజధాతోః పూజైవ ముఖ్యార్థ ఇత్యుక్తం. కౌర్మే చ—“మచ్చితా మద్గతప్రాణా మయి సంగతమానసాః, అనన్యశరణా రాజన్ తస్మా ద్వైఖానసా వరా"ఇతి శ్రీవైఖానసానా మేకాంతిత్వ ముక్తం. భగవదేకపరేణ శ్రీవైఖానససూత్రేణ సంస్కృతానాం శ్రీవైఖానసానా మేవ భాగ వతశబ్దవాచ్యత్వం ముఖ్యత్వే నోపపద్యతే. అతో భాగవతాన్వయ శ్రీవైఖానసకుల మేవ. శ్రీశాస్త్రే భగవద్వాక్యం— “మద్భక్తో వైష్ణవో లోకే గురు ర్భాగవత స్స్మృతః, వైఖానసో ద్విజః కుర్యా త్సర్వకర్మాణి పూజిత"ఇతి.

శ్రీవైఖానసశాఖాయాః సర్వశాఖామూలత్వం, శ్రీవైఖానసమహ ర్షిమతస్యశ్రేష్ఠత్వం చ, సీతోపనిషది శ్రూయతే—“హరే ర్ముఖా న్నాదః, తన్నాదా ద్బిందుః, బిందో ర్దోంకారః, ఓంకారా త్పరతో రామవైఖానసపర్వతః, తత్పర్వతే కర్మజ్ఞానమయీభి ర్బహుశాఖా భవంతి, ఋగ్యజుస్సామయాపత్వా త్ప్రియీతి పరికీర్తితా"ఇత్యారభ్య “వైఖానసమత స్తస్మి న్నాదౌ ప్రత్యక్షదర్శనం, స్మర్యతే మునిభి ర్నిత్యం వైఖానసమతఃపర"మితి—“వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణోర్వాణీ సముద్భవేత్, త్రయీరూపేణ సంకల్ప్య ఇత్థం దేహీ విజృంభతే. సం ఖ్యాయాపేణ సంకల్ప్య వైఖానసఋషేః పురా, ఉదితో యాదృశః పూర్వం తాదృశం శ్రుణు మేఽఖిల"మితి చ తత్రైవ.

భగవదుపాసకానాం కామనయాఽ కామనయా వా భక్తియుక్తతరం నీత్యనైమిత్తికకర్మభి రగ్నిహోత్రాదిభి ర్వా, యమనియమాసనప్రాణా యామప్రత్యాహారధ్యానధారణసమాధిభిర్వా, ఆలయగోపురప్రాకార విమానాదిభి స్సహ భగవద్విగ్రహార్చాపూజాకరణై రర్చనై సాన్నిధా దిభిర్వా, పితృపూజాదిభి రన్నపానాదిభిర్వా, భగవత్ప్రీత్యర్థ ముక్త్వా సర్వం క్రియత ఇతి, శ్రీవైఖానససూత్రే కర్మసు క్వచిదృశః, క్వచిద్య జాంషి, క్వచి త్సామాని, క్వచిత్ ఖిలాః వినియుజ్యంతే. అతో వైఖా నసశాఖా సర్వశాఖామూలభూతా. వైఖానససూత్రస్య యజుశ్శాఖా సూత్రాంతర్గతత్వం తు తస్మంత్రాణాం బ్రాహ్మణ్యేన వినియుక్తత్వాత్ ఇత్యవగత్తవ్యం. అత ఏవ వైఖానససూత్రం షట్సుయజుస్సూత్రే ష్వ

న్యతమ మితి వదన్తి, అన్యని ద్వాదశఋక్సామాదిసూత్రాణి, “ఆహ
 త్యాష్టాదశసూత్రా”ణీతి పరిగణిత మాశ్వలాయనేన. తేషు వైఖానసం
 నారాయణైకపర మితి దర్శితం. తత స్తత్సూత్రేణ శ్చ నారాయణపరా
 ఇతి. తేషాం పరమైకాంతత్వం యుజ్యతే. తచ్చ తేషాం స్వతస్సిద్ధం.
 అన్యేషాం తు సంపాదనీయ మితి స్ఫుట మేవ. వైఖానసాః పూర్వకాం
 డమన్తై రమూర్తభగవదారాధనం కుర్వన్తి, ఉత్తరకాండమన్తై స్స
 మూర్త మారాధయన్తితి విదితం. సమూర్తారాధనే ఔపనిషదా మం
 త్రా ఏవ తత్ర వినియుజ్యంతే. యథా—‘సహస్రశీర్షా పురుష”ఇతి
 “సహస్రశీర్షందేవ”మితి “ఏకాక్షరం త్వక్షచే”త్యాది “హగ్ంసశ్శుచిష”
 దితి “అణోరణీయా”నితి “భూతోభూతే”ప్సితి “సంయుక్త మేతత్
 క్షర మక్షరం చ వ్యక్తావ్యక్తం భరతే విశ్వ మీశః. అనీశ శ్చ త్సా
 బుద్ధ్యతే భోక్తృభావా జ్ఞాత్వా దేవం ముచ్యతే సర్వపాపై”రితి. అ
 యంహి మన్త శ్చేత్వాశ్వతరోపనిషది వర్తమానో ఒత్ర వినియుజ్య
 తే. అత స్సోపనిషత్ ఆపాతతో రుద్రప రేవ భాసమానాఽపి భగవ
 త్పరా పర్యవస్య తీతి భగవంతో భృగ్వాదయో నిర చైషు రితి బో
 ధ్యతే. తథా—“అభిత్వా శూర నో మనోదుగ్ధా ఇవ ధేనవః, ఈశాన
 మస్య జగత స్సువ ర్దృశ మీశాన మింద్రతస్థుషః తస్మా ముచ్యత ఈ
 శాన”ఇతి. మన్త ఏష త్వధర్వశిరసి. సా చోపనిష త్పూర్వవద్భగవత్ప
 రేతి జ్ఞాయతే. కించ—“విశ్వత శ్చక్షు రుత విశ్వతోముఖ” ఇతి తత్ర
 త్యం వాక్యం భగవతా సురీచినా భగవత్పారమ్యాభిధానప్రకరణే ఉ
 దాహ్రియతే కిమధికేన ? సర్వా ఉపనిషదః పరమపురుషపరా ఇతి
 సిద్ధం. శ్రీవైఖానసోక్తం భగవదారాధనం వేదాంతమన్తై ర్విహితత
 యా వైదిక మితి చ. తద్విధినా భక్త్యా భగవదారాధకానాం శ్రీవైఖాన
 సానాం పరమాత్మోపాసకత్వం నిర్విచకిత్సం. యచ్ఛ్రితం పరమా
 త్మోపాసకానాం మోక్షరూపం ఫలం, త త్తేషాం కరస్థమేవ. మోక్ష
 శ్చ పరమపురుషపర స్సామ్యప్రాప్తి రేవ; తస్యా స్సంసారమోచన
 పూర్వకత్వాత్, సమస్తకర్మలేపత్యాగపూర్వకత్వాచ్చ మోక్షత్వవ్యవ
 దేశః. శ్రూయతే హి—‘నిరంజనః పరమంసామ్యముపైతీ”తి.

ముక్తస్య నిత్యభోగ స్సంభవతి; “భోగమాత్రసామ్యలింగాచ్చ”తి భగవతా బాదరాయణేన సూత్రితం. భగవాన్ విఖనసోఽప్యాహ—

“నిత్యానంద మమృతరసపానస త్సర్వదా తృప్తికర”మితి.

నను నారదపర్షివాజకోపనిషది— ‘చక్రే లింగీ వైఖానసహరద్విజౌ భృతకాథ్యాపక”ఇతి సన్యాసానధికారిగణనాయాం చక్రధారిణో లింగినో వైఖానసహరద్విజాశ్చ గృహీతాః. తత్కథం తేషాం శ్రేష్ఠత్వ? మితి చే, దుచ్యతే—సా హ్యుపనిషత్ప్రతిమారాధనస్య జననభోగహేతుత్వప్రతిపాదికాయాః పూర్వ ముదాహృతాయా స్సఘోతప్తచక్రాంకితా వైష్ణవా ఆగర్భవైష్ణవా శ్రీవైఖానసా శ్చ కల్యాణగుణనిధిం పరమాత్మానం నారాయణ ముపాసతేహి. ఏతే బ్రహ్మణోఽగుణీత్వ మపలపంతి. సా కథం తేషాం సన్న్యాసేఽనధికారం నబ్రూయాత్? తత్ర హి—“అహ మే వాక్షరం బ్రహ్మ వాసుదేవాఖ్య మద్వయం, ఇతి భావౌ ధ్రువౌ యస్య తదా భవతి భైక్షభు”గితి స్వాత్మన ఏవ వాసుదేవత్వం నిశ్చిన్వతా సన్న్యాసః కర్తవ్యతయాఽభిధీయతే. అపిచ, తత్తోచ్యతే— “సశిఖం వపనం కృత్వా బహిస్సూత్రం త్యజే ద్భుధః, యదక్షరం పరం బ్రహ్మ తత్సూత్రమితి ధారయే”దితి—“కర్మణ్యధిక్పతా యే తు వైదికే బ్రాహ్మణాదయః, తేభిర్ధార్యమిదం సూత్రం క్రియాంగం తద్ధివైదికం. శిఖాజ్ఞానమయీ యస్య ఉపవీతం చ తస్మయం, బ్రాహ్మణ్యం సకలం తస్య ఇతి బ్రహ్మవిదో విదు”దితి చ—“న యతే ర్దేవపూజా నోత్సవదర్శనం తీర్థయాత్రానివృత్తి”దితిచ. అతః పూర్వోదాహృతాభిశ్శ్రుతిస్మృతిభి ర్భగవత స్సర్వాశ్రమిసమారాధ్యత్వం నిశ్చిన్వత మర్చయతాం శ్రీవైఖానసానాం సన్న్యాసేఽనధికారం బ్రువతీయ ముపనిష దుపనిషదంతరవిరోధా ద్విషయాంతరే యోజనీయా. యది శ్రీవైఖానససూత్రీణాం సన్న్యాసేఽనధికారః, తర్హి తస్మిన్ శ్రీవిఖనస్సూత్రే తురీయాశ్రమవిధానం వ్యర్థం భవేత్. విధత్తే హి భగవాన్విఖనా స్తురీయాశ్రమం విస్తరేణ తత్సూత్రీణాం. తత్సూత్రస్య భగవత్పఠతయా, తత్సూత్రీణాంచ భగవత్ప్రియతమత్వేన చ శ్రేష్ఠత్వం శ్రుతిస్మృతిభిః ప్రతిపాదితం; సీతకోపనిషది—“వైఖానస మతః పర”మితి—“వైఖానసా వా ఋషయ ఇంద్రస్య ప్రియా ఆస”న్నితి—“ధృతోర్ధ్వపుండ్రః కృత

చక్రధారీ విష్ణుం పరం ధ్యాయతి యో మహత్తా” ఇత్యాదినా చక్ర
 ధారిణాం చ మాహాత్మ్య ముక్తం. అత స్తేషా మే తేషాం చ మామణ
 మత్ర న సంగచ్ఛతే. అతో వైఖానసానాం స నిషేధోఽతివర్ణాశ్రమ
 సన్నాప్త్యసంపదయః. యద్యపి వైఖానససూత్రేఽతివర్ణాశ్రమలక్షణ
 మప్యుక్తం; తథాపి వైఖానసానాం త్రిదండసన్నాప్త్యస ఏవ కార్య ఇ
 త్యవగమ్యతే. తస్మిన్ త్రిదండిన ఏవ విశిష్య చరమసంస్కృత్యా విధా
 నాదితి. కించ తస్మిన్ సూత్రే సన్నాప్త్యసధర్మవిధౌ—“సదాఽధ్యాత్మరతో
 ధ్యానయోగీ నారాయణం పరం బ్రహ్మ పశ్యేథా రణాం ధారయే”దితి
 సన్నాప్త్యసినాం నారాయణపరత్వ మేవ ప్రతిపాదితం. తథా—“సగు
 ణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్యే”తి భగవద్భక్తి ర్విహితా. భగవాన్ మరీచి
 రపి సర్వాశ్రమిసాధారణ్యేన “విష్ణ్వర్చన మేన కర్తవ్యం, నాన్యథా
 పరమపదప్రాప్తి”రిత్యాహ. శ్రూయతే చ తథా సాధారణ్యేన భగవ

—●●●●● సర్వాశ్రమిభి ర్విష్ణో రర్చనీయత్వం. ●●●●●

దర్శనం—“ధృతోర్ధ్వపుండ్రః పర మిశితారం నారాయణం పూజ
 యతి స్మ భక్త్యా, అర్ఘ్యాదిభిః పౌరుషసూక్తమన్తైః స్సంప్రాప్నుయా
 ద్విష్ణుపదం మహాత్మే”తి. ఇయ శ్రుతి ర్భగవదర్చనే ప్రమాణతయా.
 విమానార్చనకల్పే గృహీతా. శౌనకోఽపి తథా తత్ర—“ప్రవః
 పాంత”మిత్యాది శ్రుతిం ప్రమాణతయా వ్యాహరీత్. క్వచి త్సన్యా
 సినాం బాహ్యర్చననిషేధో మానసార్చనప్రశంసార్థకః. బాహ్యపూ
 జాయా మశక్తానా మేవ కేవల మ్మానసపూజా కార్యా. శక్తానాంతు
 తదుభయ మపి కర్తవ్యం. అత ఏవ భగవతా భృగుణా వాసాధికారే
 అంతర్యాగా దనంతరం బహిర్యాగో విహితః. ఇద మత్ర బోధ్యం.
 అంతర్వా బహి ర్వాఽభిసంహితఫలం భగవదర్చనం పునర్జన్మనే భవతి,
 అనభిసంహితఫలం తన్ముక్తయే కల్పతే. అత ఏ ప్రోచ్యతే—“మన
 ఏవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయో”దితి. ఇంద్రియం హి
 ద్వివిధం పరమేశ్వరేణ సృష్టం, బాహ్యమాంతర మితి. బాహ్యం దశే
 థా—త్వగాదీని పంచజ్ఞానేంద్రియాణి వాగాదీని పంచకర్మేంద్రియాణి.
 అంతరింద్రియ మేకం హి, తత్ర మనోమాత్రేణ సర్వేశ్వరారాధనా
 పేక్షయా కరాదిభి రపి తదారాధనం హి పరం. అన్యథా కరాది

మత్స్యంనోపయుజ్యతేభగవతి. ఉచ్యతే హి—“సా వా గనంతస్య
 గుణాన్త్రణీత”ఇత్యాదినా. భగవద్విషయోపభోగ ఏవ తేషాం సాఫ
 ల్యం. అత ఏ వాహ శ్రుతిరపి—“భద్రం కర్ణేభి శ్రృణుయామ దేవా”
 ఇత్యాది. సాక్షాత్కృత పరమాత్మస్వరూపా అపి మహారయః ప్రతి
 మాసు భగవంత మారాత్సు రితి జానీమః. తత్ర—“మరీచి ర్మందరే
 విష్ణు”మిత్యాదికం పూర్వ ముదాహృతం. యదిసన్న్యాసిభిః ప్రతిమా
 ర్చనం నాదర్శవ్య మితి వచనం ప్రమాణం, ప్రాక్తనా శ్రీమద్రామా
 నుజమఃనిప్రభృతయో యతయః ప్రతిమాయాం కి మర్చయేయః?
 న చ వాచ్యం లోకసంగ్రహార్థ మితి; లోకసంగ్రహాయ నిషిద్ధాచ
 రణ స్యానుపపన్నత్వాత్. కించ సన్న్యాసోపనిషది—“న పరివ్రా
 ణ్ణామ సంకీర్తనపర”ఇతి సంకీర్తనం నిషిధ్యతే. సన్న్యాసిభి ర్నారా
 యణనామోచ్చారణం కార్య మిత్యత్ర త దాచర్యతే. అస్మిన్ యుగే
 నామోచ్చారణా దేవ కలివిధూనన ముచ్యతే కలిసంతారణోపనిషది—
 “ఆదిపురుషస్య నారాయణస్య నామోచ్చారణమాత్రేణ నిర్ధూతకలి
 ర్భవతీ”తి. అత సన్న్యాసినాం బాహ్యార్చననామకీర్తననిషేధో య
 గాంతరవిషయః. భగవతాఽపి గీయతే—“సతతం కీర్తయంతో మాం
 ...ఉపాసత”ఇతి. న చ శంక్యం వచన మిదం జిజ్ఞాసువిషయం, న జ్ఞాని
 పర మితి; “చతుర్విధా భజంతే మాం జనా సుకృతినోఽర్జున, ఆర్తో
 జిజ్ఞాసు రథార్థి జ్ఞానీ చ భరతర్షభే”త్యుక్తే. సర్వజ్ఞే నాపి శివేన జప
 హోమార్చనాని కృతా నీతి శ్రీరామోత్తరతాపనీయోపనిషది నిగ
 ద్యతే—“శ్రీరామస్య మనుం కాశ్యాం జజాప వృషభధ్వజః, మన్వ
 న్తరసహస్రైస్తు జపహోమార్చనాదిభిః. తతః ప్రసన్నో భగవాన్
 శ్రీరామః ప్రాహ శంకరం, వృణీష్వ యదభీష్టం త ద్దాస్యామి పర
 మేశ్వర”ఇతి. అన్యత్ర చ శ్రీరామనామకీర్తనం భగవతా రుద్రేణాపి
 క్రియత ఇతి సమభిధీయతే. భగవతే చ—“ఆకృశ్య పుత్ర మఘవా
 న్య దజామిహోఽపి నారాయణేతి మ్రియమాణ ఉవేతి ముక్తి”మితి.
 స్మర్యతే చ భగవత్కైంకర్యార్థ మేవ కరణస్మృతి రి—“విచిత్రా
 జేహసంపత్తి రీశ్వరాయనివేదితుం, పూర్వ మేవ కృణా. బ్రహ్మన్
 హస్తపాదాదిసంయుతే”తి. అవధూతోపనిషది—“అథవా కృతకృ

త్యోఽపి లోకానుగ్రహకామ్యయా, శాస్త్రీయే జైవమార్గేణ వర్తే
హం మమ కా తుతిః. దేవార్చనస్నానశౌచభిక్షాదా వర్తతాం వపుః,
తారం జపతు వా క్తద్వత్పఠత్వామ్నాయమస్తకం. విష్ణుంధ్యాయతు
ధీ ర్యద్వా బ్రహ్మనందే విలీయతా"మితి. అనయా శ్రుత్యాఽనధూత
స్యాపి లోకానుగ్రహాయ దేవార్చనం కార్య మిത്യుచ్యతే. అత్రదేవ
శబ్దేన నారాయణ ఏ వాభిధీయతే. యతీనా మితరదేవార్చననిషేధాత్;
అనుపదం "విష్ణుం ధ్యాయతు ధీ" యితి తస్యైవ ధ్యేయత్వావగమాచ్చు;
శాట్యాయనః— "విష్ణుక్రీడా విష్ణురతయ" ఇతి శ్రవణాచ్చ. ఏవం చావ
ధూతే నాపి లోకానుగ్రహాయ వా, భగవద్ధ్యానార్చనప్రణవజపానాం
కర్తవ్యత్వే సతి, తదితరై ర్యతిభి స్తే నైయత్వేన కార్యా ఇతి ఫలితం.
అత్రార్చనస్య ప్రణవజపభగవద్ధ్యానాభ్యాం సహపాఠాత్ యేషాం
ప్రణవజపోఽస్తి, తై ర్భగవా నర్చనీయ ఇతి సిద్ధ్యతి. శాస్త్రీయే నేతి
మార్గస్య విశేషణాత్ స్నానం శౌచం భిక్షా ప్రణవజపో వేదాంత
చింతనం భగవతో ధ్యాన మర్చనం చ యతీనాం శాస్త్రసిద్ధ మితి
చావగమ్యతే. క్రతు శ్చాహ— "ధ్యాయతే ర్చయతే యోఽన్యం
విష్ణులింగ ముపాశ్రితః, కల్పకోటిశ్చై శ్చాపి గతి స్తస్య న విద్యత"
ఇతి. అనుశాసనికే త్ర్యశీతిశతతమాధ్యాయే— "యజ్ఞేయం పరమం
కృత్య మనుష్యేయం మహాత్మభిః, సారం మే సర్వశాస్త్రాణాం
వక్తు మర్హ స్యనుగ్రహ"దితి యుధిష్ఠిరేణ పృష్టో భీష్మ ఆహ—
"శ్రూయతా మిద మత్యంతంగూఢం సంసారమోచనం, శ్రోతవ్యం
చ త్వయా సమ్యక్జ్ఞాతవ్యం చ విశాంపతే. పుండరీకః పురా విప్రః
పుణ్యతీర్థజలాప్లుతః, నారదం పరిపప్రచ్ఛ శ్రేయో యోగివరం మునిం.
నారద శ్చాబ్రవీ దేనం బ్రహ్మణోక్తం మహాత్మనా." నారదః— "శ్రుణు
ష్వావహిత స్తాత జ్ఞానయోగ మనుత్తమం, అప్రభూతం ప్రభూతార్థం
వేదశాస్త్రార్థసారకం. యః పరః ప్రకృతేః ప్రోక్తః పురుషః పంచవిం
శకః, స ఏవ సర్వభూతాత్మా నర ఇ త్యభిధీయతే. నరా జ్ఞాతాని
తత్త్వాని నారాణీతి తతో విదుః, తా న్యేవ చాయనం తస్య తేన నారా
యణ స్మృతః. నారాయణా జ్ఞగ త్సర్వం సర్గకాలే ప్రజాయతే, తస్మి

న్నేవ పున స్తచ్చ ప్రళయే ప్రవిలీయతే. నారాయణః పరం బ్రహ్మ
తత్త్వం నారాయణఃపరః, పరా దపి పర శ్చాసా తస్మా న్నాస్తి పరా
త్పరం. వాసుదేవం తథా విష్ణు మాత్మానం చ తథావిదుః, సంజ్ఞా
భేదై స్స ఏవైక సర్వశాస్త్రాభిసంస్తుతః. ఆలోడ్య సర్వశాస్త్రాణి
విచార్య చ పునః పునః, ఇద మేకం సువిష్పన్నం ధ్యేయో నారా
యణ స్సదా. తస్మా త్త్వం గజానా న్సర్వాం స్త్యక్త్వా శాస్త్రార్థవిస్త
రాత్, అనన్యచేతా ధ్యాయన్స్వ నారాయణ మజం విభుం. ముహూర్త
మపి యో ధ్యాయే న్నారాయణ మతన్ద్రితః, సోఽపి తద్గతి మాప్నోతి
కిం పున స్తత్పరాయణః. నమో నారాయణాయేతి యో వేద బ్రహ్మ
శాశ్వతం, అంతకాలే జప న్నేతి తద్విష్ణోః పరమం పదం. శ్రవణా
న్మననా చైచ్చవ గీతిస్తుత్యర్చనాదిభిః, ఆరాధ్యం సర్వదా బ్రహ్మ పురు
షేణ హితైషిణా. లిప్యతే న స పాపేన నారాయణపరాయణః,
పునాతి సకలం లోకం సహస్రాంశు రి ప్రాదితః. బ్రహ్మచారీ గృహ
స్థోఽపి వానప్రస్థోఽథ భిక్షుకః, కేశవారాధనం హిత్యా నైవ యాతి
పరాం గతిం. జన్మాంతరసహస్రేషు దుర్లభా తద్గతా మతిః, తద్భక్త
వత్సలం దేవం సమారాధయ సువ్రత. నారదే నైవ ముక్తస్తు స
విప్రోఽభ్యర్చయ ద్ధరిం, స్వప్నేఽపి పుండరీకాక్షం శంఖచక్రగదా
ధరం. కిరీటకుండలధరం లసచ్ఛ్రివత్సకాస్తుభం, తం దృష్ట్వా దేవదేవే
శం ప్రణమన్ సంభ్రమాన్వితః. అథ కాలేన మహతా తథా ప్రత్య
క్షతాం గతః, సంస్తుత స్తుతిభి ర్వేదై రేవగంధర్వకిన్నరైః. అథ తేనైవ
భగవా నాత్మలోక మధోక్షజః, గత స్సంపూజిత స్సర్వై స్సయోగి
నిలయో హరిః. తస్మా త్త్వ మపి రాజేంద్ర తద్భక్తస్తత్పరాయణః,
అర్చయిత్వా యథాయోగం భజన్స్వ పురుషోత్తమం. అజర మమర
మేకం ధ్యేయ మాద్యంతశూన్యం సగుణ మగుణ మాద్యం స్థూల
మత్యంతసూక్ష్మం, నిరుపమ ముపమేయం యోగివిజ్ఞానగమ్యం త్రిభు
వనగురు మీశం తం ప్రపద్యన్స్వ విష్ణు"మితి. ఏవం చ ధ్యానభక్తిభ్యాం
భగవదారాధనం మోక్షోపాయ ఇ త్యవసితం. నచ—“విష్ణు వే చార్చిత”
ఇత్యాదినా మోక్షస్య నియోగసాధ్యతయా ఽనిత్యత్వప్రసంగ ఇతి
శంక్యం; ప్రతిబంధనివృత్తిమాత్రస్య నియోగసాధ్యత్వాత్. “ప్రపః

పాంత మంధసో ధియాయతే మహే శూరాయ విష్ణవే చార్చిత".
చ.కారసముచ్చితధ్యానసహితారాధననియోగస్య ప్రతిబంధకనివృత్తి
సాధకత్వం తయా శ్రుత్యైవావగమ్యతే. అంధసః అవిద్యాయాః,
రక్షంతం విష్ణు మర్చితేతి. అవిద్యాం నివర్త్య రక్షంత మిత్యర్థః. ల్య
బ్లోపే పంచమీ. స నియోగో బ్రహ్మపరోక్షజ్ఞానం జనయతి. అత
ఏ వాహ భగవాన్మరీచిః—“తదారాధనేన జీవాత్మా పరమాత్మానం
పశ్య”తీతి. ఇత్థం చ సనియోగో బ్రహ్మపరోక్షజ్ఞానఫలకః, జ్ఞానసాధ
నంచ. నియోగేన నిర్మలం మనఏవ; “మనసా తు విశుద్ధేన”ఇతి శ్రుతేః.
ఏవ మేవ శ్రీరామానుజాచార్యైస్సమన్వయాధికరణే ధ్యాననియోగ
స్యాపరోక్షజ్ఞానజనకత్వం, తేన శుద్ధస్య మనసో ఒపరోక్షజ్ఞానసాధ
నత్వం చ ప్రత్యపాది. ధ్యానమాత్ర స్యాపరోక్షజ్ఞానజనకతయా మో
క్షోపాయత్వే సిద్ధే, తత్సహితారాధనస్య తథాత్వం కైముతికసిద్ధం.

—●●●శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్యశాండిల్యోపనిషదుపబృంహణత్వమ్—●●●

శాండిల్యోపనిష దధర్వణా శాండిల్యా యోపది ష్టేతి విద్యుః. అ
త్రాయ ముపక్రమః—“శాండిల్యో అధర్వాణం పప్రచ్ఛ”ఇతి. తత్రా
ప్యధర్వశబ్దేన భగవాన్ భృగురేవోక్తః; యత శాండిల్యోపనిష
దుక్తా బహవో ఒర్థా శ్రీశాస్త్రే వాసాధికారే భృగుణా సముప
బృంహితాః. తథాహి—తస్యా ముపనిషది—“అథ హేన మధర్వాణం
శాండిల్యః పప్రచ్ఛకే నోపాయేన నాడయ శ్శుద్ధా స్సుప్తః, నాడ
యః కతి సంఖ్యాకాః”ఇత్యారభ్య “అథేదం శరీరం షణ్ణవత్యంగు
ళాత్మకం భవతి”ఇత్యాదినా నాడిస్వరూప ముచ్యతే. తథా వాసాధికా
రే—“యథా కుముదోత్పలయో ర్మూలానాం కంద మాశ్రయం, తథా
నాభి ర్నాడి నా మాశ్రయస్థానం. తస్య నాభే రేవంభూతా ద్ద్విస
ప్రతిసహస్రనాడయ” ఇత్యాదినా తత్స్వరూప ముచ్యతే. తస్యాం—
“దివా న పూజయే ద్విష్ణుం రాత్రౌ నైవ ప్రపూజయేత్, సతతం
పూజయే ద్విష్ణుం దివారాత్రం న పూజయే”దితి. వాసాధికారే—
“నార్చయే దహ్ని రాత్రౌ చ బాహ్యభ్యంతరయో ర్హరిం, సంధ్యా
యా మర్చయే త్వాఙ్మ సూతకప్రేతకం వినా”ఇతి. అయ మర్థః—
ఇడా చంద్రనాడి, పింగళా సూర్యనాడి, ఇడాయాం వాయుశా

చరతి రాత్రిః, పింగళాయాం దివా, సుషుమ్నాయాం సంధ్యా, ఇడా
 వామనాసాయాం, పింగళా దక్షిణనాసాయాం, మధ్యే సుషుమ్నా,
 ఇత్యాహుః. ఏతద్గురుముఖా ద్దేయం. తస్యాం—“అథ ప్రత్యాహార
 స్స పంచవిధః. విషయేషు చరతా మింద్రియాణాం బలా దాహారణం ప్ర
 త్యాహారః. య ద్యత్పశ్యతి తత్స్వరూపమాత్మేతి ప్రత్యాహారః. నిత్య
 విహితకర్మఫలత్యాగః ప్రత్యాహారః” ఇత్యాది. (శ్రీశాస్త్రే) మరీచిసంహితా
 యాం యోగ కాండే—“అథాతః ప్రత్యాహారః పంచధా భవతి, ఇంద్రి
 యాణాం సర్వేభ్యో విషయేభ్యో బలా దాహారణ, మాత్మని సర్వమా
 త్మ వ దీక్షణ” మిత్యాది. తస్యాం—“అథ ధారణా, సా త్రివిధా; ఆత్మని
 మనోధారణం, దహరాకాశే బాహ్యకాశధారణం, పృథివ్యప్తేజోవా
 య్వాకాశేషు పంచమూర్తిధారణం” చేతి. (శ్రీశాస్త్రే)—“అథాత్ ధా
 రణాన్యష్టధా భవంతి, తేష్వాత్మనియమాదిగుణయుక్తం మనస స్థితిః,
 హృత్పద్మాంతరాకాశే బాహ్యకాశధారణం, పృథివ్యాదిమహాభూతేషు
 పంచసు దేవానాం పంచధారణాని, హృత్పద్మమధ్యే పరమానందవిగ్ర
 హధారణ మితి. పాదాదిజానుపర్యంతం పృథివీస్థానం; తత్ర లకార
 సంయుక్తం వాయు మారో ప్యానిరుద్ధమూర్తిం ధ్యాత్వా ధారయేత్.
 జాన్వోః పాయుపర్యంతే మస్థానం; తత్ర వకార సంయుక్తం వాయుమా
 రోప్యాచ్యుతమూర్తిం ధ్యాత్వా ధారయేత్. పాయో ర్హృదయాంత
 మగ్నిస్థానం; తత్ర రేఫయుతం వాయు మారోప్య సత్యమూర్తిం ధ్యాత్వా
 ధారయేత్. హృదయా ద్రుమ్భమధ్యాంతం వాయుస్థానం; తత్ర య
 కార సంయుతం వాయు మారోప్య పురుషమూర్తిం ధ్యాత్వా ధార
 యేత్. భూమధ్యా దాకేశాంతం ఆకాశస్థానం; తత్ర హకార సంయుక్తం
 వాయు మారోప్య విష్ణుమూర్తిం ధ్యాత్వా ధారయే” దితి. తస్యా ము
 పనిషది—“అథ ధ్యానం. తద్ద్వివిధం—సగుణ నిర్గుణం చేతి. సగుణం మూర్తి
 ధ్యానం; నిర్గుణ మాత్మయాధాత్మ్యం” ఇత్యారభ్య “అథా ప్యస్య రూ
 పస్య బ్రహ్మణ స్త్రీణి రూపాణి భవంతి—నిష్కళం, సకళం, సకళనిష్క
 శం చేతి. య త్సత్యవిజ్ఞాన మానందం నిష్క్రియం నిరంజనం సర్వగతం
 సుసూక్ష్మం సర్వతోముఖ మనిర్దేశ్య మమృత మస్తి, తదిదం నిష్కళం

యాపం. అథాస్య యా సహజా ౭ స్త్యవిద్యా మూలప్రకృతి ర్థాయా
 లోహితశుక్ల కృష్ణా తయా సహజయా దేవః కృష్ణపింగళో మహేశ్వరః ఈ
 ష్టే, తదిదమస్య సకళం నిష్కళం రూపం. “అథైష జ్ఞానమయేన యజమానో
 కామయత బహుస్యాం ప్రజాయే యేతి, అథై తస్మాత్తప్యమానా త్సశ్య
 కామా త్రీణ్యక్షరాణ్యజాయంత” ఇత్యారభ్య “అథాస్య దేవ స్యాత్మశ
 త్తీక్రీడస్య భక్తానుకంపినో దత్తాత్రేయరూపానురూపా తనురవాసా ఇం
 దీవరదళప్రఖ్యా చతుర్బాహు రఘోరా పాపనాశినీ తదిద మస్య సకళం
 రూప” మితి. అత్ర మహేశ్వరశబ్దేన నారాయణ ఉచ్యతే; “యస్మా
 న్మహత ఈశ శ్శబ్దధ్వన్యా చాత్మశక్త్యా సర్వమీశ తే తస్మా దుచ్యతే
 మహేశ్వర” ఇతి వక్ష్యమాణత్వాత్, దత్తాత్రేయస్య భగవదాత్మ
 కత్వాచ్చ. వక్ష్యతే హి—“అత్ర యే ఉక్తకామా యాతితరాం
 తుష్టేన భగవతా జ్యోతిర్మయేన ఆత్మైవ దత్తో యస్మా చ్చానసూ
 యాయై మాత్రే ఆత్రేయ సైవ యోఽభవత్ తస్మా దుచ్యతే దత్తా
 త్రేయ” ఇతి. దత్తాత్రేయస్య నారాయణాత్మకత్వం దత్తాత్రేయోపని
 షది స్ఫుటం ప్రతిపాద్యతే—“బ్రహ్మ విశ్వరూపధరం విష్ణుం నారాయణం
 దత్తాత్రేయం ధ్యాత్వే”తి. అల మప్రకృతేన. వాసాధికారే—“అన్యాయ
 స్యాస్యరూపే తు ఆకాశ స్యోపమ స్స్మృతః, ఏతై స్తు నిష్కళం తస్య
 పరమాత్మేతి కీర్త్యతే. నిష్కళం సకళం చేతి నిష్కళం సకళం త్రిధా, స
 ర్వవాదస్తు సాదేహైః పూర్వపక్షం తు నిష్కళం. నిష్కళం సకళం బ్రహ్మ
 ఇతి శాస్త్రస్య దర్శనం, నిష్కళం పూర్వ మేవ స్యా త్పశ్చ త్సకళ
 ముచ్యతే” ఇత్యారభ్య “నిష్కళా త్సకళో జాత స్సర్వత్ర పరిపత్యతే,
 పుష్పే నష్టే ఫలం నాస్తి తస్మా త్సకళనిష్కళ” ఇతి కేచి ద్బ్రహ్మణః
 కేవలం నిష్కళరూపం వదంతి; తత్పూర్వపక్షః. సిద్ధాంతస్తు—బ్రహ్మణో
 నిష్కళత్వం సకళత్వం చాస్తి. తత్ర నిష్కళరూపం పూర్వం, సకళ
 రూప ముత్తర మిత్యర్థః. నిష్కళ మేవ బ్రహ్మ భక్తానుగ్రహాయ స్వ
 భక్తభావనా మనుసృత్య సైవరం సకళం భవతి త్యభిప్రాయః. ఏవం
 చోపనిషత్సు యోఽధర్వశబ్దవాచ్య స్సేవ భృగు రితి, తే నై ప్రాపనిష
 ద్ధర్మాశ్చేశాస్తే) ప్రతిపాదితా ఇతి చ స్ఫుట మవధీయతే. యద్యపి త్రిశిఖ
 బ్రాహ్మణోపనిషది—“పృథివ్యం శే తు దేహస్య చతుర్బాహుం కిరీటి

నం, అనిరుద్ధం హరిం యోగీ ధ్యాయతే భవముక్తయే. అగుంశే
పూరయే ద్యోగీ నారాయణ ముదగ్రధీః, ప్రద్యుమ్న మగ్నై వా
య్యంశే సంకర్షణ మతఃపరం. ప్యోమాంశే పరమాత్మానం వాసు
దేవం సదాస్మరే"దితి ధారణాయాం మూర్తయః ప్రతిపాదితాః.
తథాఽపి నవిరోధః; వాసాధికారే వాసుదేవాదీనాం పురుషాద్యాత్మక
త్వస్య ప్రతిపాదితత్వాత్. అత ఏవ పాంచరాత్రిణోఽపి— "వాసు
దేవాయ పురుషాత్మనేనమః, సంకర్షణాయసత్యాత్మనేనమః" ఇత్యాది
వదన్తి. దైవికవ్యూహమూర్తయః పురుషాద్యాః, మానుషవ్యూహ
మూర్తయో వాసుదేవాద్యాః, ఇతి తేషా మభేదో బోధ్యః. ఇత్యలం
ప్రపంచేన.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాశ్రేయకుల
తిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణా
రవిందస్మరణజనితశ్రీమన్నారాయణ
పారమ్యవగమస్య సుందర
రాజస్య కృతి షూత్రమ
బ్రహ్మవిద్యాసారే
చతుర్థోఽధికారః.
శ్రీరామభద్రః
ప్రియతాం.

శ్రీః

శ్రీ గ న్తు.

శ్రీ నివాసాయనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

పంచమాధికారః.

అథ చతుర్థి రధికారై ర్విస్తరే ణోక్తా న్ధా నవగన్తు మశక్తానాం సతాం సుఖబోధా యోత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారసంగ్రహః ఖ్యోఽయం పంచమోఽధికారః ప్రారభ్యతే. అయం చ పూర్వ ముదాహృతానా మానుశాసనికవచనానాం వివరణరూపః. తత్ర హి యుధిష్ఠిరో భీష్మం పృచ్ఛతి:—

య జ్ఞేయం పరమం కృత్య మనుష్ఠేయం మహాత్మభిః,

సారం మే సర్వశాస్త్రాణాం వక్తు మర్హ స్వనుగ్రహాత్.

యత్స్వరూపం, పరమం సర్వోత్కృష్టం, జ్ఞేయం జ్ఞాతవ్యం, పరమశబ్దస్య మధ్యమణిన్యాయే నోభయత్రాస్వయః. యత్పరమం కృత్య మనుష్ఠేయ మితిచ ప్రశ్నద్వయం భవతి. సర్వశాస్త్రాణాం శాసనా చ్ఛాస్త్రమిత్యుక్తే ర్వేదాదీనామిత్యర్థః. సారం తాత్పర్యవిషయ భూత మిత్యర్థః.

అథ భీష్మస్యోత్తరం:—

శూయతా మిద మత్యంతం గూఢం సంసారమోచనం,

శ్రోతవ్యం చ త్వయా సమ్యక్ జ్ఞాతవ్యం చ విశాంపతే.

పుండరీకః పురా విప్రః పుణ్యతీర్థజలాప్లుతః,

నారదం పరిపప్రచ్ఛ శ్రేయో యోగివరం మునిం.

స్వయం సారజ్ఞోఽపి భీష్మః యుధిష్ఠిరాయ స్వాభిప్రాయోత్తరే వృద్ధసమ్మతిం దర్శయితుం పుండరీకనారదసంవాద మభిధత్తే. పుండరీకాఖ్యో విప్రః నారదం శ్రేయః ప్రప్రచ్ఛతి. దుహాదిత్వాత్ పృ

చ్ఛతేః ద్వికర్మకత్వం. తీర్థజలాప్లుత ఇత్యనేన తస్యపరిశుద్ధత్వం, తేన పరమవిషయజిజ్ఞాసోత్పత్తిశ్చ బోధ్యతే.

నారద శ్చాబ్రవీ దేనం బ్రహ్మణోక్తం మహాత్మనా.

3

అత్ర బ్రహ్మణేతి విఖనసశబ్దవాచ్య ఏ వోచ్యతే. స ఏవహి—
“నారాయణ పరాయణో నిర్ద్వంద్వో మునిః, విష్ణుః పరమః, నారాయణ
పరం బ్రహ్మ ధ్యాయ”న్నిత్యాదినాఽత్ర వక్ష్యమాణభగవత్పారమ్యం,
“నారాయణమర్చమే”దిత్యాదినా తదర్చనస్య మోక్షోపాయత్వం చ
స్వసూత్రే ప్రాచీకశత్. చతుర్ముఖ ఏవ కి మ పృథ్విశ్య శుద్ధసత్త్వేన
మనసా భగవంతం ఖననాపరనామ్నా ధ్యానే నానందయన్ విఖ
నసనానూఽభూ దితి పూర్వం దర్శితం.

నారదః.—

శ్రుణుష్వావహితస్తాత జ్ఞానయోగ మనుత్తమం,

అప్రభూతం ప్రభూతార్థం వేదశాస్త్రార్థసారకమ్.

౪

అప్రభూతం శబ్దతో నవిస్తరం, ప్రభూతార్థం అర్థబహుళం,
వేదశాస్త్రాణాం, సారకం హేయాంశరహితం, జ్ఞానయోగం, శ్రుణుష్వ
సావధానం శ్రుణు.

అవ. ప్రథమం నారాయణశబ్దం వ్యుత్పాదయతి.—

యః పరః ప్రకృతేః ప్రోక్తః పురుషః పంచవింశకః,

స ఏవ సర్వభూతాత్మా నర ఇత్యభిధీయతే.

౫

ప్రకృతేః ప్రధానాత్, పరతః పరస్తాత్ వర్తమానః; “ఆది
త్యనర్ణం తనుస స్తు పారే”ఇతి శ్రుతేః. పంచవింశకః చతుర్వింశతి
తత్త్వవ్యతిరిక్తః, చతుర్వింశతితత్త్వాని పృథివ్యాదీని, పురుషః, నర
ఇత్యుచ్యతే.

నరా జ్ఞాతాని తత్త్వాని నారాణీతి తతో విదుః,

తాన్యేవ చాయనం తస్య తేన నారాయణ స్మృతః.

౬

నరసం భూతత్వాత్తత్త్వాని నారశబ్దవాచ్యాని ; “ఆత్మన
ఆకాశ స్సంభూతః. ఆకాశాద్వాయ”దిత్యాదిశ్రుతేః. తాని, అయనం
స్థానం, తస్యాసన్నితి శేషః; “యః పృథివ్యాం తిష్ఠ”న్నిత్యాదిశ్రుతేః.

అనేన పరమపురుషస్య నామ్నైవ సర్వకారణత్వసర్వాంతర్యామిత్వాది
సిద్ధి రి త్యవగమ్యతే.

అవ. తదేవోపపాదయతి.—

నారాయణా జగత్సర్వం సర్గకాలే ప్రజాయతే,

తస్మిన్నేవ పున స్తచ్చ ప్రళయే ప్రవిలీయతే. 2

సర్గకాలే సృష్టే, నారాయణాత్ సర్వం జాయతే, పునః
తత్ జగత్, తస్మిన్, ప్రవిలీయతే; “నారాయణా త్ప్రవర్తంతే నారాయ
ణే ప్రలీయంతే” ఇతి శ్రుతే. అనేన జగతో మిథ్యాత్వం నేతి బోధ్యతే;
సత్యా ద్వస్తునో మిథ్యోత్పత్త్యనుపపత్తేః.

నారాయణః పరం బ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః

పరా దపి పర శ్చాసౌ తస్మాన్నాస్తి పరా త్పరమ్. ౩

నారాయణః పరం బ్రహ్మ, స ఏవ పరం బ్రహ్మ పరంతత్వపరమా
త్మాదిశబ్దవాచ్య ఇత్యర్థః. అనేన “సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మే”
త్వాదిగుతిప్రతిపాద్యో నారాయణ ఏ వేతి బోధితం. అసౌ పరా దపి పరః;
“పరాత్పరం యస్మహోమహంత” మితి శ్రుతే. తస్మాత్పరాత్, పరం నాస్తి
క్వచి ద్భ్రహ్మగుద్రాదీనాం పరత్వప్రతిపాదనం తు తేషాం నారాయ
ణాత్మకత్వాదితి బోధ్యతే. తస్మిన్ పర్వణి ఏకోనచత్వారింశాధ్యాయే—
“నిశానుప్తో ఒథ భగవాన్ త్షపాంతే ప్రత్యబుధ్యత, పశ్చా ద్బుద్ధ్యా
ససర్జాపః” ఇత్యారభ్య “హిరణ్యగర్భం విశ్వాత్మా బ్రహ్మణం జలజం
మునిం, భూతభవ్యభవిష్యస్య కర్తార మనఘం విభుం. మూర్తిమంతం
మహాత్మానం విశ్వేశంభుం స్వయంభువ” మితి.

వాసుదేవం తథా విష్ణు మాత్మానం చ తథా విదుః,

సంజ్ఞాభేదై స్స ఏ వైక సర్వశాస్త్రాభిసంస్తుతః. ౪

త మేవ నారాయణం పాంచరాత్రిణో వాసుదేవం విదుః,
వైఖానసావిష్ణుం విదుః, అన్యే ఆత్మానం విదుః. ఏక ఏవ నారాయణో
వైఖానసాదిశాస్త్రేషు విష్ణోదిసంజ్ఞాభేదై స్తుత ఇత్యర్థః. తదుచ్యతే
ఆశ్వమేధికే—“విష్ణుం చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యుధిష్ఠిర,
అనిరుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః. అన్యే త్వేవం
విజానంతి మాం రాజన్ పాంచరాత్రిణః, వాసుదేవం చ రాజేంద్ర

సంకర్షణ మథాపి వా. ప్రద్యుమ్నం చానిరుద్ధం చ"ఇత్యారభ్య సం
జ్ఞాభేదేన మూర్తయ"ఇతి. అత్ర—“యజ్వభి ర్యజ్ఞపురుషో వాసు
దేవశ్చ సాత్వతైః, వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణు"దితి పరాశరవచన మ ప్యను
సంధేయం. అత్ర వేదాంతవేదిశబ్దేన వైఖానసా గృహ్యంత ఇతి పూ
ర్వం ప్రపంచితం.

ఆలోడ్య సర్వశాస్త్రాణి విచార్య చ పునః పునః,

ఇద మేకం సునిష్పన్నం ధ్యేయో నారాయణ స్సదా. ౧౦

శాస్త్రరూపక్షీర్ణార్ణవం మథిత్వా సదా నారాయణో ధ్యేయ ఇతి.
జ్ఞానరూప మమృతం నిష్పన్న మిత్యర్థః. “త మేవం విద్వా నమృత
ఇహ భవతి, నాన్యః పంథా అయనాయ విద్యతే"ఇతి శ్రుతే.

తస్మా త్వం గహనాన్ సర్వాన్ త్యక్త్వా శాస్త్రార్థవిస్తరాన్
అనన్యచేతా ధ్యాయస్వ నారాయణ మజం విభుం. ౧౧

ముహూర్త మపి యో ధ్యాయే న్నారాయణ మతన్ద్రితః,
సోఽపి తద్గతి మాప్నోతి కిం పున స్తత్పరాయణః. ౧౨

గహనాన్ దురవగాహాన్-దుష్కరా నిత్యర్థః. సర్వాన్ మోక్షమార్గా
న్, త్యక్త్వా, నారాయణం ధ్యాయస్వ, నారాయణధ్యానరూపం
సుగమం మార్గం ప్రవిశేత్యర్థః.

అవ. ఏవం శ్రీశాస్త్రోక్తవిధయా చతుర్థ జపహోమార్చన
ధ్యానేషు పూజామార్గేషు ధ్యాన ముక్త్వా జప మాహ.—

నమో నారాయణాయేతి యో వేద బ్రహ్మ శాశ్వతం,
అంతకాలే జప న్నేతి త ద్విష్ణోః పరమం పదం. ౧౩

యద్యప్యత్ర“అంతకాలే జప"న్నితి శ్రీమదష్టాక్షరమన్తజపోఽంత
కాల ఉక్తః, తథాఽపి తత్పూర్వ మపి నిత్యం తజ్జపః కార్యః. ఉచ్యతే
హి శ్రీశాస్త్రే భగవతా మరీచినా—“సావిత్రిపూర్వ మష్టాక్షరం
ద్వాదశాక్షరంవా జపే"దితి. సావిత్రి భగవత్పరత్వం పూర్వ ముప
పాదితమ్.

అవ. ఏవం జపం విధాయ తదర్చనాదికం విధత్తే—

శ్రవణా న్మననా చైచ్చవ గీతి స్తుత్యర్చనాదిభిః,
ఆరాధ్యం సర్వదా బ్రహ్మ పురుషేణ హితైషిణా.

౧౪

శ్రవణాత్ వేదాంతశ్రవణాత్, మననాత్ పునః పున స్తదర్థానుసం
ధానాత్. అనంతరం నిదిధ్యాసనప్రకార మాహ—గీతి స్తుత్యర్చనాభి రితి,
ఆదిశబ్దేన నమస్కారపామామాదికం గృహ్యతే. బ్రహ్మ నారాయణః,
ఆరాధ్యం. యద్య ప్యత్రాచ్చన మపి గీత్యాదిభి స్సామాన్యేన విహితం,
తథాఽపి తదేవ ప్రధానం; గీత్యాదీనాం తదంగత్వే చ ఉపపత్తేః.
అతఏ వాత్ర వక్ష్యతే—“నారదే నైవ ముక్త స్తు స ప్రిహోఽభ్యర్చ
యద్ధరిం” ఇతి. అత్రాంగినోఽర్చనస్య ప్రతిపాదనేన తదంగాని జపధ్యాన
హోమప్రణామస్తోత్రాణి చ కృతవా నితి గమ్యతే. అత్రార్చనశబ్దేన
ప్రతిమారాధనరూపబాహ్యార్చన మేవోచ్యతే; స్తుతినమస్కారాదీ
నాం తదంగత యోపపత్తేః. అత ఏవ భగవాన్ విఖనా స్సూత్రే
ప్రతిమార్చనం విధాయ తదం తే—“పురుషసూక్తేన సంస్తూయప్రణామం
కుర్యా” ఇతి విధత్తే. భగవతాఽపిగీయ తే—“మద్యాజీ మాం నమస్కూరు”
ఇతి. శ్రుతిభి శ్చ—“విష్ణవే చార్చత” “ధృతోఽర్ధ్వపుండ్రః పర మీశి
తారం విష్ణుం పరం పూజయతి స్వశక్త్యా” “క్రియావా నేష బ్రహ్మ
విదాం వరిష్ఠ” ఇత్యాదిభిః పూజా విధీయతే. “నిచాయ్య తం మృత్యు
ముఖా త్పముచ్యత” ఇతి శ్రుతిః. నిచాయ్య పూజయిత్వేత్యర్థః. “చా
య్యపూజా నిశామనయో” రితి ధాతో ర్ల్యప్. వేదాంతశాస్త్రే చ—
“అపి సంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యా” మితి భగవదారాధనం వినా
త స్యాప్రాప్యత్వ ముచ్యతే. అనేకా స్మృతయ శ్చోదాహృతాః.
స్మర్యతే చ ప్రతిమాయామర్చనం—“సురూపాం ప్రతిమా” మిత్యాదినా.
శ్రీభాగవతేచ—“యమాదిభి ర్యోగపథై రాస్వీక్షక్యాచ విద్యయా, మ
మారోఽపాసనాభి ర్వా నాన్యం యోగ్యం స్మరే న్మునిః” ఇత్యభిధీయతే.

లిప్యతే స స పాపేన నారాయణపరాయణః,

పునాతి సకలం లోకం సహస్రాంశు రివ్రాదితః.

౧౫

నారాయణపరాయణః జపార్చనధ్యానాదిభి ర్నారాయణైకనిష్ఠః, పాపేన న లిప్యతే; “యథా పుష్కరపలాశే ఆపో న శ్లిష్యంత” ఇత్యాదిశ్రుతేః. సకలం లోకం పునాతి. యథా స్వాలోకమాత్రేణ సూర్య స్తమో నిరస్య లోకం విమలీకురుతే, తథా భగవత్పరోఽపీత్యర్థః. అగ్రేఽప్యస్మిన్ పర్వణి షట్త్రింశచ్ఛతతమాధ్యాయే భగవత్పరాణాం పఞ్చపావనత్వం వక్ష్యతే. యథా—“ఇమే చ భారతశ్రేష్ఠ విజ్ఞేయాః పఞ్చపావనాః” ఇత్యారభ్య “యతయో మోక్షధర్మజాయోగిన శ్చరితవ్రతాః, పాంచరాత్రవిదో ముఖ్యాస్తథా భాగవతాః పరే. వైఖానసాః కులశ్రేష్ఠా నిరతా శ్శార్ఙ్గధారిణి, యే చేతిహాసం ప్రయతా శ్శావయన్తి ద్విజోత్తమా”నితి. అత్ర వైఖానసా ఇతి విఖనసూత్రిణోఽభిధీయంతే. తేషాం కులశ్రేష్ఠత్వం శ్రీమన్నారాయణపరతయా సర్వోత్తమసూత్ర సంస్కృతకులజాతత్వాత్. తేషాం వైఖానససూత్రిణాం శ్రేష్ఠత్వం దశభి ర్హేతుభి శ్శ్రీశ్రీనివాసదేశికేన సముపపాదితం. యథా—సర్వసూత్రాణా మాదిమత్వాత్, జగత్కారణభూతేన విఖనసా ప్రణీతత్వాత్, ప్రధానకర్మసు శ్రుతిమాగానుసారితత్వాత్, మన్వాద్యై స్స్వీకృతత్వాత్, సమన్త్రిక సర్వక్రియావత్త్వాత్, నిషేకసంస్కారాదిమత్వాత్, అష్టాదశసంస్కారాత్మకత్వాత్, సాంగక్రియా కలాపవత్త్వాత్, అఖిల జగదేకకారణభూతశ్రీమన్నారాయణైకపరత్వాత్, తత్సూత్రోక్తధర్మానుష్ఠానవతా మేవ భగవత్ప్రియతమోపపత్తేః” ఇత్యాదినా. భగవాన్ భృగు ర ప్యాహ—“యత్సూత్రాద్యంత మధ్యేషు భగవాన్ విష్ణు రవ్యయః, యష్టప్యో గీయతే యస్మాత్స్వసూత్రోత్తమం తు తత్.” పునస్తత్రైవ—“వైష్ణవం సూత్రమేతత్తు సర్వసిద్ధికరం పరం, ఆద్యత్వా త్సర్వసూత్రాణాం వైష్ణవత్వాచ్చ తత్తు వైనుయానునర్తితం. తద్వత్కాశ్యపాత్రిమరీచిభి”రితి. భృగోశ్చ వైఖానసత్వం హారీతస్మృతా వుచ్యతే—“శ్రౌతం మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః, వైఖానసైశ్చ భృగ్వాద్యై”రితి. భృగో ర్మహర్షిశ్రేష్ఠత్వం భగవతా గీయతే—“మహర్షీణాం భృగురహ”మితి. బ్రహ్మకైవర్తే—“యథా మునీనాం విఖనా ఆదిభూత ఉదాహృతః. సూత్రాణాం తత్ప్రణీతం తు యథా శ్రేష్ఠతరం

స్మృత"మితి. పునరాహ హారీతః—“పూర్వం విఖనసే విష్ణుః ప్రోక్త
వాక్ స్వయ మచ్యుతః, భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ
మమేరిత"మితి. సీతోపనిషది—“వై ఖానసముపేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణే
సముద్భవే"దిత్యారభ్య “వై ఖానస మతః పర"మితి. వారాహే శ్రీవేం
కటగిరిమాహ త్యే—“వై ఖానసైర్మహాభాగై రర్చాపయ నరాధి"పేతి.
కులశ్రేష్ఠా ఇత్యనేన నారాయణపరసూత్రసంస్కృతకులసంభవా
దేవ తేషాం శ్రీవైష్ణవాగ్ర్యత్వం సిద్ధ్యతి. తతో న తప్తచక్రధారణా
దిక మితి గమ్యతే. తేషాం పరమైకాంతిత్వం చ సూత్రోక్తవిష్ణుబలి
కర్మసిద్ధం. అతఏవ్రాచ్యతే—“నిరతా శ్చార్థధారి"ణీతి. పాంచరాత్రే

పౌష్కరే—“విప్రా వై ఖానసాఖ్యా యే తే భక్తా స్తత్త్వముచ్యతే,
ఏకాంతిన స్సుసత్త్వస్థాః దేహాంతం నాన్యయాజిన"ఇతి. శాంతిపర్వణి—
“మన్త్రిణాం తు సహస్రేభ్యో బ్రహ్మచారీ విశిష్యతే"ఇత్యారభ్య “వేదా
న్తిక సహస్రేభ్యోవిష్ణుభక్తోవిశిష్యతే, విష్ణుభక్త సహస్రేభ్యోవిప్రోవై ఖాన
సోవర"ఇతి. యాజ్ఞవల్క్యశ్చాహ—“వై ఖానసో వై దికేషు బ్రహ్మనిర్దిష్ట
మాచరేత్, తం బ్రాహ్మణం తు దృష్ట్వైవ సర్వపాపం న్యపోహతీ"తి;

బ్రహ్మణా, విఖనసానిర్దిష్టమిత్యర్థః. వై ఖానససూత్రిణాంభగవదేకపరత్వం
తేషాం దేవతాన్తరాశ్రయణాభావేన సర్వేషాం ప్రత్యక్షత శ్రీవై
ష్ణవత్వ దర్శనాదేవావగమ్యతే. అన్యసూత్రిణోహి న తథా దృశ్యం తే.
ఏవం చ శ్రీవై ఖానసానాం శ్రీవైష్ణవత్వం జన్మసిద్ధం, ఇతరేషాం తు
కర్మసిద్ధ మిత్యవధీయతే.

బ్రహ్మచారీ గృహస్థోఽపి వాసప్రస్థోఽథభిక్షుకః,

కేశవారాధనం హిత్యా నైవ యాతీ పరాం గతిమ్.

౧౬

అ త్రారాధనశబ్దే నార్చన మేవాభిధీయతే, నాన్యత్. తస్యార్చన
పరత్వ మేవ బహుభి ర్వచనైః పూర్వ ముపపాదితం. అనేన యతీ
నాం క్వచిత్ బాహ్యార్చననిషేధో దేవతాన్తర విషయతయా యోజ్యః.
తేషాం నారాయణ స్మృత్యః కీర్తనీయో ధ్యేయోఽర్చనీయ శ్చేతి
సిద్ధం. క్రతురాహ—“ధ్యాయతే ఽర్చయతే యోఽన్యం విష్ణులింగము
పాశ్రితః, కల్పకోటిశతై శ్చాపి గతి స్తస్య న విద్యత" ఇతి.

జన్మాంతరసహస్రేషు దుర్లభా తద్గతా మతిః,
తద్భక్తవత్సలం దేవం సమారాధయ నువ్రత.

౧౭

జన్మాంతరసహస్రేషు కృతం సుకృతం వినా, తద్గతా మతిః
తస్మిన్ సశ్చలా భక్తిః, దుర్లభా; “జన్మాంతరసహస్రేషు తపోధ్యానసమా
ధిభిః, నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయత” ఇతి
వచనాత్. భగవానప్రసాదా—“బహూనాం జన్మనా మంతే జ్ఞానవాక్
మాం ప్రపద్యత” ఇతి. ప్రపన్నా నా మేవ భగవదారాధనే ౭ధికార ఇతి
పూర్వం నిర్ణీతం. భక్తవత్సలం, భక్తనిష్ఠదోషా నపి గుణత్వేన గృహ్యంత
మిత్యర్థః. శ్రీశాస్త్రే—“భక్త్యా నారాయణ ముపాసీత, సో ౭పి భక్తవత్సల
త్వాత్ భక్తానుకంపయా స్వమాయాం విమోచయతీ”తి. అతఏవ
మోక్షస్య ఆరాధననియోగసాధ్యత్వే ౭పి నా నిత్యత్వం; తన్నియోగ
స్య మాయారూపప్రతిబంధనివృత్తిసాధకత్వాత్. ప్రతిబంధకే నివృ
త్తే శుద్ధం మనో బ్రహ్మపరోక్షజ్ఞానసాధనం భవతి త్యుక్తం. అతో
మోక్షో నిత్యః. ఆరాధయ, భక్త్యా ౭ర్చయేత్యర్థః.

నారదేనైవ ముక్తస్తు సవిప్రో ౭భ్యర్చయద్ధరిం,

ఆరాధయే త్యు పదేశస్యార్చనవిధిత్వం దర్శయితుమభ్యర్చయదిత్యుక్తం.
తస్య భక్తి రావశ్యకీ; “పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యోమేభక్త్యా
ప్రయచ్ఛతీ”తి భగవదుక్తే. సూత్రేభగవాన్ విఖనా అప్రసాదా—
“భక్త్యా భగవంతం నారాయణ మర్చయే”దితి.

స్వప్నే ౭పి పుండరీకాక్షం శంఖచక్రగదాధరం.

౧౮

కిరీటకుండలధరం లసచ్ఛ్రివత్సకాస్తుభం,

తం దృష్ట్వా దేవదేవేశం ప్రాణమత్సంభ్రమాన్వితః.

౧౯

భగవంత మర్చయన్ స పుండరీకః పుండరీకాక్షం స్వప్నే దృష్ట్వా
ప్రాణమత్.

అ. అథ ప్రత్యక్షదర్శనమాహ.—

అథ కాలేన మహతా తథా ప్రత్యక్షతాం గతః,

సంస్తుత స్తుతిభి ర్వేదై ర్దేవగంధర్వకిన్నరైః.

౨౦

అథ తేనైవ భగవా నాత్మలోక మధోఽక్షజః,

గత స్సంపూజిత స్సర్వై స్స యోగినిలయో హరిః. ౨౦

తథా పూర్వోక్తప్రకారేణ శంఖచక్రాదిలక్షణాన్వితః, తేనైవ పుండరీకేన సహైవ, ఆత్మలోకం పరమపదం, గతః, భగవాన్ ప్రత్యక్ష మాగత్య పుండరీకం వైకుంఠం ప్రాపయదిత్యర్థః. తథా శ్రీశాస్త్రే—
“సోఽప్యపునరావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాపయ” తీతి భగవదారాధ కానాం భగవతా స్వపదప్రాపణం పునరావృత్తిరాహిత్యం చాభి ధీయతే.

అవ. సర్వజ్ఞో భీష్తో మహాత్మనే ధర్మసుతాయ నిష్కృష్టార్థ ముపదిశతి.—

తస్మా త్వ మపి రాజేంద్ర తద్భక్త స్తత్పరాయణః

అర్చయిత్వా యథాయోగం భజస్వ పురుషోత్తమం. ౨౧

యథాయోగం యావచ్ఛక్యం, పురుషోత్తమ మర్చయిత్వా, భజస్వ, ప్రకారాంతరేణ కేవలం భగవద్భజనం న కార్యం, అంగసహితే నార్చనే నైవ కార్య మిత్యర్థః. అంగాని తు జపధ్యానాదీనీతి.

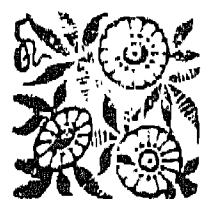
పంచమవేదత్వేన ప్రసిద్ధేమహాభారతే క్వచిత్కథితేఽపి దేవతాంత రాణాం మహిమ్ని, నిగదితేష్వపి మోక్షోపాయాంతరేషు, నిఖిలవేద వేదాంతశాస్త్రపర్యవసన్న మర్థద్వయ మనే నాధ్యాయే నాభిహిత మిత్యవగమ్యతే. తత్రైకోఽర్థః శ్రీమన్నారాయణ ఏన పరమాత్మా సర్వకారణమితి. అన్యస్తు ముముక్షుభి స్తదర్చన మేన కార్యమితి. ఉపసంహారే తదర్చన స్యైవ విధానాత్; భగవా న్నారదః పుండరీ కాయ స్వేన నిశ్చిత మర్థ ముపదిశ త్యుపసంహారే—“దేవం సమా రాధయే”తి. యుధిష్ఠిరస్య “అభ్యర్చయ ద్ధరి”మితి తదనుష్ఠాన ముక్త్వా తత స్స్వప్నే భగవద్దర్శనం తతః ప్రత్యక్షదర్శనం తతః పరమపద ప్రాపణం చ ప్రాహ. తతోఽర్చనం పరమపదప్రాప్తౌ పరమోపాయ ఇతి సర్వ మనవద్యం.

యేషాం భక్తి రధీశ్వరే ౭స్తి జగతాం శ్రీవల్లభే బ్రహ్మణి
 శ్రేయోదానచణే ౭త్ర తత్ర చ హరే రర్చావతారే దృఢమ్
 విశ్వాసం జనయే తదర్చనవిధౌ నైయత్య మత్యుర్జితమ్
 తేషా మేష విశేషో వితనుయా ద్గ్రంథః ప్రమాణాన్వితః.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాత్రేయకుల
 తిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
 కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణా
 రవిందస్మరణజనితశ్రీమన్నా రాయణ
 పారమ్యవగమస్య సుందర
 రాజస్య కృతి షూత్రమ
 బ్రహ్మవిద్యాసారే
 పఞ్చమోఽధికారః.
 శ్రీరామభద్రః
 ప్రియతాం.

శ్రీః

ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారః.
 సంపూర్ణః.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతే విఖనస మహాగురవేనమః.

శ్రీవైఖానస గ్రంథమాల

ఆర్యమహాశయులారా !

ఇక్కాలంబున ఆపస్తంబీయ, ఆశ్వలాయనీయాది సూత్రములకు సంబంధించిన ఆచారాది బోధకములగు ప్రాచీనగ్రంథములు వృద్ధినొందియుండు రీతిగ శ్రీవైఖానససూత్ర సంబంధ గ్రంథములకు ప్రచారము లేకయుండుటచే నట్టిగ్రంథములు శిథిలములై నానాట నశించుచున్నయవి ప్రాచీనగ్రంథము లితైఱంగున కేవలము స్మృతి మాత్ర గోచరములుగానుండుట యార్యజనసామాన్యముగ కడుశోచనీయముగదా ! మన గ్రంథములకు కలిగిన క్షీణతను సైరింపజాలక జీర్ణావశిష్టములగు కొన్నిగ్రంథములనైన నచ్చొత్తించి చదువరులకెల్ల గ్రంథసంపాదనమునఁ గల్గు కష్టమును బాపుచు శ్రీవైఖానస గ్రంథములను పునరుజ్జీవితములుగాఁజేసి లభించిన గ్రంథములనెల్లఁ నీగ్రంథమాలా రూపమున ప్రకటింప నుద్యమించినారము. ఇమ్మహాకార్యమునకు స్వమతాభిమానులగు సత్పురుషులీకింద నుదహరింపఁబడిన రీతిని, ప్రధానపోషక, పోషక, సహాయ, గ్రాహకు (చందాదారు)లై, దీని నుద్ధరింపఁ బ్రార్థితులు.

ప్రకటనోద్దేశములు.

1. శ్రీవైఖానస సుధీజనోపయుక్తములగు ననేకగ్రంథముల మూఁడు మాసముల కొకటిగ వెల్లడించుట.
2. విద్యన్మండలిని ప్రోత్సహించి యుపయుక్త గ్రంథములను సంపాదించుట.
3. తక్కువధరలకు మిక్కిలి భర్తబంధములగు రహుణీయ గ్రంథముల లభింపఁజేయుట.

4. శక్తికొలది స్వమతగ్రంథప్రకటనాభివృద్ధికై తోడ్పడుట.
5. తగిన ప్రోత్సాహము గల్గెనేని స్వసూత్రగ్రంథములయందు సాంవత్సరిక పరీక్షలనేర్పఱచి యందుఁ గృతార్థతఁ జెందువారికిఁ బారితోషికముల నెసంగి మతగ్రంథపాఠకుల సంఖ్య నభివృద్ధి జేయుట. మాసపత్రిక నేర్పాటుచేయుట.

6. జీర్ణములగుచున్న ప్రాచీనగ్రంథము లెవ్వియేని సంభవించినచో వానిని విద్వాంసులచే పరిశోధింపఁజేసి ప్రచురించుట.

చందా పద్ధతులు.

1. ప్రధానపోషకులు—ప్రతిసంవత్సరము నిరువదియైదురూప్యముల నిచ్చువారు. వీరికి గ్రంథమాలా సంపాదకులు సరియైన వ్యయము చేయుచున్నారా? లేదా? యను విషయమును కనుగొనుట కధికారముగలదు.

2. పోషకులు—ఒక్కసారే యిరువదియైదు రూప్యములనిచ్చువారు.

3. సహాయులు—ఒకపర్యాయమే రూ. 12-8-0 లు ఇచ్చువారు.

N. B. ప్రధానపోషకులకును, పోషకులకును, యెల్లప్పుడును గ్రంథములు మూల్యమును గ్రహింపకయే పంపఁబడును. వీరినామములు ప్రతిగ్రంథమునఁ బ్రకటింపఁబడును.

1. సహాయులకు ప్రతిగ్రంథము సగమువెల కందఁజేయబడును.

2. చందాదారులు ముందుగ సొమ్మునంప నక్కరలేదు.

3. ముద్రించినవెంటనే గ్రంథము. వి. పి. గా పంపి చందాదారుల వలన సొమ్ము రాఁబట్టుకొనఁబడును.

4. తపాలాఖర్చులుగాక 100 పేజీలకు 0-6-0 ల వంతున వెల యేర్పరుపఁబడును. (యుద్ధముతగ్గి కాగితములు వగైరా ఖరీదులు తగ్గునంతవఱకు మాత్రమిట్టివ్వ సాధ్యముకాదు.)

5. తప్పక ప్రతిగ్రంథమును కొనుపారే చందాదారులుగ నెంచఁబడుదురు.

6. చందాదారులు కానివారికి 100 పేజీలు తపాలా ఖర్చులుగాక రూ. 0-10-0 వంతున గ్రంథములు పంపఁబడును.

ఇందు ప్రకటించిన గ్రంథములు.

శ్రీవైఖానసగ్రంథమాలా ప్రథమకుసుమము.

—(0)—

శ్రీవైఖానససూత్రదర్శనము.

ఇయ్యది శ్రీవైఖానససూత్ర భాష్యకర్తయగు శ్రీనృసింహవాజ పేయవిరచితము. ప్రథమ ప్రశ్నము మొదలు తృతీయప్రశ్నం తము గల పూర్వప్రయోగ సూత్రమందుగలదు.

చందాదారులకు రూ. 0-4-0

ఇతరులకు రూ. 0-6-0.

ద్వితీయకుసుమము.

శ్రీ మ దాంధ్ర బ్రహ్మాండ పురాణము.

(అర్థపంచక వివరణఖండము)

ఇయ్యది సంస్కృత బ్రహ్మాండపురాణాంతర్గతార్థ పంచకఖండ మునకు సరియగునటుల కాపూరియల్ల నామాత్యునిచే తెనుగుపద్యకావ్య ముగరచించబడినది. ఆరుఆశ్వాసములు. 300 పుటలు గలిగియున్నది.

చందాదారులకు పోస్టేజితో రూ. 1. ఇతరులకు పోస్టేజిగాక రూ 1-4-0

తృతీయకుసుమము.

శ్రీ రామ భద్రస్తుతి శతకము.

(సాంధటికాతాత్పర్యము.)

ఇయ్యది శ్రీమదనంతశయన సంస్థానపండిత వరేణ్యులును, సకల కలాపరిపూర్ణులునగు శ్రీమాన్. ఇలత్తూరు-సుందరరాజ భట్టాచార్యులచే రచింపబడి వారియనుజులగు శ్రీలక్ష్మీనారాయణ భట్టాచార్యుల వారిచే వ్యాఖ్యానము వ్రాయబడి ఉ. చ. శ్రీనివాస భట్టాచార్యుల వారిచే తెనుగు ప్రతిపదటికాతాత్పర్యములు వ్రాయబడి భక్త జనపారి జాతంబనఁదగినది. పుటలు 88 గల్గినను.

చందాదారుల కంచెకూలితో రూ 0-8-0 ఇతరులకు రూ 0-14-0

చతుర్థకుసుమము.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యా సారము.

చందాదారుల కంచెకూలితో రూ 1-0-0 ఇతరులకు పోస్టేజిగాక రూ 1-2-0

సిద్ధమగుచున్నగ్రంథము
పంచమకుసుమము.

అర్చనాతిలకము.

ఇందు భృగు ప్రోక్త భగవదారాధనక్రమము ననుసరించి
జనార్దనాచార్య పుత్రుడగు నృసింహాచార్యునిచే శ్లోకరూపమున రచింపం
బడినది. ఆస్తికులకెల్ల మిక్కిలి యుపయోగకరమని చెప్పబనిలేదు.

చందాదారులకంచెకూలితో 0-12-0 ఇతరులకు పోస్తేజిగాక 0-14-0

రాఘోవుగ్రంథములు.

1. కాశ్యపజ్ఞానకాండము. 2. శ్రీవైఖానసమహిమమంజరి. 3. శ్రీవైఖాన
మంత్రప్రశ్నము. 4. పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యము. 5. మరీచిభృగుమొ
లగునవిద. సిద్ధముగనుండు ఇతరగ్రంథములు-తగ్గింపువెలలు.

సంస్కృతబ్రహ్మాండపురాణము. అర్థపంచకవివరణము వెలదు. --0--

ధ్యానముక్తావళి 0-8-0

పజ్జనసంభవము 0-4-

శ్రీవిఖనసోత్పత్తి 0-6-0

శ్రీవైఖానసచరిత్రము 0-

వైఖానసధర్మచంద్రిక 0-2-

శ్రీకాకుళక్షేత్రమాహాత్మ్యము 0-4-0

బాలకృష్ణతిరువారాధనము 0-2-

శ్రీవిఖనసస్తోత్రరత్నావళి 0-1-0

శ్రీవైఖానసగురుపరంపర 0-1-0

శ్రీవైఖానససూత్రసంధ్యావందనము 0-2-1

పాశ్చాత్యవిజయమనుదక్షయోగనాటకము 1-1-

శ్రీహరిస్మరణకీర్తనలు, కృతిమెట్లుగలవి 1-2-0

తాంబూలప్రశ్న శాస్త్రము 1-1-0

శ్రీరామాయణశ్లోకవ్యాఖ్య. 'ఇయంసీతా' అను శ్లోకమునకు

వాచములు అత్యంతమనోహరములు 1-3-0

పైవెలలలో పోస్తు ఖర్చులుచేరలే.

మనోజయమానేజరు-శ్రీవైఖానసగ్రంథము.

ఈగావారిపాశేము సత్యవేదపాఠ్య, కేగ పాఠ్యము.

అని వాచకమునకు.